

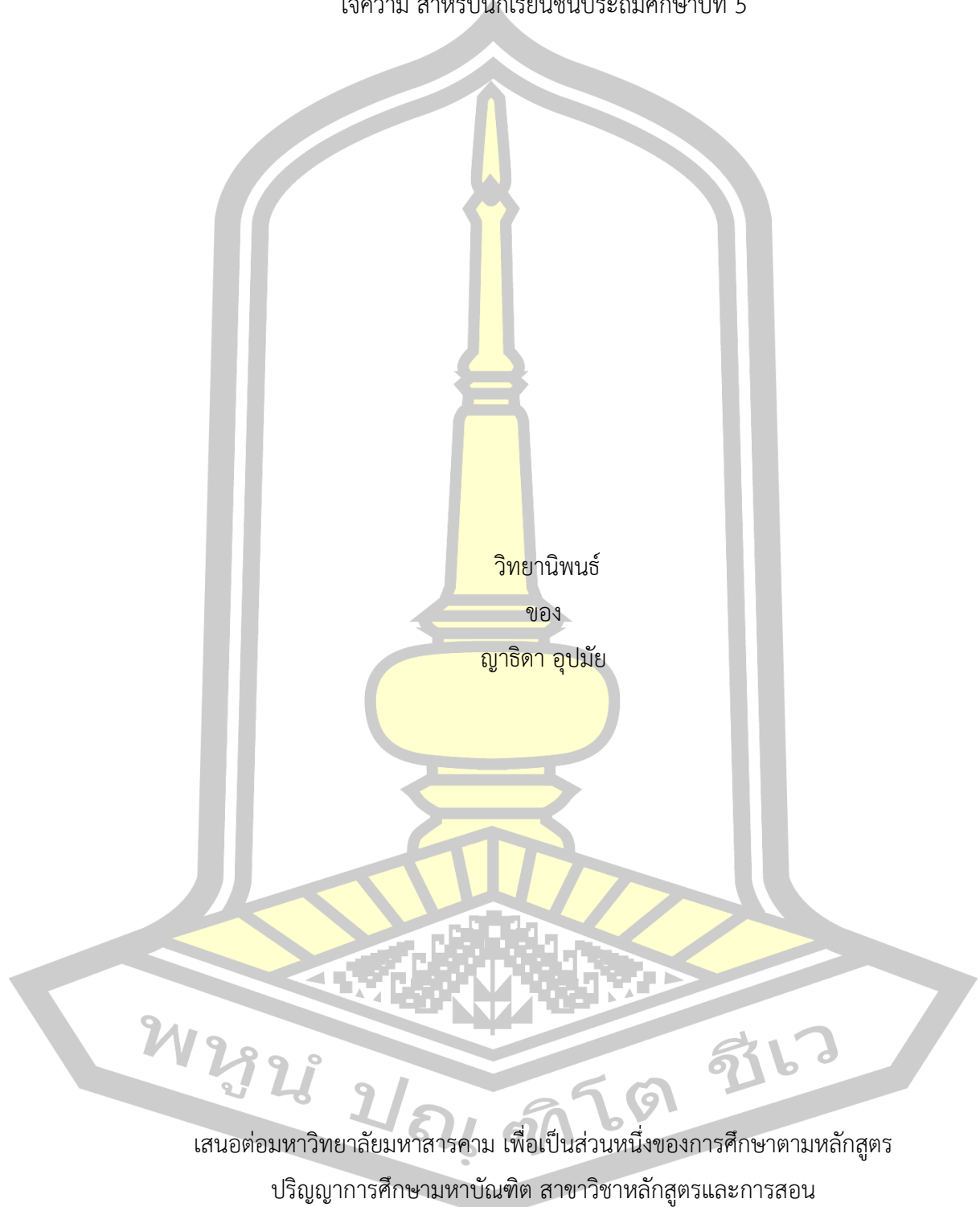
การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับ
ใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
ญาริศา อุปมัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับ
ใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

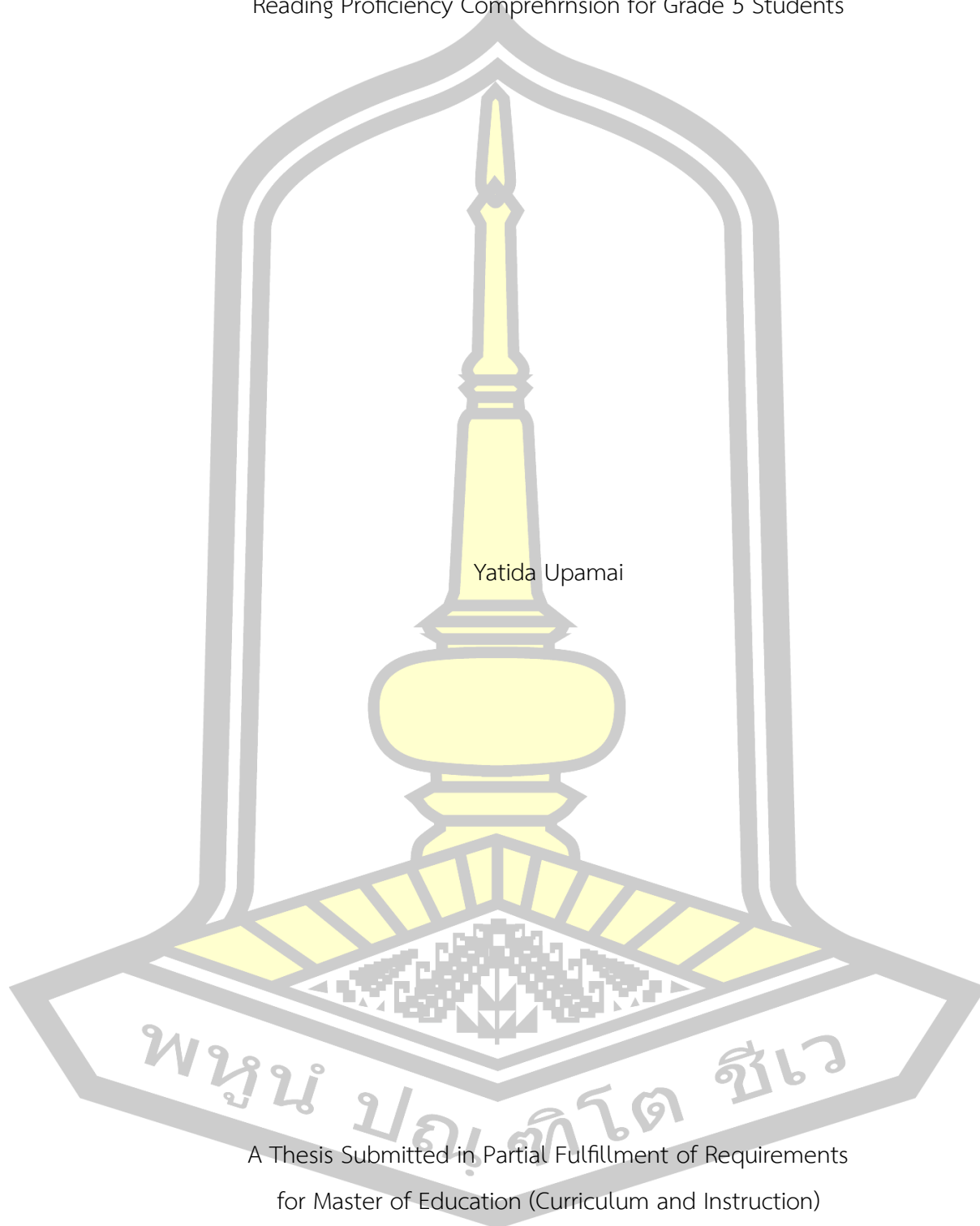

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

พฤษภาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Four-block Learning Management Combined with the 5W1H Technique to Promote
Reading Proficiency Comprehension for Grade 5 Students

Yatida Upamai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

May 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวญาดิศา อุปมัย
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อัฐพล อินต๊ะเสนา)

.....กรรมการ

(รศ. ดร. วราพร เอรารวรรณ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. วนิตา ผาชนะนัต)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิตร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	ญาธิดา อุปมัย		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินตะเสนา		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิตร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิตร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิตร่วมกับเทคนิค 5W1H ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง มีผลการประเมินอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด $\bar{x} = 4.78$ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.24-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 ข้อสอบชนิดอัตนัย จำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.37-0.58 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41-0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.43-0.68 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติ T-test

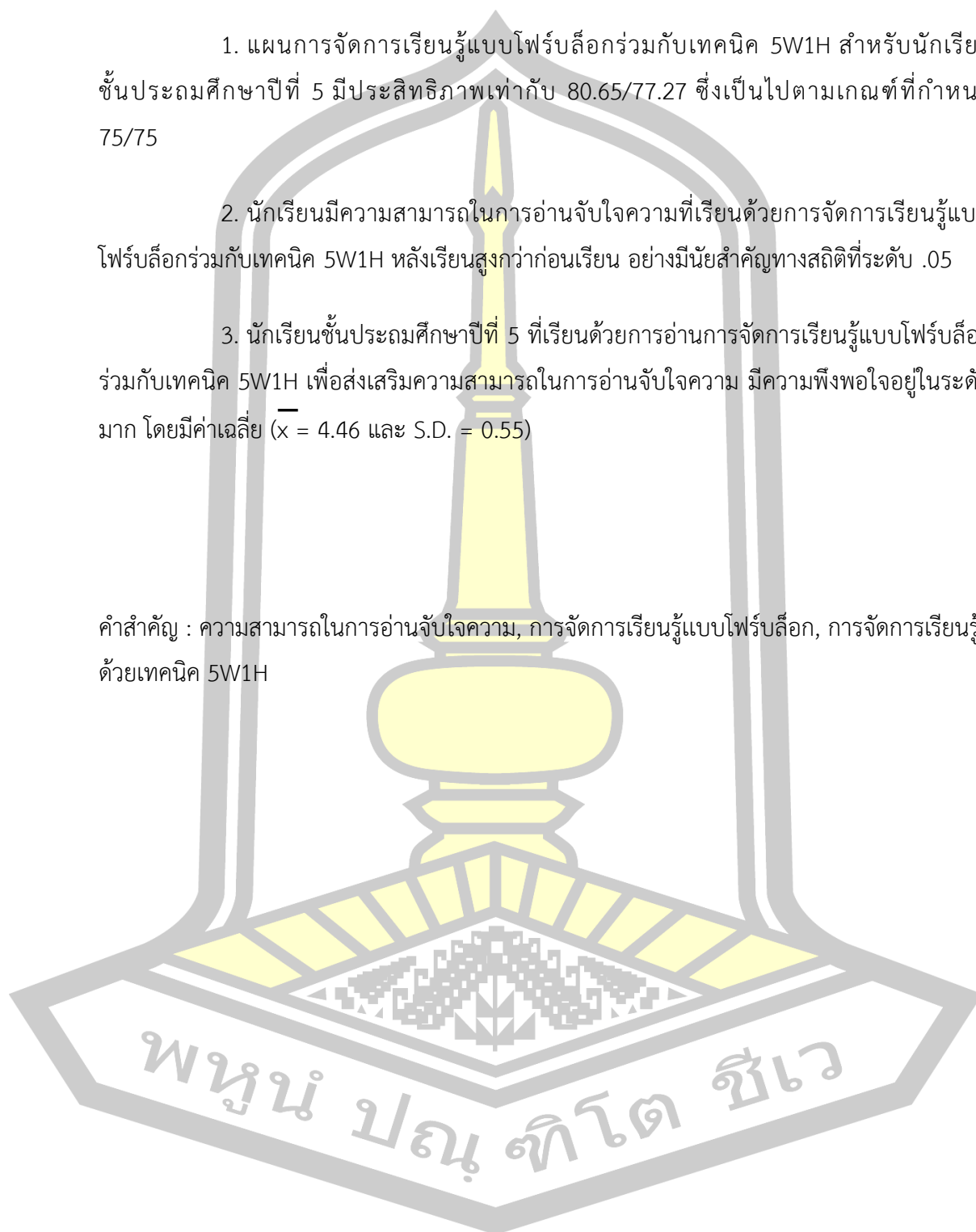
ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.65/77.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการอ่านการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.46$ และ $S.D. = 0.55$)

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านจับใจความ, การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก, การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 5W1H

TITLE	Four-block Learning Management Combined with the 5W1H Technique to Promote Reading Proficiency Comprehrnsion for Grade 5 Students		
AUTHOR	Yatida Upamai		
ADVISORS	Associate Professor Atthapon Intasena , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

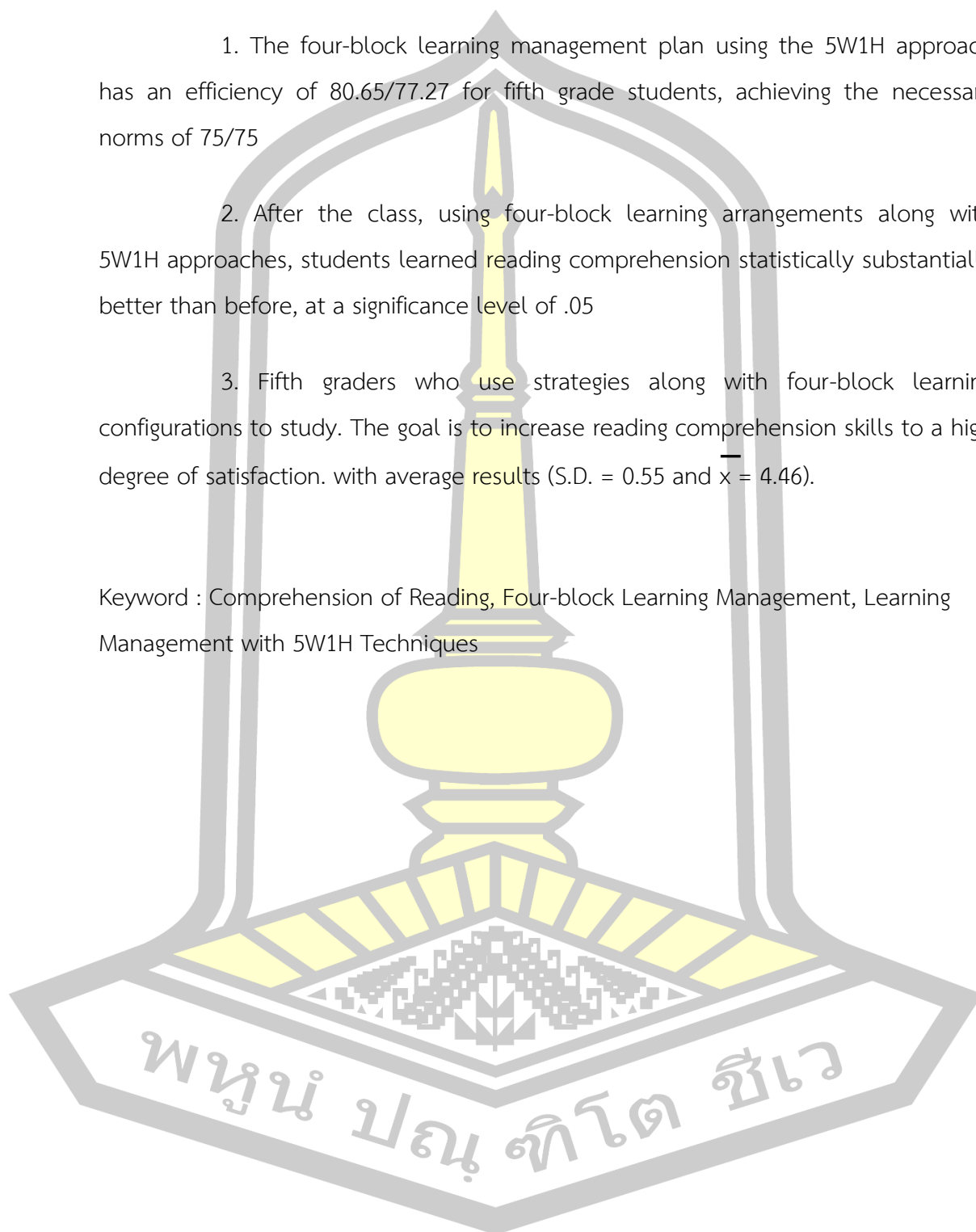
ABSTRACT

The purpose of this study was to 1) create a four-block learning management plan using the 5W1H approach to enhance fifth graders' reading comprehension skills. Performance criteria 75/75 2) to evaluate the reading comprehension skills of fifth-grade students who studied during pre- and post-school hours using four-block learning arrangements together with 5W1H approaches. There are twenty-five Grade 5 Arunroj Kindergarten students enrolled in the second semester of 2023. Six learning management plans for students in the fifth grade were one of the research's instruments. Twelve hours in total. 2) $\bar{x} = 4.78$ is the most appropriate assessment level. The exam assesses one's capacity for reading comprehension. a 30-question, 4-choice multiple-choice test. Its classification power ranges from 0.20-0.60, its difficulty value is between 0.24-0.80, and its confidence value is 0.78, exam with a subjective format. A total of six items in all. Its power, difficulty, and confidence values range from 0.41 to 0.58, 0.85, and 0.70, respectively. 3) The 10-item satisfaction survey has a total confidence of 0.86 and a classification power ranging from 0.43-0.68 The percentage, mean ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), and statistics are among the statistics used in data analysis. The T-test.

The results that followed demonstrated that

1. The four-block learning management plan using the 5W1H approach has an efficiency of 80.65/77.27 for fifth grade students, achieving the necessary norms of 75/75
2. After the class, using four-block learning arrangements along with 5W1H approaches, students learned reading comprehension statistically substantially better than before, at a significance level of .05
3. Fifth graders who use strategies along with four-block learning configurations to study. The goal is to increase reading comprehension skills to a high degree of satisfaction. with average results (S.D. = 0.55 and $\bar{x} = 4.46$).

Keyword : Comprehension of Reading, Four-block Learning Management, Learning Management with 5W1H Techniques

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. ขวลิต ชูกำแพง ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร. วราพร เอวารวรรณ
กรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร. วนิดา ฝาระนัต กรรมการสอบ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก)
และรองศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินต๊ะเสนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา
คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือตลอดจนตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัย
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาทให้ความรู้ประสบการณ์และแนะนำแนวทางในการทำการวิจัย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูนพุทธา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา
คามดิษฐ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์, อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ และผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจน
ให้คำแนะนำ ปรึกษาและข้อเสนอแนะ จนนงานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์ และผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาล
ศรีช้างสูง ตลอดจนคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลใน
การวิจัย ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อจรัส อุปมัย คุณแม่สำราญ อุปมัย และสมาชิกในครอบครัวทุกคน
ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา จนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา
ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอนส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จใน
การศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ญาธิดา อุปมัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ภูมิหลัง.....	1
2. ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
3. ความสำคัญของวิจัย.....	5
4. ขอบเขตการวิจัย.....	6
5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย..	11
1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	11
1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน.....	12
1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์.....	12
1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดภาษาไทย.....	13
2. การอ่าน.....	16
2.1 ความหมายของการอ่าน.....	16
2.2 ความสำคัญของการอ่าน.....	17

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	20
2.4 ประเภทของการอ่าน	23
2.5 ลักษณะของการอ่าน.....	27
2.6 การวัดและประเมินผลการอ่าน.....	30
3. การอ่านจับใจความ	33
3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ	33
3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ.....	35
3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ	36
3.4 ลำดับขั้นตอนของการอ่านจับใจความ	37
3.5 ความสามารถในการอ่านจับใจความ	39
3.6 วิธีการสอนอ่านเพื่อจับใจความ	43
3.7 เครื่องมือการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ	45
4. การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก (Four Blocks).....	53
4.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก	53
4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก.....	54
5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H.....	62
5.1 ความหมายของเทคนิค 5W1H.....	62
5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H	64
5.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H.....	67
6. แผนการจัดการเรียนรู้	69
6.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้.....	69
6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	70
6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้.....	73
6.4 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.....	77

6.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี	81
6.6 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้	83
7. การวิจัยเชิงทดลอง	86
7.1 ความหมายของการวิจัยเชิงทดลอง	86
7.2 แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง	87
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	97
8.1 งานวิจัยในประเทศ	97
8.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิค	97
8.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค 5W1H	100
8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	103
10. กรอบแนวคิดของการวิจัย	105
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	106
1. ประชากร	106
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	107
4. รูปแบบการวิจัย	115
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล	115
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	116
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย	116
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	121
1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	121
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	121
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	122
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	127

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย	127
2. สรุปผล	127
3. อภิปรายผล	128
4. ข้อเสนอแนะ	131
บรรณานุกรม	133
ภาคผนวก.....	142
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์	143
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	151
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ.....	177
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจ	207
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	210
ภาคผนวก ฉ การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	223
ภาคผนวก ช ตัวอย่างผลงานนักเรียน.....	231
ประวัติผู้เขียน	236

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	14
ตาราง 2 ขั้นตอนการสอนแบบโฟร์บล็อก	57
ตาราง 3 แสดงขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก.....	61
ตาราง 4 One-Group Pretest-Posttest Design.....	95
ตาราง 5 Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design.....	95
ตาราง 6 Randomized Solomon Four-Group Design	95
ตาราง 7 Randomized Control-Group Posttest-Only Design.....	96
ตาราง 8 Nonrandomized Control-Group Pretest-Posttest Design	96
ตาราง 9 Counterbalanced Design	96
ตาราง 10 One-Group Time-Series Design	96
ตาราง 11 Control-Group Time-Series Design.....	97
ตาราง 12 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	107
ตาราง 13 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ	111
ตาราง 14 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75.....	122
ตาราง 15 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75.....	124
ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	125

ตาราง 17 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริม การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	125
ตาราง 18 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H.....	211
ตาราง 19 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับระดับ พฤติกรรมในการอ่านจับใจความของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ	215
ตาราง 20 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ.....	218
ตาราง 21 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ.....	219
ตาราง 22 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H โดยผู้เชี่ยวชาญ	220
ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	222
ตาราง 24 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตาม 75/75	224
ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H	230

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	78
ภาพประกอบ 2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย	84
ภาพประกอบ 3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง	85
ภาพประกอบ 4 แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร	86
ภาพประกอบ 5 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลเฉพาะหลังการทดลอง.....	88
ภาพประกอบ 6 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง.....	88
ภาพประกอบ 7 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลหลายครั้งก่อนและหลังการทดลอง.....	89
ภาพประกอบ 8 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกันวัดผลก่อนและหลังการทดลอง	89
ภาพประกอบ 9 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่เท่าเทียมกัน	90
ภาพประกอบ 10 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่แท้จริงวัดผลเฉพาะหลังการทดลอง	90
ภาพประกอบ 11 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่แท้จริงวัดผลก่อนและหลังการทดลอง.....	91
ภาพประกอบ 12 กลุ่มการทดลองที่แท้จริงแบบโซโลมอน 4 กลุ่ม	92
ภาพประกอบ 13 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย.....	105

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

การศึกษาไทยในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาตามบริบทของการจัดการศึกษาอันเป็นไปตามแผนการศึกษาของชาติ คือ พัฒนาค้น พัฒนาครูอาจารย์ พัฒนาสังคม ในหลากหลายรูปแบบที่เน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรภาครัฐและเอกชน การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย เป็นการเพิ่มต้นทุนทางสังคมให้แก่ประเทศ โดยเน้นให้เด็กเป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข มีคุณธรรม อาศัยการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนเกิดการบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นสหวิทยาการ เพื่อให้การศึกษาสอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของผู้เรียน (ประหยัด พิพิตมา, 2561) ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาการต่าง ๆ มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มากขึ้น สังคมต้องปรับกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาการประกอบอาชีพ หรือการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ในประเทศให้มีความก้าวหน้ามากขึ้น สิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นในการรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ คือ การอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิตและรับความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ (อัจฉรา ประดิษฐ์, 2550) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้เป็นรากฐานของการศึกษาที่จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็วกว้างขวางยิ่งขึ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านย่อมมีมุมมองและวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล รวมทั้งเป็นคนยืดหยุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและพัฒนาสังคมได้ และตัวผู้อ่านเองก็จะเกิดการพัฒนาความคิดสติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และเขาวินปัญญาได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นในสังคมปัจจุบันผู้คนประสบกับความเครียดสูง สภาวะเศรษฐกิจ หน้าที่การงาน ความรับผิดชอบต่อครอบครัวและสังคม ตลอดจนสภาพด้วยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ การอ่านเป็นอีกทางเลือกที่จะช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกผ่อนคลายจากความเครียดเหล่านั้นได้ และอาจจะทำให้ผู้อ่านค้นพบแนวคิด ข้อคิด และนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย คนไทยทุกคนต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และยังใช้ภาษาไทยในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดทั้งทางวัฒนธรรมต่าง ๆ การที่มนุษย์ใช้ภาษาติดต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน การดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็น

เครื่องมือของการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาไทยมีความสำคัญดังที่กล่าวมา กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดสาระสำคัญของกลุ่มภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไว้เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง โดยกำหนดสาระสำคัญ คือ การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์ เพราะเป็นทักษะในการรับสารมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับชีวิตรคน จึงถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องให้ผู้เรียนเนื่องมีความจำเป็นต่อชีวิตรมนุษย์ เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ทำให้รับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลกร ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกรของข้อมูลข่าวสารทำให้ผู้อ่านมีความสุข ทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคนมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเองทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์และสนองความอยากรู้อยากเห็นการแสวงหาความรู้ที่ยั่งยืนจึงอาศัยการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญ (รัศมี อุกประโคน, 2547) ทักษะการอ่านแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน เช่น การอ่านออกเสียงการอ่านจับใจความสำคัญและทักษะการอ่านขั้นสูง เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เป็นต้น

การอ่านจับใจความถือว่าเป็นทักษะการอ่านพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการอ่านในระดับต่อ ๆ ไป เพราะถ้าหากนักเรียนไม่สามารถจับใจความได้ก็จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ดังที่ (สิทธิพงศ์ สิริวรพงศ์, 2550) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะการอ่านที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนอันมาก ถ้าเราจับใจความได้ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์มากในด้านการศึกษหาความรู้ต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551, 2551) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่านจับใจความที่มีต่อการเรียนการสอน จึงได้กำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตร และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน และท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตร ซึ่งนักเรียนต้องสามารถอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน บทความ งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ บทโฆษณา ข่าว และเรื่องสั้น และต้องสามารถอธิบาย

รายละเอียดจากเรื่องที่ได้ อ่านได้ นอกจากนี้การอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะนักเรียนและนักศึกษา เพราะความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลของการศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนเป็นสำคัญที่จะทำให้คนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะนำไปสู่การเผยแพร่และสร้างภูมิปัญญาใหม่

จากการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการอ่านพบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษา มีข้อมูลชี้ชัดว่า การพัฒนาทักษะทางภาษาไทยของนักเรียน ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการประเมินคุณภาพระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2564 พบว่า สาระที่ 1 การอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.15 คะแนน เมื่อจำแนกตามสังกัดปรากฏว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 47.36 คะแนน รองลงมา ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน และโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.61 คะแนน (สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 2564) และจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, 2564) โรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์ ต.บ้านโคก อ.โคกโพธิ์ไชย จ.ขอนแก่น ปีการศึกษา 2564 ผลการทดสอบสาระที่ 1 การอ่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.13 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้ แต่ไม่สามารถจับประเด็นเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถทำข้อสอบที่มีการคิดวิเคราะห์ได้ เช่น อ่านแล้วไม่รู้เรื่องราวใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน รวมถึงไม่สามารถแยกได้ว่าส่วนไหนเป็นใจความสำคัญ ส่วนไหนเป็นประโยคขยายใจความสำคัญทำให้ไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ เพื่อให้นักเรียนได้รับการฝึกฝน เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และสามารถจับใจความของเรื่องได้ในเวลาที่รวดเร็ว โดยใช้สื่อวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่า สาเหตุที่เกิดปัญหาเรื่องนี้ อาจเกิดจากหลายสาเหตุสำคัญ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นนักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และขาดการสรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้วิจัย ปัญหาที่สำคัญที่สุดของการเรียนในชั้นเรียนก็คือ ผู้เรียนอ่านแล้วจับใจความไม่ได้ ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่สามารถแยกใจความหลักและใจความรองได้ ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การแก้ปัญหาทางการเรียนการสอนมีหลายวิธี เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ CIRC เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติการอ่านเป็นกลุ่ม โดยใช้กิจกรรมการซักถาม การสนทนา การอ่านออกเสียง การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง และการทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่องทุกสัปดาห์ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรอบมโนทัศน์ (Concept Mapping) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ขององค์ความรู้อย่างเป็นระบบ (ดนิตา ดวงวิไล, 2565) แต่วิธีที่เหมาะสมกับการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนศึกษารูปแบบ เทคนิค และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียน ซึ่งการสอนที่จะทำให้เด็กเกิดความรู้และทักษะการอ่าน คือ การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ซึ่งเป็นการนำนวัตกรรมเหล่านี้มาจัดการเรียนการสอน เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ เนื่องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขาดทักษะในการอ่านจับใจความ รวมทั้งขาดเทคนิคในการอ่านที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน และไม่มีนิสัยรักการอ่าน

การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ซึ่งพัฒนาโดย Cunningham, Hall and Sigmon (1998) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้อ่านได้ โดยสอนการอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านและเขียนให้มีความสอดคล้องกัน การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกมีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน โดยสามารถสลับขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการอ่าน ซึ่งเรียกว่าการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเลือกอ่านเอง Self-Selected Reading หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเลือกอ่านวัสดุการอ่านที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการอ่าน และตรงตามความสนใจของตนเอง 2) ขั้นเรียนรู้คำ Working With Words หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ และความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่อ่าน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น 3) ขั้นการอ่านที่แนะนำ Guided Reading หมายถึง ขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน และแนะนำวิธีการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และ 4) ขั้นการเขียน Writing หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเขียนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเอง หลังจากอ่านเสร็จแล้ว

นอกจากการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกที่ใช้ส่งเสริมความสามารถในการอ่านของนักเรียนแล้ว จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องยังพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ยังสามารถช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านอีกด้วย ซึ่งเทคนิค 5W1H เป็นทฤษฎีที่มีความสอดคล้องกับการสอนอ่านจับใจความ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแยกแยะ โดยการฝึกตั้งคำถามให้ครอบคลุมหลัก 5W1H ได้แก่ 1) Who ใคร 2) What ทำอะไร 3) Where ที่ไหน 4) When เมื่อไหร่ 5) Why ทำไม และ 6) How อย่างไร เพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อหา กำหนดจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์ พิจารณาประเด็นตามหลักการวิเคราะห์ ตั้งข้อสันนิษฐาน วิเคราะห์ แปร

ความ ทำให้ผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำให้เข้าใจเรื่องราวของเนื้อหาทั้งหมด ดังนั้นเทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน และเกิดทักษะการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้ง่ายและเร็วมากขึ้น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2546) เทคนิค 5W1H สำหรับในห้องเรียนเป็นการช่วยให้เกิดความชัดเจนของข้อความ วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนแยกแยะ และเกิดการสังเกตเห็นถึงความสำคัญของการอธิบายรายละเอียดที่จำเป็นอย่างชัดเจน (ทักษพร โพธิ์เหมือน, 2561)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H ไปจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นแนวทางพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้นอันจะเป็นแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านของผู้เรียนต่อไป

2. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H

3. ความสำคัญของวิจัย

1. เป็นการพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้นด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาไทย ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เป็นแนวทางให้สถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้หรือพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาหรือระดับอื่น ๆ

4. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาล อรุณโรจน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2 อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความ และความพึงพอใจ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังนี้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป5/4, ป5/5

เนื้อหาที่ใช้ฝึกในการอ่านจับใจความโดยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านจับใจความจาก นิทาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านจับใจความจาก บทความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านจับใจความจาก งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านจับใจความจาก โฆษณา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านจับใจความจาก ข่าว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านจับใจความจาก เรื่องสั้น

4. ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกที่แสดงออกถึงความสามารถในการอ่านเรื่องที่นักเรียนเลือกตามความสนใจ แล้วสามารถบอกสาระสำคัญ ความมุ่งหมาย รายละเอียดของเรื่อง จำแนกใจความหลักใจความรอง และคาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งยังสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม อย่างไร สรุปใจความสำคัญ แยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น บอกข้อคิด และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยคะแนนของนักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความหลังเรียน

2. การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก หมายถึง กระบวนการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกเป็นแนวทางการสอนทักษะการอ่านที่ผู้อ่านสามารถพัฒนาการอ่านของตนเอง โดยให้ออกสแก่ผู้อ่านได้เลือกวัสดุการอ่านเพื่ออ่านเองจากนั้น เชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ในขณะที่อ่านผู้อ่านสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านและเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเพื่อทำให้สามารถจดจำเรื่องที่อ่านและเข้าใจรูปแบบการเขียนของผู้เขียน ประกอบด้วย 4 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) คือ การให้นักเรียนเป็นผู้เลือกอ่านด้วยตนเอง จากบทอ่านที่มีความเหมาะสม และตรงความสนใจกับระดับความสามารถของนักเรียน

2) ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words) คือ การเรียนรู้จากการอ่านและสะกดคำจากบทที่อ่าน การอ่านออกเสียงของครู การอ่านแบบกลุ่ม ระหว่างครูกับนักเรียน และการทบทวนความรู้พื้นฐานคำศัพท์ แบ่งปันคำศัพท์และข้อมูลที่บันทึกกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านไม่ได้ มีการถ่ายโอนความรู้ความหมายของคำศัพท์ เพื่อการอ่าน และการเขียนคำจำนวนหลากหลาย

3) ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) คือ ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่านและอ่านบทอ่านที่เลือกอย่างเข้าใจ

4) ขั้นการเขียน (Writing) คือ การเรียนรู้ทักษะการเขียนสรุปใจความ โดยผู้อ่านสามารถเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จ

3. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 5W1H หมายถึง การคิดวิเคราะห์อย่างง่าย โดยการฝึกใช้คำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการทราบข้อเท็จจริงด้วยการใช้คำถามให้ครอบคลุมหลัก 5W1H ได้แก่ What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไร) Why (ทำไม) Who (ใคร) และ How (อย่างไร) ในประเด็นต่าง ๆ นอกจากนี้ยังสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของเรื่องได้ชัดเจน สอดคล้องกับการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4. การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้มี 4 ขั้นตอน เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และสามารถอ่านจับใจความจากสิ่งที่อ่านได้ตรงประเด็นซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) คือ การให้นักเรียนเป็นผู้เลือกอ่านด้วยตนเองจากบทอ่านที่มีความเหมาะสม และตรงความสนใจกับระดับความสามารถของนักเรียนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words) คือ การเรียนรู้จากการอ่านและสะกดคำจากบทที่อ่าน การอ่านออกเสียงของครู การอ่านแบบกลุ่ม ระหว่างครูกับนักเรียน และการทบทวนความรู้พื้นฐานคำศัพท์ แบ่งปันคำศัพท์และข้อมูลที่บันทึกกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านไม่ได้ มีการถ่ายโอนความรู้ความหมายของคำศัพท์ เพื่อการอ่าน และการเขียนคำจำนวนหลากหลาย

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) คือ ครูจะแนะนำบทอ่านให้แก่ผู้อ่านโดยกระตุ้นความรู้เดิมหรือระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำเทคนิค 5W1H (Who What Where When Why How) มาใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความ

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียน (Writing) คือ การเรียนรู้ทักษะการเขียนสรุปใจความ โดยผู้อ่านสามารถเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ และสามารถตอบคำถามที่อ่านได้ด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จ

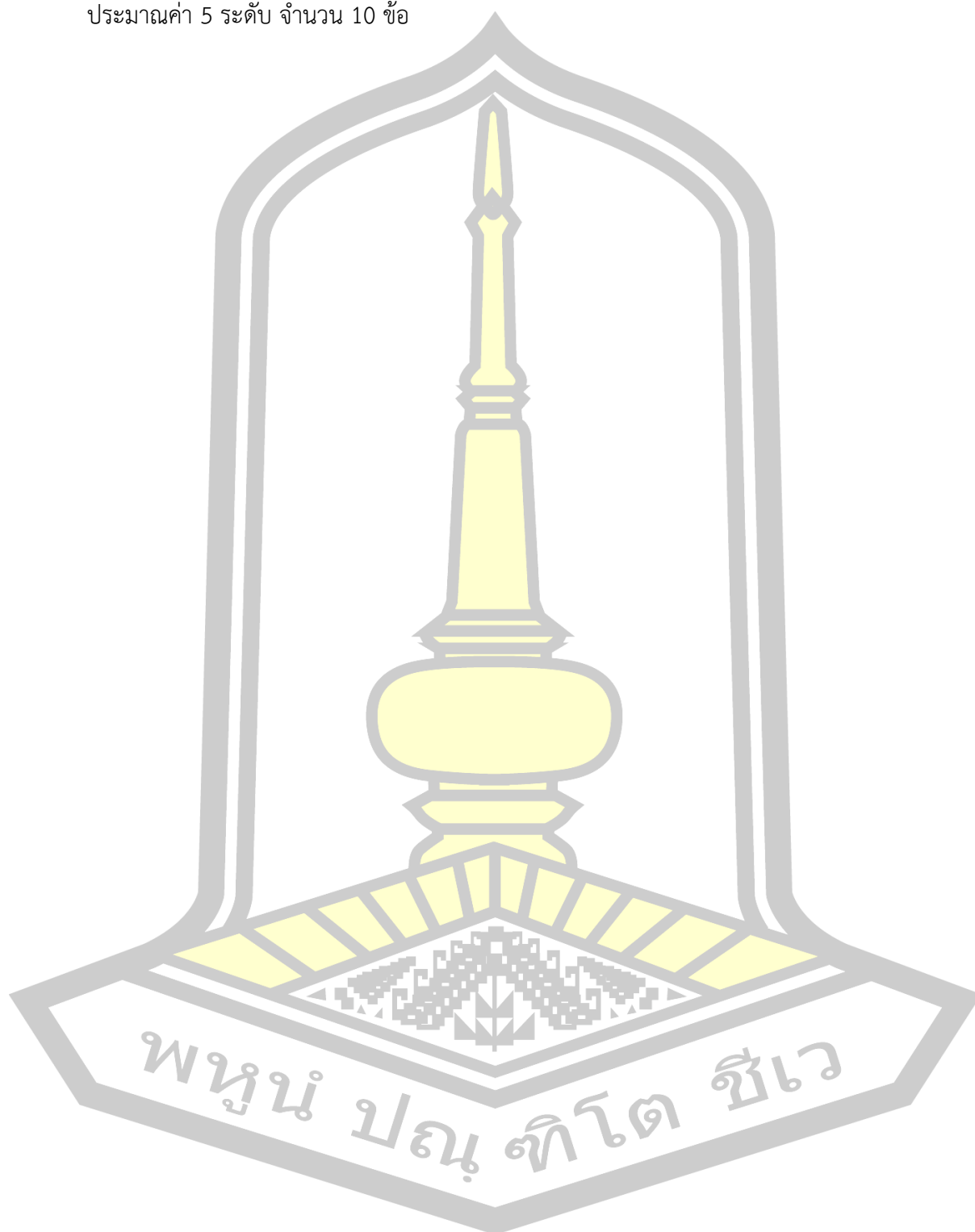
5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำใบงาน การประเมินพฤติกรรมการเรียน และการทดสอบท้ายแผน มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความหลังเรียน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

6. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ และความพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในการอ่านจับใจอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากที่ได้รับรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานความคิด ข้อมูลประกอบการศึกษาโดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

- 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดภาษาไทย

2. การอ่าน

- 2.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 2.4 ประเภทของการอ่าน
- 2.5 ลักษณะของการอ่าน
- 2.6 การวัดและประเมินผล การอ่าน

3. การอ่านจับใจความ

- 3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
- 3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
- 3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
- 3.4 ลำดับขั้นตอนของการอ่านจับใจความ
- 3.5 ความสามารถในการอ่านจับใจความ
- 3.6 วิธีการสอนอ่านเพื่อจับใจความ
- 3.7 เครื่องมือในการวัดและประเมินผล การอ่านจับใจความ

4. การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิค
 - 4.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิค
 - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิค
5. เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ 5W1H
 - 5.1 ความหมายของเทคนิค 5W1H
 - 5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H
 - 5.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H
6. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้
 - 6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.4 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
 - 6.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี
 - 6.6 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้
7. การวิจัยเชิงทดลอง
 - 7.1 ความหมายของการวิจัยเชิงทดลอง
 - 7.2 แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
 - 8.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิค
 - 8.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค 5W1H
 - 8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ
9. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

เป็นหลักสูตรที่มีกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตร และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยสถานศึกษาได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะ

สำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็น
ทิศทางในการจัดทำหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น

1.2 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ
ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมี
วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อ
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้ง
การเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วย
หลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง
ผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิด
สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การ
สร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและ
อุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล
สารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้
ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึง
ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำ
กระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการ
ปัญหาและและมีทักษะชีวิตความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง
ของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง
และผู้อื่น
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและ
ใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเอง และสังคมใน
ด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมี
คุณธรรม

1.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ

อันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.4 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย
การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็น
สมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี
และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย มีดังนี้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สาระที่ 1 การอ่าน

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน			
มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง			
1	-	ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียง บทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	● การอ่านออกเสียงและ การบอกความหมายของบทร้อย แก้วและบทร้อยกรอง
2	ท 1.1 ป.5/2 อธิบาย ความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการ บรรยาย และการพรรณนา ท 1.1 ป.5/6 อ่านงานเขียน เชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	ท 1.1 ป.5/3 อธิบาย ความหมาย โดยนัยจากเรื่องที่ อ่านอย่างหลากหลาย	ที่ประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะ ควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มี ตัวการันต์ อักษรย่อและ เครื่องหมายวรรคตอน ข้อความ ที่เป็นการบรรยายและพรรณนา และข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรอง เป็นทำนองเสนาะ

3	ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน ● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้วัสดุอุปกรณ์ การอ่านฉลากยา คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน และข่าวสารทางราชการ ● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน ● มารยาทในการอ่าน
	ท 1.1 ป.5/7 อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน		
	ท 1.1 ป.5/8 มีมารยาทในการอ่าน		
	ท 4.1 ป.5/5 บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย		
	ท 5.1 ป.5/1 สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน		
	ท 5/1 ป.5/2 ระบุมารู้และข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง		
	ท 5/1 ป.5/3 อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม		

สรุปได้ว่า สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง สาระที่ 1 การอ่าน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน และ ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งสองตัวชี้วัดนี้เป็นตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง โดยสาระการเรียนรู้ที่สำคัญทั้งสองตัวชี้วัดนี้คือ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสื่อคือ นิทาน บทความ งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ โฆษณา ข่าว และเรื่องสั้น ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเน้นไปที่การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. การอ่าน

2.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิต เพราะการนำเสนอความรู้ ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ในปัจจุบัน มักใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ สารสาร นิตยสาร ประกาศ การอ่านได้ถูกต้องตามประเภทของการอ่าน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านรับสารจากบทอ่านได้อย่างครบถ้วน ถูกต้องและสนใจอ่านจนจบ การอ่านมีความหมายหรือนิยามในลักษณะต่างกัน ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้ให้ความหมายมีผู้ให้ความหมายของการอ่านที่หลากหลาย ดังนี้

สิริรัตน์ รักซ้อน (2556) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

พิมพา อินแบน (2548) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ทำให้เข้าใจความหมายและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นทักษะสำคัญหนึ่งในสี่ของทักษะการสื่อสาร ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ทักษะการอ่าน ไม่ใช่ พรสวรรค์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่เป็นพรสวรรค์ที่เกิดจากการอบรมสั่งสอน ฝึกฝนจนเกิดทักษะกลายเป็นนิสัยไปในที่สุด จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนตั้งแต่เบื้องต้นในวัยทารก วัยอนุบาล วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ จนถึงวัยชรา

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีหลายความหมาย ขึ้นอยู่กับผู้สนใจ และผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจ ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของเด็ก
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษา และการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่าน และเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้

ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้อีกประการหนึ่ง จะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นด้วย

มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง (2543) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างผู้คนกับข้อมูลเชิงสัญลักษณ์ การอ่านมักจะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ต่อไปนี้

1. การจำได้
2. การซึมซับ
3. การบูรณาการภายใน
4. การบูรณาการภายนอก

จรัญ สุขเกษม (2542) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ กลุ่มคำ หรือวลี และประโยคออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปล การตีความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดหมาย

สุริยา ตอพล (2541) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองในการแปลสัญลักษณ์ ถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น แล้วก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความคิดอย่างมีเหตุผล การอ่านจึงเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เพื่อให้เกิดความคิดของผู้เขียนซึ่งต้องการอาศัยทักษะการอ่าน

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านรับสารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้เข้าใจความหมาย และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง อีกทั้งยังเป็นทักษะสำคัญที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน นอกจากจะเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญสำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน

วิชาต่าง ๆ แล้วยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั่วไป เพื่อส่งเสริมความคิดและพัฒนาสติปัญญา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551) ได้ให้ความหมายของความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดี จึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

สมพร แ่งพิพัฒน์ (2547) ได้ให้ความหมายของความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกิจกรรมสำคัญประจำวันสำหรับมนุษย์ เพราะต้องอ่านข้อความหรือหนังสือต่าง ๆ อยู่เสมอ ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ส่วนจะอ่านได้มากหรือน้อย และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพทางการศึกษา อาชีพ โอกาส เพศและวัยของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันในหลายประการ ทั้งความสนใจ ความตั้งใจ ความมุ่งมั่น และความสามารถในการรับรู้ สำหรับนักศึกษาหรือเยาวชนในวัยเรียนแล้ว การอ่านนับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องทำอย่างสม่ำเสมอ และทำมากกว่าบุคคลอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะความสามารถในการอ่านจะดีหรือไม่ดีอ่านช้าหรือเร็ว ย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนนักศึกษา และเยาวชนในวัยเรียน ดังนั้นนักศึกษาและนักเรียนจึงควรหมั่นฝึกฝนตนเองให้มีนิสัยรักการอ่าน และเป็นนักอ่านที่มีคุณภาพซึ่งจะทำให้เป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมด้วย

ไพพรรณ อินทนิล (2546) ได้ให้ความหมายของความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบันในชีวิตประจำวันเราจะต้องอาศัยการอ่านเพื่อการดำรงชีวิตแทบทุกเรื่อง เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สินค้า เครื่องอุปกรณ์อุปโภคบริโภค ตลอดจนยารักษาโรค ทุกคนต้องรู้จักอ่านวิธีใช้วันหมดอายุหรือแม้แต่การไปติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องอ่านหนังสือออก จึงจะสามารถไปติดต่อหน่วยงานที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการอ่านเป็นทักษะเบื้องต้นที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นที่จะต้องใช้ในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน
2. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนนอกห้องเรียน ล้วนแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น
3. การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ปัญหาสังคม การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศิลธรรม และเชาวน์ปัญญาได้เป็นอย่างดีและรู้จักนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา และจิตใจ ผลที่ตามคือ ทำให้สามารถ

กระทำตนให้เป็นประโยชน์ แก่สังคม แก่ส่วนรวม สามารถวินิจฉัยความถูกต้องเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างฉับไว

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2546) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ
2. การอ่านเป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพเพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนางานของตนได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป
4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดอ่านและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้า ก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้
5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด
6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม
8. การอ่านเป็นวิธีการหนึ่ง ในการพัฒนาระบบสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

สนิท สัตโยภาส (2545) ได้ให้ความหมายของความสำเร็จของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่แคบอยู่เฉพาะเรื่องยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสารหรือนิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะร่วมวงสนทนาได้เข้าใจและเข้าสังคมได้โดยไม่ขัดเขิน
2. การอ่านจะช่วยพัฒนาความคิดและยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก เมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่องและอาจถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจและติดตามอ่านก็ได้
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียน นักศึกษาจะเรียนวิชาใดล้วนต้องอาศัยการอ่านช่วยศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพทุกอาชีพ ย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน ถ้าบุคคลใดพยายามแสวงหาความรู้ ความสามารถใส่ตนให้ทันสมัยและสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้า ในอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่พัฒนาตนเองและวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ ประสบการณ์และ ความสามารถในการวิทยาการใหม่ ๆ ก็คือ “การอ่าน”

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่มีหนังสือในกลุ่มที่มีเนื้อหา ซึ่งเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนการแนะนำการปฏิบัติตนไป ในทางที่เหมาะสมและทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวัน อาจมีวิธีแก้ไขในหนังสือที่อ่านก็จะสามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหาของเราได้ เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหา สุขภาพ ปัญหาการประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความคิด สติปัญญา ความสามารถ พร้อมทั้งเสริมสร้างบุคลิกภาพ ทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จ ในการศึกษา การประกอบอาชีพ และเป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้กับตนเองที่ง่ายที่สุด

2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้ง จุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพสูง และได้ทิศทางในการอ่าน อย่างชัดเจน

จิตรลดา ไมตรีจิตต์ (2559) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า เพื่อเพิ่มพูน ความรู้ ความคิด ความบันเทิง และเพื่อให้รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายของการอ่าน ขึ้นอยู่ กับแต่ละคน รวมถึงความรู้ที่ได้จากการอ่านนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิต

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น ทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้ง จุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพสูง จากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้ ทดลองปฏิบัติและทดลองสอนมาแล้ว จุดมุ่งหมายที่เคยตั้งไว้มี ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภท ขวณหัวต่าง ๆ

4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงส่วนใดเป็นของจริง เช่น

การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่อง

ไฟฟ้า

9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. เพื่อค้นหาคำตอบหรือหาความรู้ ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยการอ่านเพื่อนำประโยชน์ที่ได้มาพัฒนาศักยภาพทั้งทางการรับรู้ กระบวนการคิด การกระทำและทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี
2. เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ การอ่าน นอกจากจะได้สาระแล้ว ยังก่อให้เกิดความสุขจากการอ่านและจรรโลงใจแก่ผู้อ่านด้วย
3. เพื่อประโยชน์ในการฝึกทักษะออกเสียงให้ถูกต้อง เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องเปล่งเสียงออกมาตามตัวอักษรที่ปรากฏเป็นถ้อยคำต่าง ๆ โดยต้องสื่อความหมายให้ชัดเจนสอดคล้องกับเรื่องราวที่จะนำเสนอ
4. เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน เป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิดจิตใจ และการกระทำต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางที่ดี เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น การอ่านเรื่องเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตของผู้มีชื่อเสียง การอ่านคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นต้น

ฟองจันทร์ สุขยิ่ง (2550) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านอ่านหนังสือไปในทิศทางที่ถูกต้องตรงกับความต้องการ เป็นการอ่านที่เรียกว่า “อ่านเป็น” ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีความสามารถในการอ่าน คือ จะต้องมีความรู้ 4 ประการ ดังนี้

1. มีความเข้าใจศัพท์ หมายถึง เข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ตามลำพังและที่ปรากฏอยู่ในข้อความ
2. มีความเข้าใจเนื้อเรื่อง หมายถึง สามารถแปลความ ตีความ และขยายความจากข้อความ หรือเรื่องราวที่อ่าน
3. ความคิดเชิงวิจารณ์ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาเหตุผลจากข้อ

ความที่อ่าน เข้าใจความคิด หรือความมุ่งหมายของผู้เขียน และสามารถที่จะอภิปรายได้

4. ความคิดเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมความคิดจากการอ่านเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมให้เป็นความคิดใหม่ของตนเอง แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อสังคม

การุณนันท์ รัตนแสนวงษ์ (2548) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า แต่ละคนย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันหลายประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ ในอันที่จะช่วยให้มนุษย์มีความรู้ในเรื่องที่ตนไม่เคยรู้มาก่อน การได้ยินได้ฟังเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นของตน ความรู้ที่ได้จากการอ่านอาจเป็นความรู้ทั่วไป ความรู้เฉพาะด้าน ข้อมูลทางวิชาการ เป็นต้น

2. อ่านเพื่อรับข่าวสารข้อเท็จจริง มนุษย์เป็นสัตว์สังคมจึงต้องการรับรู้ความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมเพื่อจะได้ปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม การอ่านที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายนี้ เช่น การอ่านประกาศ การอ่านหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

3. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า เป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ใช้ในการแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในศิลปะวิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาและความรอบรู้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น การอ่านตำรา บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

4. อ่านเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพ มนุษย์ต้องการความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มนุษย์จึงพยายามขวนขวายหาความรู้ที่จำเป็นเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความรู้ที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงาน การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานหรือเพื่อวางแผนการทำงานในอนาคตก็ตาม

5. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านที่ทำให้ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปดูหรือไปฟัง ให้เสียค่าใช้จ่ายมากเกินไป และได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินเจริญใจ เป็นการอ่านเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ แต่ในขณะเดียวกันก็จะได้รับความรู้ไปด้วย การอ่านชนิดนี้ได้แก่หนังสือประเภทนวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน หนังสือตลก

สรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่จำเป็นต่อการศึกษา ผู้อ่านจึงต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน และอ่านด้วยวิธีการที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ บุคลิกภาพของผู้อ่าน ตลอดจนส่งเสริมสมรรถภาพในการอ่านของผู้อ่านและยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย ซึ่งการอ่านจะประสบผลสำเร็จหรือไม่นั้น ผู้อ่านควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านว่าอ่านเพื่ออะไร จะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้เรื่องที่ตนอ่านได้ถูกต้อง รวดเร็วและก่อให้เกิดประโยชน์เต็มที่กับผู้อ่าน

2.4 ประเภทของการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีนักวิชาการที่กล่าวถึง ประเภทของการอ่าน ไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ว่า การอ่านสามารถแบ่งประเภทเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่

- 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
- 1.2 การอ่านร้อยกรอง
- 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่

- 2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น ตารา
- 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ หรือหาสาระสำคัญของเรื่อง เช่น
- 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน เช่น อ่านประวัติศาสตร์อ่านลำดับ
- 2.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคาเพื่อการปฏิบัติ เช่น อ่านคู่มือการใช้
- 2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์สำคัญ
- 2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อดี ข้อเสีย
- 2.7 การอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อสังเกตและจดจำ เช่น อ่านชื่อสถานที่ต่าง ๆ

อ่านบทความ

เหตุการณ์

เครื่องไฟฟ้า อ่านวิธีประกอบอาหาร

สำหรับเลือกแนวทางปฏิบัติ เช่น อ่านโฆษณา

เมื่อเวลานั่งรถผ่านไป

การุณนันท์ รัตนแสนวงศ์ (2548) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ว่า การอ่านแบ่งตามวิธีอ่านได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. การอ่านในใจคือการอ่านไม่ออกเสียงหรืออ่านเงียบ (Silent Reading)

เวลาอ่านจะไม่ใช้อวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงเคลื่อนไหวเลย คงใช้เฉพาะสายตากวาดไปบนตัวอักษร นัยน์ตารับภาพแล้วส่งสัญญาณผ่านประสาทไปยังประสาทสมองให้รับรู้เพื่อจดจำและตีความต่าง ๆ ออกมาเป็นการอ่านที่ผู้อ่านมุ่งเก็บใจความสำคัญให้ถูกต้องและรวดเร็วกว่าการอ่านออกเสียง

2. การอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้เกิดเสียงดัง (Sound Reading) คือ การ

เปล่งเสียงตามตัวอักษรถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ออกมาให้ถูกต้องชัดถ้อยชัดคำ และเป็น ที่เข้าใจแก่ผู้ฟังและสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างถูกต้อง การอ่านออกเสียงนี้ผู้อ่านจะต้อง

อาศัยการทำงานที่สัมพันธ์กันระหว่างสมอง สายตา และอวัยวะในการออกเสียงไปพร้อม ๆ กันด้วย กล่าวคือผู้อ่านจะต้องใช้สายตากวาดไปบนตัวอักษรครั้งละหนึ่งวรรคและต้องแบ่งใจความไว้แปลงความคิดเป็นเสียง แล้วจึงแปลงเสียงออกมาให้ตรงตามความหมายของถ้อยคำ

สมพร แพ่งพิพัฒน์ (2547) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ว่า การอ่านโดยทั่วไปจะแบ่งประเภทของการอ่านตามลักษณะจุดมุ่งหมายในการอ่านว่าต้องการจะเป็นผู้รับสารหรือส่งสาร ในการอ่านเพื่อรับสารผู้อ่านย่อมประสงค์จะรับสารโดยรวดเร็ว ก็จะเลือกอ่านไม่ออกเสียง หากมีจุดมุ่งหมายจะอ่านเพื่อรับสาร และส่งสารไปพร้อมกันก็จะเลือกอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการอ่านของตนเอง และออกเสียงต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังรับสารผ่านเสียง จึงมีการแบ่งประเภทของการอ่านในลักษณะนี้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านโดยวิธีการแปลงเสียงออกมาเป็นถ้อยคำหรือเสียง แล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด

2. การอ่านในใจ การอ่านในใจเป็นการอ่านให้รู้เรื่องหรือเข้าใจเรื่อง ไม่ต้องพะวงกับการออกเสียง ผู้ชำนาญจะอ่านได้เร็ว เข้าใจถูกต้อง เก็บสาระสำคัญของเรื่องได้ “การอ่านในใจ คือ การอ่านอย่างเงียบอยู่ในใจ เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญให้รวดเร็วและถูกต้องส่วนมากมักจะเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้ความรู้ ความบันเทิงหรือความจรรโลง” การอ่านในใจจึงเป็นกระบวนการที่เราเฝ้าดูตัวอักษร และถ่ายทอดเป็นความคิดเงียบ ๆ ในใจ ความคิดที่ได้จะรวมตัวเป็นความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่ผู้อ่านจะสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์เมื่อถึงเวลาอันควรต่อไป การอ่านในใจจึงเป็นการอ่านที่ไม่ออกเสียง มีจุดประสงค์เพื่อจับใจความสำคัญให้รวดเร็วและเก็บสาระของเรื่องได้ดี ทำให้เกิดความรู้และความบันเทิง การพัฒนาตนเองความรู้ ความคิดและอารมณ์ไปพร้อมกัน การอ่านในใจเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านและการพิจารณาสาร การอ่านในใจที่มีประสิทธิภาพจะต้องอ่านไปโดยลำดับดังนี้

2.1 ลำดับการอ่านในใจมีประสิทธิภาพ

2.1.1 ขั้นที่ 1 เลือกอ่านหนังสือที่สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี เช่น หนังสือพิมพ์รายวัน สารคดีรวมเล่ม เรื่องสั้น นวนิยายหรือกวีนิพนธ์ต่าง ๆ

2.1.2 ขั้นที่ 2 ใช้ช่วงเวลาในการอ่านครั้งละประมาณ 5-7 นาทีในตอนเริ่มแรก แล้วค่อยเพิ่มเรื่องเพิ่มเวลาให้ยาวขึ้น

2.1.3 ขั้นที่ 3 ใช้เวลาอ่านนานขึ้น ควบคุมสมาธิให้มั่นคง อดทนต่อสิ่งรบกวนรอบด้าน ควรมุ่งอ่านให้จบตอนมากกว่านับจำนวนหน้า เพราะข้อความอาจไม่จบ

2.1.4 ขั้นที่ 4 ทำความเข้าใจกับเนื้อหา ความหมาย และเก็บสาระ

สำคัญของเรื่องเพื่อสรุปว่า สารสำคัญของเรื่องคืออะไร น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ประโยชน์ในทางใดบ้าง

2.1.5 ขั้นที่ 5 บันทึกสรุปสาระสำคัญจากการอ่านเพื่อใช้ประโยชน์ในโอกาสอันควร การอ่านในใจนี้มุ่งที่ความรวดเร็วและถูกต้องเป็นสำคัญ เพราะอ่านได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง ผู้อ่านไม่ต้องกังวลกับการเปล่งเสียง และเมื่ออ่านแล้วยังเข้าใจไม่ชัดเจนก็ย้อนกลับไปอ่านซ้ำได้หลายครั้ง

2.2 องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การอ่านในใจมีคุณภาพ ได้แก่

2.2.1 สมาธิแน่วแน่

2.2.2 สิ่งแวดล้อมไม่เป็นอุปสรรค เช่น คนแวดล้อม แสงสว่าง เสียง

รบกวน

2.2.3 รูปเล่มเหมาะสมมือ ตัวหนังสือพอเหมาะกับขนาดสายตา และ

การให้

2.2.4 บรรยากาศเหมาะสม

2.3 การฝึกอ่านในใจ สิ่งทีพึงระวังในการอ่านในใจ คือ ไม่ควรซื้อตัวหนังสือจะทำให้อ่านช้าไม่ควรทำปากขมุขมิบ เพราะการอ่านในใจใช้ประสาทตาและสมองเป็นสำคัญ การอ่านในใจไม่เกิดผลดีและผลเสียแก่ผู้อื่นนอกจากขณะที่นำเรื่องราวไปถ่ายทอด จึงควรทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านให้ชัดเจน ก่อนถ่ายทอดสู่ผู้อื่น การฝึกอ่านในใจสามารถทำได้ดีด้วยการฝึกตามลำดับจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งมีอยู่ 5 ประการ ดังนี้

2.3.1 การฝึกอ่านเร็ว เป็นการอ่านที่เกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านเป็นอย่างมาก ยิ่งเพราะการอ่านได้มากก็จะสามารถเก็บใจความสำคัญได้มาก แต่ใช้เวลาน้อย ถ้าอ่านช้านอกจากเสียเวลาแล้วก็จะได้สาระสำคัญน้อยตามลงไปด้วย การฝึกฝนตนเองเพื่อให้อ่านเร็วขึ้นนั้นสามารถทำได้ไม่ยากนัก เช่น การทดลองกำหนดระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้งไว้ 5 นาที 10 นาที และ 15 นาที พร้อมกำหนดเนื้อหาที่จะอ่านไว้ด้วยการทดลองฝึก จะทำด้วยการเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้นก็ได้หรือจะทำได้โดยการจับเวลาการอ่านเนื้อหาเดิมแล้วสรุปสาระสำคัญทุกครั้งที่อ่าน ก็จะพบว่าในที่สุดแล้วจะสามารถอ่านได้เร็วขึ้น สิ่งสำคัญในการฝึกอ่านเร็ว คือ การฝึกใช้สายตา ต้องเริ่มต้นจับสายตาเป็นจุดอ่านแล้วทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน แล้วค่อยเคลื่อนย้ายสายตาไปจุดอื่น จับใจความสำคัญแล้วย้ายสายตาไปเรื่อย ๆ ขั้นตอนต่อไป คือ การพยายามทำความเข้าใจกับคำใหม่ คำศัพท์ยากเพื่อให้เข้าใจได้เร็วขึ้น

2.3.2 การอ่านสรุปความ การอ่านสรุปความ คือ การอ่านที่มุ่งรวบรวมใจความสำคัญแล้วเรียบเรียงให้ได้สาระที่เป็นประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว ในการอ่านเพื่อสรุปความนั้น ผู้อ่านต้องพิจารณาตามลำดับ ดังนี้

1) อ่านเรื่องโดยตลอดอย่างน้อย 3 เที่ยว เพื่อสรุปให้ได้ว่าเรื่องที่น่าสนใจมีสาระสำคัญอะไร

2) สรุปใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าไว้

3) เรียบเรียงใจความสำคัญโดยใช้ถ้อยคำเชื่อมโยงเป็นภาษาของผู้อ่านเอง

4) อ่านทบทวน เรียบเรียง ปรับปรุงถ้อยคำเพื่อให้ได้สาระและเข้าใจง่าย

2.3.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ การที่ผู้อ่านพยายามเข้าถึง “สาร” และประเด็นที่ผู้เขียนเจตนาส่งสารในแง่มุมต่าง ๆ ให้ได้มากที่สุด ผู้อ่านต้องพยายามสรุปเรื่องลำดับเหตุการณ์ บอกรายละเอียดที่สำคัญ บอกเหตุผลและการเชื่อมโยงข้อความต่าง ๆ ได้ วิเคราะห์ แยกแยะหาเหตุผลสนับสนุนความคิดที่ได้จากการอ่านพร้อมพิจารณาเจตนาของผู้เขียนที่ส่งมากับสาร ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3.4 การอ่านตีความ คือ การอ่านที่ต้องใช้ทักษะในการอ่านสูงสุด เพราะต้องใช้ความสามารถในการแปลความ การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์และประเมินค่า มาเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจจนสามารถอธิบายสิ่งที่อ่านมาอย่างได้สาระครบถ้วน โดยอาศัย ความรู้ ความเชื่อ ความเข้าใจ ความสนใจประสบการณ์ของผู้อ่านประกอบกัน

2.3.5 การอ่านเพื่อวิเคราะห์และประเมินค่า เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถในการวินิจฉัยจากถ้อยคำทั้งที่ปรากฏในรูปของถ้อยคำ และสารที่ซ่อนความหมายมาในบริบทต่าง ๆ ที่ไม่มีถ้อยคำ ตลอดจนการใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้สาระสำคัญของเรื่องจนสามารถประเมินได้ว่าบทอ่านนั้นมีคุณค่าสาระมากน้อยเพียงใด

ไพพรรณ อินทนิล (2546) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ว่า การอ่านตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน ได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ ได้แก่ ย่อความ หรือเก็บใจความสำคัญมีแนวทางปฏิบัติคือ ผู้อ่านตัดส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ในเนื้อเรื่องออก อันได้แก่ ตัวอย่างประกอบ ส่วนขยายหรือรายละเอียดต่าง ๆ ข้อเปรียบเทียบต่าง ๆ โวหารต่าง ๆ ส่วนวันที่หรือหน้า ตัวเลข สถิติต่าง ๆ (ยกเว้นในกรณีที่ต้องการผลทางตัวเลข เช่น การวิจัยต่าง ๆ) คำถาม หรือ คำพูดของผู้เขียน

2. อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ ได้แก่ การอ่านตอบข้อความ ผู้อ่านอ่านแล้วต้องตีความหมายข้อความแต่ละประโยค แต่ละย่อหน้า ให้เข้าใจอย่างถูกต้อง จึงจะทำข้อสอบได้

3. อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างน้อย 2 ขั้น คือ อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ และเขียนหรือพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น

4. การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ การอ่านประเภทนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่าง

ละเอียดลออ และเมื่ออ่านจบแล้วสามารถมองเห็น “ภาพ” หรือขั้นตอนของการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ทั้งหมด โดยขณะที่ปฏิบัติไม่ต้องหวนกลับไปอ่านใหม่

เถกิงกิจ แก้วเสน่ห์ (2541) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านไว้ว่า การอ่านแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 คือ การอ่านเงียบ (Silent Reading)

ประเภทที่ 2 คือ การอ่านออกเสียง (Loud Reading) เป็นการเปล่งเสียงตามตัวอักษรที่ปรากฏให้ถูกต้องตามอักขรวิธีหรือภาษาโดยใช้วิธีเกี่ยวกับการออกเสียง การอ่านภาษาการอ่านออกเสียงเพื่อทดสอบวัดผล การอ่านข่าวทางวิทยุ โทรทัศน์ การอ่านรายงาน หรือการอ่านกล่าวตอบรายงาน การอ่านบทพากย์ภาพยนตร์หรือบทละคร

สรุปได้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจมีความสำคัญต่อการอ่านอย่างมาก การเลือกประเภทการอ่านในใจหรือการอ่านออกเสียงว่าเมื่อใดมีความเหมาะสม และได้ประโยชน์ควรพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นจุดสำคัญ

2.5 ลักษณะของการอ่าน

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน มีนักวิชาการที่กล่าวถึง ลักษณะของการอ่าน ไว้ดังนี้

จิรวรรณ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) ได้กล่าวถึงลักษณะของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือหรือหนังสือพิมพ์แต่ละประเภทนั้น ผู้อ่านย่อมมีกลวิธีในการอ่านแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ และประเภทของหนังสือที่อ่าน มีผู้รู้และนักวิชาการด้านการอ่าน แบ่งลักษณะการอ่านไว้ไม่แจ่มแจ้งกันมากนัก พอประมวลผลได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านอย่างคร่าว ๆ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาเอกสารอ้างอิงสำหรับใช้ในการค้นคว้าหรือการหาสื่อใหม่ ๆ ในห้องสมุด โดยอ่านเพียงชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง อ่านสารบัญเรื่องว่ามีอะไรบ้าง หรืออ่านเนื้อหาบางตอนโดยรวดเร็ว

2. การอ่านเร็ว เป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ หรือหนังสืออื่น ๆ ที่ไม่ต้องการศึกษาให้ละเอียดนัก อาจใช้อ่านสารที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เช่น อ่านนิทาน นิยาย นวนิยาย และสื่อการอ่านต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับการผ่อนคลายทางจิตใจ

3. การอ่านปกติ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาข้อมูล และตอบคำถาม อาจใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือการทำการบ้าน อ่านแล้วจดบันทึกเพื่อสรุปเนื้อเรื่องแต่ละตอน เป็นการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจ หรือต้องการให้รอบรู้ การอ่านปกติมักจะใช้กับการอ่านเอกสารที่มีความยากง่ายอยู่ในระดับปานกลางประสิทธิภาพและไม่ควรนอนอ่าน

4. การอ่านละเอียด เป็นการอ่านเพื่อตรวจรายละเอียดของเรื่องในทุกประเด็น โดยไม่พลาดความหมายของคำหรือกลุ่มคำ นอกจากนั้นยังเป็นการประเมินค่าเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับ

เหตุการณ์และติดตามทิศทางของเรื่อง เพื่อมีให้พลาดประเด็นสำคัญ สรุปเรื่องด้วยภาษาของตนเอง รวมทั้งแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล (2554) ได้กล่าวถึงลักษณะของการอ่านไว้ว่า การอ่านที่ดี และมีประสิทธิภาพ ควรรู้หลักและวิธีการอ่านที่เหมาะสม โดยควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน

- 1.1 รู้จักประเภทของหนังสือ
- 1.2 รู้จักส่วนประกอบของหนังสือ
- 1.3 เข้าใจวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับประเภทหนังสือและเลือกใช้ให้มี
- 1.4 หากจำเป็นต้องมีอุปกรณ์เสริมการอ่านควรจัดเตรียมให้เรียบร้อย

2. ขั้นการอ่าน

- 2.1 นั่งอ่านในท่าที่สบายแต่ไม่นั่งหลังอ หลังกึ่งการก้มคออ่านนาน ๆ
- 2.2 ใช้สายตาให้เหมาะสม โดยไม่อ่านทีละคำ แต่ควรหยุดสายตาเมื่อจบ
- 2.3 มีสมาธิในการอ่าน จดจ่ออยู่กับเรื่องที่กำลังอ่าน
- 2.4 จับใจความสำคัญ หรือประเด็นหลักของเรื่องให้ได้
- 2.5 หากพบข้อความส่วนใดที่น่าสนใจ อาจทำเครื่องหมายเป็นข้อสังเกต

3. ขั้นหลังการอ่าน

- 3.1 สรุปส่วนประกอบที่สำคัญของเรื่องให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร
- 3.2 เมื่ออ่านจบแล้วแต่ยังจับประเด็นไม่ได้ ต้องอ่านซ้ำอย่างช้า ๆ
- 3.3 วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ โดยอาจแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมด้วยเหตุผลที่ดีและเหมาะสม

คุณจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (2551) ได้กล่าวว่า นักอ่านที่ดี ควรใส่ใจพัฒนาทักษะการอ่านและปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. รู้จักเลือกอ่านหนังสือที่ให้ประโยชน์ไม่โน้มน้าวหรือชักจูงผู้อ่านให้กระทำผิดหรือเข้าใจผิด คือรู้จักพิจารณาชนิดใดดีหรือไม่ดีควรอ่านหรือไม่ควรอ่าน
2. มีสมาธิในการอ่าน คือเวลาที่อ่านหนังสือหรือตำราอยู่นั้นผู้อ่านจะต้องมีสมาธิอย่างมั่นคง
3. มีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์พอสมควรเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน
4. รู้จักตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน คือ ในขณะที่อ่านหนังสืออยู่นั้น ต้องรู้ว่า

ตนเองมีจุดประสงค์อย่างไร

5. มีความพร้อมในการอ่าน คือความพร้อมทางร่างกาย ทางสมอง ทางสังคม ทางอารมณ์จินตนาการ ประสบการณ์ และมีความพร้อมทางด้านร่างกาย และด้านภาษาด้วย
6. รู้จักประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้โดยตลอด
7. รู้จักจำ และจดบันทึกรวบรวมความรู้ความคิดที่ได้จากการอ่าน
8. หมั่นทบทวน ติดตาม สืบต่อ ความรู้ทั้งเก่าและใหม่อย่างสม่ำเสมอ
9. มีวิจารณ์งานในการอ่าน รู้จักใคร่ครวญ ตัดสิน วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาข้อ

เท็จจริงของหนังสือที่อ่าน

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2549) ได้กล่าวถึงลักษณะของการอ่านไว้ว่า

1. มีสมาธิแน่วแน่ในการอ่านทุกครั้ง
2. กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านว่าจะอ่านในระดับไหน อ่านเพื่อความรู้ความรอบรู้ อ่านเพื่อหาคำตอบ หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
3. สำรวจข้อมูล ผู้อ่านควรสำรวจข้อมูลของหนังสือนั้น เช่น ชื่อผู้แต่ง สถานที่พิมพ์เวลาที่แต่ง เพื่อดูว่าตรงกับความต้องการหรือไม่
4. ทำความเข้าใจกับเนื้อหา คือต้องรู้ว่ากำลังอ่านอะไร เพราะหนังสือแต่ละประเภทมีลักษณะการเสนอเนื้อหา และเทคนิคการเขียนแตกต่างกัน เช่น วารสาร ข่าว วรรณคดี เพื่อจะได้มีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างชัดเจนขึ้น
5. ตั้งคำถามทบทวน ในขณะที่อ่านและเมื่ออ่านจบต้องตั้งคำถามว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และทำไม เราได้อะไรจากการอ่านสารนั้น มีใช่อ่านแบบไร้จุดหมายซึ่งไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด

ไพพรรณ อินทนิล (2546) ได้กล่าวถึงลักษณะการเป็นนักอ่านที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความต้องการอ่าน ผู้อ่านต้องสร้างความต้องการในการอ่านให้เกิดขึ้นในใจของตนเอง
2. อ่านหนังสือสม่ำเสมอ ควรอ่านทุกวัน โดยตั้งเวลาว่าจะอ่านวันละกี่นาทีกี่ชั่วโมง
3. รู้จักจดบันทึก ควรบันทึกข้อความต่าง ๆ ที่ตนได้อ่าน อาจเป็นข้อความที่น่าสนใจ แปลกใหม่ หรือให้ความไพเราะทางด้านการประพันธ์
4. อ่านหนังสือหลากหลาย ควรอ่านหนังสือหลายประเภททั้งที่เป็นประเภทให้ความรู้ เช่น ตำรา บทความ สารคดี และประเภทที่ให้ความบันเทิง เช่น นิทาน บทประพันธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น

5. มีความรู้ความเข้าใจในความหมายและหน้าที่ของคำ นักอ่านที่ดีควรจะมี ความรู้เรื่อง คำศัพท์ให้มาก โดยหมั่นศึกษาทั้งหน้าที่และความหมาย เพราะคำบางคำแม้จะเขียน เหมือนกันและออกเสียงเหมือนกัน แต่ใช้ในบริบทที่ต่างกันก็อาจทำให้ความหมายต่างไปด้วย เช่น คำ ว่า “ผม” ผมจะเล่นฟุตบอลที่สนาม (“ผม” ในที่นี้เป็นสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง) เธอมีผมที่สวยงาม (“ผม” ในที่นี้คือ เส้นผมที่อยู่บนศีรษะ) หรือคำว่า “หมู” โดยทั่วไป หมายถึง สัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง ที่มนุษย์สามารถบริโภคได้ แต่ในบางครั้ง คำว่า หมู หมายถึง ง่าย เช่น ข้อสอบปลายภาคหมูมาก ฉันท ทำได้ทุกข้อเลย เป็นต้น

สรุปได้ว่า ลักษณะของการอ่านที่ดี ผู้อ่านควรพิจารณาลักษณะการอ่านของตนเอง ในส่วนของความเข้าใจ สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ สรุปความคิดหลัก ลำดับความคิดในเรื่อง และคาดคะเนเหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่อง หรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในลำดับต่อไป

2.6 การวัดและประเมินผลการอ่าน

การวัดและการประเมินผลการอ่าน จำเป็นต้องทราบระดับความเข้าใจของการอ่าน การที่จะทราบได้จะต้องมีการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้ ผู้สอนสามารถวางแผนแนวทางพัฒนาความสามารถในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548) ได้กล่าวถึง การวัดผลหรือ ประเมินประสิทธิภาพในการอ่าน ดังนี้

1. ความเข้าใจ ได้แก่ การเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนกระบวนความ ได้เนื้อหา สาระตามความประสงค์ของผู้แต่ง
2. ความเร็ว ได้แก่ ความเร็วในการอ่าน แม้จะมีความสำคัญรองลงมาจากความ เข้าใจ แต่ก็จำเป็นมาก เพราะการอ่านช้าเกินไป บางกรณีอาจไม่ทันกาลและเสียประโยชน์มาก
3. ความมีนิสัยในการอ่าน ได้แก่ การอ่านอย่างมีสมาธิ ไม่อ่านแบบเรื่อยเปื่อย โดยไร้จุดหมายหรือออกท่าทางโดยไม่จำเป็น มีนิสัยชอบจดบันทึกตลอดจนนิสัยการเปิดพจนานุกรม เพื่อให้ทราบความหมายที่ชัดเจนเมื่อไม่เข้าใจ
4. ความสนใจ หมายถึง การสนใจอ่านอย่างสม่ำเสมอ อ่านแต่ละครั้งให้ได้ ประโยชน์ เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ และความบันเทิงในชีวิต
5. ความมีวิจารณญาณ ได้แก่ การอ่านอย่างพินิจพิจารณา นับเป็นการอ่านเพื่อ ความเข้าใจในระดับสูงถึงขั้นนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

กรมวิชาการ (2544) ได้เสนอหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทย สำหรับครูผู้สอนดังต่อไปนี้

1. การบูรณาการทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และ

การดู ซึ่งแต่ละทักษะมีความสำคัญที่ควรเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ด้วย

2. นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิดเนื่องจากภาษาเป็นสื่อของความคิด การติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ควรจัดให้นักเรียนได้ใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางสังคมในสถานการณ์จริง

3. นักเรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องทั้งไวยากรณ์หรือหลักภาษา การละกตคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. นักเรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทางภาษาของแต่ละคนไม่เท่ากันตามศักยภาพของนักเรียน วิธีการเรียนรู้ต่างกัน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาทักษะทางภาษาไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรม เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

6. ภาษาไทยเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ ใช้ในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การอภิปราย การเขียนรายงาน การตอบคำถาม ครูจะต้องใช้ภาษาที่เป็นแบบแผนถูกต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาไทยได้เป็น 4 ลักษณะดังนี้

1. วัดพื้นฐานการอ่านของนักเรียนเพื่อครูจะได้เตรียมแผนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้อ่านต่อไป เครื่องมือที่ใช้วัดได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ และแบบสังเกต ครูจะใช้ทั้งหมดหรือเลือกใช้ก็ได้ การวัดในลักษณะนี้จะใช้ก่อนที่ครูจะเริ่มสอนอ่าน ผลที่ได้จากการวัดจะนำมาใช้ในการเตรียมวัสดุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และวิธีการวัดต่อไป เพื่อประโยชน์ในบทเรียนใหม่ที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

2. วัดระหว่างเรียน เพื่อนำผลมาปรับปรุงการสอนอ่านเครื่องมือที่ใช้วัดมีแบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม และแบบวัดเจตคติ ซึ่งครูอาจใช้ทั้งหมดหรือเลือกใช้เป็นบางชนิด เพื่อใช้วัดบางจุดที่ต้องการ

3. วัดเพื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องในการอ่าน ซึ่งเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด ได้แก่ จำ เข้าใจ นำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ครูหรือผู้วัดจะใช้เครื่องมือวัดเฉพาะวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการเพื่อค้นหาข้อบกพร่องในการอ่าน เพื่อนำผลมาใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมอ่านต่อไป

4. วัดปลายภาค เพื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์การอ่านหลังจากผ่านกระบวนการของการฝึกฝนมาครบระยะตามที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้วัดได้แก่ แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินค่า ผลที่ได้จะนำประเมินการอ่านที่ผู้อ่านหรือนักเรียนได้รับการฝึกฝนมาตลอดภาคหรือตลอดปีการศึกษา

บันลือ พฤกษ์วัน (2534) ได้กล่าวถึง ครูจะตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ได้หลายทาง ดังนี้

1. ให้ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ในเรื่องข้อเท็จจริงของเรื่องวิเคราะห์หาเหตุผลของเรื่องและสรุปเรื่องหรือวิจารณ์ ไตร่ตรองได้

2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างดี

3. ประเมินและเลือกแบบจากตัวละคร ให้เหตุผลประกอบการเลือกหรือไม่เลือก

4. แสดงประกอบนิทาน แสดงคำใบ้ประกอบประโยค วลี หรือคำศัพท์ได้

5. หาความสัมพันธ์ของคำ

6. หาตรงข้ามเชิงความหมาย

7. อธิบายคำคม คำพังเพย แล้วแต่นิทานประกอบ

8. ต่อนิทานที่เล่าไม่จบอย่างมีความต่อเนื่องและสมเหตุสมผล

9. สรุป ตั้งชื่อเรื่องได้ครอบคลุมเนื้อเรื่อง พร้อมอธิบาย

10. ปฏิบัติตามขั้นตอนการประกอบอาหาร ประดิษฐ์ หรือดำเนินการทดลองทาง

วิทยาศาสตร์

11. นำความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านมาใช้ในการพยากรณ์แนวโน้มเกี่ยวกับสภาพ

แวดล้อมทางธรรมชาติ สังคม เศรษฐกิจ

12. วิจารณ์ ให้ข้อคิดและเสนอแนะแก้ไข เจริญยอมรับไม่ยอมรับโต้แย้งด้วย

เหตุผลของตน

1. การแปลความ หมายถึง ความสามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่อง เป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีกับเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ หมายถึง ความสามารถเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ อย่างชัดเจนหรือมีความหมายโดยนัยออกมาเป็นความคิดของตนเองได้

3. การขยายความ หมายถึง ความสามารถในการขยายเรื่องหรือเหตุการณ์ตามนัยของเรื่อง

4. การจับใจความ หมายถึง การสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ความสำคัญของเรื่อง เหตุผลหรือการสรุปหลักเกณฑ์ของเรื่อง

5. การวิเคราะห์ความ หมายถึง ความสามารถในการรู้จักแยกแยะ ข้อเท็จ

จริง การแสดงความรู้สึกและข้อคิดเห็นของผู้แต่ง โดยมีเหตุผลประกอบ ความสามารถเหล่านี้พิจารณาจากคะแนนการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529) ได้กล่าวถึง การประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การใช้การสอบข้อเขียนจะใช้วัดความรู้ ความเข้าใจ สำหรับการฟังเพื่อเข้าใจความ การอ่าน ดีความ และการเขียนเรียงความ

Finocchiaro and Sydney (1983) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ 3 แบบ ดังนี้ คือ

1. แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ
2. แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น
3. แบบทดสอบกึ่งปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้น ๆ ให้เติมหรือต่อให้สมบูรณ์ ให้คะแนนโดยผู้สอนหรือผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการประเมินผล

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่าน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ปรากฏอยู่ในแผนการสอนจะจัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอนมุ่งให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการอ่าน การวัดผลอาจใช้เครื่องมืออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการหรือทั้งสองอย่างก็ได้ ผลที่ได้จากการวัดโดยใช้วิธีการต่าง ๆ จะนำไปประเมินเพื่อพิจารณาตัดสินว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่านสู่เป้าหมายหรือไม่

3. การอ่านจับใจความ

3.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความ เป็นกระบวนการในการพัฒนาการเรียนรู้พัฒนานิสัยรักการอ่าน และแสวงหาความรู้ให้แก่ผู้อ่าน เพราะเป็นเครื่องแสดงได้ว่าผู้อ่านนั้นเข้าใจและรับรู้สาระเนื้อหาในเรื่องที่อ่านและยังเป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้และพัฒนาผู้อ่านให้ได้รับรู้มากยิ่งขึ้นและเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังที่นิพนธ์วิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความ ไว้ดังนี้

นวกรณ์ อุณเรื่อน (2560) กล่าวว่า การจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ หมายถึง อ่านแล้วรู้เรื่องราวที่อ่านตลอดทั้งเรื่อง สรุปสาระสำคัญ และเข้าใจความหมายในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

สายใจ ทองเนียม (2560) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านในใจที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องคือ ใจความหลัก เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยาย ซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

แววมยุรา เหมือนนิล (2556) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ
2. ส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบเพื่อให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น

ภูมินทร์ เหล่าอำนาจ (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ที่สำคัญบางอย่างระหว่างภาษากับความคิดเกิดขึ้นเรียกว่า เป็นกระบวนการทางสติปัญญาเมื่อผู้อ่านพบสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเขียนก็จะใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อที่จะจดจำกลุ่มคำและรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสรุปความหรือตีความจนกระทั่งได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียน

คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ต่อเนื่องจากการอ่านจับใจความส่วนรวม กล่าวคือ เป็นการอ่านที่ละเอียดมากขึ้น เพื่อค้นหาความคิดสำคัญที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียน การอ่านจับใจความสำคัญมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาของงานเขียนได้อย่างถูกต้อง และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ตีความ หรือวิพากษ์วิจารณ์งานเขียนต่าง ๆ ได้

นฤมล งอยผาลา (2554) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญหรือข้อความที่สำคัญ แปลความ ตีความ ขยายความ ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยการจดบันทึกหรือจดจำไว้ในสมองหรือด้วยการขีดเส้นใต้ไว้ในหนังสือนั้นใจความสำคัญที่ผู้อ่านได้รับอาจมีหลายลักษณะตามแต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่องเป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นแนวคิดหรือทฤษฎีของผู้เขียนหรือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาทยัน อัมสราญ (2552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่อง ซึ่งถือว่าการอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้อ่านต้องสามารถสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องตามหลักการ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ และผู้อ่านสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง ให้ได้รับความรู้มากยิ่งขึ้น

3.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

ปัจจุบันการอ่านจับใจความจำเป็นต่อชีวิตประจำวันมากขึ้น เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่สำคัญที่สุดของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ดังที่มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

สายใจ ทองเนียม (2560) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ คือ อ่านออก รู้ความหมายของกลุ่มคำ สำนวน วลี และประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ซึ่งยากกว่า และจะเป็นสาเหตุให้ผู้อ่านไม่สามารถพัฒนาการอ่านของตนเองได้

สิทธิพงศ์ สิริวรพงศ์ (2550) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า เป็นทักษะการอ่านที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอันมาก ถ้าเราจับใจความได้ถูกต้องแม่นยำ จะทำให้อ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ และเข้าใจเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์มากในด้านการศึกษาหาความรู้ต่อไป

พัชรา พรหมณี (2549) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต

จิตา โมสิกรัตน์ และนภลัย สุวรรณธาดา (2544) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็น เชิงวิจารณ์หรือวิเคราะห์งานเขียนเป็นส่วน ๆ ได้อย่างถ่องแท้ รวมทั้งยังทำให้ผู้อ่านสนใจศึกษาเรื่องนั้นเป็นพิเศษถ้าผู้อ่านมีความสนใจเรื่องทำนองนั้นมาก่อน

ประทีป วาทิกทินกร (2542) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านทั่วไป การอ่านที่ถูกวิธีจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนและเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านทำให้ได้รับความคิดและความบันเทิง

สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อผู้อ่านมาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่จะนำไปสู่ผู้อ่านประสบความสำเร็จจากการอ่าน และเป็นทักษะพื้นฐานของการแสวงหาความรู้ ซึ่งการอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ฝึกให้ผู้อ่านได้จับประเด็นสำคัญ สาระสำคัญจากเรื่อง

ที่อ่าน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด ทำให้ผู้อ่านอ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ข้อคิดที่ได้มาประยุกต์ใช้และพัฒนาตนเองให้เกิดประโยชน์ได้

3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

มะลิวัลย์ อ่วมน้อย (2560) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความต้องเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาหรือเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถวิเคราะห์แก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ และสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่ผู้เรียนศึกษาได้ตลอดจนสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนเองได้

เอี่ยมพร โชคสุชาติ (2556) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถค้นหาสาระสำคัญของเรื่องได้ บอกรายละเอียดของเรื่องรวมถึงสามารถวิเคราะห์ข้อความหรือเรื่องที่อ่านนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

บริษญา วันแวน (2551) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญมีจุดมุ่งหมายที่เน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านตลอดจนสามารถวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่านได้

สมพร จารุณัฐ (2549) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า ความมุ่งหมายในการว่าเป็นการตั้งคำถามแบบเปิดว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นวิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ดี เวลาอ่านเรื่องอะไรก็ตามควรพยายามแปลงหัวเรื่องเป็นคำถามให้ติดเป็นนิสัย บางคนอาจเขียนคำถามไว้ข้าง ๆ หัวข้อเรื่องการตั้งคำถามก่อนการถามในลักษณะเช่นนี้ช่วยให้เรามีจุดมุ่งหมายในการอ่าน

วรรณ โสมประยูร (2544) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. สามารถอ่านได้เร็ว และจับใจความได้ดี
2. สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่าน และมีสมาธิในการอ่าน
3. สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. สามารถนำการอ่านไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินชีวิตอย่าง

มีประสิทธิภาพ

5. สามารถบอกประโยชน์ของการอ่าน และรักการอ่านหนังสือ
6. สามารถเสริมให้เด็กรู้จักหาความหมายของคำศัพท์ โดยใช้หนังสืออ้างอิงจากพจนานุกรมหรือสารานุกรม
7. สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อม สนใจปัญหา และเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ ตีความ และขยายความได้จนสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการอ่านไปสู่ผู้อื่นได้

3.4 ลำดับขั้นตอนของการอ่านจับใจความ

การสอนอ่านจับใจความควรมีขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อให้ได้ใจความที่สำคัญและสามารถสรุปได้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2557) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. การอ่านจับใจความของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรเริ่มต้นจากการจับใจความในแต่ละย่อหน้าให้ได้ถูกต้องแม่นยำเสียก่อน เพราะข้อความตอนหนึ่งหรือย่อหน้าหนึ่งแม้มีใจความสำคัญหลายอย่างแต่จะมีความสำคัญที่สุดในย่อนั้นเพียงอย่างเดียว ถ้าเรื่องหนึ่งมีหลายย่อหน้าแสดงว่าจะมีความสำคัญหลายประเด็น เมื่อนำประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกันแล้วจะทำให้สามารถจับแก่นเรื่องหรือแนวคิดสำคัญของเรื่องทั้งหมดได้ง่ายขึ้น

2. ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า หมายถึง ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ

3. ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ส่วนมากมักอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่งโดยมีข้อสังเกตได้ ดังนี้

- 3.1 ประโยคต้นย่อหน้า

- 3.2 ประโยคกลางย่อหน้า

- 3.3 ประโยคท้ายย่อหน้า

4. การอ่านจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า นอกจากการพยายามค้นหาประโยคหรือข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าไว้ทั้งหมดแล้วหรือข้อความที่เป็นส่วนขยายหรือไม่จำเป็นในแต่ละย่อหน้าออกไปให้หมดในที่สุดก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้าส่วนที่ไม่ใช่ใจความสำคัญซึ่งควรตัดออกไปในแต่ละย่อหน้า ได้แก่

- 4.1 ส่วนขยายหรือรายละเอียดต่าง ๆ

- 4.2 ข้อเปรียบเทียบต่าง ๆ

- 4.3 ตัวอย่างประกอบ

- 4.4 คำศัพท์ สำนวนหรือโวหารที่ยกมาประกอบ

- 4.5 ตัวเลข สถิติที่เป็นรายละเอียด

- 4.6 คำถาม และคำอธิบายของผู้เรียน

- 4.7 ชื่อบุคคลผู้เขียนอ้างอิงโดยไม่เน้นความสำคัญ

- 4.8 ย่อหน้าพิเศษบางย่อหน้าที่เป็นส่วนขยายความหรือตัวอย่างของเรื่อง

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังนี้ การอ่านจับใจความนั้นผู้อ่านเรื่องราวให้ตลอดจนจบอย่างคร่าว ๆ พยายามจับใจความในแต่ละย่อหน้าถ้าเป็นหนังสือให้อ่านสารบัญก่อน จากนั้นก็ตั้งคำถามเพื่อตามตนเองว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไรและนำมาเรียบเรียงเป็นสำนวนภาษาของผู้อ่านเองหากต้องการรายละเอียดให้ขยายคำตอบออกไปและที่สำคัญต้องฝึกการอ่านจับใจความอยู่เสมอเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความให้ดีขึ้นต่อไป

วิเศษ ชาญประโคน (2549) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ดังต่อไปนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด อาจเริ่มพิจารณาชื่อเรื่องประกอบด้วยเพราะชื่อเรื่องมักมีส่วนช่วยบอกขอบเขตหรือประเด็นหลักของเรื่องได้ แล้วจึงอ่านเก็บข้อมูลเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แต่ละหัวข้อหรือย่อหน้าสัมพันธ์กันอย่างไร
2. อ่านเก็บรายละเอียด พิจารณาจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าอาจใช้เครื่องหมายกำกับหรือเน้นข้อความด้วยปากกาเน้นข้อความหรือบันทึกย่อตามความถนัด
3. เมื่อได้ใจความสำคัญแล้ว แยกแยะข้อความหรือส่วนเสริมของใจความสำคัญ เช่น รายละเอียด ตัวอย่างประกอบ ตัวเลข สถิติต่าง ๆ หรือความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนอันเป็นส่วนขยายความ
4. เมื่ออ่านจบแล้วสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์หลักจุดประสงค์รองสาระสำคัญของเรื่องตอนใดรวมทั้งบอกแหล่งที่มาของเรื่องได้
5. จัดบันทึกแล้วนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป เมื่อเลือกประโยคสำคัญได้แล้วควรคัดลอกไว้แล้วเชื่อมโยงเรียบเรียงเป็นสาระสำคัญของเรื่องหากประเด็นสำคัญไม่ปรากฏชัดเจนในประโยคใดประโยคหนึ่งผู้อ่านต้องจับประเด็นเรียบเรียงเป็นข้อความเอง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. ขั้นจำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้ คำความหมายของคำให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้่านักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อย ก็ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่าน หรืออาจให้สะกดคำบอกความหมายและบอกคำจำกัดความ
2. ขั้นเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองได้ เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่คิดสนใจ สรุปเรื่องเป็นมโนทัศน์ใช้คำพูดของตนเอง ดังนั้นการที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยควรตั้งเป็นคำถามด้วยการให้เล่าเรื่องสรุปเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
3. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหา

วิชาอื่น ๆ ดังนั้นคำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

4. **ชั้นวิเคราะห์** เป็นชั้นที่ให้นักเรียนแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่างสามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

5. **ชั้นสังเคราะห์** เป็นชั้นที่ให้นักเรียนรู้จักสรุปแนวคิดที่ได้จากการอ่านการรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

6. **ชั้นประเมินค่า** เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้นักเรียนรู้จักตัดสินเรื่องที่ว่าอะไรคือส่วนที่เป็นจริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ และยิ่งรวมถึงความเป็นเหตุเป็นผลด้วย เป็นการฝึกให้นักเรียนรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2540) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. พิจารณาความที่ละเอียดอ่อน หาประโยคใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดหรือข้อปลีกย่อยอื่น ๆ ออกมา ซึ่งได้แก่ ตัวอย่างสำนวนโวหารอุปมาอุปไมย ข้อความเปรียบเทียบ ตัวเลข สถิติ วันเดือนปี (ในกรณีที่ไม่ต้องการผลทางตัวเลข) ตลอดจนคำถามหรือคำพูดของผู้เขียนซึ่งเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ
3. สรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาตนเอง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการอ่านจับใจความสามารถทำได้โดยเริ่มจากอ่านชื่อเรื่องเนื้อเรื่องจากนั้นอ่านอย่างคร่าว ๆ ก่อน จากนั้นถึงอ่านอย่างละเอียดโดยพิจารณาที่ละเอียดอ่อนเพื่อหาใจความสำคัญที่ละเอียดอ่อนจากนั้นสามารถสรุปใจความสำคัญได้ ทักษะการอ่านจับใจความเป็นทักษะหนึ่งที่ครูควรฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน โดยเริ่มจาก ขั้นจำ เข้าใจ การนำไปใช้การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

3.5 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นกระบวนการคิดที่ซับซ้อนขณะที่อ่านสมองจะทำงานโดยผ่านประสบการณ์ และความรู้เดิมผสมผสานกับข้อมูลในเรื่องเพื่อสร้างความหมายอันส่งผลต่อการจับใจความของเรื่องที่จะอ่านต่อไป ความหมายของความสามารถในการอ่านจับใจความได้นั้นนักวิชาการได้ให้ความหมาย ไว้ดังนี้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2554) กล่าวว่า ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง และการดูสื่อต่าง ๆ ไว้ดังนี้ การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบว่าใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไหร่ และผลเป็นอย่างไร แล้วจดบันทึกใจความสำคัญนั้นไว้ หลักการอ่านจับใจความสำคัญมีวิธีปฏิบัติ ดังนี้

1. ตั้งใจอ่านเรื่อง
 2. คิดตั้งคำถาม และตอบคำถามจากเรื่องว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ ผลเป็นอย่างไร และให้ข้อคิดอย่างไร แล้วเขียนเป็นแผนภาพโครงเรื่อง
 3. เขียนเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนภาษาของตนเอง
 4. อ่านทบทวนเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย และความถูกต้อง ปัจจัยที่ทำให้การฟังและการดูมีประสิทธิภาพมีข้อควรปฏิบัติ ดังนี้
 - 4.1. ความสนใจในการรับสาร หากมีความสนใจที่จะรับสาร ก็จะสามารถรับสารได้ดี
 - 4.2. สมาธิการมุ่งความสนใจอยู่กับการดู หรือฟังโดยไม่คำนึงถึงเรื่องอื่น จดจ่อกับเรื่องที่ฟังและดู
 - 4.3. มารยาท โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่เราต้องฟัง หรือต้องดูร่วมกับผู้อื่นไม่ควรคุยกัน หรือลุกเดินเข้าออกบ่อยครั้ง
 - 4.4. ความพร้อมทั้งทางกาย และจิตใจ ได้แก่ไม่หิว ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ไม่มีจิตวิตกกังวล
 - 4.5. ประสบการณ์ ได้แก่ การอ่านการฟังเรื่องราวการดูสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ ทำให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ สามารถวิเคราะห์และประเมินค่าจากเรื่องได้
- แววมยุรา เหมือนนิล (2552) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ควรมีทักษะต่อไปนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้

8. การจำแนกใจความสำคัญ และส่วนใจความสำคัญ

สุนาฏ นิธิมฤตกุล (2552) กล่าวว่า องค์ประกอบของการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องไว้ เพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์เดิม และความคิดอันเป็นวัตถุประสงค์ของการอ่านที่เกิดขึ้นในขณะนั้น เช่น

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น
- 1.4 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องอะไรจะลงเอยอย่างไร
- 1.5 อ่านเพื่อศึกษาคุณค่าของเรื่องที่อ่าน
- 1.6 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อเรื่องแล้วนำมาเขียนใหม่
- 1.7 อ่านเพื่อเปรียบเทียบกับเรื่องราวหรือข้อความอื่น
- 1.8 อ่านเพื่อจดจำ และเข้าใจเนื้อเรื่องสำหรับนำไปใช้ตลอดไป

2. ความถูกต้องของความเข้าใจในการอ่าน ช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากขึ้นต่างกัน ความถูกต้องในการเข้าใจของเด็กย่อมแตกต่างกันมากขึ้นตามประสบการณ์ความยากง่ายของข้อความนั้นๆ

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้นว่าสติปัญญาความสามารถในการอ่านความเข้าใจคำศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษเฉพาะตัวของผู้ที่อ่านแต่ละคนรวมทั้งประสบการณ์เดิมของแต่ละคน

4. ความเร็วของความเข้าใจในการอ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจในคำศัพท์ความสามารถในการนิยามสิ่งที่อ่านความยากง่ายของข้อความและสิ่งอื่น ๆ

5. หลักสำคัญในการสอนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คือครูต้องพยายามสร้างความสนใจให้นักเรียน เห็นคุณค่า และความสำคัญของการอ่านจับใจความ โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจในเรื่องราวที่กำหนด โดยครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบเป็นตอน ๆ ตามเรื่องนั้น ๆ

มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2532) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความไว้ 3 ด้าน คือ

1. การอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) ผู้อ่านสามารถชี้คำสรรพนามที่ใช้แทนนาม หาประโยคสำคัญ ตั้งหัวข้อเรื่อง การเก็บใจความสำคัญ การหาความจริงจากเรื่องการดำเนินตามคำสั่ง เรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน สามารถเปรียบเทียบและเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผลรวมถึงการชี้อุปนิสัยของบุคคลในเรื่อง

2. การตีความ (Interpretative Reading) เป็นการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่

ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ สามารถกล่าวสรุป คาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เข้าใจสำนวนภาษา ตั้งหัวข้อเรื่อง เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญ เรียงลำดับเหตุการณ์ เปรียบเทียบเข้าใจความสัมพันธ์ของ เหตุและผล และความสามารถข้ออุปนัยของบุคคลในเรื่องได้

3. การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ (Critical Reading) เป็นความสามารถในการ แยก ความจริงกับความคิดเห็น การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง การพิจารณาเหตุผล ความเหมาะสมและคุณค่า การชี้วัดอุปสรรคของผู้แต่ง เมื่อผู้อ่านมีความสามารถหรือมีประสิทธิภาพ ในการอ่านที่ดี ถูกต้อง ก็จะนำไปสู่การอ่านที่สัมฤทธิ์ผล

ซวาล แพร์ตกุล (2520) กล่าวว่า สิ่งที่แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความ ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้ โดยการแปลตามลักษณะหรือนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราว นั้น ๆ โดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่ง ส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถจะนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายของ เรื่องให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงได้

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่อง การทำความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้อ่านสามารถใช้กระบวนการ คิดที่ซับซ้อน เพื่อระลึกข้อมูลที่บอกในเรื่องโดยตรงทำความเข้าใจกับความรู้ที่บอกในเรื่อง โดย มีจุดมุ่งหมายเพื่อสรุปใจความสำคัญอ่าน เพื่อเก็บใจความสำคัญ อ่านเพื่อจดจำและเข้าใจเนื้อหา และ อ่านเพื่อรวบรวมนเรื่องราว ทั้งการรู้จักใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาจากเหตุผลต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจ มากขึ้นวัดได้จากแบบทดสอบปรนัยและแบบทดสอบอัตนัยประกอบด้วย

1. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
2. อธิบายความมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านได้
3. ตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของเรื่องได้
4. จำแนกใจความหลัก ใจความรองได้
5. คาดการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง การนำความรู้และ ประสบการณ์เดิม ผสมผสานกับข้อมูลในเรื่องที่อ่าน และให้คุณค่าเรื่องที่อ่าน ในการอ่านจับใจความ นอกจากผู้อ่านจะใช้การคิดในระดับต่าง ๆ แล้วผู้อ่านยังต้องผสมผสานการคิดเข้ากับทักษะการอ่าน จับใจความ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนเอง

3.6 วิธีการสอนอ่านเพื่อจับใจความ

วิธีการสอนอ่านเพื่อจับใจความให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความครูต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บันลือ พุกกะวัน (2556) กล่าวว่า แนวการสอนอ่านจับใจความสำคัญว่า

1. ฝึกอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อเป็นการสำรวจหาสิ่งที่สนใจหรือสิ่งที่ต้องการ
 - 1.1 ให้อ่านเรื่องราวอย่างรวดเร็ว โดยอ่านข้าม ๆ ลวก ๆ ไปก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าเรื่องนั้นมีขอบเขตหรือกล่าวถึงอะไร
 - 1.2 ให้อ่านเฉพาะหัวข้อย่อ หัวข้อใดหัวข้อหนึ่งให้ละเอียด เพื่อทราบทัศนะข้อเสนอแนะ เจตนาของผู้แต่ง โดยมากจะเสนอและให้อ่านคำนำหรืออารัมภบท
 - 1.3 อ่านทั้งเรื่องเพื่อประเมินดูว่าเรื่องนั้นให้ประโยชน์ทางใด มีจุดเด่นตรงไหน
 - 1.4 อ่านแล้วพิจารณาตรวจสอบเรื่องราวโดยส่วนรวมว่า เป็นเรื่องยากหรือเรื่องง่ายเหมาะกับวัยของเรียนที่จะใช้ความคิดของตนประเมินได้เพียงใด
 - 1.5 หากเป็นบทประพันธ์ร้อยกรอง ลองอ่านสัก 2-3 หน้า เพื่อดูว่ามีคุณค่า น่าสนใจ มากน้อยเพียงใด ไพเราะหรือไม่ เทคนิคการอ่านแบบคร่าว ๆ เป็นการอ่านโดยใช้การกวาดสายตารวดเร็ว เพื่อค้นหาสิ่งที่ตนสนใจ ปมเรื่อง จุดเด่น หรือสิ่งที่ผู้อ่านติดใจ หรืออุกคิต
2. ฝึกอ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่การย่อความ
 - 2.1 เมื่อให้ผู้เรียนอ่านนิทานแล้วเล่าเรื่องย่อ เรื่องราวความเป็นมาและใจความย่อว่าอย่างไร
 - 2.2 ครูตั้งคำถามให้สอดคล้องกับประเด็นสำคัญของเรื่องที่กล่าวไว้แล้ว เช่น ใครกับใคร พฤติกรรมเป็นอย่างไรอื่น ๆ
 - 2.3 การตรวจคำตอบ ครูจำเป็นต้องเน้นให้ตอบปัญหาให้ตรงประเด็นในการฝึกในห้องเรียนให้ชัดเจน (เป็นส่วนหนึ่งของความพร้อมในการอ่านในใจ)
3. นำผลของคำตอบ หรือการตั้งชื่อเรื่องมาอภิปราย ตรวจสอบโดยการอ่านออกเสียงเพื่อให้ฟังแล้วตอบคำถามหรือบอกชื่อเรื่องให้ถูกต้อง
4. ให้นักเรียนนำผลของคำตอบในข้อ 3 มาตรวจสอบว่าชื่อเรื่องนั้นตรงกับประโยคใด หรือประโยคบอกชื่อเรื่อง หรือประโยคใดบอกใจความสำคัญของอนุเฉทที่อ่านให้ผู้เรียนขีดเส้นใต้ที่ประโยคบอกใจความนั้น ๆ
5. เรียงประโยคบอกใจความแต่ละอนุเฉทตามลำดับ โดยเพิ่มคำเชื่อมและেলাภาษาให้ได้ความต่อเนื่อง อาจสลับตอนก็ได้ (ถ้าได้ความดีกว่า)

6. อ่านบทวนโดยการอ่านออกเสียงเพื่อใช้ในการฟังตรวจสอบใจความสำคัญ (เรื่องย่อ) นั้นโดยกลุ่ม หากเป็นงานรายบุคคลให้ใช้การอ่านในใจตรวจสอบเอง

7. กำหนดการตั้งชื่อเรื่องบอกแหล่งที่มาของเรื่องให้ชัดเจน รวมทั้งผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์แล้วแต่กรณี

กรมวิชาการ (2546) ได้เสนอแนะแนวการอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์ไว้ ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และจับใจความสำคัญหรือคำตอบได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

2. สรุทส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความได้ง่าย

4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว

5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

แววมยุรา เหมือนนิล (2541) ได้แนะวิธีปฏิบัติในการอ่านจับใจความให้เข้าใจง่าย และรวดเร็ว ดังนี้

1. สรุทส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เพราะส่วนประกอบของหนังสือ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือก็มีส่วนทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับหนังสือได้อย่างกว้างขวาง

2. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน การกำหนดเป้าหมายในการอ่านหนังสือทุกครั้งว่าเราจะอ่านเพื่ออะไร

3. มีความสามารถทางภาษา คือต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์เป็นเบื้องต้นก่อนหากไม่เข้าใจความหมายของคำย่อไม่สามารถจับใจความได้เลย

4. มีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ย่อมทำให้เข้าใจและเข้าใจเรื่องที่อ่านง่ายขึ้น

5. ความเข้าใจลักษณะของหนังสือ หนังสือแต่ละประเภทมีรูปแบบการแต่งและเป้าหมายของเรื่องแตกต่างกัน เช่น สารคดี ตำรา มุ่งให้ความรู้ หรือความคิดแก่ผู้อ่านมากกว่าอย่าง

อื่น ลักษณะรูปแบบของหนังสือ ตลอดจนต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งครูควรแนะนำแนวปฏิบัติในการอ่านก่อนเสมอ

นพดล จันทรเพ็ญ (2539) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความสำคัญ ดังนี้

1. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นกล่าวถึงเรื่องอะไรบ้าง จุดใดที่เห็นว่าเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านโดยละเอียด โดยอ่านตลอดอีกครั้ง ทำความเข้าใจให้ชัดเจนและเห็นความสัมพันธ์ความคิดต่าง ๆ ในเรื่อง โดยอาจมีการขีดเส้นใต้ข้อความที่เห็นว่าสำคัญไว้ด้วยก็ได้
3. อ่านซ้ำเฉพาะตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในบางแห่งให้แน่นอน
4. ทดสอบความเข้าใจด้วยการตอบคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับประเด็นของเรื่องและใจความสำคัญ เช่น ถามว่า เรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร อย่างไร ทำไม

ศศิธร อินตุ่น (2535) ได้เสนอแนะหลักเกี่ยวกับการอ่านที่ผู้เรียนควรจะได้รับการฝึกฝนเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวโดยตลอดก่อน เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดตอนไหนเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. ตอนใดที่สำคัญให้อ่านโดยละเอียด แล้วทำความเข้าใจให้ชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ต่อเนื่อง
3. ตอนใดที่อ่านไม่เข้าใจควรอ่านซ้ำ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนและถูกต้อง
4. ตอบคำถามสั้นๆในเรื่องให้ได้ เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน แล้วทำบันทึกย่อเรื่องที่อ่านเพื่อป้องกันการลืม
5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องให้ได้
6. ควรฝึกฝนการอ่านสม่ำเสมอ เพื่อเข้าใจคำศัพท์กว้างขวางและมีพื้นฐานความรู้เป็นแนวทางในการอ่านต่อไปจะทำให้สามารถอ่านได้เร็วขึ้น

สรุปได้ว่า ครูต้องแนะนำวิธีการ อ่านจับใจความที่ถูกต้องก่อนเสมอ ด้วยการตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน อ่านอย่างคร่าว ๆ หรืออ่านอย่างรวดเร็ว อ่านทีละย่อหน้า เพื่อหากลวิธีช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการคิด ด้วยการทำกิจกรรมการฝึกอ่านจับใจความหลาย ๆ กิจกรรมจะทำให้การสอนอ่านจับใจความนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3.7 เครื่องมือการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นกระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความ

หรือเนื้อเรื่อง เพื่อระบุเรื่องที่เราอ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เนื้อหาเป็นอย่างไร ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ส่วนประกอบของเรื่องและจัดลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ ดังนั้นการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ จำเป็นต้องประเมินผลความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนด้วยการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านจับใจความอาจทำได้หลายวิธี และการที่ครูจะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ในการประเมิน ครั้งนั้น ๆ

สายใจ ทองเนียม (2560) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านควรพิจารณาความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดสำคัญของผู้เขียน สามารถจัดลำดับเนื้อเรื่อง สรุป วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความได้ รวมทั้งความรู้ด้านศัพท์ และความรู้ด้านไวยากรณ์ด้วย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551) กล่าวว่า การประเมินการอ่านจับใจความโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านจับใจความไว้ 2 วิธี คือ

1. การใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไปการยึดเกณฑ์นี้ นักการศึกษามีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาตเนื้อหาบางตอนไปร้อยละ 30 แล้วหากยึดเกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้ จะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง

2. การใช้แบบประเมินค่า โดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่อง สมมติให้แบบประเมินค่าทั้งหมดได้มี 20 ข้อ ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็ม 80 คะแนน ระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขต ดังนี้

คะแนน 72-80 เท่ากับระดับ 4 หมายถึง ดี

คะแนน 52-71 เท่ากับระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างดี

คะแนน 32-51 เท่ากับระดับ 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 0-31 เท่ากับระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

กิงกาญจน์ สิริสุคนธ์ (2550) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ว่า ในการอ่านเพื่อให้เรื่องราวตลอดทั้งเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญต้องจับประเด็นเรื่องให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไรหรือผลเป็นอย่างไร การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่สามารถรู้จุดประสงค์ของผู้เขียนว่าผู้เขียนต้องการแสดงความคิดเห็นเช่นไรแม้ผู้เขียนอาจจะบอกไว้โดยทั่วไปแล้วผู้อ่านต้องเก็บความและตีความเอง ปัจจุบันมนุษย์ได้รับสารต่าง ๆ จากสื่อหลากหลายชนิดทั้งจากการฟัง ดู และการอ่าน การรับสารจึงต้องใช้ความรู้ ความคิดในการวิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการวิเคราะห์สาร การอ่านจับใจความสำคัญควรเป็นการอ่านในใจ เพราะมุ่งจับสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านให้เร็วที่สุด จึงควรมีการตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องก็จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันกับความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน

1. ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นแรกของการอ่านที่สมองต้องจำเรื่องราวให้ได้จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้่านักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อย ก็ใช้วิธีตั้งคำถามให้นักเรียนตอบคำถาม การให้คำจำกัดความการบอกความหมาย หรืออาจให้สะกดคำที่ได้อ่านจากเรื่องที่กำหนดให้

2. ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตัวเองได้เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่ให้คติสอนใจ สรุปเรื่องเป็นข้อคิดโดยใช้คำพูดของตนเอง ดังนั้นการที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อย ควรตั้งคำถามด้วยการเล่าเรื่องสรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

3. ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่าน ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในวิชาอื่น ๆ ดังนั้นคำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

4. ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิด ที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน

5. ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้อ่านรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สุภาษิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกันอีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกัน และแตกต่างกันได้อีกด้วย

6. ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้อ่านรู้จักตัดสินเรื่องที่อ่านว่าอะไร คือส่วนที่เป็นจริง และอะไร คือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อฝึกให้อ่านรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำการบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่าน

แวมยุรา เหมือนนิล (2541) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความไว้ว่า พฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ ควรมีทักษะต่อไปนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านได้ และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
3. รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
4. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
5. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้

6. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้
7. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้
8. การใช้ตัวประกอบได้
9. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
10. การกล่าวสรุปได้ ฯลฯ

สายสุณี สกุลแก้ว (2534) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความเข้าใจในการอ่านจับใจความแบ่งเป็น 2 ชนิดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1.แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ข้อสอบนี้นำไปให้นักเรียนทำเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ (Norms แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยข้อความเป็นตอน ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบเรียงจากเรื่องง่ายไปหายากจำกัดเวลา นักเรียนจะได้รับคะแนนตามความสามารถของความสามารถในการอ่านแบบทดสอบคะแนนจะบอกในรูปคะแนนดิบ (Raw Score) เปอร์เซนต์ไทล์ (Percentile) หรือระดับ (GradeEquivalent)

2. แบบทดสอบชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion Reference Test) ข้อสอบนี้มีข้อสอบเป็นตอน ๆ หรือเป็นเรื่องสั้น ๆ ไว้ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกคำตอบ แต่ไม่มีการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ หรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน เกณฑ์ที่ถือว่านักเรียนมีความสำเร็จจากการเรียนอ่านนั้นอยู่ระหว่างร้อยละ 80 และ 90

เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความมีหลายแบบแต่ที่นิยมใช้มีดังนี้

อัฐพล อินตะเสนา (2561) กล่าวถึง ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง ไว้ดังนี้

ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรีเขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

หลักในการสร้าง

1. เขียนคำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีการตอบให้ชัดเจน ระบุจำนวนข้อคำถาม เวลาที่ใช้ในการสอบ และคะแนนเต็มของแต่ละข้อ

2. เนื่องจากข้อสอบแบบนี้มีเฉพาะคำถาม และแต่ละข้อมักจะทำให้คะแนนมาก ดังนั้นควรเขียนคำถามให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้ไขว้เขวในการตอบ

3. ไม่ควรตั้งคำถามเฉพาะประเภทความรู้ความจำ หรือถามปัญหาที่มีคำถามในหนังสือ ซึ่งเป็นการให้ตอบแบบจำกัด (Restricted Response) แต่พยายามถามประเภทสูงกว่าความรู้ความจำ คือคำถามประเภทให้วิเคราะห์หรือสังเคราะห์ ซึ่งเป็นการให้ตอบแบบขยาย (Unrestricted Response) มักขึ้นต้นด้วยคำว่า จงอธิบาย จงอภิปราย จงเปรียบเทียบ จงบรรยาย จงวิเคราะห์ ให้ประมาณค่าให้บอกความสัมพันธ์ ให้วิจารณ์วิเคราะห์ เป็นต้น

4. กำหนดเวลาให้ตอบนานพอสมควร เพราะผู้ตอบต้องใช้เวลาในการรวบรวมความคิด จัดระบบความคิด และเขียนคำตอบด้วยถ้อยคำของตนเอง หากกำหนดเวลาน้อยไม่สามารถใช้พลังความคิดได้เต็มความสามารถจะกลายเป็นวัดความจำ ทำให้การสอบขาดคุณภาพอย่างยิ่ง

5. เลือกคำถามเฉพาะจุดที่สำคัญของเรื่อง เพราะไม่สามารถถามได้ทุก ๆ เนื้อหาที่เรียน

6. ไม่ควรมีการเลือกตอบเป็นบางข้อ เช่น 7 ข้อ ให้เลือกทำ 6 ข้อ หรือ 4 ข้อ ให้เลือกทำ 3 ข้อ โดยมีเหตุผลดังนี้

6.1 ไม่สามารถวัดเรื่องที่สำคัญได้ทุกเรื่อง

6.2 คำถามแต่ละข้อมีความยากง่ายไม่เท่ากัน จะมีปัญหาในการจัดตำแหน่งผู้เข้าสอบว่าใครจะเก่งกว่ากัน โดยเฉพาะการประเมินแบบอิงกลุ่ม

6.3 ไม่ยุติธรรมกับผู้ที่สามารถตอบได้ทุกข้อ ซึ่งมีโอกาสได้คะแนนเท่ากับผู้ที่ตอบได้เพียงบางข้อ

7. การตรวจให้คะแนนควรปฏิบัติดังนี้

7.1 เขียนแนวคำตอบไว้ก่อน และระบุคะแนนว่าประเด็นตอนใดควรได้กี่คะแนน

7.2 ควรตรวจเฉพาะข้อเดียวจนครบทุกคน แล้วจึงตรวจข้อต่อไปของทุกคนเช่นเดิม

7.3 ไม่ควรดูข้อผู้สอบเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอคติในการให้คะแนน

Tuckman (1978) กล่าวถึง ข้อสอบแบบกาถูก – ผิด ดังนี้

ลักษณะทั่วไป ข้อสอบแบบกาถูก – ผิด คือ ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายที่ตรงกันข้าม เช่น ถูก – ผิด ใช่ – ไม่ใช่ จริง – ไม่จริง เหมือนกัน – ต่างกัน เป็นต้น

หลักในการสร้าง

1. เขียนคำถามให้รัดกุมสั้น ๆ แต่มีข้อมูลพอที่จะตัดสินใจว่าถูกหรือผิด การที่เขียนสั้นเกินไปอาจจะตัดสินใจไม่ได้

2. ควรเขียนข้อคำถามด้วยภาษาง่าย ๆ ชัดเจนตรงไปตรงมา ไม่ควรเขียนในรูปปฏิเสธซ้อน เพราะผู้ทำข้อสอบจะสับสนโดยใช่เหตุ

3. ไม่ควรใช้คำว่า เสมอ ๆ ไม่ค่อยจะ อาจจะ บางครั้ง บ่อย ๆ ทั้งสิ้น ฯลฯ เพราะคำเหล่านี้จะทำให้ผู้ตอบพิจารณาได้ง่ายว่าถูกหรือผิด หรือบางครั้งตัดสินใจไม่ได้ว่าถูกหรือผิด

4. ควรออกข้อสอบให้มีข้อถูกกับข้อผิดจำนวนใกล้เคียงกัน เพื่อป้องกันการคาดเดาและควรสลับข้อถูก – ผิด อย่างไม่เป็นระบบ

5. หลักการให้คะแนน ไม่ควรใช้วิธีการหักคะแนนหรือติดลบในข้อที่ทำผิด หรือคิดว่า ตอบผิด เพราะจะเกิดปัญหาในการเปรียบเทียบคะแนนของแต่ละคนว่าใครเก่งกว่า เช่น มีข้อสอบกาถูก – ผิด 30 ข้อ คนแรกเลือกตอบเพียง 15 ข้อ ผลตอบถูก 15 ข้อ จะได้คะแนน 15 คะแนน คนหลังทำหมดทุกข้อ ผลตอบถูก 20 ข้อ ผิด 10 ข้อ จะได้ 10 คะแนน ดังนั้นจะสรุปว่าคนแรก เก่งกว่าคนหลังก็เป็นการตัดสินที่ผิดหลักการที่ดี วิธีที่ดีต้องให้ทำทั้ง 30 ข้อเท่ากัน โดยไม่มีการหักคะแนนจึงจะเปรียบเทียบกันได้ชัดเจนขึ้น และกรณีที่ถูก 10 ข้อ ทำผิด 20 ข้อ จะได้กี่คะแนน และจะแปลความหมายว่าอย่างไร

Kumar (1999) กล่าวถึงข้อสอบแบบเติมคำ ดังนี้

ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำ หรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

หลักในการสร้าง

1. ไม่ใช่ข้อความหรือประโยคจากหนังสือแล้วตัดคำบางคำ หรือบางข้อความออกใช้เป็นคำถาม เพราะการนำข้อความมาใช้เพียงบางส่วนอาจจะไม่กระชับความ จึงควรใช้ข้อความของผู้ออกข้อสอบเอง โดยเขียนประโยคหรือข้อความด้วยภาษาเขียนที่ง่าย และชัดเจน
2. คำตอบที่ต้องการให้เติมหรือที่ถูกต้องจะต้องเป็นคำตอบที่เฉพาะเจาะจงไม่ตีความได้ หลายนัย
3. แต่ละข้อให้เติมแห่งเดียวตอนท้ายประโยคหรือข้อความ แต่ถ้าจำเป็นอาจเว้นไว้เติมส่วนอื่น และมากกว่าหนึ่งแห่งก็ได้
4. ตำแหน่งที่ให้เติมต้องเป็นจุดที่สำคัญจริง ๆ การเว้นจุดที่สำคัญให้เติมจะไม่ช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการทดสอบ
5. การเว้นช่องว่างให้เติม ควรคะแนนให้พอสำหรับคำตอบได้อย่างครบถ้วน และแต่ละข้อควรเว้นช่องว่างขนาดเท่า ๆ กัน เพื่อป้องกันการแนะนำคำตอบว่าจะสั้นยาวเท่าใด

Shavelson (1988) กล่าวถึง ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ ดังนี้

ลักษณะทั่วไป คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์ (ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนคำตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้น กะทัดรัด และได้ใจความสมบูรณ์ไม่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียงจึงเหมาะกับการถามความคิดรวบยอด (Concept) หรือหลักการ (Principle) ของเรื่องต่าง ๆ

หลักในการสร้าง

1. คำตอบที่ต้องการมักจะสั้นเป็นคำเดียว วลีเดียว หรือประโยคสั้น ๆ ที่ได้ใจความครบถ้วนสมบูรณ์
2. คำตอบที่ได้ต้องเป็นประเภทตายตัวแน่นอน
3. ใช้กับคำถามที่เกี่ยวข้องกับศัพท์ กฎ นิยาม สัจพจน์ ความคิดรวบยอด หรือหลักการ ฯลฯ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2557) กล่าวถึงข้อสอบแบบจับคู่ไว้ดังนี้

ลักษณะทั่วไป เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อในชุดหนึ่ง (ตัวยืม) จะคู่กับคำ หรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คุณผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้ เช่น ให้ความสัมพันธ์ระหว่าง

หลักในการสร้าง

1. ตัวเลือกต้องมีจำนวนมากกว่าตัวยืม 2 - 4 ตัว เช่น ถ้าตัวยืมมี 5 ข้อ ตัวเลือกควรมี 7 - 8 ตัว ถ้าตัวยืมมี 8 ข้อ ตัวเลือกควรมี 10 - 12 ตัว เป็นต้น ถ้าตัวเลือกกับตัวยืมมีจำนวนเท่ากัน โอกาสในการเดาถูกของข้อหลัง ๆ จะสูงมาก และเฉพาะข้อสุดท้ายจับคู่ได้ทันทีโดยไม่ต้องคิดหาคำตอบ ซึ่งผิดหลักการทดสอบประเภทเลือกคำตอบ (หลักในข้อนี้ยึดแนวข้อสอบแบบเลือกตอบ คือ สำหรับนักเรียนชั้น ป.1 - ป.2 ข้อสอบข้อสุดท้ายของแบบจับคู่ ควรมีตัวเลือก 3 ตัว เช่น ถ้ามีข้อสอบ 5 ข้อ ควรมีตัวเลือก 7 ตัว ส่วนชั้น ป.3 - ป.6 และชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ข้อสอบข้อสุดท้ายของแบบจับคู่ควรมีตัวเลือก 4 ตัว และ 5 ตัว ตามลำดับ) (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2564)

2. ตัวยืมควรมี จำนวน 5 - 10 ข้อ ถ้าตัวยืมมีน้อยเกินไป เช่น 3 ข้อ การจับคู่หาคำตอบจะง่ายมาก และถ้าตัวยืมมีมากเกินไป เช่น 20 - 30 ข้อ ผู้สอบจะเกิดความสับสน การจับคู่หาคำตอบจะยากเกินไป เพราะต้องอ่านตัวยืม ตัวเลือกหลายครั้ง จึงถือได้ว่าเป็นข้อสอบที่ขาดคุณภาพ

3. ข้อความในแต่ละชุดต้องเป็นเอกพจน์ เป็นเรื่องราวในลักษณะเดียวกันซึ่งในเรื่องนี้ถือเป็นหลักสำคัญมากของข้อสอบหมวดนี้ ถ้าข้อความในชุดเดียวกันมีหลายลักษณะปนกัน จะกลายเป็นข้อสอบแบบจับคู่ในแต่ละเรื่องที่มีตัวยืมเพียง 2 - 3 เท่านั้น ข้อสอบจะง่ายโดยใช้เหตุ

กรณีที่มีหลายเรื่องหลายลักษณะปนกัน (ไม่เป็นเอกพจน์) ควรจะแยกข้อสอบจับคู่ออกเป็นตอน ๆ โดยให้แต่ละตอนเป็นเรื่องราวในลักษณะเดียวกันอย่างน้อยตอนละ 5 ข้อ

4. ตัวยืมในแต่ละข้อมีโอกาสจับคู่กับตัวเลือกทุกข้อ แต่ข้อที่ถูกต้องมีเพียงข้อเดียวห้ามใช้เลย ในตัวเลือกหนึ่งข้อสามารถจับคู่กับตัวยืมแล้วถูกมากกว่าหนึ่งข้อ ถือได้ว่าไม่ยุติธรรมแก่ผู้ตอบ เพราะผู้ตอบจะสับสนจึงไม่เหมาะกับข้อสอบชนิดนี้ (ถ้าต้องการให้ตัวเลือกหนึ่งข้อจับคู่กับตัวยืมแล้วถูกมากกว่าหนึ่งข้อ ควรสร้างเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดที่ตัวเลือกคงที่)

5. ข้อสอบในชุดตัวยืมและตัวเลือกทุกข้อต้องอยู่ในหน้าเดียวกัน จะช่วยประหยัดเวลา และสะดวกในการทำข้อสอบ

6. ต้องระบุความสัมพันธ์ของข้อความทั้งสองชุดให้ชัดเจน โดยเขียนคำชี้แจงว่าจะจับคู่โดยหาค่าความสัมพันธ์แบบใด

7. รูปแบบของข้อสอบจับคู่ส่วนใหญ่จะให้ผู้ตอบนำอักษรหน้าข้อความทางขวามือไปใส่ในวงเล็บหน้าข้อความทางซ้ายมือที่คิดว่าสัมพันธ์กัน ลักษณะเช่นนี้ผู้ทำข้อสอบจะไม่สะดวกเท่าที่ควรจึงควรเปลี่ยนรูปแบบใหม่

สมนึก ภัททิยธนี (2553) กล่าวถึง ข้อสอบแบบเลือกตอบ ดังนี้

ลักษณะทั่วไป คำถามแบบเลือกตอบประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอนเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูก และตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ

หลักในการสร้างคำ

1. เขียนตอนนำให้ประโยคคำถามสมบูรณ์
2. เน้นเรื่องจะถามให้ชัดเจนและตรงจุด
3. ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด หรือทำในสิ่งที่สังคมมีประโยชน์
4. หลีกเลี่ยงคำถามปฏิเสธ
5. อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย
6. เขียนตัวเลือกให้เป็นเอกพจน์
7. ควรเรียงลำดับตัวเลขในตัวเลือกต่าง ๆ
8. ใช้ตัวเลือกปลายเปิดและปลายปิดให้เหมาะสม

สรุปได้ว่า เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาของวิชานั้น ๆ และทักษะต่าง ๆ ของแต่ละวิชา เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถที่เกิดจากการเรียนเป็นไปตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความมีอยู่หลายวิธี ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านโดยใช้ทักษะการฟัง การพูด หรือการเขียน สามารถจับประเด็นของเรื่องให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไรหรือผลเป็นอย่างไร การเลือกใช้

เครื่องมือในการวัดก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ซึ่งในการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ทั้งแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัยชนิดเขียนตอบจำนวน 6 ข้อ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบรูบริก (rubrics score) ประเมิน 5 รายการ 6 ประเด็น

4. การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก (Four Blocks)

4.1 แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก

กระบวนการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกเป็นแนวทางการสอน โดยให้โอกาสแก่ผู้อ่านได้เลือกวัสดุการอ่านเพื่ออ่านเอง จากนั้นเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ สอดคล้องกับทฤษฎีที่นำมาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความรู้ของผู้เรียน คือ ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยการสร้างความรู้ของผู้เรียน ซึ่งถ้าพิจารณาจากรากศัพท์ “Construct” แปลว่า “สร้าง” โดยในที่นี้หมายถึง การสร้างความรู้โดยผู้เรียนนั่นเอง การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2557) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ว่า มีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของ Piaget และ Vygotsky เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนสร้างความรู้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทฤษฎีนี้เกิดจากการสังเกตการณ์เรียนรู้ของเด็กเล็ก ๆ สร้างความรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับแบบต่าง ๆ เช่น ดู ฟัง ชิม ดม สัมผัส แสดงว่าเด็กสร้างความรู้ด้วยการมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวกับสถานการณ์จริงในชีวิต และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น บ้าน โรงเรียน ชุมชน โลก เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการเรียนรู้ว่า เกิดขึ้นในบริบทที่ผู้เรียนสร้างความรู้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทฤษฎีนี้เกิดจากการสังเกตการณ์เรียนรู้ของเด็กเล็ก ๆ เด็กสร้างความรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์แบบต่าง ๆ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า ผู้เรียนจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ เมื่อเขารู้จักสิ่งนั้นด้วยตนเองอย่างตื่นตัว เขาจะต้องจัดกระทำกับข้อมูลใหม่ ด้วยความรู้ที่มีอยู่ และถ้าข้อมูลใหม่ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับความรู้เดิม จะเกิดความขัดแย้งขึ้นในใจและจะต้องหาทางแก้ไข

Walter (1974) กล่าวว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเองเพียงอย่างเดียวแต่ความรู้ถูกสร้างขึ้นโดยผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อมภายนอกและเก็บไว้เป็นความรู้ภายในสมอง ซึ่งจะดำเนินต่อไปเป็นวัฏจักร กล่าวคือ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และนำข้อมูลเหล่านั้นกลับคืนมา เข้าไปบันทึกในสมองรวมกับความรู้ที่มีอยู่ภายใน แล้วแสดงความรู้สู่ภายนอก ดังนั้นการทำด้วยตนเองก็จะได้ผลถ้าผู้เรียนเข้าใจตนเอง เห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียนมาและสามารถเชื่อมโยงความรู้ระหว่างความรู้ใหม่กับความรู้เก่า และสร้างองค์ความรู้ใหม่สอดคล้องกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

Cunninigham and Sigmon (1998) (อ้างถึงใน อุษณีย์ ขำกัน, 2547) กล่าวว่า สอนแบบโฟร์บล็อกเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนา ทักษะการอ่านของผู้อ่านได้โดยการสอนอ่านและ เขียนไปพร้อมกัน กระบวนการสอนนี้มีความยืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน โดยสามารถสลับ ขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการอ่านซึ่งกระบวนการสอนแบบโฟร์บล็อก (Four –Blocks) ประกอบไปด้วย 4 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นเลือกอ่านเอง (Self – Selected Reading) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเลือกอ่านวัสดุ การอ่านที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการอ่านและตรงตามความสนใจของตนเอง 2) ขั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading) หมายถึง ขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน และแนะกลวิธีอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ 3) ขั้นเรียนรู้คำ (Working with words) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่าน เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ และความหมายของคำศัพท์จากเรื่องที่ อ่าน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น 4) ขั้นการเขียน (Writing) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านเขียนบันทึก เรื่องราวต่าง ๆ ด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จแล้ว

Golden & Gulthire (1996) กล่าวว่า การที่ผู้อ่านจะเข้าใจในบทอ่านที่อ่าน ผู้อ่าน จะต้องเชื่อมโยงความหมายจากเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมและประสบการณ์ที่อ่าน นักเรียนที่ได้รับ ประสบการณ์ความรู้ที่หลากหลายจากภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ประสบการณ์และความรู้ เหล่านั้นจะได้รับการสะสม แล้วนำมาใช้เชื่อมโยงความรู้จากเรื่องที่อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ (Comb, 2003) ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มากจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านน้อยหรือไม่มีเลย

S.F Walker (1990) กล่าวว่า การสอนแบบโฟร์บล็อก พัฒนาโดย Cunningham, Patricia M., and Hall , Dorothy มหาวิทยาลัย Wake Forest ร่วมกับครูในโรงเรียนประถมศึกษา เคลมมอนส์ในเมืองเคลมมอนส์ รัฐนอร์ทแคโรไลนา ในปี 1989-90 ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตชนาเมือง ขนาดใหญ่แห่งแรกที่มีประชากรนักเรียนที่หลากหลาย ทุกชั้นเรียนจัดกลุ่มต่างกัน และนำมาขยายต่อ ในเมืองเล็กซิงตัน (Lexington One) รัฐเซาท์แคโรไลนา เป็นเขตการศึกษาชนาเมืองทางตะวันออกเฉียงใต้ที่มีโรงเรียนประถมแปดแห่ง กลวิธีการสอนแบบโฟร์บล็อกมีการจัดกลุ่มตามความสามารถ แบบผสมผสานและการสอนประจำวันโดยใช้วิธีการสอนเพื่อให้ตรงกับ “ความแตกต่างทางการเรียนรู้”

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกเป็นแนวทางการสอนทักษะการอ่าน โดยให้ออกสแก่ผู้อ่านได้เลือกวัสดุการอ่านเพื่ออ่านเองจากนั้น เชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ ในขณะที่ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบทอ่านและเขียนสรุปเรื่องที่อ่านเพื่อทำให้สามารถจดจำ เรื่องที่อ่านและเข้าใจรูปแบบการเขียนของผู้เขียน

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้อย่างคล้ายคลึงกัน ดังนี้

ชฎากานต์ เจริญอินทร์ (2566) ได้กล่าวถึง กระบวนการสอนแบบโพรบลิค ประกอบไปด้วยการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเลือกอ่านเอง หมายถึง เป็นกิจกรรมการสนทนากับนักเรียนถึงบทอ่าน บทความและข่าว และถามนักเรียนว่าใครรู้จักบ้าง ยั่วใหนักเรียนตอบคำถาม ครูยกตัวอย่างใหนักเรียนฟังเพื่อเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ใ้เข้ากับความรู้เดิมของนักเรียนและใ้เลือกหนังสืออ่านได้ตามความสนใจและความต้องการของตนเอง
2. ขั้นเรียนรู้คำ หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมใ้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่องจากพจนานุกรมและจำคำศัพท์ ทราบความหมายของคำศัพท์และอ่านคำศัพท์ในเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
3. ขั้นแนะให้อ่านฝึกกลวิธีการเรียนรู้การอ่าน หมายถึง ฝึกกลวิธีการเรียนรู้การอ่านเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมใ้นักเรียนขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของเรื่อง จับใจความ และบันทึกการอ่านโดยศึกษาแล้วสังเคราะห์ความคิดเป็นผังมโนทัศน์หรือผังความคิด
4. ขั้นสะท้อนคิดและเขียนสรุปความ หมายถึง เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมใ้นักเรียนสะท้อนคิดและเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และมีนิสัยรักการอ่านและมีมารยาทในการอ่านใ้ใ้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ และลงมือปฏิบัติจริง ทำใ้นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นที่จะใ้หาความรู้สนุกสนาน

จันทร์พอง ปัญญาวงค์ (2565) ได้กล่าวถึง แนวการสอนแบบโพรบลิคในการอ่าน และการเขียนโดยเรียงลำดับขั้น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนเลือกอ่านหัวข้อการอ่านที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการอ่านและตรงตามความสนใจของตนเอง
2. ขั้นเรียนรู้คำ (Working with words) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิม คือ คำศัพท์โครงสร้างทางภาษา เรียนรู้คำศัพท์ใหม่พร้อมความหมาย โดยการขีดเส้นใต้คำศัพท์ข้อความหรือจดบันทึก และโครงสร้างทางภาษาจากเรื่องที่อ่าน เพื่อใ้เกิดความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
3. ขั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนต้องค้นหาคำตอบจากบทอ่านเพื่อตอบคำถาม ว่า ใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำเมื่อไหร่ ทำไม่ถึงทำ และทำแล้วเป็นอย่างไร เพื่อหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และตอบคำถาม
4. ขั้นการเขียน (Writing) หมายถึง ขั้นที่นักเรียนเขียนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ

ด้วยตนเองโดยอาศัยคำตอบจากคำถาม มาเรียบเรียงเขียนสรุปใจความที่สำคัญใหม่ เมื่อเขียนเสร็จแล้วนำมาเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อให้เพื่อนและครูช่วยแนะนำ แก้ไขประเด็นสำคัญที่ตกหล่นในการเขียน

นิวัติ จรัสดี (2557) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเลือกอ่านเอง ในขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้พื้นฐานที่มีอยู่อ่านบทอ่านด้วยตนเอง เป็นการกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเป็นการปลูกฝังนิสัย รักการอ่าน และอ่านอย่างมีมารยาทให้แก่ นักเรียนต่อไป โดยให้เลือกหนังสืออ่านได้ตามความสนใจและความต้องการของตนเองจากบทอ่านที่ครูนำมาให้

2. ขั้นเรียนรู้คำ เนื้อเรื่อง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำจากบริบทแวดล้อม จากนั้นจึงตรวจสอบความหมายจากพจนานุกรม ในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ ความหมายของคำ ศัพท์จากบริบทได้ นักเรียนสามารถหาความหมายของคำจากพจนานุกรมได้โดยตรง ขั้นเรียนรู้คำศัพท์ครูสามารถจัดกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 นักเรียนวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมายด้วยตนเอง

2.2 นักเรียนดูบริบทโดยรอบของคำศัพท์ ที่วงกลมไว้แล้วลองวิเคราะห์ความหมายของคำจากบริบทโดยรอบ

2.3 นักเรียนจดคำศัพท์และความหมายลงในใบงาน แล้วตรวจสอบความหมายจากพจนานุกรม ถ้านักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ความหมายของคำได้ ก็สามารถเปิดดูความหมายของคำ จากพจนานุกรมได้

2.4 ในการจัดการเรียนรู้ครูจะให้นักเรียนเขียนเป็นคำศัพท์ขึ้นมาโดยครูกำหนดความหมายไว้ให้ในใบงาน หรือให้นักเรียนแต่งประโยค จากคำศัพท์ที่นักเรียนหาความหมายมาเรียบร้อยแล้ว ครูสามารถกำหนดออกแบบการจัดกิจกรรมได้อย่างหลากหลายตามความสามารถและความถนัดของนักเรียน

3. ขั้นแนะให้อ่าน ขั้นนี้ครูจะแนะให้นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้การอ่าน ดังนี้

3.1 ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

3.2 ให้นักเรียนบันทึกการอ่านลงในสมุดเล่มเล็กที่ครูเตรียมให้

4. ขั้นสะท้อนคิดและเขียนสรุปความ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการสอนอ่านแบบโฟร์บล็อก นักเรียนจะเป็นผู้สรุปเรื่องราวจากบทอ่านด้วยตนเองและเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน กิจกรรมทั้งหมดในขั้นนี้มีขั้นตอน ดังนี้

4.1 ครูตั้งความคิด (คำถาม) ให้นักเรียนสะท้อนคิด

4.2 นักเรียนเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง

อุดม บุญเสนอ (2554) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก

ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-selected reading) หมายถึงขั้นที่ผู้อ่านเลือกบทอ่านที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับการอ่าน และตรงตามความสนใจของตนเอง
2. ขั้นแนะให้อ่าน (Guided reading) หมายถึงขั้นที่ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน (Guided Reading) และวัสดุการอ่านที่เลือกอย่างเข้าใจ
3. ขั้นเรียนรู้คำ (Work with words) หมายถึง ขั้นที่ผู้อ่านได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ (Working With words) จากบทอ่าน
4. ขั้นการเขียน (Writing) หมายถึงขั้นที่ผู้อ่านเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่าน (Writing) ด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จ

ภารดี ประพฤติกิจ (2549) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อกในการอ่านและการเขียนมี 4 ขั้นตอน ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ $2\frac{1}{2}$ ชั่วโมง โดยแบ่งขั้นตอนละ 30-40 นาที ดังนี้

1. Work with words การทำงานกับคำศัพท์ รวมถึงคำที่ติดบนผนัง และการออกเสียงและการสะกดคำ
2. Guided reading การอ่านโดยมีคำแนะนำ เป็นการอ่านแบบแบ่งปัน เช่น การอ่านเป็นคู่ อ่านเป็นกลุ่ม การอ่านแบบชมรม การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การบันทึก การเรียงภาพ การเขียนคำศัพท์ การวาดภาพ การทำหนังสือ และการเขียนจะเชื่อมโยงจากการอ่าน
3. Self-selected reading การเลือกอ่านเอง รวมถึงการอ่านออกเสียงตามครู การอ่านพร้อมกัน การแบ่งปันข้อมูลการอ่าน
4. Writing การเขียน รวมถึงบทสั้น ๆ ตามแบบจำลองที่ครูกำหนดให้ การเขียนโดยการแลกเปลี่ยนกับเพื่อน

อุษณีย์ ขำกัน (2547) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อกประกอบด้วย 4 ขั้น ดังนี้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ขั้นตอนการสอนแบบโฟร์บล็อก

ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading)	หมายถึง	ขั้นที่ผู้อ่านเลือกอ่านบทอ่านที่มีความหลากหลายเหมาะสมกับระดับการอ่าน และตรงตามความสนใจของตนเอง
---	---------	--

ขั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading)	หมายถึง	ขั้นที่ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่านและอ่านวัสดุการอ่านที่เลือกอย่างเข้าใจ
ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words)	หมายถึง	ขั้นที่ผู้อ่านจะได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากบทอ่าน
ขั้นการเขียน (Writing)	หมายถึง	ขั้นที่ผู้อ่านเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านด้วยตนเอง หลังจากอ่านเสร็จแล้ว

ที่มา : อุษณีย์ ขำกัน (2547)

Andrew (2015) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการสอนแบบโฟร์บล็อก ซึ่งประกอบด้วย

4 ขั้นตอน ดังนี้

1. Guided Reading Blocks
2. Writing Blocks
3. Working with Words Blocks
4. Self-Selected Reading Blocks

จากขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ เห็นได้ว่าโครงสร้างของกระบวนการสอนแบบโฟร์บล็อกทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเกิดความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเพื่อความเข้าใจกับความรู้เดิมความสัมพันธ์ ระหว่างการอ่านเพื่อความเข้าใจกับคำศัพท์ และความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านเพื่อความเข้าใจกับการเขียน ซึ่งขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบโฟร์บล็อก เมื่อครูผู้สอนนำมาใช้สอนกับนักเรียนจะทำให้เด็กเกิดทักษะความสามารถในการอ่านและเขียนควบคู่กันโดยให้นักเรียนเลือกบทอ่านด้วยตนเอง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเรื่องราวที่จะให้อ่าน จากนั้นจึงสอนเทคนิคและวิธีการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในขณะที่อ่านนักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ และความหมายจากเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเสร็จแล้วจึงเขียนสรุปเรื่องราวที่ได้อ่าน

Scott (2014) (อ้างถึงใน จันทรพอง ปัญญาวงศ์, 2565) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก ดังนี้

1. Guided-Reading Block เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้วรรณกรรมที่หลากหลายและช่วยให้เด็ก ๆ พัฒนากลยุทธ์การทำความเข้าใจและสอนเด็ก ๆ ถึงวิธีการอ่านเนื้อหาที่ยากขึ้นเรื่อย ๆ โดยปกติคำแนะนำในบล็อกนี้ จะเริ่มต้นด้วยการที่ครูอ่านออกเสียงสิ่งที่เลือกจากตัวอ่านพื้นฐานในขณะที่เด็ก ๆ กำลังอ่านข้อความของตนตามครู ใช้เวลานี้ในการสร้างกลวิธีการอ่าน เช่น การใช้วิธีคาดเดาบริบทหรือรูปภาพ เพื่อช่วยในการถอดรหัสคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย จากนั้นนักเรียนอ่านสิ่งที่เลือกเรื่องเดียวกัน ในกลุ่มเล็ก ๆ กับเพื่อน หรือเป็นรายบุคคลก่อนและหลังการอ่านนักเรียนมี

ส่วนร่วมในการสอน การทำความเข้าใจ การอภิปรายหรือ กิจกรรมตอบสนองทั้งกลุ่มกิจกรรมตอบสนองอาจรวมถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น การเล่าเรื่องใหม่ หรือการจัดทำละครที่เลือก

2. The self-Selected Block เป็นการเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้เลือกสิ่งที่ต้องการอ่านและมีโอกาสให้เด็ก ๆ แบ่งปันและตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน บล็อกนี้เริ่มต้นด้วยการที่ครูอ่านออกเสียงหนังสือในชั้นเรียน จากนั้นนักเรียนเลือกข้อความจากประเภทต่าง ๆ ที่เขียนในระดับความยากต่าง ๆ แล้วอ่านหนังสือเหล่านั้นกับตัวเองในใจ ในขณะที่เด็กกำลังอ่าน ครูจะพูดคุยกับเด็ก ๆ เป็นรายบุคคล เกี่ยวกับหนังสือของพวกเขา จัดบันทึกย่อเล็ก ๆ น้อย ๆ (เช่น ประเมินความคล่องแคล่วในการอ่านด้วยปากเปล่า ให้เด็กเล่าเรื่องและถามคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องราว) ในตอนท้ายของบล็อกนี้เด็ก ๆ หลายคนแบ่งปันสิ่งที่พวกเขาเลือกอ่าน

3. The Writing Block เริ่มต้นด้วยครูให้แบบจำลองการเขียน โดยการนำเสนอ บทเรียนสั้น ๆ ที่แตกต่างกันของการเขียน จากนั้นนักเรียนเขียนอย่างอิสระ โดยดำเนินไปตามขั้นตอนของกระบวนการเขียน (เช่น การเขียนล่วงหน้า การร่าง การแก้ไข หรือการเผยแพร่) ครูตรวจสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลกับเด็กหลายคนในแต่ละวัน ในตอนท้ายของบล็อกนี้ นักเรียนหลายคนแบ่งปันงานเขียนของพวกเขา

4. Working with Words Block คือเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในการเรียนรู้ที่จะอ่านและสะกดคำที่มีใช้บ่อย และเรียนรู้รูปแบบที่จะช่วยให้พวกเขาถอดรหัสและสะกดคำได้

Traci (2000) (อ้างถึงใน จันทรพอง ปัญญาวงศ์, 2565) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก ดังนี้

1. The Working with Words ในบล็อกนี้เริ่มต้นด้วยการทบทวนคำศัพท์บนผนังนักเรียนจะได้รับคำศัพท์ 5 คำจากครู และอ่านออกเสียง หรือ อ่านเป็นจังหวะทำนองง่าย ๆ (Chant) การใช้คำในประโยค การเขียนคำและตรวจสอบคำ ตลอดทั้งสัปดาห์ โดยเฉพาะท้ายคำศัพท์ 5 คำ จะนำมาฝึกทบทวน 10 นาที ในช่วงแรก คำศัพท์ที่ใช้บ่อยในรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน และคำจากที่นักเรียนเขียน สำหรับการทบทวน 20-25 นาที นักเรียนจะถูกช่วยเหลือด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบการสะกดคำตามหลักสัทศาสตร์ ในบล็อกนี้มีหลายระดับ เพราะวาระหว่างที่นักเรียนเรียนรู้การอ่านคำ นักเรียนคนอื่น ๆ จะเรียนรู้รูปแบบการสะกดคำ

2. The Self-selected Reading block ใช้เวลา 30-40 นาทีในบล็อกนี้ เริ่มต้นด้วยการอ่านออกเสียงเรื่องราวโดยครู ครูเป็นผู้ควบคุมและออกแบบเวลาตามหลักสูตรแต่ละวัน สำหรับการอ่านออกเสียง ระหว่างนี้ครูลองกลวิธีการอ่านอย่างอิสระ สิ่งที่สำคัญคือนักเรียนจะได้รับ การสอนการอ่านอย่างอิสระ 3 ประเภทคือ เรียนรู้การอ่านโดยการพูดคุยเกี่ยวกับรูปภาพการอ่านโดยเดาจากบริบทของกลุ่มคำ หรือการอ่านคำทั้งหมด ในขณะที่เด็ก ๆ ตั้งใจอ่านหนังสืออย่างอิสระ ครูจะพูดคุยกับนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้กำลังใจ นักเรียนแต่ละคนเลือกหนังสือในระดับการอ่านของ

ตนเอง สิ่งสำคัญที่สุดคือหนังสือทุกชนิดต้องใช้ได้กับนักเรียนทุกคน บล็อกนี้จบด้วยการที่นักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับหนังสือที่พวกเขาอ่าน ไม่ว่าจะเป็นหนังสืออะไรก็ตามบล็อกนี้ระดับการอ่านของนักเรียน อาจมีหลายระดับที่แตกต่างกัน

3. บล็อก Guided Reading ประกอบด้วยหนังสือสำหรับการอ่านพื้นฐาน หนังสือในห้องตลาดสื่อ เนื้อหาอื่น ๆ บล็อกนี้แบ่งการอ่านเป็น 3 ระยะ คือ

3.1 ก่อนการอ่าน ควรใช้เวลาความยาว 5-10 นาทีและรวมถึงการทบทวนความรู้เดิม แนะนำคำศัพท์ 3-5 คำ กำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน การกรอกข้อมูลลงในข้อความที่กำหนดให้และสอนบทเรียนสั้น ๆ เกี่ยวกับกลวิธีอ่านเพื่อให้เข้าใจ

3.2 ระหว่างการอ่าน ควรใช้เวลา 15-20 นาที ในแต่ละวัน ครูอาจจะอ่าน แล้วให้นักเรียนอ่านติดตามเรื่องราว โดยอ่านในใจ อ่านออกเสียง อ่านให้เพื่อนฟัง อ่านกับเพื่อน และจัดชมรมอ่านหนังสือ

3.3 หลังการอ่าน เป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ตามกลวิธีการอ่าน เพื่อให้เข้าใจ ตามที่แนะนำในขั้นก่อนการอ่าน นักเรียนส่วนหนึ่งอาจจะเขียนเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่อ่านตอนท้ายของบล็อกนี้ประมาณ 5-10 นาที บล็อกนี้มีความหลากหลายของกิจกรรม สามารถอ่านเรื่องราว ได้หลายครั้งด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนั้นเป็นการช่วยให้นักเรียนมีความคล่องในการอ่านของพวกเขา นักเรียน ที่อ่านได้เก่งและอ่านไม่คล่องจับคู่กันในการเรียนรู้จากคนอื่น

4. Writing Block บล็อกการเขียนควรใช้เวลา 30-40 นาที เริ่มต้นด้วยบทเรียนสั้น ๆ 8-10 นาที โดยที่ครูจำลองบทเรียนการเขียน นักเรียนเริ่มเขียน และครูแนะนำแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลในการเขียน ในช่วงเวลานี้ที่นักเรียนที่เขียนเสร็จนำเสนอให้ครูและเพื่อนฟัง บล็อกนี้มีหลากหลาย เนื่องจากนักเรียนเลือกหัวข้อด้วยตัวของเขาเอง และเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาต้องการเขียนเป็นกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง และนักเรียนผู้ที่เขียนจะมีความคล่องแคล่วในการอ่านมากขึ้น

Cunningham and Defee (1999) (อ้างถึงใน จันทรพงศ์ ปัญญาวงศ์, 2565) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนแนวการสอนแบบโพร์บล็อก โดยครูจะให้นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลาย ในระหว่างขั้นเรียนรู้คำศัพท์จะสอนวิธีสะกดคำและการอ่านออกเสียง ซึ่งทักษะเหล่านี้จะถ่ายโอนไปยังทักษะการอ่านและการเขียน ขั้นการอ่านแบบแนะนำจะมีกิจกรรมก่อนและหลังการอ่าน ครูจะยกตัวอย่างและแนะนำเทคนิคการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งในขณะที่นักเรียนอ่าน ครูจะแนะนำและติดตามการอ่านของนักเรียน และขั้นการเขียนครูจะสาธิตวิธีการเขียนแบบสั้น ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างของการเขียน และในระหว่างที่นักเรียนออกมารายงานครูจะให้คำแนะนำในการเขียน

จากการศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโพร์บล็อก ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก

แนวการสอนแบบโฟร์บล็อก	ขั้นตอนแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก										สรุป
	ซูซาน ค. เกรย์ (2566)	จันทรี พงษ์ ปัญญาวงศ์ (2565)	นิธิวดี จรัสดี (2557)	อุดม บุญแสน (2554)	ภาวดี ประพฤติกิจ (2549)	อุษณีย์ ขำกัน (2547)	Andrew Johnson (2015)	Scott R. Popplewel (2014)	Traci K. Kramer (2000)	Cunningham and Defee (1999)	
1. ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading)	1	1	1	1	3	1	4	2	2	2	1
2. ขั้นแนะให้อ่าน (Guided Reading)	2	2	3	2	2	2	1	1	3	3	2
3. ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words)	3	3	2	3	1	3	3	4	1	1	3
4. ขั้นการเขียน (Writing)	4	4	4	4	4	4	2	3	4	4	4

จากการสังเคราะห์ แนวการสอนแบบโฟร์บล็อกมีขั้นตอนการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดขั้นตอนสุดท้ายเป็นการเขียน ผู้วิจัยจึงนำแนวการสอนแบบโฟร์บล็อก โดยยึดหลักของ นิธิวดี จรัสดี (2557) เพราะมีขั้นตอนการสอนที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้น คือ 1) ขั้นเลือกอ่านเอง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้พื้นฐานที่มีอยู่อ่านบทอ่านด้วยตนเอง 2) ขั้นเรียนรู้คำ เนื้อเรื่อง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของคำจากเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งเมื่อนักเรียนเรียนรู้คำ และสามารถอ่านคำได้จึงเป็นพื้นฐานในการอ่านในขั้นตอนต่อไปได้ 3) ขั้นแนะให้อ่าน เป็นขั้นที่ครูจะแนะนำให้นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้การอ่าน และ 4) ขั้นการเขียน เป็นขั้นที่นักเรียนจะเป็นผู้สรุปเรื่องราวจากบทอ่านด้วยตนเอง และเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวการสอนแบบโฟร์บล็อกมาพัฒนาผู้เรียนด้านความสามารถในการอ่านจับใจความโดยเรียงลำดับขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้พื้นฐานที่มีอยู่เป็นผู้เลือกอ่านด้วยตนเองจากบทอ่านที่มีความเหมาะสม และตรง

ความสนใจกับระดับความสามารถของนักเรียน โดยให้เลือกอ่านบทอ่านได้ตามความสนใจจากบทอ่านที่ครูนำมาให้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words) คือ การเรียนรู้จากการอ่านและสะกดคำจากบทที่อ่าน การอ่านออกเสียงของครู การอ่านแบบกลุ่ม ระหว่างครูกับนักเรียน และการทบทวนความรู้พื้นฐานคำศัพท์ แบ่งปันคำศัพท์และข้อมูลที่บันทึกกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านไม่ได้ มีการถ่ายโอนความรู้ความหมายของคำศัพท์ เพื่อการอ่าน และการเขียนคำจำนวนหลากหลาย

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) คือ ครูจะแนะนำบทอ่านให้แก่ผู้อ่านโดยกระตุ้นความรู้เดิมหรือระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียน (Writing) คือ การเรียนรู้ทักษะการเขียนสรุปใจความ โดยผู้อ่านสามารถเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จ

5. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

5.1 ความหมายของเทคนิค 5W1H

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของเทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

ขวัญฤทัย มุลทาทอง (2560) กล่าวว่า การใช้คำถาม 5W1H เป็นการถามคำถามเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อเรื่องและความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ จากการตอบคำถามต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นการเขียนแบบ 5W1H ถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ การรวบรวมข้อมูล การสรุปความ วิธีการนี้ช่วยให้นักเขียนหลีกเลี่ยงการพลาตรายละเอียดที่สำคัญ สอดคล้องกับ (โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์, 2558) กล่าวว่า คำถามหรือประโยคข้อความ ไม่ว่าจะเป็นเสียง หรือตัวอักษรที่ผู้ถามต้องการคำตอบจากผู้ตอบหรือให้คำถามเพื่อดึงดูดความสนใจ คำถามยังสามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบใช้ความคิด เพื่อนำไปสู่การค้นพบข้อความรู้ การแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือเป็นการประเมินในการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H คือเทคนิคที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความ

ประณาท เทียนศรี (2560) กล่าวว่า เทคนิค 5W1H คือ เทคนิคในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเหตุการณ์ เรื่องราวหรือเนื้อหา กำหนดจุดมุ่งหมายคำถาม 5W1H คือ ตั้งคำถาม ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) อย่างไร (How) และเพราะอะไร (Why)

ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ได้กล่าวถึง คำถาม 5W1H คือ คำถามที่นำมาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

1. Who (ใคร) บุคคลสำคัญที่เป็นตัวประกอบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ เช่น ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ เช่นนี้บ้างใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ มากที่สุด
2. What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น เช่น เกิดอะไรขึ้นบ้าง มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้ หลักฐานที่สำคัญที่สุดคืออะไร สาเหตุที่ทำให้เหตุการณ์นี้คืออะไร
3. Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ เช่น เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด
4. When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้น เช่น เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เวลาใดบ้างบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้
5. Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น เช่น เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้เป็นสถานที่นี้ เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้
6. How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นแล้ว หรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด เช่น เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้อย่างไร มีหลักในการพิจารณาคนได้อย่างไร

เพ็ญพิสุทธิ์ ใจสนิท (2555) กล่าวว่า 5W1H คือ อะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม ใคร อย่างไร คำถามเหล่านี้ที่เกิดขึ้นจากความสงสัยในวัยเด็ก เป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าเด็กเริ่มคิดเพราะเมื่อเด็กเกิดความสงสัยแสดงว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กกระตุ้นให้เด็กเกิดสภาวะที่เรียกว่าไม่สมดุล (Disequilibrium) เด็กจึงหาคำตอบเพื่อให้เกิดภาวะสมดุล (Equilibrium) ทำให้เกิดปัญญาเป็นความรู้ ความเข้าใจที่กลายเป็นพื้นฐานการคิดของเด็กต่อไป ซึ่งเทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคในการตั้งคำถามรูปแบบหนึ่ง ที่ส่งผลให้เกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และเขียนสรุปความ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. What? (อะไร เป็นการถามว่า สิ่งนั้นคืออะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้างและมีรายละเอียดเป็นอย่างไร
2. Where? (ที่ไหน) เป็นการถามว่า สถานที่ หรือตำแหน่งแห่งหนที่ชัดเจน
3. When? (เมื่อใด) เป็นการถามว่า ที่เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นหรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด
4. Why? (ทำไม) เป็นการถามว่า เพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น ทำไมแต่ละเหตุการณ์ จะต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้
5. Who? (ใคร) เป็นการถามว่า ใครที่เป็นต้นเรื่อง เป็นเจ้าของเรื่องเป็นบุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบ หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับรับผลกระทบอันอาจเกิดขึ้นทั้งในด้านบวกและลบ

6. How? (อย่างไร) เป็นการถามเรื่อง รายละเอียดในสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วหรือ กำลังจะเกิดขึ้นว่าจะมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548) กล่าวว่า การสอนคิดให้ลึกเชิงวิเคราะห์ การคิดแบบนี้มีวิธี คือ ให้วิธีของสูตร 5W1H คือ อะไร (What) มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง มีรายละเอียดเป็นอย่างไร ใคร (Who) ใครกันที่เป็นต้นเรื่องเจ้าของเรื่อง บุคคลสำคัญของเรื่องผู้ใดได้รับผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ ที่ไหน (Where) สถานที่หรือตำแหน่งที่ชัดเจน เมื่อใด (When) ที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นหรือจะเกิด ทำไม (Why) ทำไม หรือเพราะเหตุใดเรื่องนั้นจึงเกิด อย่างไร (How) รายละเอียดที่เกิดขึ้นหรือกำลัง จะเกิดมีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

สรุปได้ว่า เทคนิค 5W1H หมายถึง วิธีการที่ครูผู้สอนที่นำเอาเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ซึ่งประกอบด้วย Who (ใคร) คือ ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง What (อะไร) คือ อะไรเกี่ยวข้องกับ เหตุการณ์ Where (ที่ไหน) คือ สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์ When (เมื่อไหร่) คือ เวลาที่เกิด เหตุ Why (ทำไม) คือ เพราะเหตุใดจึงเกิดขึ้น และ How (อย่างไร) คือ รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้น

5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

นักการศึกษาหลายท่านได้ศึกษากระบวนการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ เทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบใช้เทคนิคคำถามมีขั้นตอนสำคัญต่อไปนี้

1. ขั้นวางแผนการใช้คำถาม ผู้สอนควรวางแผนไว้ล่วงหน้าจะใช้คำถาม วัตถุประสงค์ใดรูปแบบหรือประการใด ที่จะสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของบทเรียน
2. ขั้นเตรียมคำถาม ผู้สอนควรเตรียมคำถามที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้โดยการสร้างคำถามอย่างมีหลักเกณฑ์
3. ขั้นการใช้คำถาม ผู้สอนสามารถใช้คำถามในทุกขั้นตอนของการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ และอาจจะสร้างคำถามใหม่ ที่นอกเหนือจากคำถามที่เตรียมไว้ก็ได้ ทั้งนี้ต้อง เหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และสถานการณ์นั้น ๆ
4. ขั้นสรุปและประเมินผล การสรุปบทเรียนผู้สอนอาจใช้คำถามเพื่อการสรุป บทเรียนก็ได้ การประเมินผลผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการประเมินผล ตามสภาพจริง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) กล่าวว่า เทคนิคการตั้งคำถามอยู่ในขอบข่าย “5W1H” การคิดเชิงวิเคราะห์แท้จริงคือการตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความสงสัยใคร่รู้ของผู้ถาม เมื่อ เห็นสิ่งหนึ่งใดแล้วอยากรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นมากขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงใหม่ ๆ ความเข้าใจ ใหม่ ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการอธิบาย การประเมินการแก้ปัญหาขอบเขตของคำถามเชิงวิเคราะห์

และการตัดสินใจที่รอบคอบมากขึ้น ขอบเขตของคำถามเชิงวิเคราะห์ เกี่ยวกับการจำแนกองค์ประกอบ การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ระหว่างเรื่องที่วิเคราะห์โดยใช้ข้อบ่งชี้ “5W1H” เพื่อนำไปสู่การค้นหาคำความจริงในเรื่องนั้น ๆ ทุกแง่มุม โดยตั้งคำถาม 1) ใคร Who 2) ทำอะไร What 3) ที่ไหน Where 4) เมื่อไหร่ When 5) อย่างไร How และ 6) ทำไม Why

นภเนตร ธรรมบวร (2544) ได้สรุปเทคนิคการใช้คำถามเพื่อส่งเสริมกระบวนการคิดไว้ดังนี้

1. ในการถามคำถามเด็ก ผู้สอนควรใช้เวลาแก่เด็กในการคิดและแสดงออก โดยไม่เร่งเด็กให้ตอบคำถามมากเกินไปหรือกลายเป็นผู้ตอบคำถามเอง ถ้าผู้สอนใช้เวลาแก่เด็กในการคิดหาคำตอบโดยใช้เวลาในการรอคอยคำตอบให้ยาวนานขึ้น จำนวนของเด็กที่จะตอบคำถามก็จะมีมากขึ้น ความล้มเหลวในการตอบคำถามจะลดน้อยลง การพูดคุยอภิปรายและสรุปองค์ความรู้ของเด็กจะมีเพิ่มมากขึ้นตลอดจนจำนวนของคำถามที่เด็กถามก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย

2. คำถามที่ผู้สอนใช้ควรเป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งคำถามปลายเปิดจะช่วยส่งเสริมการคิดแก้ปัญหา การเปรียบเทียบและทางเลือก คำถามที่ส่งเสริมให้เด็กคิดแก้ปัญหาเหล่านั้นจะต้องมีคำตอบที่ถูกต้องอย่างหลากหลายไม่ใช่มีเพียงคำตอบเดียว ทั้งนี้เพื่อให้เด็กมีความคิดที่เปิดกว้างสามารถคิดได้หลายทาง

3. คำถามที่ผู้สอนถามควรเป็นคำถามที่ช่วยให้เด็กเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนกับการเรียนรู้ในปัจจุบันได้

4. ผู้สอนควรกระตุ้นและส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ตั้งคำถามด้วยตนเอง ซึ่งผู้สอนอาจช่วยกระตุ้นเด็กให้ถามคำถามโดยวิธีการต่าง ๆ

5. ผู้สอนควรใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้และค้นหาคำตอบด้วยตนเองซึ่งการส่งเสริมให้เด็กตอบคำถามด้วยตนเองจะนำไปสู่การถามคำถามต่อไปนี้ เนื่องจากทุกครั้งที่เด็กหาคำตอบได้ด้วยตนเองเด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เขาก็จะมีเจตคติในทางบวกต่อตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะถามคำถามต่าง ๆ ด้วยตนเองต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้สรุปเทคนิคการใช้คำถามที่มีประสิทธิภาพจากการสังเกตขณะที่ครูสอนไว้

1. ครูควรละเว้นคำถามที่ต้องการคำตอบว่า ใช่-ไม่ใช่ อะไร ที่ไหน เมื่อไร
2. ครูควรเปลี่ยนคำถามหรือคำถามใหม่ ถ้านักเรียนยังตอบไม่ได้
3. ครูควรแสดงการยอมรับคำตอบของนักเรียนโดยไม่ต้องหยุด อาจใช้ท่าทางประกอบได้ เช่น พยักหน้า สัมผัสตัว เป็นต้น
4. ครูควรถามคำถาม ก่อนเรียกชื่อให้นักเรียนตอบ
5. ควรครุพยายามให้นักเรียนตอบในลักษณะที่พูดกับเพื่อทั้งชั้น ไม่ใช่พูดกับครู

คนเดียว

6. ครูควรให้การเสริมแรง
7. ครูไม่ควรแนะแนวทางหรือคำตอบให้ทันทีหลังจากถาม
8. ครูควรทอดระยะเวลาลงหลังจากถามแล้วโดยหยุดหรือทอดระยะชั่วคราว

หนึ่งคอยให้นักเรียนตอบ

9. ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบคำถามได้หลายคน
10. ครูควรพยายามฝึกให้นักเรียนฟังและ ตอบซึ่งกันและกัน

ภพ เลหาไพบูลย์ (2542) กล่าวถึงเทคนิคการใช้คำถามดังนี้

1. เตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้ไปสู่ประเด็นที่ต้องการ
2. คำนึงถึงลักษณะของคำถามที่ดี และถามให้เป็นภาษาพูดง่าย ๆ
3. ใช้คำถามหลายประเภททั้งคำถามแบบแคบ และวงกว้าง
4. ถามผู้เรียนให้ทั่วถึงชั้น เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น และ

ตอบคำถาม

5. ไม่ควรให้ผู้เรียนตอบพร้อมกันทั้งชั้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนบางคนไม่สนใจคำถาม และครูประเมินไม่ได้ ว่าใครเกิดการเรียนรู้แล้วหรือไม่

6. ให้ผู้เรียนตอบคำถามด้วยความสมัครใจ การเรียกให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยที่ยังไม่พร้อมจะทำให้ขาดความมั่นใจในการตอบ

7. ไม่เรียกชื่อผู้เรียนก่อนถาม เพราะคนอื่นจะไม่สนใจคำถาม และไม่สนใจ

คิดหาคำตอบ

8. เมื่อถามคำถามแล้ว ครูควรเว้นระยะเวลา เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด
9. ไม่ควรทวนคำถามหรือตอบคำถาม เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่สนใจฟัง
10. ถามคำถามจากง่ายไปหายาก ซึ่งจะเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนอยากตอบ
11. เมื่อได้คำตอบที่ยังไม่ชัดเจนหรือไม่สมบูรณ์ ครูควรถามให้ผู้เรียนขยาย

คำตอบให้ชัดเจนลึกซึ้งขึ้น

12. ควรใช้กิริยาท่าทาง และน้ำเสียงเป็นส่วนประกอบในการถาม ซึ่งจะช่วยให้บรรยากาศของการใช้คำถามดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า เทคนิค 5W1H ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีทักษะในการถามคำถามตามกระบวนการอย่างมีขั้นตอน และมีกลวิธีในการจัดการเรียนรู้กับตัวอย่างในการใช้เทคนิค 5W1H ซึ่งประกอบด้วยการตั้ง 6 คำถาม นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคคำถามที่จะให้บรรลุตามจุดประสงค์นั้นจะต้องมีขั้นตอนที่สำคัญได้แก่ 1) ขั้นตอนวางแผนการใช้

คำถาม 2) ขั้นเตรียมคำถาม 3) ขั้นการใช้คำถาม 4) ขั้นสรุปและประมวลผล เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและสรุปประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ไว้ดังนี้

โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์ (2558) ได้กล่าวถึง ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H ว่าเป็นเทคนิคที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การเขียนสรุปความและ มีความสามารถในการแก้ปัญหา

ชวนพิศ คชริน (2555) ได้กล่าวว่า การนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสามารถแยกแยะในเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุคนธ์ สิทธิพานนท์ และคณะ (2555) กล่าวว่า ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ มีประโยชน์ดังนี้

1. ทำให้สามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อมูล หรือความคิดเห็น มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้มองเห็นแนวทางในการตัดสินใจ ที่จะทำงานหรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ ทำให้รู้จักคิด จำแนกแยกแยะสิ่งที่เรียนรู้ และนำไปสู่การตัดสินใจอย่างเหมาะสม
3. ทำให้เป็นคนมีเหตุผล หลีกเลี่ยงการไม่กระทำสิ่งใด ๆ ตามใจตนเองอย่างเลื่อนลอยไร้ทิศทาง ไม่สรุปเรื่องราวต่าง ๆ ตามอารมณ์ หรือความรู้สึกของตนเอง
4. ทำให้เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือ ด้านการแสดงความคิดเห็นหรือการให้ข้อเสนอแนะอย่างมีเหตุผล และได้รับการยอมรับจากผู้อื่น
5. สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ตามขั้นตอนถูกต้อง และสามารถปรับตนเองให้เข้าใจกับสถานการณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมโลกยุคปัจจุบันอย่างมีเหตุผล
6. ทำให้เป็นผู้ที่มีทักษะในการลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ หลอมรวมได้ใจความเพื่อนำมาสรุปเป็นแนวคิดใหม่
7. ทำให้สามารถประมวลข้อคิด หรือความคิดเห็นของบุคคล ที่หลากหลายมาสัมพันธ์กันเพื่อนำมาสรุปเป็นแนวคิดใหม่
8. ทำให้ได้ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกันมาอย่างมีระบบ เพื่อการแก้ปัญหาและสามารถตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ได้

จุฬามาศ เจริญธรรม (2549) กล่าวถึง ประโยชน์ของทักษะการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า ช่วยให้ผู้รู้ข้อเท็จจริง ช่วยให้ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ ช่วยในการพิจารณาสาระสำคัญอื่น ๆ ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต ช่วยหาเหตุผลที่สมเหตุสมผล และช่วยประมาณการความน่าจะเป็น

สุวิทย์ มูลคำ (2547) กล่าวว่า ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ 5W1H มีดังนี้

1. ช่วยให้ผู้รู้ข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงเป็นพื้นฐานความรู้ในการนำไปใช้ เพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหาการประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยในการสำรวจความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏ และไม่ด่วนสรุปตามอารมณ์ ความรู้สึก หรืออคติ แต่สืบค้นตามหลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริง
3. ช่วยให้ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดง่าย ๆ สื่อสารตามความเป็นจริง และจะช่วยให้เราไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิดจากตัวอย่างเพียงอย่างเดียว แต่พิจารณาเหตุผลและปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณีได้
4. ช่วยในการพิจารณาสาระสำคัญต่าง ๆ ที่ถูกบิดเบือนไปจากความประทับใจครั้งแรกทำให้เรามองแง่มุมอื่น ๆ อย่างครบถ้วน
5. ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต การหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏ พิจารณาตามความสมเหตุสมผลของสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินสรุปสิ่งใดลงไป
6. ช่วยให้เราหาเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ณ เวลานั้นโดยไม่มีอคติ
7. ช่วยประมาณการความน่าจะเป็น โดยสามารถใช้ข้อมูลเบื้องต้นมาวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์

สรุปได้ว่า ประโยชน์การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5W1H คือ ความสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเพื่อสามารถนำไปประเมินค่า ตัดสินใจ และสรุปความได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H มาใช้ในการวิจัยโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถอ่านจับใจความจากสิ่งที่อ่านได้ตรงประเด็น ประกอบด้วย 4 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-Selected Reading) คือ การให้นักเรียนเป็นผู้เลือกอ่านด้วยตนเอง จากบทอ่านที่มีความเหมาะสม และตรงความสนใจกับระดับความสามารถของนักเรียน นักเรียนเลือกอ่านบทอ่านที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับระดับการอ่าน และตรงความสนใจของตนเอง เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words) คือ การเรียนรู้จากการอ่านและสะกดคำจากบทที่อ่าน การอ่านออกเสียงของครู การอ่านแบบกลุ่ม ระหว่างครูกับนักเรียน และการ

ทบทวนความรู้พื้นฐานคำศัพท์ แบ่งปันคำศัพท์และข้อมูลที่บันทึกกับเพื่อนนักเรียนที่อ่านไม่ได้ มีการถ่ายโอนความรู้ความหมายของคำศัพท์ เพื่อการอ่าน และการเขียนคำจำนวนหลากหลาย

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) คือ ครูจะแนะนำบทอ่านให้แก่ผู้อ่านโดยกระตุ้นความรู้เดิมหรือระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้นำเทคนิค 5W1H (Who What Where When Why How) มาใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการอ่านนิทาน บทความ งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ โฆษณา ข่าว และเรื่องสั้น

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียน (Writing) คือ การเรียนรู้ทักษะการเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยผู้อ่านสามารถเขียนสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่านด้วยตนเองหลังจากการอ่านเสร็จ

6. แผนการจัดการเรียนรู้

6.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ญาณินทร ไชยสงค์ (2562) ได้กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้เป็นแนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง ที่เตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

บุญยงค์ ตาลวิลาส (2562) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานของการเป็นครูมืออาชีพ ซึ่งต้องส่งเสริมให้ผู้สอนเฝ้าศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการสอน จัดหาสื่อวัตกรรมการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ การวัดผลและประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษายังพัฒนาตนเองให้มีวิทยฐานะให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

นรรัตน์ชนก โสภา (2561) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดเตรียมรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัชรรา เล่าเรียนดี and ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นการเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบของครู เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามรายวิชาที่ได้ออกแบบไว้เป็น

เอกสารที่บ่งชี้ลักษณะเฉพาะของงานวิชาชีพครู และสามารถใช้เป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานทางวิชาการและคุณภาพในการปฏิบัติการเรียนการสอนแผนการจัดการเรียนรู้

สุปรียา บุปผามะตะนัง (2560) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนจัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ จัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือการวัดผลประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวร และเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของครูที่เตรียมการไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นระบบภายใต้กรอบหลักสูตรแกนกลาง ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน เกิดความสนุกสนานในการเรียน และทำกิจกรรมร่วมกันตามทิศทางที่ครูวางแผนไว้ และครูสามารถถ่ายทอดเนื้อหา และประสบการณ์แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการเรียนรู้เปรียบได้กับได้พิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้างวิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูสอนก็ขาดแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้จัดการเรียนรู้ได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตัวเองก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดการเรียนรู้วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร และจัดการเรียนรู้ได้ทันเวลา
3. เป็นผลของวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้สอนผู้จัดการเรียนรู้แทนในกรณีที่ผู้จัดการเรียนรู้ไม่สามารถเข้าจัดการเรียนรู้ได้

ชวลิต ชูกำแหง (2553) ได้ให้ความสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน และทันเวลา
2. ให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น เมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้ว การสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียบร้อย
3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะเมื่อครูเตรียมการสอนมาอย่างดี ย่อมทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนจนนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น
4. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียน การที่ครูเตรียมการสอนทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน
5. ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู เพราะครูมีความมั่นใจ มีการเตรียมการสอนมาอย่างดี กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนก็เกิดการเลื่อมใสศรัทธาครูยิ่งขึ้น
6. ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้มาสอนแทนก็จะมาสอนแทนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด
7. ทำให้เกิดการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น
8. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาพิเศษ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
9. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตาม และประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
10. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพ
11. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

ฉันท ชาติทอง (2552) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้จัดการเรียนการสอนที่มีความหมายยิ่งขึ้น
2. ครูมีคู่มือการสอนที่มีคุณภาพ
3. เป็นผลงานที่ศักยภาพการเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นใช้สอนแทนเราได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่าง

ในขณะเดียวกัน

7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัด โดยมีความเกี่ยวข้องกับ

วิชาอื่น ๆ ได้อย่างกลมกลืน

8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา
9. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดเวลา

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544) ให้เหตุผลและความสำคัญในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้สอนผู้สอนดังนี้

1. ผู้สอนมีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน การวัดผลประเมินผลรวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ได้อย่างละเอียดทุกแง่มุม
2. ผู้สอนสามารถเตรียมกระบวนการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงได้มากกว่า เช่น ปัจจัยเรื่องอำนาจความสะดวกของโรงเรียน ทรัพยากร ค่านิยม และความเชื่อมั่นของท้องถิ่น
3. แผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนจะเป็นคู่มือของตนเองที่มีคุณภาพสอดคล้องกับผู้เรียนระยะเวลา จำนวนชั่วโมงที่ใช้จริงในแต่ละภาคเรียนสามารถสอนได้ครบถ้วน และทันเวลา
4. ผู้สอนผู้สอนสามารถใช้ข้อมูลที่ต้องการ เที่ยงตรงแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า การจัดทำแผนการสอนก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผน และเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ผู้สอนผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวผู้สอนและผู้สอนที่สอนแทนนำไปใช้ปฏิบัติการ

สอนอย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผล
ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) เป็นเครื่องมือประกอบการ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สามารถบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด 2) เป็นเครื่องมือสำหรับผู้
ปฏิบัติการสอนแทนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสาระที่กำหนดได้อย่างเหมาะสม 3) เป็น
เครื่องมือวัดประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อทราบความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมแต่
ละเนื้อหา และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนากิจกรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 4) ช่วยให้ผู้สอนมี
โอกาสศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อประกอบการเขียน
แผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน 5) ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้
อย่างเป็นระบบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ 6) ช่วยให้ผู้สอนได้ทบทวนประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
และ 7) เป็นหลักฐานทางวิชาการในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

6.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาหรือ
ผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสม และสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

สุคนธ์ สิทธิพานนท์ และคณะ (2555) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มี
หลายรูปแบบ การที่ผู้สอนได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และความ
เข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาย่อมเห็นความจำเป็นในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรม
เรียนรู้ที่มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และมีการวางแผนการจัดทำอย่างเป็นระบบในแผนการจัด
กิจกรรมเรียนรู้ทุกรายวิชาจะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน คือ มีส่วนของแบบฟอร์มซึ่งจะมีรายละเอียดคือ
แผนการเรียนรู้ที่.....รายวิชา.....รหัสวิชา.....เรื่อง.....ชั้น.....เวลา(จำนวนชั่วโมง/คาบ)
ซึ่งอาจจะมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งกันอยู่บ้าง ในกรณีที่สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา
ตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานก็อาจมีการปรับเปลี่ยนหัวข้อสำหรับในแผนการจัด
กิจกรรมเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ดังนี้

ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหาสาระ

4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
 - 6.1 วิธีการวัดและประเมินผล
 - 6.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - 6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
7. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนรู้อะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการจัดการเรียนรู้)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการจัดการเรียนรู้)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล)

เพื่อตอบคำถามดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ หน่วยที่จัดการเรียนรู้และสาระสำคัญ (ความคิด)
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการจัดการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนการจัดการเรียนรู้
6. วัดผลประเมินผล

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2552) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ควรตระหนักถึงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องเขียนตามลำดับองค์ประกอบ และหากขาดองค์ประกอบใดก็อาจจะทำให้แผนการจัดการเรียนรู้นั้นสมบูรณ์ เมื่อพิจารณาแล้วการศึกษา วิเคราะห์ องค์ประกอบของแผนโดยทั่วไปจะมี 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สาระสำคัญ เป็นการเขียนในลักษณะเป็นความคิดรวบยอด หรือ

Concept

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ เขียนในลักษณะจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติทุกพฤติกรรมในแต่ละแผนการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้ แล้วบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดและมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วย

3. สารการเรียนรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาสาระในลักษณะเป็นประเด็นสำคัญสั้น ๆ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

4. กิจกรรมการเรียนรู้ ระบุวิธีสอนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิคการสอนที่หลากหลายเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครบถ้วนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ เมื่อเรียนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้รับความรู้ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ครบถ้วนตามเป้าหมายการเรียนรู้ของตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติในแต่ละรายชั่วโมงอย่างชัดเจน

5. สื่อ แหล่งการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน มีใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เอกสารเพิ่มเติมสำหรับผู้สอนตามความเหมาะสมและบอกแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

6. การวัดและประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องการวัดและประเมินผล ทุกแผนการจัดการเรียนรู้จะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ เรื่องการวัดและประเมินผล คือ หลักฐานการเรียนรู้ ร่องรอยการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล เครื่องมือในการวัดและประเมิน

7. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้เป็นการบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย
ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. หัวเรื่อง (Heading)
2. สาระสำคัญ (Concept)
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)
4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)
7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวข้อสำคัญ 9 หัวข้อ โดยบูรณาการของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 7 ข้อ เพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการผู้สอน 2 หัวข้อ ดังนี้

1. สาระสำคัญ (Important) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่ง

ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนตามแผนการสอน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการสอน

3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Activity) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้

5. สื่ออุปกรณ์ (Materials) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดในแผนการสอน

6. การวัดและประเมินผล (Assessment) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดและประเมินผลว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอนแยกการประเมินเป็นก่อนเรียน ขณะสอนและประเมินหลังสอน

7. กิจกรรมเสนอแนะ (Supplementary Exercises) เป็นกิจกรรมบันทึกเพิ่มเติมของผู้สอนผู้สอนหลังจากการได้นำแผนการสอนให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อปรับปรุงแผนการสอนก่อนนำแผนการสอนไปใช้

8. ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ของผู้บังคับบัญชาเป็นการบันทึกการตรวจแผนการสอนเพื่อเสนอแนะหลังจากที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องแล้ว การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่าง ๆ ในแผนการสอนมีความสมบูรณ์

9. บันทึกผลการสอน (Lesson Plan) เป็นการบันทึกของผู้สอนบันทึกหลังการนำแผนการสอนไปใช้สอนแล้วเพื่อนำไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไปประกอบด้วย 3 หัวข้อ คือ

9.1 ผลการเรียนรู้ เป็นการบันทึกของผู้สอนบันทึกการเรียนด้านปริมาณและคุณภาพทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย และกระบวนการ ซึ่งได้กำหนดชั้นกิจกรรมการเรียนการสอนและขั้นประเมินผล

9.2 ปัญหาและอุปสรรคในการบันทึกปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดในขณะสอนก่อนหลังสอน

9.3 ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไขเป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนที่หลักสูตรกำหนด

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารสำคัญ 4) สารการเรียนรู้ 5) การจัดการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล 8) บันทึกผลหลังการสอน และ 9) ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

6.4 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิลลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้สอน เพราะเป็นการเตรียมการการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ผู้จัดการเรียนรู้ต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะลงมือเขียนโดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะจัดการเรียนรู้

- 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
- 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.3 คำอธิบายรายวิชา
- 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
- 1.6 แผนการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ

2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นและระดับชั้น ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพื่อเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์

2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าไม่สอดคล้องควรปรับและนำมาเขียนในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ชัดเจนต่อไป

2.3 นำกิจกรรมในแนวทางการจัดการเรียนรู้มาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

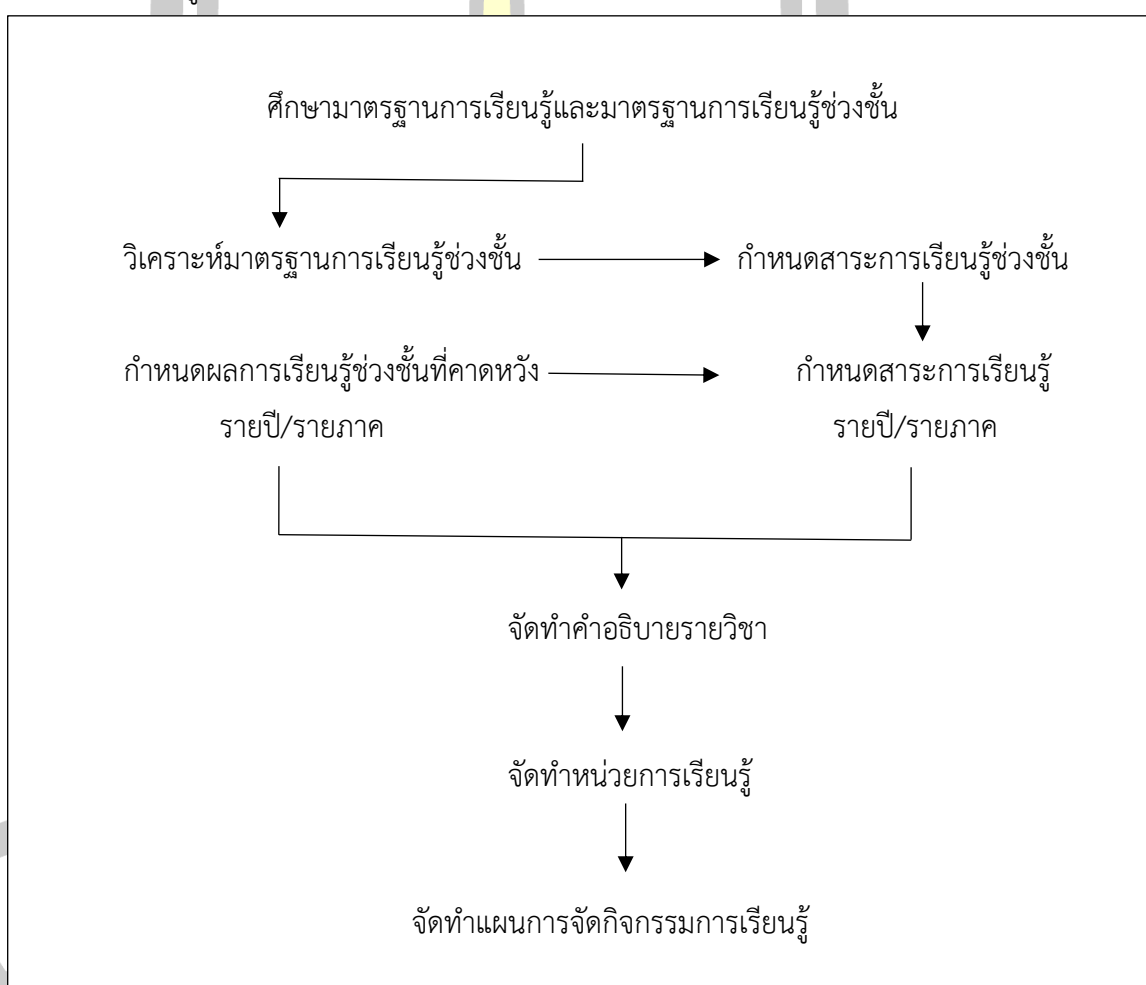
3. ขั้นตอนเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นสำคัญ ซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบ โดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะกับเวลา กำหนดกิจกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อการจัดการเรียนรู้และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามควรจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร กล่าวคือ ควรจัดการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการและใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชวลิต ชูกำแหง (2553) ได้อธิบายการเขียนแผนการเรียนรู้ ดังนี้

1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาค
2. กำหนดสาระการเรียนรู้รายปี/รายภาค

3. กำหนดเวลาจำนวนของหน่วยกิต
4. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความคาดหวังรายปี/รายภาค
5. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้
6. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551) ได้อธิบายถึงการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนว่า เป็นงานสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ในการเขียนแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังภาพประกอบ 1

ที่มา : ชนกพร สุริโย (2562)

ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครู เพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยในการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริงโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน โดยศึกษาในหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
- 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 1.3 คำอธิบายรายวิชา
- 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้
- 1.6 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นและระดับชั้นวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นที่สำคัญที่ต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน และควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ และใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จิราพร บุญประเสริฐ (2550) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้

เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผล ซึ่งเน้นจุดประสงค์ใน

3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย

ขั้นที่ 2 การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน

เป็นการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้สอนจะต้องเตรียมการวางแผนในการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบว่า ในแผนการสอน มีจุดเน้น สาระ เนื้อหาสำคัญ จะใช้รูปแบบการถ่ายทอดความรู้หรือรูปแบบที่จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบใด เช่น การอภิปราย การสาธิต การสืบค้น การจัดทำโครงการ การวิจัย การทดลองปฏิบัติจริง ฯลฯ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1.ขั้นเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว หรืออาจเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป

2. ขั้นการนำเสนอ เป็นขั้นที่ครูเสนอเนื้อหาให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบ

และความหมาย

3. ขั้นฝึก เป็นขั้นที่ครูให้ผู้เรียนได้ฝึกนำเสนอในขั้นการนำเสนอในกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ให้แนวทางหรือควบคุมอยู่

4. ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่ครูให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ใหม่ที่ฝึกมาบ้างแล้วจากขั้นฝึกในกิจกรรม

ขั้นที่ 3 การกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผล

เป็นกิจกรรมสำคัญที่จะต้องกำหนดไว้ในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544) กำหนดแนวการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า

1. เลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามสาระการเรียนรู้
3. กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้รายปี และรายภาค ที่เลือกไว้เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา โดยยึดหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้วเฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทางตามธรรมชาติวิชา
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน
7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้นๆ
8. เลือกกิจกรรม และเทคนิคการสอนเหมาะสม
9. เลือกสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วีดิทัศน์
10. จัดทำลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง ควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิค และกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย
11. กำหนดการวัดและประเมินผล โดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ทั้งที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนตามจุดประสงค์ย่อย/ทาง และที่เกิดขึ้นหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม เช่น การปฏิบัติจริง การทดสอบความรู้ การทำงานกลุ่ม ฯลฯ

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ผู้เขียนจะต้องวางแผนล่วงหน้าก่อนการเรียนการสอน โดยศึกษาเนื้อหาที่จะเขียนให้ละเอียด และตามลำดับขั้นตอน แบ่งหน่วยเนื้อหาย่อย แบ่งเวลาที่ใช้การสอนทุกหัวข้อมีความสอดคล้องกันใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย รวมทั้งต้องมีการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6.5 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

ศศิธร เวียงวะลัย (2556) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
2. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบคำตอบหรือทำด้วยตนเอง โดยผู้สอนต้องลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหา ให้ผู้เรียนคิดแก้ไข หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง
3. เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการ และสามารถนำกระบวนการไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
4. เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้ใช้นวัตกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และผู้เรียน
5. เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวัสดุอุปกรณ์แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องช่วยให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้นผู้จัดการเรียนรู้จึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ซึ่งมีดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจนทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

ชวลิต ชูกำแหง (2551) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องประกอบไปด้วย

1. มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน

2. กิจกรรมการสอนชัดเจนนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. บทบาทและพฤติกรรมของผู้สอนในการอำนวยความสะดวกในการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนที่ชัดเจน

4. สื่อที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5. วิธีการประเมินการเรียนรู้ที่ชัดเจน สอดคล้อง และมีความหลากหลาย

รวีวัตร์ สิริภูบาล (2551) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. ความครบถ้วนและความสอดคล้องสัมพันธ์กันขององค์ประกอบแผนการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้

2. ความถูกต้องของสาระสำคัญ

3. ความถูกต้องของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ (ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง)

ซึ่งมี 3 ลักษณะ คือ พุทธิพิสัยหรือความรู้ ทักษะพิสัยหรือความสามารถ และจิตพิสัยหรือเจตคติ

4. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ

5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งนิยมแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ขั้นนำ

ขั้นการเรียนรู้ และขั้นสรุป

6. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ตามประเด็นต่อไปนี้ คือ ประสิทธิภาพ

ประสิทธิผล มีคุณลักษณะที่ดี และประหยัด

7. ความถูกต้องและเหมาะสมของการวัดและประเมินผล

รุจิรุ ภู่อาระ (2545) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีลักษณะการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง

2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้างจึงจะทำให้นักเรียน

บรรลุผลตามจุดประสงค์นักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึง

นักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรจึงจะช่วยให้ นักเรียนบรรลุจุดประสงค์

5. จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

สรุปได้ว่า ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อ

และส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามหลักการของการสอน ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการ

จัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กันมีความถูกต้องและเหมาะสมของการวัด

และประเมินผล และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

6.6 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

จารย์ สว่างอรุณ (2559) กล่าวว่า รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมี 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบไม่ใช้ตาราง แบบตาราง และแบบกึ่งตาราง ซึ่งสามารถใช้ทั้ง 3 รูปแบบ หรือรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็ได้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาที่เราจะสอน

ชนาธิป พรกุล (2557) ได้กล่าวรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้มี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้เป็นแผนที่ใช้สอน 1 หน่วยการเรียนรู้มีการออกแบบการสอน หรือวางแผนทางการจัดการเรียนรู้ เนื้อหา ทักษะ เจตคติหรือกระบวนการ โดยบอกวิธีการหรือกิจกรรมกว้าง ๆ ไม่ระบุรายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ มุ่งให้เห็นภาพรวมของการสอน ทั้งหน่วยการเรียนรู้ ตั้งแต่ชั่วโมงแรกจนถึงชั่วโมงสุดท้ายก่อนเข้าสอนครูต้องเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง/ครั้ง เป็นแผนที่ใช้สอนภายในเวลา 1 ชั่วโมง หรือ 1 ครั้ง โดยนำเรื่องที่กำหนดไว้ในกำหนดการสอนแต่ละครั้ง หรือเรื่องที่กำหนดไว้แต่ละชั่วโมง ในแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยการเรียนรู้ มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมรายละเอียดที่จำเป็น เช่น คำถาม ตัวอย่างคำสั่ง สื่อ เป็นต้น

ชลิต ชูกำแพง (2551) กล่าวว่า รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ อาจจะอยู่ในรูปของคำบรรยาย รูปแบบตาราง หรือรูปแบบผสมผสาน ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้ได้ตามความเหมาะสม รูปแบบการสอนต่าง ๆ ต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่จำเป็น

กาญจนา วัฒายุ (2547) ได้กำหนดรูปแบบการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. มาตรฐานการเรียนรู้
2. สาระการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (วิธีสอน)
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
7. กระบวนการวัดและประเมินผล
8. กิจกรรมเสนอแนะ
9. บันทึกผลหลังสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับหน่วยต้นสังกัด สถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบใดที่เหมาะสม ทั้งนี้รูปแบบของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป มีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้หัวเรื่องตามที่กำหนดเขียน เป็นเชิงบรรยายกิจกรรมที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ ดังภาพประกอบ 2

แผนการจัดการเรียนรู้	
เรื่อง.....	ระยะเวลา.....คาบ/ชั่วโมง
สาระสำคัญ.....	
มาตรฐานการเรียนรู้.....	
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง.....	
จุดประสงค์การเรียนรู้	
1.....	
สาระการเรียนรู้.....	
กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	
1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)	
2.ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้	
3.ขั้นเสนอความรู้ใหม่	
4.ขั้นฝึกทักษะ	
5.ขั้นเสนอผลงาน	
6.ขั้นสรุปความรู้	
7.ขั้นกิจกรรม	
การวัดประเมินผล.....	
ผลการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้.....	
ลงชื่อ.....	
(.....)	

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545)

ภาพประกอบ 2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง เขียนโดยใช้หัวข้อตามที่กำหนดมากำกับ แต่บรรจุลงไปในตารางเกือบทั้งหมด ดังภาพประกอบ 3

แผนการจัดการเรียนรู้					
จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ/แหล่งเรียนรู้	กระบวนการ	การวัดประเมินผล

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545)

ภาพประกอบ 3 แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสตาร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดมากขึ้น การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนปฏิบัติและสิ่งที่ผู้เรียนปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกันดังภาพประกอบ 4

แผนการจัดการเรียนรู้			
เรื่อง.....ระยะเวลา.....คาบ/ชั่วโมง			
สาระสำคัญ.....			
จุดประสงค์การเรียนรู้			
1.....			
2.....			
เนื้อหาสาระ.....			
สื่อและแหล่งการเรียนรู้.....			
ลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน.....			
ขั้นตอนจุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนการสอน		วิธีวัดผลระหว่างเรียน
	ผู้สอน	ผู้เรียน	

การวัดผลประเมินผล
.....
กิจกรรมเสนอแนะ
.....
บันทึกผลหลังสอน
1. ผลการสอน
.....
2. ปัญหา/อุปสรรค
.....
3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
.....
ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

ที่มา : วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545)

ภาพประกอบ 4 แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิศดาร

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภารกิจสำคัญของผู้สอน ทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดประเมินผลโดยวิธีใด ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอน เพื่อไม่ให้สับสนเนื้อหาวิชาลำดับการสอน เพื่อส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และสะดวกต่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. การวิจัยเชิงทดลอง

7.1 ความหมายของการวิจัยเชิงทดลอง

ได้มีผู้ให้ความหมายของการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ไว้ต่างกันดังนี้ วารินทร์ แก้วอุไร (2565) กล่าวว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยที่จัดกระทำกับตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น แล้วศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตาม อันเป็นผลมาจากอิทธิพลของตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น โดยเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้จัดกระทำ มีการควบคุมตัวแปรภายนอกเพื่อให้ผลลัพธ์ ที่ได้จากการทดลองเป็นผลมาจากตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้นที่ได้จากการกระทำอย่างแท้จริง

มนตรี วงษ์สะพาน (2563) กล่าวว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวางแผนการทดลองเพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยมีการจัดกระทำตัวแปรทดลอง (ตัวแปรอิสระ) เพื่อวัดผลที่มีต่อตัวแปรตาม

อุเทน ปัญโญ (2556) กล่าวว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยเพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล โดยมีจัดสถานการณ์และควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องแล้ววัดผลตัวแปรตามออกมา

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2551) กล่าวว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการค้นหาข้อเท็จจริงซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Cause and Effect Relationship) ที่เกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ควบคุม

พจน์ สะเพียรชัย และคณะ (2519) ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงทดลองเป็นการวิจัยที่ต้องการทราบว่า ตัวแปรที่ต้องการศึกษาเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้นหรือไม่

บุญชม ศรีสะอาด (2543) ให้ความหมายว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยเพื่อค้นหาความรู้ ความจริงที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์มาช่วย เพื่อพิสูจน์ผลของตัวแปรที่ศึกษา มีการทดลองและควบคุมตัวแปรต่าง ๆ

อนันต์ ศรีโสภา (2521) กล่าวว่า การวิจัยเชิงทดลองเป็นวิธีการเสาะแสวงหาความรู้ อย่างมีระบบและมีเหตุผล เป็นการวิจัยที่ใช้ตอบคำถามเกี่ยวกับ “ถ้ากระทำสิ่งนี้ภายใต้การควบคุมสถานการณ์อย่างระมัดระวังแล้วจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง”

สรุปได้ว่า การวิจัยเชิงทดลอง เป็นการวิจัยที่เน้นกระบวนการค้นหาความเป็นจริงที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ “เหตุ-ผล” ของตัวแปรของปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยมีการจัดกระทำกับตัวแปรที่เป็นเหตุ แล้วสังเกตดูว่าจะเกิดผลเช่นไร ซึ่งมีการจัดกระทำตัวแปรที่ต้องการศึกษาว่าเป็นสาเหตุที่แท้จริงหรือไม่ ให้กับผู้ที่ถูกทดลอง แล้วสังเกตผลที่เกิดขึ้น โดยมีการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่ต้องการศึกษาให้อยู่ในสภาพคงที่

7.2 แบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง

จากการค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัยเชิงทดลอง พบว่านักวิจัยแต่ละท่านได้เสนอแบบแผนการทดลองคล้ายคลึงกัน รูปแบบส่วนใหญ่จะเหมือนกัน แตกต่างกันเล็กน้อยในสัญลักษณ์ที่ใช้

มนตรี วงษ์สะพาน (2563) กล่าวว่า ชนิดของแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. การออกแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre - Experimental Design)
การออกแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้นมีรูปแบบสำคัญ 3 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (The Single Group, Posttest - only - Design หรือ One-Shot Case Study)

ผังการทดลอง

Ex	X	T2
----	---	----

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 5 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลเฉพาะหลังการทดลอง

การวิจัยรูปแบบที่ 1 ประกอบด้วยกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวหลังจากได้รับการจัดกระทำตามโปรแกรม (X) แล้วมีการวัดผลหลังการทดลอง (T2) ข้อมูลที่ได้จึงมีเพียงค่าของตัวแปรตามหลังจากที่ได้รับการจัดกระทำตามโปรแกรมการทดลองรูปแบบนี้ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก เนื่องจากการทดลองนั้นไม่มีการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนและการเปรียบเทียบผล ดังนั้น ผลที่ได้อาจไม่ได้เกิดจากการทดลอง การวิเคราะห์ผลใช้วิธีการบรรยายข้อมูลจาก Posttest เท่านั้น

รูปแบบที่ 2 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว, วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group, Pretest - Posttest Design)

ผังการทดลอง

Ex	T1	X	T2
----	----	---	----

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 6 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง

การวิจัยรูปแบบนี้ประกอบด้วยกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวมีการวัดผลก่อนการทดลอง (T1) หลังจากการจัดกระทำตามโปรแกรม (X) แล้วมีการวัดผลหลังการทดลอง (T2) การทดลองรูปแบบนี้มีข้อดี คือ มีความเที่ยงภายในเพราะสามารถเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการทดลองแต่ก็มีข้อเสียคือไม่มั่นใจได้ว่าผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตามมาจากตัวแปรอิสระอาจจะเป็นผลมาจากตัวแปรเกินก็ได้ การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบระหว่าง Pretest กับ Posttest โดยใช้ t-test

รูปแบบที่ 3 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว, วัดผลหลายครั้งก่อนและหลังการทดลอง (The SingleGroup, Pretest - Posttest Time Series Design)

ผังการทดลอง	1	2	3	Time	4	5	6
Ex	T11	T1	T13	X	T2	T22	T23

ภาพประกอบ 7 กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลหลายครั้งก่อนและหลังการทดลอง

การวิจัยรูปแบบที่ 3 ประกอบด้วยกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียวแต่มีการวัดผลซ้ำตามช่วงเวลาที่กำหนดหลายครั้ง ทั้งก่อนและหลังการทดลองเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงหรือความคงทนของข้อมูลที่ได้จะเป็นแบบอนุกรมเวลา (Time Series) เนื่องจากการวัดผลซ้ำหลายครั้งจะทำให้ทราบแนวโน้มของผลที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการทดลอง ดังนั้นกลุ่มทดลองที่ใช้จึงทำหน้าที่เป็นกลุ่มควบคุมสำหรับการเปรียบเทียบได้ด้วยตัวเองการทดลองลักษณะนี้เป็นการติดตามกลุ่มตัวอย่างเป็นระยะๆ ซึ่งต้องใช้เวลานานเพื่อดูแนวโน้มของพัฒนาการและไม่มีการควบคุม ซึ่งอาจมีตัวแปรอื่นที่ไม่ต้องการเกิดขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบผลสามารถใช้สถิติ ANOVA ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลได้

2. การออกแบบการวิจัยเชิงกึ่งการทดลอง (Quasi - Experimental Designs)

การออกแบบการวิจัยเชิงกึ่งการทดลองมีรูปแบบสำคัญ 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 4 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกันวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (Non - Equivalent Control Group, Pretest - Posttest Design)

ผังการทดลอง

Ex	T1	X	T2
Co	T1	-	T2

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 8 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกันวัดผลก่อนและหลังการทดลอง

การวิจัยรูปแบบ 4 นี้ประกอบด้วยกลุ่มทดลอง (E) และกลุ่มควบคุม (C) แต่ขาดการจัดดำเนินการแบบสุ่มจึงอาจกล่าวไม่ได้ว่ากลุ่มควบคุมมีลักษณะเท่าเทียมกับกลุ่มทดลอง ดังนั้นจำเป็นต้องมีการวัดผลก่อนการทดลอง (Pretest ; T1, T12) เพื่อใช้ตรวจสอบความเท่าเทียมระหว่าง

กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแนวทางการวิเคราะห์ผล ใช้การเปรียบเทียบ Pretest กับ Posttest เพื่อดูความแตกต่างของผลการทดลองโดยใช้ t-test

รูปแบบที่ 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่เท่าเทียมกัน ดำเนินการวัดผลหลายครั้งทั้งก่อนและหลังการทดลอง (Non-Equivalent Control Group, Pretest-Posttest Time Series Design)

ผังการทดลอง

Ex	T11	T12	T13	X	T21	T22	T23
Co	T11	T12	T13	X	T21	T22	T23

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 9 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่เท่าเทียมกัน

การวิจัยรูปแบบ 5 นี้ประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งมีการวัดผลตามช่วงเวลาที่กำหนดหลาย ๆ ครั้งทั้งก่อนและหลังการทดลองเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงข้อมูลที่ได้เป็นแบบอนุกรมเวลาทำการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและควบคุมการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบผลโดยใช้สถิติ ANOVA ในการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลได้

การออกแบบการวิจัยเชิงทดลองที่แท้จริง (True - Experimental Designs)

3. การออกแบบการวิจัยเชิงทดลองที่แท้จริงมีรูปแบบสำคัญ 3 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 6 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่แท้จริงวัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (True Control Group, Posttest - Only Design)

ผังการทดลอง

Ex	R	X	T2
Co	R	-	T2

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 10 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่แท้จริงวัดผลเฉพาะหลังการทดลอง

การวิจัยรูปแบบ 6 ประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งสมาชิกของกลุ่มทั้งสองได้มาจากการสุ่ม (R) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมน่าจะมีความเท่าเทียมกันจึงไม่จำเป็นต้องทำการวัดผลก่อนการทดลองรูปแบบนี้ง่ายสะดวกประหยัดต่อการนำไปใช้และเป็นประโยชน์ต่อการจัดดำเนินงานตามโปรแกรมที่ไม่สะดวกต่อการทำ Pretest หรือเมื่อคาดว่าจะการทำ Pretest จะส่งผลแทรกซ้อนต่อผลสัมฤทธิ์ของโปรแกรม การวิเคราะห์ผลโดยการเปรียบเทียบ Posttest ของทุกกลุ่มโดยใช้ t-test หรือ one-way ANOVA หรือ MANOVA ขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวแปรตามในการทดสอบ

รูปแบบที่ 7 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่แท้จริง, วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (True Control Group , Pretest - Posttest Design)

ผู้ทำการทดลอง	Ex	R	T1	X	T2
	Co	R	T2	-	T2

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 11 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่แท้จริงวัดผลก่อนและหลังการทดลอง

การวิจัยรูปแบบ 7 ประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งสมาชิกของกลุ่มทั้งสองได้มาจากการสุ่ม (R) มีการวัดผลก่อน (T1) และหลังการทดลอง (T2) การวัดผลก่อนการทดลอง หรือ Pre test สามารถใช้เป็นตัวตรวจสอบความเท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเริ่มการทดลองซึ่งมักกระทำในกรณีที่ไม่นั่นนอนว่าการจัดดำเนินการแบบสุ่มจะบรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ เช่น เมื่อจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มมีขนาดเล็กเป็นต้น การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบ Pretest โดยใช้ t-test หรือ ANOVA เพื่อดูความแตกต่าง เปรียบเทียบ Posttest โดยใช้ t-test หรือ ANOVA เพื่อดูผลการทดลอง ใช้ ANCOVA เปรียบเทียบ Posttest หรือ MANOVA ขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวแปรตามในการทดสอบ

รูปแบบที่ 8 กลุ่มการทดลองที่แท้จริงแบบโซโลมอน 4 กลุ่ม (Solomon four – group

ผังการทดลอง

E1	R	T1	X	T2
C1	R	T1		T2
E2	R		X	T2
C2	R			T2

ที่มา : มนตรี วงษ์สะพาน (2563)

ภาพประกอบ 12 กลุ่มการทดลองที่แท้จริงแบบโซโลมอน 4 กลุ่ม

การวิจัยรูปแบบ 8 ออกแบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจในความตรงภายในของการวิจัยเชิงทดลองจึงมีการเสนอให้ใช้กลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม (E1 , E2) และกลุ่มควบคุม 2 กลุ่ม (C1 , C2) เหมือนการนำรูปแบบ 6 และรูปแบบ 7 มารวมกัน การวิเคราะห์ผลใช้ ANOVA หรือ MANOVA ขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวแปรตามในการทดสอบ

มีดังนี้

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2554) กล่าวถึง ชนิดของแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง

1. แบบแผนการทดลองขั้นต้น หรือการวิจัยแบบก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Designs)

1.1 แบบวิจัยกลุ่มเดียววัดครั้งเดียว (One-shot Case Study) แผนผัง คือ

X — O₁

ลักษณะการทดลอง

1.1.1 เป็นการศึกษาเพียง 1 กลุ่ม มีสิ่งทดลอง (Treatment) 1 ตัว

1.1.2 วัดผลหลังการทดลอง

1.2 แบบวิจัยกลุ่มเดียววัดผลก่อนทดลองและหลังการทดลอง (One-group Pretest Posttest Design) แผนผัง คือ

O₁ X O₂

ลักษณะการทดลอง

1.2.1 เป็นการศึกษาเพียง 1 กลุ่ม มีสิ่งทดลอง (Treatment) 1 ตัว

1.2.2 มีการวัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

1.3 แบบแผนการเปรียบเทียบกลุ่มแบบคงที่ (Static Group Comparison Design) แผนผัง คือ

X O₁
O₂

ลักษณะการทดลอง

- 1.3.1 มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- 1.3.2 มีการวัดผลหลังการทดลอง
- 1.3.3 ศึกษาเปรียบเทียบผลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. แบบแผนการทดลองจริง (True-Experimental Designs)

2.1 แบบแผนการทดลองวัดผลหลังการทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม

(The Randomized Posttest Only Control Group Design) แผนผัง

คือ

R X O₂
R - O₂

ลักษณะการทดลอง

- 2.1.1 มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- 2.1.2 มีการสุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่ม
- 2.1.3 มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง
- 2.1.4 ศึกษาเปรียบเทียบผลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ควบคุม

2.2 แบบแผนการทดลองวัดผลก่อนและหลังการทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม

(The Randomized Pretest-Posttest Control Group Design)

แผนผัง คือ

R O₁ X O₂
R O₁ - O₂

ลักษณะการทดลอง

- 2.2.1 มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- 2.2.2 มีการสุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่ม
- 2.2.3 มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง
- 2.2.4 ศึกษาเปรียบเทียบผลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ควบคุม

3. แบบแผนการทดลองกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Design) ปรีวัตร เชื้อนแก้ว (2554)

3.1 แบบแผนเฉพาะการจับคู่ (The Matching Only Design) มี 2 แบบแผน คือ

3.1.1 The Matching Only Posttest-Only Control Group Design

แผนผัง คือ

กลุ่มทดลอง	M	X_1	O
กลุ่มควบคุม	M	X_2	O

3.1.2 The Matching Only Pretest-Posttest Control Group

Design แผนผัง คือ

กลุ่มทดลอง	M	X_1	O
กลุ่มควบคุม	M	X_2	O

3.2 แบบแผนความเท่าเทียมกันของกลุ่ม (Counterbalanced Designs)

แผนผัง คือ

กลุ่ม 1	X_1	O	X_2	O	X_3	O
กลุ่ม 2	X_2	O	X_3	O	X_1	O
กลุ่ม 2	X_3	O	X_1	O	X_2	O

3.3 แบบแผนการทดลองแบบอนุกรมเวลา (Time Series Design)

แผนผัง คือ

O_1	O_2	O_3	O_4	X	O_5	O_6	O_7	O_8
-------	-------	-------	-------	---	-------	-------	-------	-------

3.4 แบบแผนแฟคทอเรียล (Factorial Designs) แผนผัง คือ

กลุ่มทดลอง	R	O	X_1	Y_1	O
กลุ่มควบคุม	R	O	X_2	Y_1	O
กลุ่มทดลอง	R	O	X_1	Y_2	O
กลุ่มควบคุม	R	O	X_2	Y_2	O

ชูศรี วงศ์รัตน และองอาจ นัยพัฒน์ (2551) กล่าวว่า ชนิดของแบบแผนการทดลองคล้ายคลึงกัน รูปแบบส่วนใหญ่จะเหมือนกัน แตกต่างกันเล็กน้อยในสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังจะแสดง

ชนิดของแบบแผนการทดลองที่เสนอในตำราของ Van Dalen (1973) ซึ่งได้จัดกลุ่มแบบแผนการทดลองออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

กลุ่มที่หนึ่ง แบบแผนการทดลองที่มีการควบคุมน้อย (Design with Minimal Control) ในกลุ่มนี้มีแบบแผนเดียว คือ

ตาราง 4 One-Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
T_1	X	T_2

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

กลุ่มที่สอง แบบแผนการทดลองที่มีการควบคุมอย่างเคร่งครัด (Design with Rigorous Control) กลุ่มนี้มี 3 แบบแผนคือ

ตาราง 5 Randomized Control-Group Pretest-Posttest Design

กำหนดแบบสุ่ม	สอบก่อน	สิ่งทดลอง	กลุ่มควบคุม
(R) กลุ่มทดลอง	T_{1E}	X	T_{2E}
(R) กลุ่มทดลอง	T_{1C}		T_{2C}

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

ตาราง 6 Randomized Solomon Four-Group Design

กลุ่ม	สอบก่อน	สิ่งทดลอง	สอบหลัง
1. (R) สอบก่อน	T_1	X	T_2
2. (R) สอบก่อน	T_1		T_2
3. (R) สอบก่อน		X	T_2
4. (R) สอบก่อน			T_2

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

ตาราง 7 Randomized Control-Group Posttest-Only Design

กลุ่ม	สอบก่อน	สิ่งทดลอง	กลุ่มควบคุม
(R) กลุ่มทดลอง		X	T_E
(R) กลุ่มควบคุม			T_C

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

กลุ่มที่สามแบบแผนการทดลองแบบแฟคทอเรียล (Factorial Design)

กลุ่มที่สี่แบบแผนการทดลองที่มีการควบคุมบางส่วน (Design with Minimal control) มีทั้งหมด 4 แบบแผน คือ

ตาราง 8 Nonrandomized Control-Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	สิ่งทดลอง	กลุ่มควบคุม
กลุ่มทดลอง	T_{1E}	X	T_{2E}
กลุ่มควบคุม	T_{1c}		T_{2C}

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

ตาราง 9 Counterbalanced Design

	เวลา 1	เวลา 2
กลุ่ม A	X_a	X_b
กลุ่ม B	X_b	X_a

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

ตาราง 10 One-Group Time-Series Design

T_1	T_2	T_3	T_4	X	T_5	T_6	T_7	T_8
-------	-------	-------	-------	---	-------	-------	-------	-------

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์ (2551)

ตาราง 11 Control-Group Time-Series Design

กลุ่มทดลอง	T _{1E}	T _{2E}	T _{3E}	T _{4E}	X	T _{5E}	T _{6E}	T _{7E}	T _{8E}
กลุ่มควบคุม	T _{1c}	T _{2c}	T _{3c}	T _{4c}		T _{5c}	T _{6c}	T _{7c}	T _{8c}

ที่มา : ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยวัฒน์ (2551)

สรุปว่า แบบแผนการทดลองมีหลากหลายรูปแบบ โดยแบ่งแบบแผนก่อนการทดลอง หรือแบบแผนการทดลองขั้นต้น แบบแผนการทดลองจริง และแบบแผนการทดลองกึ่งการทดลอง ซึ่งในแต่ละแบบแผนสามารถแบ่งแบบแผนย่อยลงไปได้อีก ซึ่งแต่ละแบบแผนสามารถบอกถึงความแข็งแกร่งและอ่อนแอของการทดลองได้ นำไปสู่ผลการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองของ มนตรี วงษ์สะพาน (2563) เป็นแบบแผนหลักในการวิจัย ซึ่งได้ดำเนินการเก็บข้อมูลในการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการวิจัยทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) แบบศึกษา กลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก

ชฎากานต์ เจริญอินทร์ (2566) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคโฟร์บล็อก (Four Blocks) ร่วมกับใช้เทคนิคผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า กระบวนการสอนแบบโฟร์บล็อกเป็นแนวทางการสอนทักษะการอ่าน โดยให้โอกาสแก่ผู้อ่านโดยผู้เชี่ยวชาญ ครูผู้สอน และนักเรียนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีความต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ 2) การจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) ขั้นเลือกอ่านเอง (2) ขั้นเรียนรู้คำ เนื้อเรื่อง (3) ขั้นแนะให้อ่านฝึกกลวิธีการเรียนรู้การอ่าน และ (4) ขั้นสะท้อนคิดและเขียนสรุปความ มีค่าประสิทธิภาพ(E_1/E_2) แบบภาคสนาม เท่ากับ 82.23/87.56 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.64/87.47 และ 4) ผลการประเมินและปรับปรุงแก้ไขพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

จันทร์พอง ปัญญาวงศ์ (2565) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H ได้เสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เปรียบเทียบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H และได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหย่วน (เชิงค่านาคโรวาท) จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความสามารถการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมาก และมีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 88.66/82.63, 80.43/85.26, 84.50/84.74 และ 85.33/84.21 ตามลำดับ 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความสามารถในการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H พบว่า ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

นิธิตี จรัสดี (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อก ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อก และการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดศรีธาราม จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโพธิ์กรู จำนวน 15 คน เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก พบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียน โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกกับหลังการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อุดม บุญเสนอ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อก และกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้พัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษาที่ส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกระโก กลุ่มโรงเรียนแคนดง 1 อำเภอแคนดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษาจำนวน 8 แผน และแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า 84.31/85.52 และผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบรับเลือกและกลวิธีการเรียนภาษา และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภารดี ประพฤติกิจ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้การสอนแบบอ่านเขียนโฟร์บล็อกร่วมกับการอ่านซ้ำสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยพัฒนาขึ้น 2 ปี เพื่อศึกษาผลของการเรียนโดยใช้การสอนแบบอ่านเขียนโฟร์บล็อกร่วมกับการอ่านที่มีต่อคะแนนประสิทธิภาพการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการสอนทั้งสองวิธีกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่สอง 2 ห้องเรียน นักศึกษาทั้งสองห้องถูกจำแนกตามความสามารถการอ่านเป็นระดับสูงและระดับต่ำ นักศึกษาห้องหนึ่งเรียนโดยวิธีเรียนจากครูส่วนอีกห้องหนึ่งเรียนโดยวิธีเรียนด้วยตนเอง รวมเวลาการทดลองทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยในด้านการพัฒนารูปแบบการสอน พบว่า ทั้งวิธีเรียนจากครูกับวิธีเรียนด้วยตนเอง เหมาะสำหรับนักศึกษาส่วน

ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยในด้านการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนจากครู และนักศึกษาที่เรียนด้วยตนเอง พัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาทั้ง 2 ห้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนหลังการทดลองของนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูง ไม่แตกต่างจากคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนหลังการทดลองพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำแตกต่างจากคะแนนก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีเรียนจากครูพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลางและต่ำอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีเรียนด้วยตนเองพัฒนาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลางและต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาพรวมนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนจากครูและนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนด้วยตนเองมีความคิดเห็นในเชิงบวก ต่อวิธีการสอนแบบอ่านเขียนโฟร์บล็อกร่วมกับการอ่านซ้ำ

8.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค 5W1H

ภัทรสุดา นาคสุข และอริกมาส มากจ้อย (2565) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่น ภาคกลาง และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเวียงทูน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้แบบทดสอบฉบับเดียว ทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน สลับตัวเลือก 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง มีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ฐปกรณพงษ์ อุทธิยา และคณะ (2565) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33 (บ้านทุ่งพร้าว) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W 1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา ที่ 33 (บ้านทุ่งพร้าว) จำนวน 28 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H 2) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ 3) แบบทดสอบการอ่านจับใจความ และ 4) แบบวัดความมุ่งมั่นในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.46 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งมั่นในการทำงานหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า นักเรียนชื่นชมผลงานด้วยความภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ นักเรียนทุ่มเททำงานพยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ และนักเรียนเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามลำดับ

รัตนภรณ์ กันทะยวง (2564) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านกองหิน ตำบลหางดง อำเภอสอด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H จำนวน 4 ชุด 16 ชั่วโมง แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1 ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 81.50/81.16$ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

ด้วยชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561) ได้ศึกษา การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้นี้เทคนิค 4W1H กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ที่โรงเรียนวัดป่าพระเจ้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบการอ่านจับใจความ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้นี้เทคนิค 4W1H ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค 4W1H มีคะแนนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38, S.D. = 0.91)

ดวงพร เพื่องฟู (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนมรา 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนสาธิตคริสเตียนวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 32 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง 2) ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1)

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 2) ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Scott (2014) ได้ศึกษาผลกระทบต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งใช้กรอบการทำงานของ Four-Blocks โรงเรียน A) และนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้วิธีการอ่านพื้นฐาน (โรงเรียน B) โดยวัดความสามารถการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน ในการเล่าเรื่องแบบปากเปล่าและตอบคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราว จากการเปรียบเทียบ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้กรอบรูปแบบ Four-Blocks ได้คะแนนในการวัดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้วิธีการอ่านพื้นฐานเพียงวิธีเดียว

King (1984) (อ้างถึงใน อุดม บุญเสนอ, 2554) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการอ่าน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง การย่อเรื่องที่อ่าน และใช้วิธีเรียนแบบปกติตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาปีที่ 1 และ 2 จากมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียน โดยการย่อเรื่องที่อ่านมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่เรียน โดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง ส่วนนักศึกษาที่เรียนโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีเรียนแบบปกติมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Brown (1980) (อ้างถึงใน อุดม บุญเสนอ, 2554) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับ 2 โดยการวางแผนผังสรุปโยงเรื่อง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 2 จำนวน 80 คน ที่มีความสามารถในการอ่านค่า ใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างใจความสำคัญ และรายละเอียดในช่วงก่อนการอ่าน ระหว่างอ่านและหลังการอ่านเพิ่มมากขึ้น

Scarcelli and Morgan (1999) (อ้างถึงใน นิธิวดี จรัสดี, 2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพของการใช้แนวการสอนอ่านตรงโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานในห้องเรียน” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการอ่านของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ กับแนวการสอนอ่านตรงและกลวิธีการสอนอ่านต่าง ๆ โดยแนวการสอนอ่านตรงที่ใช้ นั่นคือ กระบวนการสอนแบบโฟร์บล็อก (Four - Blocks) ของ Cummingham ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเรียนรู้คำ ใช้กลวิธีสอนอ่านคำ และกลวิธีสะกดคำ ขั้นจดบันทึก ใช้การเขียนความเรียง

ชั้นแนะให้อ่าน ใช้วิธีสอนอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และชั้นเลือกด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนเลือกวัสดุการอ่านด้วยตนเอง กับนักเรียนกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนเกรด 1 จำนวน 2 ห้องเรียน ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 2 ห้องเรียน ใช้แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองทั้งสองห้องเรียนมีประสิทธิภาพทางการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Cunninigham and Sigmon (1998) ได้ทำการวิจัยโดยนำกระบวนการสอนแบบโพรบลิคไปทดลองใช้กับนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาคลามมอนสในรัฐนอร์ทคาโรไลนาประเทศสหรัฐอเมริกา โดยตลอดทั้งการศึกษาครูผู้สอนได้อ่านโดยใช้กระบวนการสอนแบบโพรบลิค ใช้การวัดและประเมินผลระหว่างการสอน โดยการตอบคำถามจากการอ่านซึ่งเป็นแบบ ทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ครูผู้สอนจะใช้การสัมภาษณ์และการสังเกต ในการเก็บข้อมูลด้วยปลายการศึกษา นักเรียนจะทำข้อสอบทางการอ่าน IRI เพื่อเป็นการประเมินผลการสอนโดยใช้กระบวนการสอนแบบโพรบลิค ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในเกรด 1 ร้อยละ 58-84 มีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น นักเรียนสามารถอ่าน บทานที่มีระดับความยากตั้งแต่เกรด 3 ขึ้นไป ร้อยละ 22-28 สามารถอ่านบทานที่มีระดับความยากเท่ากับเกรดที่ตนเองอยู่ร้อยละ 10-17 สามารถอ่านบทานที่มีระดับความยากต่ำกว่าเกรดที่ตนเองอยู่ นักเรียนในเกรด 2 ร้อยละ 68-76 มีความสามารถทางการอ่านเพิ่มขึ้น นักเรียนสามารถอ่านบทานที่มีระดับความยากตั้งแต่เกรด 4 ขึ้นไปร้อยละ 2-9 สามารถอ่านบทานที่มีระดับความยากต่ำกว่าเกรดที่ตนเองอยู่ ส่วนค่าของสวนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทางการอ่านของนักเรียนในเกรด 3 เกรด 4 และเกรด 5 เพิ่มขึ้นร้อยละ 90

Johnson D.W. & Johnson R.T. (1987) ได้ศึกษาผลของการใช้แผนผังสรุปโยงเรื่องเป็นแบบฝึกหัดชนิดเติมคำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับ 4 จำนวน 132 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยการทำให้แผนผังด้วยตนเองหลังจากต้นเรื่อง กลุ่มทดลองที่ 2 สอน โดยเติมข้อความลงในแผนผังที่ครูสร้างขึ้น กลุ่มทดลองที่ 3 เขียน โดยการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนที่เรียน โดยการทำให้แผนผังสรุปโยงเรื่องด้วยตนเอง แตกต่างจากกลุ่มที่เรียนด้วยตอบคำถามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

จากผลของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิคสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสรุปใจความได้ และยังเป็นกระบวนการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้อ่าน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้วางแผนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิคร่วมกับเทคนิค 5W1H ที่เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 5Ws1H ผู้วิจัยเห็นว่าเทคนิค 5W1H เป็นเทคนิคการตั้งคำถามวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความที่อ่านโดยเป็นการถามว่า ใครเป็นบุคคลสำคัญหรือผู้กระทำ (Who) สิ่งนั้นคืออะไรหรือทำอะไร (What) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดขึ้นที่ไหน (Where) เหตุการณ์นั้นได้เกิดขึ้นเวลาใดหรือขณะใด (When) เพราะเหตุใดหรือทำไมเรื่องนั้นจึงเกิดขึ้น (Why) ทำแล้วเป็นผลที่เกิดขึ้นอย่างไร (How) ดังนั้นเทคนิคการตั้งคำถาม 5W1H ควรอยู่ในกิจกรรมระหว่างการสอนหรือขณะสอนอ่านกิจกรรมนี้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการฟัง ทักษะการพูดโต้ตอบสื่อสาร และทักษะการเขียนซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้ตอบใช้ความคิดนำไปสู่การค้นหาคำตอบหรือข้อความรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจ สรุปลักษณะของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ หลีกเลี่ยงการตกหล่นรายละเอียดที่สำคัญก่อนนำไปสู่ทักษะการอ่านสรุปใจความตามจุดมุ่งหมายโดยมีกรอบแนวคิด ดังนี้

10. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนดังนี้

- 1.ขั้นเลือกอ่านเอง (Self-selected Reading)
- 2.ขั้นเรียนรู้คำ (Working With Words)
- 3.ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) โดยผู้วิจัยนำเทคนิค 5W1H (Who What Where When Why How) มาใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในการอ่านจับใจความ
- 4.ขั้นการเขียน (Writing)

ตัวแปรตาม

ความสามารถในการอ่านจับใจความและความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. รูปแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัย ชนิดเขียนตอบจำนวน 6 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ข้อ

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ โฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ จำนวน 6 แผน การจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง มีวิธีการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง คำอธิบายรายวิชา การวัด และประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ศึกษาและคัดเลือกเนื้อเรื่องที่จะนำมาใช้ในการทดลองให้ตรงความสนใจ และตามความสามารถของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความกลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมเรียนรู้จำนวน 12 ชั่วโมง ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 รายละเอียดหน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	มาตรฐานและตัวชี้วัด	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
1. การอ่านจับใจความจากนิทาน	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากนิทานได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้ 3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานได้ 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	มาตรฐาน ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	2

แผนการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	มาตรฐานและตัวชี้วัด	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
2. การอ่าน จับใจความ จากบทความ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากบทความได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทความได้ 3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทความได้ 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	มาตรฐาน ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	2
3. การอ่าน จับใจความ จากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจได้ 3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจได้ 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	มาตรฐาน ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	2
4. การอ่าน จับใจความ จากโฆษณา	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากโฆษณาได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากโฆษณาได้ 3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากโฆษณาได้ 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	มาตรฐาน ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	2

แผนการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	มาตรฐานและตัวชี้วัด	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
5. การอ่าน จับใจความ จากข่าว	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่าน จับใจความจากข่าวได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากข่าวได้ 3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นจากข่าวได้ 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	มาตรฐาน ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.5/5 วิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	2
6. การอ่าน จับใจความ จากเรื่องสั้น	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่าน จับใจความจากเรื่องสั้นได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องสั้นได้ 3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นจากเรื่องสั้นได้ 4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้	มาตรฐาน ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ป.5/5 วิเคราะห์และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	2
รวม			12

สรุปว่า ในการออกแบบหน่วยการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอ้อมร่วมกับเทคนิค 5W1H จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 12 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย การจับใจความจากนิทาน บทความ งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ โฆษณา ข่าว และเรื่องสั้น

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอ้อมร่วมกับเทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสม ความถูกต้อง ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูนพุดธา ปร.ด.วิจัยและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์ การบริหารการศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์ นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4. อาจารย์ ดร.อารีรัตน์ โนนสุวรรณ ปรด. หลักสูตรและการสอน อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ ค.ด.การวัดและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย

1.6 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเทียบกับเกณฑ์ด้านคุณภาพและความเหมาะสม ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การประเมินเกณฑ์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์การประเมิน (ขวลิต ชูกำแพง, 2553) ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น

4.51 - 5.00 เหมาะสมมากที่สุด

3.51 - 4.50 เหมาะสมมาก

2.51 - 3.50 เหมาะสมปานกลาง

1.51 - 2.50 เหมาะสมพอใช้

1.00 - 1.50 เหมาะสมปรับปรุง

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสม ตั้งแต่ 3.51-5.00 จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ ซึ่งผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$) (ดังภาคผนวก จ ตาราง 17)

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ามีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 22 คน โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง ระยะเวลา 18-29 ธันวาคม

ภาคเรียนที่ 2/66 เพื่อหาข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้ ความเหมาะสมของเวลา สภาพทั่วไป พบว่า มีข้อที่นำมาปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้กระชับขึ้น และปรับเวลาในแต่ละช่วงให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกำหนดเวลาในการอ่าน การเขียน บันทึก การทำใบงาน และการทำแบบทดสอบ ให้กับนักเรียน

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองและปรับปรุง แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรคือ โรงเรียนอนุบาล อรุณโรจน์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาขอบข่าย เนื้อหาสาระและตัวชี้วัดการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือครู หนังสือเรียน และเอกสารทางวิชาการ

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความชนิด เลือกตอบ

2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ ดังตาราง 13

ตาราง 13 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ

ที่	เนื้อหา	ระดับการวิเคราะห์	จำนวนข้อสอบ	
			สร้าง	ต้องการ
ตอนที่ 1 ข้อสอบปรนัย				
1.	การอ่านจับใจความจากนิทาน	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
		วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
		วิเคราะห์หลักการ	2	1
2.	การอ่านจับใจความจากบทความ	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
		วิเคราะห์ความสัมพันธ์	2	1
		วิเคราะห์หลักการ	3	2
3.	การอ่านจับใจความจากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
		วิเคราะห์ความสัมพันธ์	2	2
		วิเคราะห์หลักการ	2	1
4.	การอ่านจับใจความจากโฆษณา	วิเคราะห์ความสำคัญ	2	2
		วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2

ที่	เนื้อหา	ระดับการวิเคราะห์	จำนวนข้อสอบ	
			สร้าง	ต้องการ
5.	การอ่านจับใจความจากข่าว	วิเคราะห์ความสำคัญ	3	2
		วิเคราะห์ความสัมพันธ์	2	1
		วิเคราะห์หลักการ	3	2
6.	การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	วิเคราะห์ความสำคัญ	2	1
		วิเคราะห์ความสัมพันธ์	3	2
		วิเคราะห์หลักการ	2	2
	รวม		45	30

ที่	เนื้อหา	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ต้องการ
ตอนที่ 2 ข้อสอบอัตนัย			
1.	การอ่านจับใจความจากนิทาน	3	1
2.	การอ่านจับใจความจากบทความ	3	1
3.	การอ่านจับใจความจากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ	3	1
4.	การอ่านจับใจความจากโฆษณา	3	1
5.	การอ่านจับใจความจากข่าว	3	1
6.	การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น	3	1
รวม		18	6

2.4 สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยจำแนกออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ซึ่งต้องการใช้จริงจำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อสอบอัตนัยชนิดเขียนตอบ จำนวน 18 ข้อ ซึ่งต้องการใช้จริงจำนวน 6 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญเสนอต่อที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง ความครอบคลุมเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัดตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงข้อความคำถามและตัวเลือกบางข้อให้กระชับสื่อความได้ชัดเจนมากขึ้น และปรับปรุงข้อสอบบางข้อที่มีความง่ายหรือยากเกินไปไม่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555)

- +1 เมื่อแน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดประสงค์

2.7 นำผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับจุดประสงค์โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือตรงตามจุดประสงค์ที่ใช้ได้ซึ่งพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 (ดังภาคผนวก จ ตาราง 18)

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบแล้วนำไป Try Out กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง จำนวน 22 คน

2.9 นำกระดาษคำตอบมาตรวจเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยวิธีการของเบรนนัน (Brennan) โดยมีเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

2.10 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์ตามวิธีการของ Brennan (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) โดยคัดเลือกข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.20-1.00 ไว้ใช้จริงจำนวน 30 ข้อ ซึ่งได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.24-0.80 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.60 (ดังภาคผนวก จ ตาราง 20) และข้อสอบชนิดอัตนัยจำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีข้อสอบค่าความยากง่ายระหว่าง 0.37-0.58 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.41-0.70 (ดังภาคผนวก จ ตาราง 21)

2.11 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ของแบบทดสอบทั้งฉบับพบว่า แบบทดสอบชนิดปรนัย มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78 (ดังภาคผนวก จ ตาราง 20) และข้อสอบชนิดอัตนัยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 (ดังภาคผนวก จ ตาราง 21)

2.12 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ ใช้จริง 10 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามหลักการของลิเคิร์ท ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ถูกต้องของประเด็นการใช้ภาษาข้อความและความครอบคลุมในการวัดความพึงพอใจ และใช้ดุลยพินิจตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

+1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

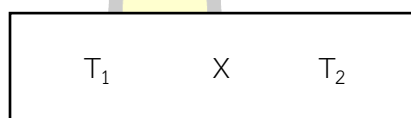
3.4 ปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการใช้ภาษาข้อความให้กระชับชัดเจนยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาคุณภาพ

3.5 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นรายข้อโดยใช้วิธี Item-total Correlation พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r_{xy}) ระหว่าง 0.43 – 0.68 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 (ภาคผนวก จ ตาราง 20)

3.6 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

4. รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) โดยใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีแบบแผนการทดลองดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

เมื่อ T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-Test)

X หมายถึง การทดลองใช้

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Post-Test)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบการทดลองโดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) ภาคเรียนที่ 2/66
2. ปฐมนิเทศนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ
3. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

4. ดำเนินการทดลองตามรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความใช้เวลาในการสอน 12 ชั่วโมง 6 แผนการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H

5. หลังจากที่ทำการสอนครบทุกแผนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจทางการเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

6. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาหาความสามารถในการอ่านจับใจความ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบทดสอบ ใบงาน และแบบสังเกตพฤติกรรม

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนและหลังเรียน

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$s = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียน
 $\sum$ แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 สถิติที่ใช้หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Consistency)
 $\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 สถิติที่ใช้หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้สูตรของ Brennan B-Index ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

L แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก

n_1 แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์

n_2 แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i \sum x_i^2}{(k-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อสอบ

X_i แทน คะแนนของแต่ละคน

$\sum x_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกคน

$\sum x_i^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

c แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

2.4 สถิติที่ใช้หาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้สูตร ดังนี้ (ชวลิต ชูกำแพง, 2553)

$$p = \frac{H + L}{2N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2.5 สถิติที่ใช้หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum x) (\sum Y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x^2)][N \sum Y^2 - (\sum Y^2)]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน ค่าสหประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
	$\sum X$	แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1 (X)
	$\sum Y$	แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2 (Y)
	$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูลตัวแปรที่ 1 และ 2
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1
	$\sum Y^2$	แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2
	N	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2.6 สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Alpha (α -Coefficient) ของ Cronbach ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน จำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.7 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการการประเมินคะแนนระหว่าง
เรียนที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

$\sum X$ แทน คะแนนของแบบทดสอบหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของ
ผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนซึ่งต้องได้คะแนน
เฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

$\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2.8 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลัง
เรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค
5W1H ด้วยสถิติ T-test กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

พูน ปณ จิต ชีเว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์

2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่าง
ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ
โฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ
โฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
75/75 ดังตาราง 14

ตาราง 14 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบจับใจความ ด้วยการจัดการเรียนรู้
แบบโฟร์บล็อกโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

เลขที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (60)	การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H						คะแนนรวม ทั้งหมด (294)	คะแนนสอบ หลังเรียน (60)
		แผนที่ 1 (49)	แผนที่ 2 (49)	แผนที่ 3 (49)	แผนที่ 4 (49)	แผนที่ 5 (49)	แผนที่ 6 (49)		
1	48	44	47	41	43	41	40	256	53
2	49	46	44	44	46	45	46	271	54
3	27	37	44	37	37	40	41	236	44
4	35	44	40	41	32	37	40	234	46
5	45	46	44	46	46	44	45	271	56
6	39	42	41	33	37	42	34	229	46
7	39	47	44	40	46	45	43	265	48
8	40	45	45	41	39	43	42	255	42
9	26	34	38	35	34	41	36	218	40
10	32	40	40	37	36	38	39	230	47
11	23	31	28	23	30	33	29	174	39
12	38	41	36	36	37	39	41	230	41

เลขที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (60)	การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H						คะแนนรวม ทั้งหมด (294)	คะแนนสอบ หลังเรียน (60)
		แผนที่ 1 (49)	แผนที่ 2 (49)	แผนที่ 3 (49)	แผนที่ 4 (49)	แผนที่ 5 (49)	แผนที่ 6 (49)		
13	34	37	39	40	39	38	42	235	52
14	30	40	37	36	34	39	42	228	44
15	38	44	43	37	41	43	43	251	43
16	20	26	34	34	27	33	38	192	39
17	36	41	43	34	41	42	39	240	45
18	46	47	45	41	45	45	45	268	57
19	49	48	48	42	44	42	46	270	52
20	32	36	41	36	41	39	40	233	42
21	27	36	39	38	36	38	38	225	45
22	25	34	35	34	32	34	36	205	40
23	27	41	36	33	29	30	31	200	39
24	35	41	41	39	40	42	35	238	50
25	47	46	46	45	47	45	45	274	55
รวม	887	1014	1018	943	959	998	996	5928	1159
$\bar{X}$	35.48	40.56	40.72	37.72	38.36	39.92	39.84	237.12	46.36
S.D.	8.62	5.56	4.67	4.81	5.75	4.13	4.49	26.28	5.77
ค่าร้อยละ	59.13	82.78	83.10	76.98	78.29	81.47	81.31	80.65	77.27

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลงาน และการทดสอบย่อยระหว่างเรียนเท่ากับ 237.12 จากคะแนนเต็ม 294 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.65 แสดงว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.65 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 46.36 คิดเป็นร้อยละ 77.27 แสดงว่า ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 77.27 ดังนั้น

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.65/77.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

ตาราง 15 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	294	237.12	26.28	80.65
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	60	46.36	5.77	77.27
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.65/77.27				

จากตาราง 15 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.65 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 77.27 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.65/77.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนและหลังเรียน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง 16

พูน ปณ จิต ชีเว

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig.
Pre-test	25	35.48	8.62	10.52	24	.000
Post-test	25	46.36	5.77			

จากตาราง 16 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หลังการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลดังตาราง 17

ตาราง 17 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดกิจกรรม				
1	ฉันรู้สึกชื่นชอบที่มีโอกาสได้เลือกบทอ่านด้วยตนเอง	4.56	0.57	มากที่สุด
2	ฉันรู้สึกพอใจที่สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของตนเองได้ดีขึ้นหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.56	0.50	มากที่สุด
3	ฉันรู้สึกพอใจที่กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ได้	3.96	0.60	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน				
4	ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้อง	4.56	0.57	มากที่สุด
5	ฉันพึงพอใจที่ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตนเองและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.52	0.50	มากที่สุด
6	ฉันรู้สึกพอใจที่ครูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.68	0.47	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
7	ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้พัฒนาการอ่านควบคู่กับการคิดวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	4.44	0.50	มาก
8	ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้รับประโยชน์และความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	4.24	0.65	มาก
9	ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้ฝึกการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	4.44	0.64	มาก
10	ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองสามารถนำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการเรียนวิชาอื่น ๆ	4.64	0.48	มากที่สุด
ความพึงพอใจในภาพรวม		4.46	0.55	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ในภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิ้งก์ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 และข้อ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.56 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.96 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ข้อ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.56 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.52 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.68 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อ 7 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.44 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ข้อ 8 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.24 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ข้อ 9 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.44 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ข้อ 10 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.64 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H

2. สรุปผล

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.65/77.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75
2. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกพร้อมกับเทคนิค 5W1H หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการอ่านการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.46 และ S.D. = 0.55)

3. อภิปรายผล

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนจากการทำใบงาน การประเมินพฤติกรรมการเรียน และการทดสอบท้ายแผน เท่ากับ 237.12 จากคะแนนเต็ม 294 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.65 และคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวม 46.36 คิดเป็นร้อยละ 77.27 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.65/77.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างมีระบบ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความสำคัญ เข้าใจข้อคิดของเรื่อง และเป็นการอ่านอย่างมีจุดหมาย ในแต่ละขั้นตอนช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เป็นวิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน นอกจากจะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความแล้วยังเป็นวิธีการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น รวมทั้งฝึกให้นักเรียนสามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ โดยได้มีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตั้งแต่สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมไปถึงการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านจับใจความ (กิงกาญจน์ สิริสุนทร, 2550) ทั้งนี้ยังได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านจับใจความ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H อย่างละเอียด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนภรณ์

กันทะยวง (2564) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 81.50/81.16$ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับ ดวงพร เฟื่องฟู (2560) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดย ใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 พัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้แผนการ จัดการเรียนรู้ยังได้ผ่านการประเมินความถูกต้อง และความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง ตำบลกระนวน อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น และได้ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากการทดลองใช้แผนการ จัดการเรียนรู้ จึงส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 35.48 คิดเป็นร้อยละ 59.13 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.62 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 46.36 คิดเป็นร้อยละ 77.27 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.77 โดยค่า t เท่ากับ 10.52 แสดงว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์ บล็อก เป็นวิธีการสอนทักษะการอ่านที่ผู้อ่านสามารถพัฒนาการอ่านของตนเอง โดยให้อีกโอกาสแก่ ผู้อ่านได้เลือกบทอ่านเอง จากนั้นเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ และขั้นตอนในกิจกรรมของ การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ซึ่งได้แก่ ขั้นเลือกอ่านเอง ขั้นเรียนรู้คำ ขั้นการอ่านที่แนะนำ ขั้นการ เขียน เป็นขั้นตอนที่ทำให้ให้นักเรียนได้ทบทวนบทอ่านอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกมีความหลากหลายและความแตกต่างกันในแต่ละขั้นตอน จึงทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและสามารถทำกิจกรรมได้จนครบกระบวนการ ส่งผลให้การอ่านบรรลุตาม วัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Scott (2014) ได้ศึกษาผลกระทบต่อการเข้าใจในการ อ่านของนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งใช้กรอบการทำงานของ Four-Blocks โรงเรียน A) และนักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่ใช้วิธีการอ่านพื้นฐาน (โรงเรียน B) โดย วัดความสามารถการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน ในการเล่าเรื่องแบบ ปากเปล่าและตอบคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราว จากการเปรียบเทียบผลการศึกษาชี้ให้เห็น

ว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้กรอบรูปแบบ Four-Blocks ได้คะแนนในการวัดความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนในห้องเรียนที่ใช้วิธีการอ่านพื้นฐานเพียงวิธีเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดมบุญเสนอ (2554) ได้ศึกษา การพัฒนาการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อก และกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อกและกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่า 84.31/85.52 และผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบรับเลือกและกลวิธีการเรียนภาษา และทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับนิธิวิติ จรัสดี (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อก ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียน โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อกกับหลังการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้การนำเทคนิค 5W1H ซึ่งเป็นการใช้คำถามเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปเนื้อเรื่องและความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ในขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) ยังช่วยผู้อ่านกระตุ้นความรู้เดิมหรือระลึกถึงความรู้เดิมก่อนอ่าน เป็นการคิดวิเคราะห์ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเพื่อสามารถนำไปประเมินค่า ตัดสินใจ และสรุปความได้อย่างถูกต้อง แสดงว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธสุดา นาคสุข (2565) และอภิมาส มากจ้อย (2565) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใน

ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ เท่ากับ 4.46 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่าน เข้าใจเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง และผู้วิจัยได้คิดหาวิธีนำเทคนิค 5W1H มาช่วยให้การอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยนำเทคนิค 5W1H มาผสมผสานในขั้นตอนการอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกในขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะในการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียน สนุกสนาน เพลิดเพลิน บรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด และทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎากานต์ เจริญอินทร์ (2566) ได้ศึกษา การพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคโฟร์บล็อก (Four Blocks) ร่วมกับใช้เทคนิคผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ จันทรพอง ปัญญาวงศ์ (2565) ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์ บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียน สรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในระหว่างการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ อาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือต้องการความช่วยเหลือ ครูควรใช้การจัดการเรียนรู้แบบเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้นักเรียนเข้าใจชัดเจน ทั้งนี้ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.2 ในการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อก ครูผู้สอนควรสังเกตนักเรียนว่าอ่านคล่อง อ่านถูกต้องหรือไม่ เพราะนักเรียนบางคนอาจมีปัญหาในการอ่าน หรือคำบางคำที่ยากเกินไป ครูควรชี้แนะ และให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนให้คำปรึกษาและกำลังใจตลอดระยะเวลาในการเรียน แต่ถ้านักเรียนที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ควรปล่อยให้ นักเรียนฝึกด้วยตนเองเพื่อปลูกฝังให้รู้จักการเรียนรู้

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) ซึ่งนำเทคนิค 5W1H มาใช้ในการจัดกิจกรรม ดังนั้นครูจำเป็นต้อง

อธิบาย 5W1H ว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง และมีความหมายว่าอย่างไร จากนั้นถึงจะดำเนินกิจกรรมได้ และสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนช่วยกันตอบคำถามจาก 5W1H เพื่อหาใจความสำคัญในเรื่องนั้น

1.4 จากการศึกษาในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า จัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ใช้เวลาในขั้นตอนที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ (Guided Reading) ค่อนข้างมาก ครูควรกำหนดเวลาในการจัดกิจกรรมให้ชัดเจนมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H กับการสอนรูปแบบอื่น ๆ

2.2 ควรทำการวิจัยการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ในทุกระดับชั้นและต่อเนื่อง เพราะเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ทางการอ่านของนักเรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาสภาพการอ่านของนักเรียนและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียน. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (3 ed.). คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะเพื่อการสื่อสาร. โอเดียนสโตร์.
- กาญจนา วัฒนา. (2547). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. สถาบันพัฒนาผู้บริหารระดับสูง.
- การุณนันทน์ รัตนแสนวงษ์. (2548). การใช้ภาษาไทย (2 ed.). สำนักวิชาการทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กิงกาญจน์ สิริสุคนธ์. (2550). รูบรีค รูบรีคการให้คะแนน. กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอน และประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). การคิดวิเคราะห์ (3 ed.). ชัดเชสมิเดีย.
- ขวัญฤทัย มุลาททอง. (2560). ผลการสอนด้วยวิธี *DR-TA* เสริมด้วยวิธี *Story impression* และการใช้คำถาม 5W1H ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. อุดรธานี.
- คณาจารย์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. (2551). ภาษาเพื่อการสื่อสาร. นวสาส์นการพิมพ์.
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์. (2555). การใช้ภาษาไทย (7 ed.). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ฉันท ธาตุทอง. (2552). เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. . เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรัญ สุขเกษม. (2542). การสร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ].
- จันทร์พอง ปัญญาวงศ์. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H ได้เสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญได้ พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีแบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เสริมสร้างความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญและการเขียนสรุปใจความสำคัญภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยพะเยา].

- จารุณี แสงอรุณ. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสรุปความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบแผนผังความคิด มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
มหาสารคาม.
- จิตรลดา ไผ่ตรีจิตต์. (2559). การศึกษานิัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ].
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านและเขียนทางวิชาการ. โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- จิราพร บุญประเสริฐ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 มหาวิทยาลัยนเรศวร]. พิษณุโลก.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนปกติ มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- จุฑามาศ เจริญธรรม. (2549). การจัดการเรียนรู้กระบวนการคิด. สุรัตน์การพิมพ์.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสราญ. (2552). การใช้ภาษาไทย (2 ed.). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2557). จิตวิทยาการอ่าน (2 ed.). ชมรมเด็ก.
- ชฎากานต์ เจริญอินทร์. (2566). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคโฟร์บล็อกส์(Four Blocks)
ร่วมกับใช้เทคนิคผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับ
ใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ, 10(1), 406.
- ชนาธิป พรกุล. (2557). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้ (Vol. 3). วี พรินท์.
- ชวนพิศ คชริน. (2555). การพัฒนาชุดการสอนแบบ 5W1H ในการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์
รายวิชา ภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช].
นครศรีธรรมราช.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. ทิควิพี.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน (2 ed.). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวาล แพร์ตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. พัทธอักษร.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย. หลักพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์ : แนวคิด
พื้นฐานและวิธีการ (*Experimental Research Design and Statistics : Basic Concepts
and Methods*). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาณินทร ไชยสงค์. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยการ
จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].

มหาสารคาม.

ฐปกรณพงษ์ อุทธิยา และคณะ. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W 1H โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 33

(บ้านทุ่งพร้าว). วารสารล้านนาวิจัยปริทรรศน์, 3(1), 14.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2546). ภาษาไทย ม.1. ไทยร่มเกล้า.

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. (2545). ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. เยลโล่การพิมพ์.

ดนิตา ดวงวิไล. (2565). นวัตกรรมจัดการเรียนรู้สำหรับครูภาษาไทย.

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงพร เพื่องฟู. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริม

การอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์]. กรุงเทพฯ.

เถกิงกิจ แก้วเสนห์. (2541). อ่านอย่างไร อ่านให้ดี. วัฒนาพานิช.

ทักษพร โพธิ์เหมือน. (2561). การพัฒนาการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค 4W1H ส่งเสริมทักษะ

การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์].

กรุงเทพฯ.

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. (2549). ภาษาไทย 1. โอเดียนสโตร์.

ธิดา โมสิกรัตน์ และนภลัย สุวรรณธาดา. (2544). ภาษาไทย 1. ชวนพิมพ์.

นพดล จันทรเพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย (3 ed.). เจเนซิส มีเดียคอม.

นงนตร ธรรมบวร. (2544). การพัฒนาความคิดในเด็ก. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรินทร์ชนก โสภา. (2561). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมการ

เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่จัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) เรื่อง พลังงานแสง ชั้นประถมศึกษาปีที่

4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. สกลนคร.

นฤมล งอยผาลา. (2554). การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบ

ต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus

และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].

นวกรณ์ อุ่นเรือน. (2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ. ซีเอ็ดยูเคชั่น.

นิธิตี จรัสดี. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดยใช้เทคนิคการฝึกกลวิธีการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบโฟร์บล็อก มหาวิทยาลัยราชภัฏ

เพชรบุรี].

บันลือ พฤกษ์วัน. (2534). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. ไทยวัฒนาพานิช.

- บันลือ พฤษะวัน. (2556). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว-คิดเป็น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. สุริยาสาส์นการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (9 ed.). สุริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (10 ed.). จามจุรีโปรดักท์.
- บุญยงค์ ตาลวิลาส. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้าน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบ TA/ เรื่อง เรขาคณิตวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. สกลนคร.
- ประณาท เทียนศรี. (2560). ผลของการใช้เทคนิคการตั้งคำถาม 5W 1H ในสื่อภาพยนตร์เพื่อการเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. วารสารครุศาสตร์, 45(3), 97-108.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). ลักษณะและการใช้ภาษาไทย (9 ed.). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประหยัด พิมมา. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด, 7(1), 242.
- ปรีชญา วันแวน. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญแบบคิดวิเคราะห์จากบทความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์].
- พจน์ สะเพียรชัย และคณะ. (2519). การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรา พรหมณี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี].
- พิมพ์า อินแบน. (2548). การรู้สารสนเทศของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 22(3), 1-22.
- เพ็ญพิสุทธิ ใจสนิท. (2555). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย]. เชียงราย.
- ไพฑูรย์ สีนารัตน์. (2540). อุดมศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). การส่งเสริมการอ่าน. ชลบุรีการพิมพ์.
- ไพศาล วรคำ. (2555). การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง. (2550). ศิลปะการอ่านอย่างมืออาชีพ. อักษรเจริญทัศน์.
- ภพ เลหาไฟบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัทรสุดา นาคสุข และอภิมาส มากจ้อย. (2565). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาค

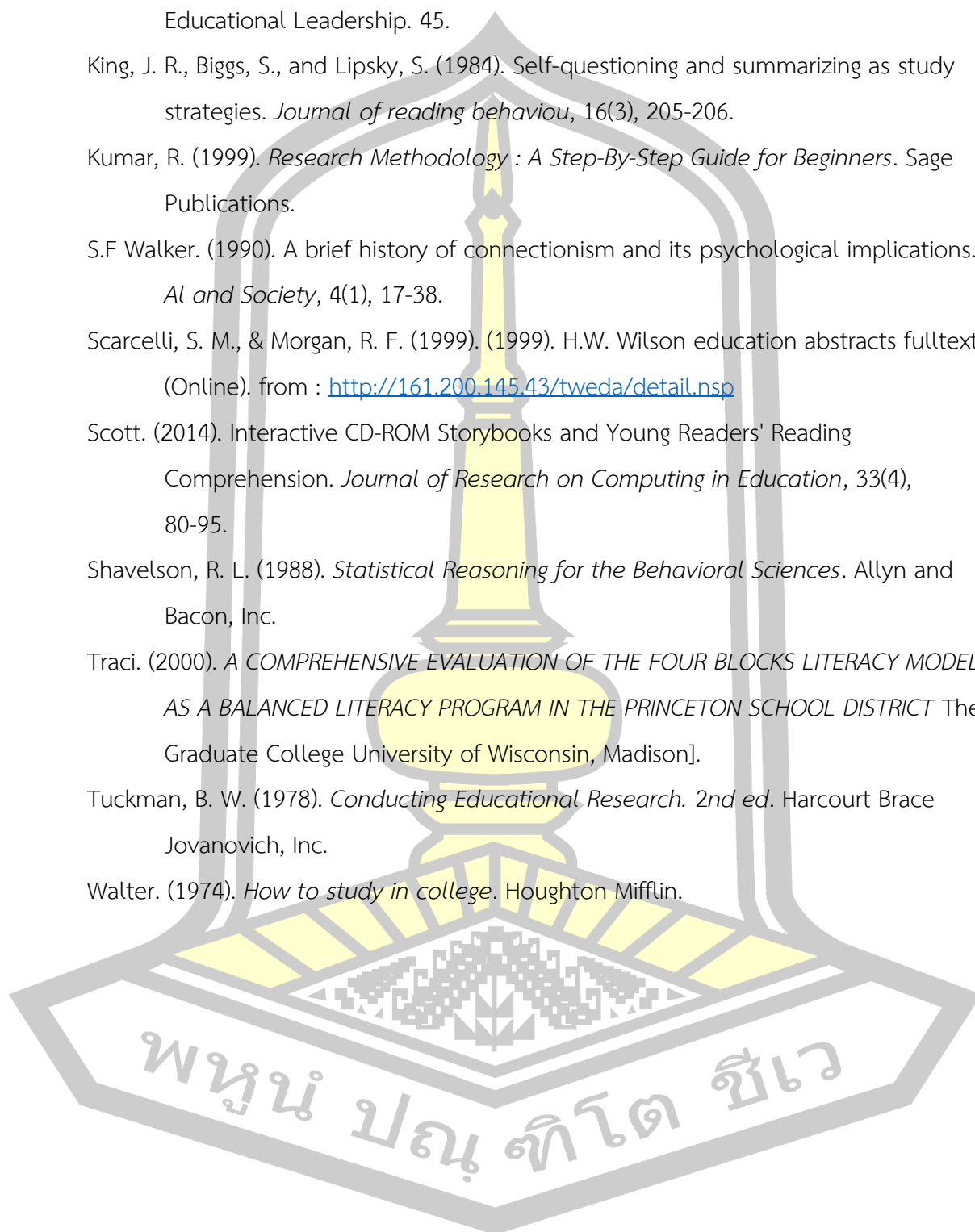
- กลาง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 20(2), 153.
- ภารดี ประพฤติกิจ. (2549). ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์]. กรุงเทพฯ.
- ภูมินทร์ เหล่าอานาจ. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี].
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2532). การอ่านเพื่อความเข้าใจตามชนิดของบทอ่าน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน (2 ed.). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิวัลย์ อ่วมน้อย. (2560). การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้เทคนิค SQ4Rร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์].
- มิ่งขวัญธรรม ฉ่ำชื่นเมือง. (2543). ฉลาดเรียน. ต้นธรรม.
- รวีวัตร์ สิริภูบาล. (2551). แนวทางการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ. วารสารวิชาการ, 11(6), 19-23.
- รัตนภรณ์ กันทะยวง. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค 5W1H กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มหาวิทยาลัยพะเยา].
- รัศมี อุกประโคน. (2547). การพัฒนาการจัดการกิจกรรมเรียนรู้แบบโครงงานวิชา ภาษาไทย เรื่อง รามเกียรติ์ ตอน กุมภกรรณทนต์น้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (2564). ปีการศึกษา 2564. In.
- รุจิร ภูสาระ. (2545). การเขียนแผนการสอน. บุ๊ค พอยท์.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชร เล่าเรียนดี, & ประณัฐ กิจรุ่งเรือง และอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและการยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. เพชรเกษมพรินติ้ง.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. ต้นอ้อ.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2565). การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการสอน. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506711 สัมมนาหลักสูตรและการสอน

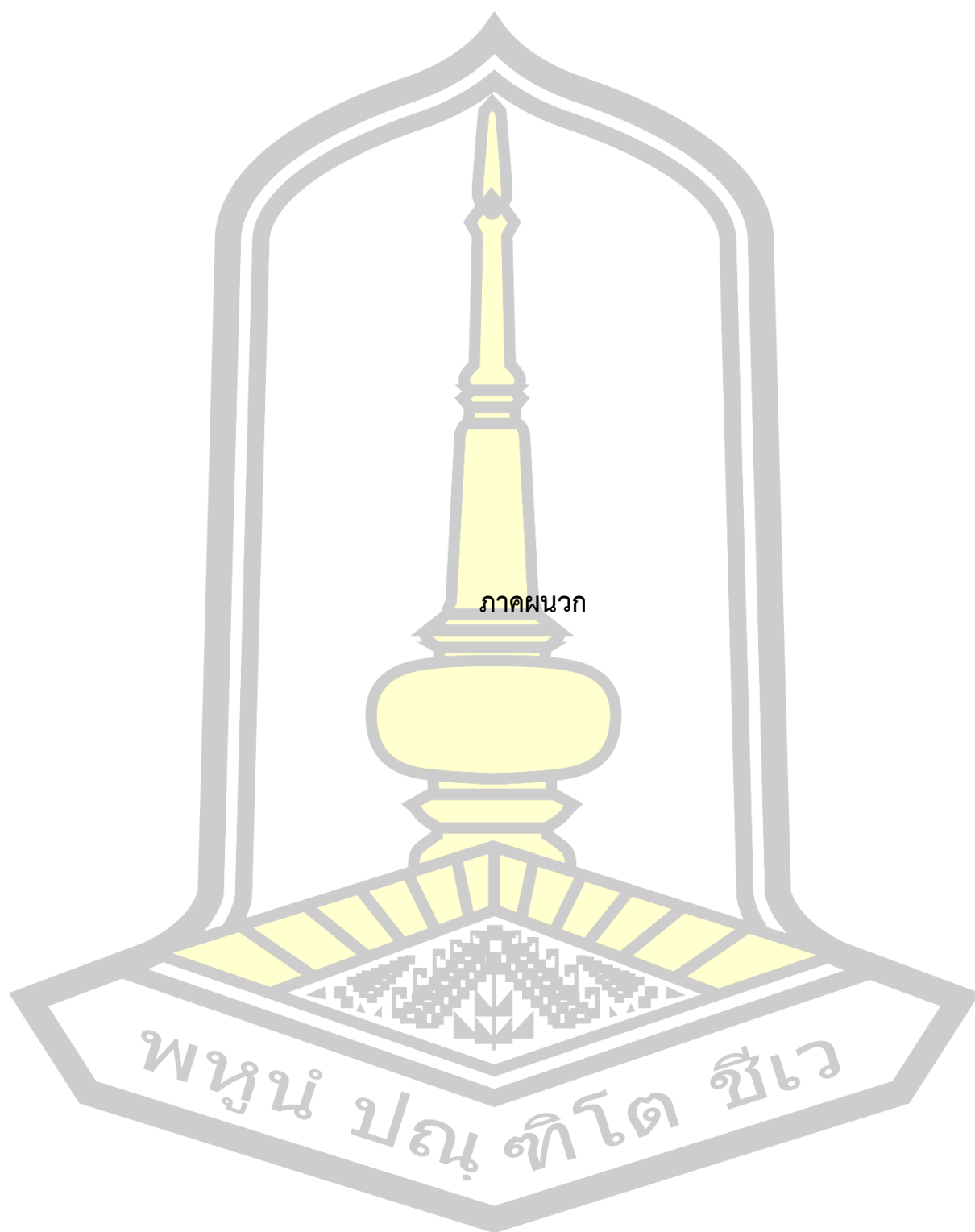
- วิชาภาษาไทย. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2547). นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย. ช้างทอง.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ *Back ward Design*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ (5 ed.). ประสานการพิมพ์.
- วิเศษ ขาญประโคน. (2549). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ทริปปัลลักรูป.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. ชมรมเด็ก.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2552). การอ่านจับใจความ : หนังสือเสริมสร้างประสบการณ์วิชาภาษาไทย. ชมรมเด็ก.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2556). การอ่านจับใจความ (4 ed.). สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). การจัดการเรียนรู้. โอเดียนสโตร์.
- ศศิธร อินต๋น. (2535). การพัฒนาแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่].
- สนิท สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. บริษัท 21. เซ็นจูรี.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการเรียนรู้ (7 ed.). ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง (3 ed.). ผ่องแผ้วการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.
- สมพร จารุณัฐ. (2549). ความเข้าใจกับการอ่านตัวแปรที่ทำท่าย. ศูนย์หนังสือ.
- สมพร แผงพิพัฒน์. (2547). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น. โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2554). การจำแนกประเภทของการวิจัย.
- สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (2564). ปีการศึกษา 2564. สืบค้นจาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/497/>.
- สายใจ ทองเนียม. (2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สายสุนี สกุลแก้ว. (2534). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). โครงการอบรมครูผู้สอนกลุ่มคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (วิทยาศาสตร์) และครูประจำห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์. โรงพิมพ์การศาสนา.

- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). แขนงหลักแนวคิดการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และเกณฑ์การประเมินโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้. โรงพิมพ์การศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. (2551). แนวดำเนินงานของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและคณะกรรมการสภาศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร. คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (4 ed.). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สิทธิพงศ์ สิริวราพงศ์. (2550). การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านไผ่โทน (นวลราชภัฏวิทยา) อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์].
- สิริรัตน์ รักซ้อน. (2556). เตรียมพร้อมภาษาไทย มั่นใจเต็มร้อย. โอดีซี.
- สุคนธ์ สิทธิพานนท์ และคณะ. (2555). พัฒนาทักษะการคิดตามแนวปฏิรูปการศึกษา. เทคนิคพรินต์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). การวัดและประเมินผลการอ่าน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย (7 ed.). สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (7 ed.). ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุนาญ นิธิมูทรากุล. (2552). ผลการเรียนการสอนความเข้าใจของการอ่านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สุปรียา บุปผามะตะนัง. (2560). การพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. มหาสารคาม.
- สุรียา ตอพล. (2541). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). ภาคพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2547). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. ภาพพิมพ์.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2554). ภาษาไทย 1 (5 ed.). ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- โสภณ เสรีเสถียรทรัพย์. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้โมเดลธุรกิจด้วยเทคนิคการตั้งคำถาม

- 5W1H ร่วมกันบนเว็บเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์สำหรับนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. กรุงเทพฯ.
- อนันต์ ศรีโสภณ. (2521). หลักการวิจัยเบื้องต้น. วัฒนาพานิช.
- อัจฉรา ประดิษฐ์. (2550). ชวนเด็กไทยให้เป็นนักอ่าน 1. สำนักพิมพ์อุทยานการเรียนรู้.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ. สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- อัฐพล อินตะเสนา. (2561). เอกสารประกอบการสอน เรื่อง การวัดและประเมินผลวิชาภาษาไทย. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุดม บุญเสน่ห์. (2554). การพัฒนาการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวคิดแบบโฟร์บล็อก (Four Blocks) และกลวิธีการเรียนภาษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์]. สุรินทร์.
- อุเทน ปัญญา. (2556). ระเบียบวิธีวิจัย. มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- อุษณีย์ ชำกัน. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาไทยโดยใช้แนวการสอนแบบโฟร์บล็อก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2552). กระบวนการจัดหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดสู่ปฏิบัติ. บุ๊คบอยท์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2554). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. บุ๊ค บอยท์.
- เอี่ยมพร โชคสุชาติ. (2556). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนอายุ 9-12 ปี ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านโดยใช้วิธี SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนที่ความคิด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
- Andrew. (2015). FOUR-BLOCKS APPROACH TO TEACHING LITERACY. Retrieved from https://www.academia.edu/8639281/FOUR_BLOCKS_APPROACH_TO_TEACHING_LITERACY
- Brown, D. H. (1980). *Principle of Learning and Teaching*. Prentice-Hall Inc.
- Cunningham and Defee. (1999). Nonability-grouped, multilevel instruction : Eight years later. *The Reading Teacher*, 5(1), 652-664.
- Cunningham, & Sigmon, H. a. (1998). Four – Blocks. From www.Four-Blocks.com/research
- Finocchiaro, & Sydney, M. S. a. (1983). *Foreign Language Testing : A Practical Approach*. Regents.
- Golden & Gulthire. (1996). Four – Blocks. From https://book.pbru.ac.th/thesis/72724/72724_chapter2.pdf

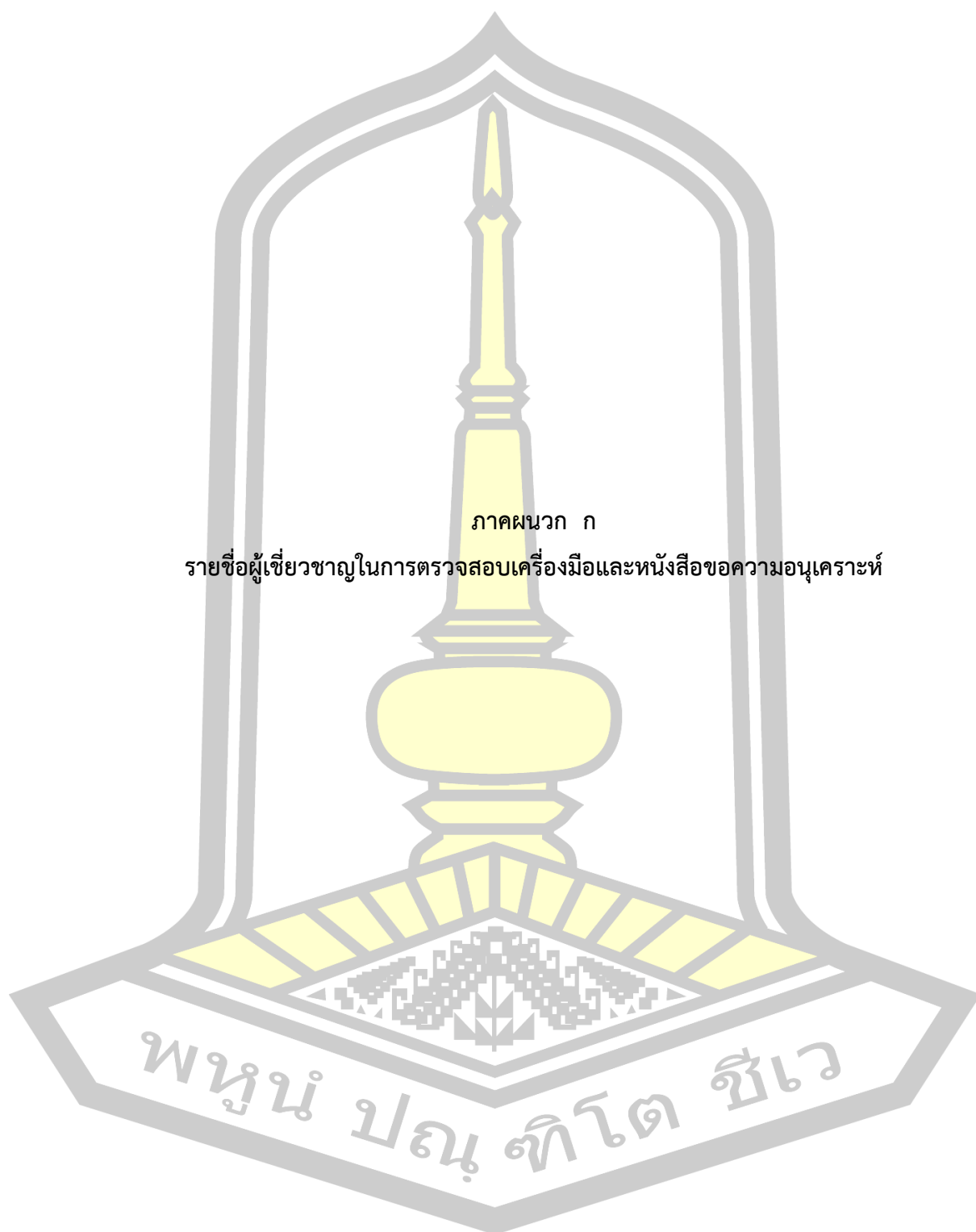
- Johnson D.W. & Johnson R.T. (1987). Research shows the benefits of adult cooperation. Educational Leadership. 45.
- King, J. R., Biggs, S., and Lipsky, S. (1984). Self-questioning and summarizing as study strategies. *Journal of reading behaviou*, 16(3), 205-206.
- Kumar, R. (1999). *Research Methodology : A Step-By-Step Guide for Beginners*. Sage Publications.
- S.F Walker. (1990). A brief history of connectionism and its psychological implications. . *Al and Society*, 4(1), 17-38.
- Scarcelli, S. M., & Morgan, R. F. (1999). (1999). H.W. Wilson education abstracts fulltext (Online). from : <http://161.200.145.43/tweda/detail.nsp>
- Scott. (2014). Interactive CD-ROM Storybooks and Young Readers' Reading Comprehension. *Journal of Research on Computing in Education*, 33(4), 80-95.
- Shavelson, R. L. (1988). *Statistical Reasoning for the Behavioral Sciences*. Allyn and Bacon, Inc.
- Traci. (2000). *A COMPREHENSIVE EVALUATION OF THE FOUR BLOCKS LITERACY MODEL AS A BALANCED LITERACY PROGRAM IN THE PRINCETON SCHOOL DISTRICT* The Graduate College University of Wisconsin, Madison].
- Tuckman, B. W. (1978). *Conducting Educational Research*. 2nd ed. Harcourt Brace Jovanovich, Inc.
- Walter. (1974). *How to study in college*. Houghton Mifflin.

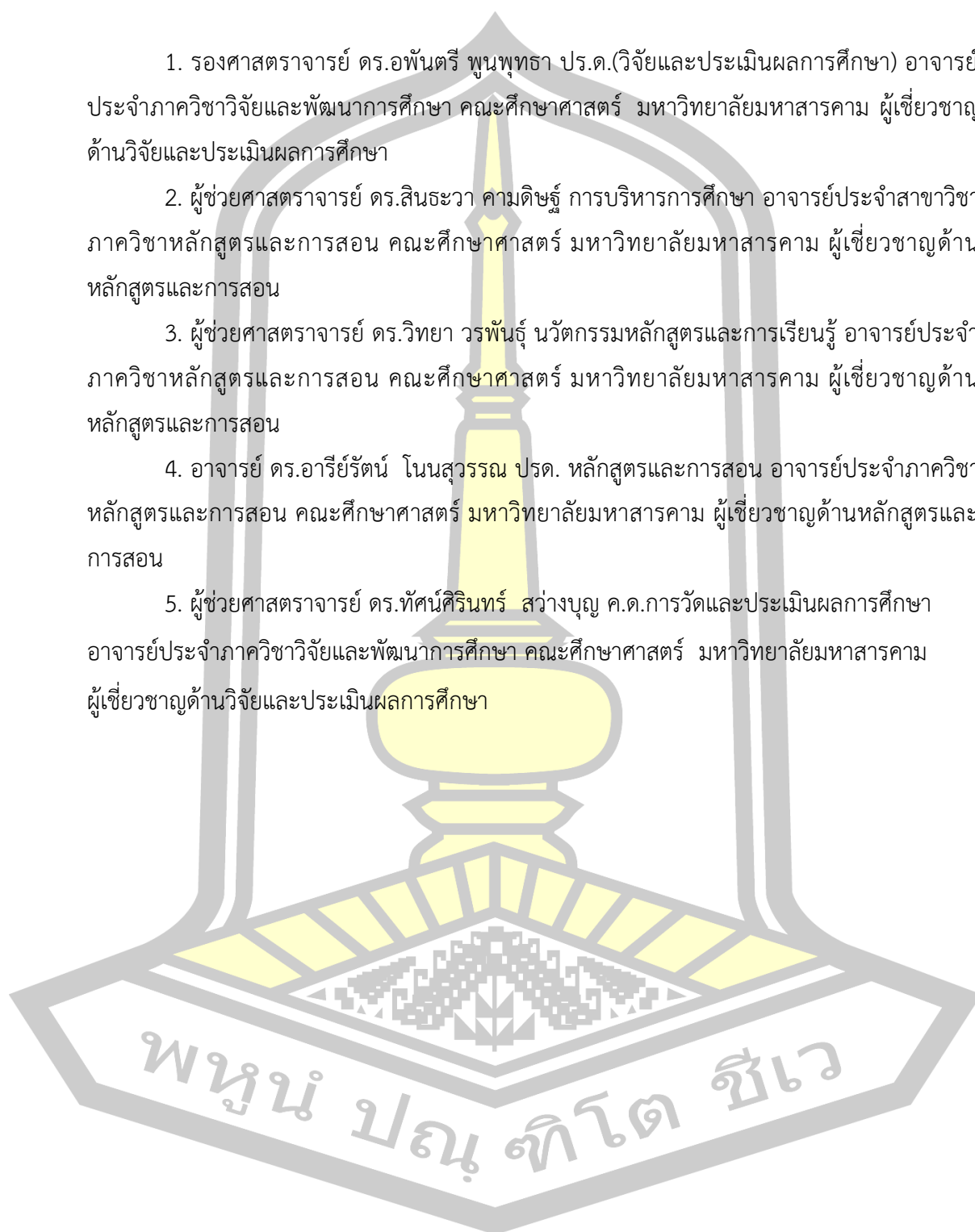
ภาคผนวก

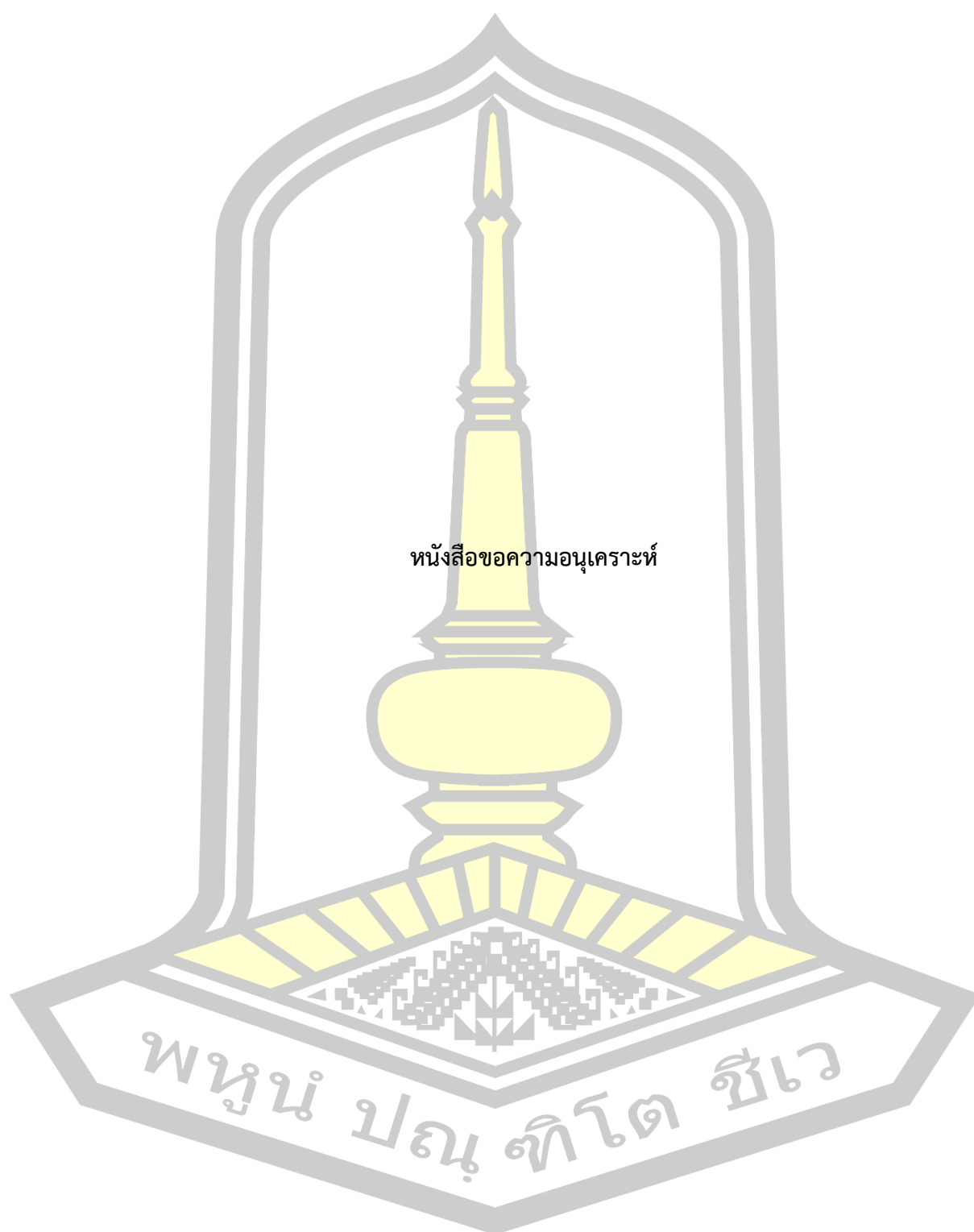
พูน ปณ ฑิต ชีวะ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพันธ์ พูนพุดธา ปร.ด.(วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์ การบริหารการศึกษา อาจารย์ประจำสาขาวิชา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์ นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้ อาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและการสอน
4. อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ ปรด. หลักสูตรและการสอน อาจารย์ประจำภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ ค.ด.การวัดและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5126

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูนพุดธา

ด้วย นางสาวญาธิดา อุบมัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5126

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์

ด้วย นางสาวญาดิศา อุปมัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5126

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์

ด้วย นางสาวณัฏฐา อุปมัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5126

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ

ด้วย นางสาวญาธิดา อุปมัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5126

วันที่ 3 พฤศจิกายน 2566

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ

ด้วย นางสาวณัฏฐา อุปมัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

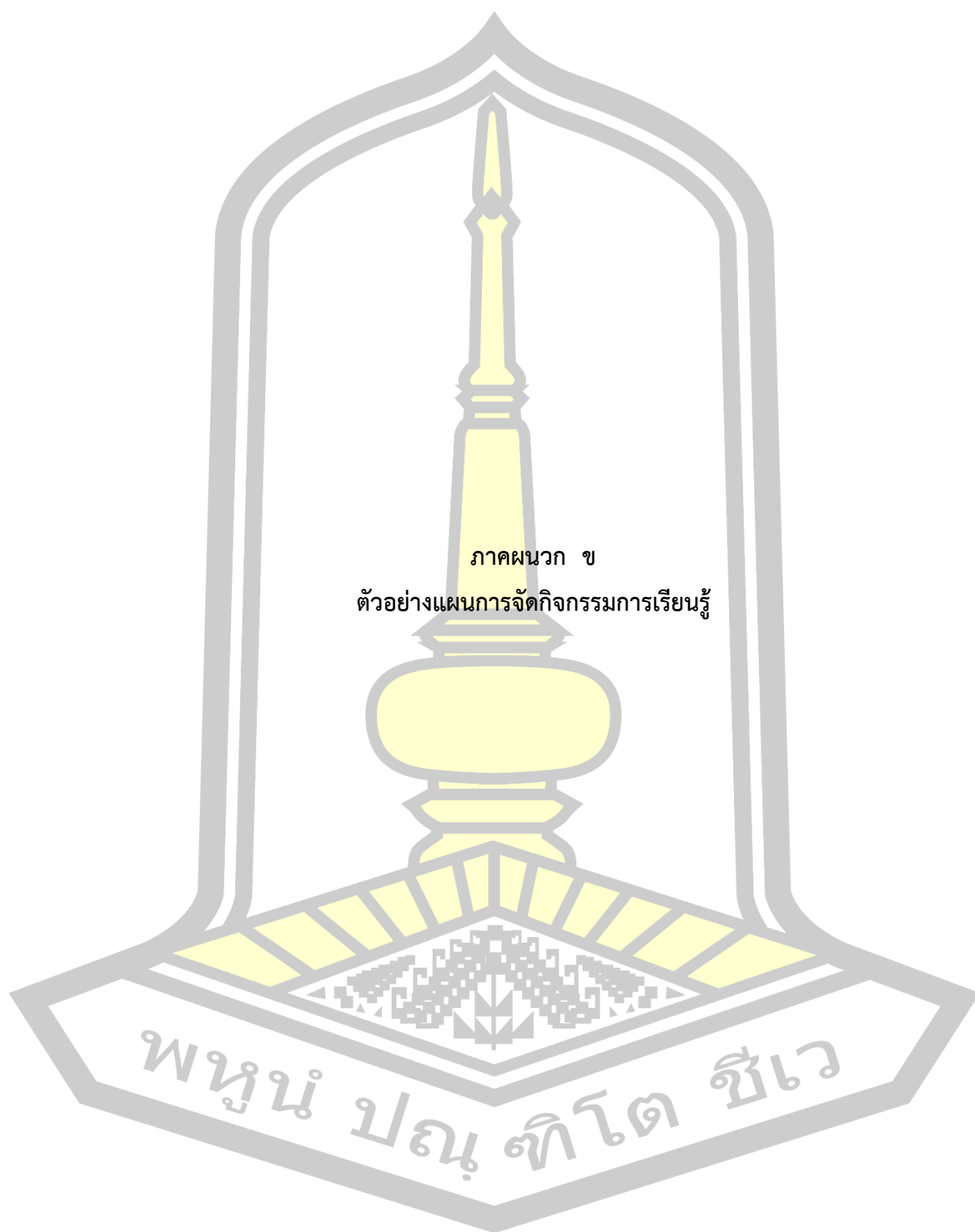
เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย (ท15101)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านจับใจความจากนิทาน

จำนวน 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวณัฏฐา อุปมัย

โรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความจากนิทาน คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่านเพื่อจำแนก แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ความหมายทัศนคติของผู้เขียน คุณค่า ข้อคิด และองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่านอย่างถ่องแท้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อ ตลอดจนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านจับใจความ และสามารถนำไปสู่การประเมินสิ่งที่อ่านโดยใช้ความรู้ ความคิด เหตุผล แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 2.1 นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากนิทานได้ (K)
- 2.2 นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้ (P)
- 2.3 นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานได้ (P)
- 2.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (A)

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง พญาคันคาก

การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง ฤๅษีลวงตะกวด

5. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ (15 นาที)

1. ครูกล่าวทักทายนักเรียนเพื่อเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างครูและนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความเป็นกันเอง
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับนิทานโดยใช้คำถาม เช่น
 - นักเรียนรู้จักนิทานหรือไม่
 - นักเรียนชอบฟังนิทานหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - นิทานที่นักเรียนรู้จักมีเรื่องอะไรบ้าง
3. ครูแจ้งกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ขั้นที่ 1 ขั้นเลือกอ่านเอง Self-Selected Reading (15 นาที)

1. ครูและนักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องการอ่านนิทาน ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คนให้ยกตัวอย่างนิทานที่ชอบมา 1 เรื่อง แล้วออกมาเล่าให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน
2. ครูให้นิทานข้อมูลเกี่ยวกับบทอ่านเรื่อง “พญาคันคาก” และ “ฤๅษีลวงตะกวด”
3. ครูให้นักเรียนเลือกบทอ่านนิทานตามความสนใจ

ขั้นที่ 2 ขั้นเรียนรู้คำ Working With Words (30 นาที)

1. ครูแจกบทอ่านนิทานให้นักเรียนแต่ละคน โดยให้นักเรียนที่เลือกนิทานเรื่องเดียวกันให้อ่านออกเสียงพร้อมกัน
2. หากนักเรียนอ่านไม่ได้ ครูเป็นผู้อ่านนำ และให้เพื่อนช่วยแนะนำคำที่เพื่อนอ่านไม่ได้
3. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนที่เลือกนิทานเรื่องเดียวกัน ช่วยกันวิเคราะห์คำศัพท์ยากที่พบจากบทอ่าน พร้อมวงกลมล้อมรอบคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบความหมาย
4. นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ โดยสามารถเปิดดูความหมายของคำจากพจนานุกรมได้ จากนั้นเขียนลงสมุดบันทึก
5. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม
6. นักเรียนจดคำศัพท์และความหมายลงสมุดบันทึก

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 ขั้นการอ่านที่แนะนำ Guided Reading ร่วมกับเทคนิค 5W1H (25 นาที)

1. ครูจัดบรรยากาศส่งเสริมการอ่านในห้องเรียน จากนั้นครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

2. ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้พื้นฐาน โดยใช้เทคนิค 5W1H มาใช้ในการอ่านจับใจความ ซึ่งประกอบด้วย (Who) ใคร (What) อะไร (Where) ที่ไหน (When) เมื่อไร (Why) ทำไม (How) อย่างไร

3. ให้นักเรียนอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความจากนิทานและสรุปหลักการอ่านลงในใบกิจกรรม เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน

4. นักเรียนอ่านบทอ่านนิทานที่ตนเองเลือก เพื่อหารายละเอียดสำคัญ และใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคขีดเส้นใต้ประโยคที่แสดงใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า

5. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยนักเรียนที่เลือกอ่านนิทานเรื่องเดียวกันอยู่กลุ่มเดียวกัน จากนั้นให้นักเรียนร่วมกันสนทนา วิเคราะห์เนื้อหา และแสดงความคิดเห็นบทอ่านตามที่ตนเองเลือกในหัวข้อต่อไปนี้

ใคร :
 อะไร :
 ที่ไหน :
 เมื่อไร :
 ทำไม :
 อย่างไร :

6. นักเรียนหาคำตอบจากประเด็นคำถามโดยใช้เทคนิค 5W1H จากเรื่องที่อ่าน

7. ครูอธิบายเกี่ยวกับหลักการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และให้นักเรียนร่วมกันสรุปข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานเรื่อง “พญาคันคาก” และ “ฤษีลวงตะกวด”

ขั้นที่ 4 ขั้นการเขียน Writing (20 นาที)

1. ครูอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการวิเคราะห์ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

2. ให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านที่เลือก จากนั้นทำใบงานเรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน จากนั้นครูสุ่มเลือกผลงานของนักเรียนเพื่อให้นำมาเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุป (15 นาที)

1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคิดที่ได้จากนิทาน เรื่อง “พญาคันคาก” และ “ฤๅษีลวงตะกวด”
2. นักเรียนร่วมกันตอบคำถามตามสิ่งที่ตนเองได้เรียนและบอกแนวทางการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
3. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
4. นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทาน

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน
2. นิทาน เรื่อง พญาคันคาก
3. นิทาน เรื่อง ฤๅษีลวงตะกวด
4. ห้องสมุด

7. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบกิจกรรม เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน
2. ใบงาน เรื่อง การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
3. ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
4. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทาน

8. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากนิทานได้ (K)	- การทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทาน	- แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทาน	- ผ่านเกณฑ์คุณภาพในระดับดี
2. นักเรียนสามารถเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้ (P)	- การทำใบงาน เรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- ใบงาน เรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- ผ่านเกณฑ์คุณภาพในระดับดี
3. นักเรียนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานได้ (P)	- การทำใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- ใบงานเรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- ผ่านเกณฑ์คุณภาพในระดับดี
4. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (A)	- การสังเกตพฤติกรรมการเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน	- ผ่านเกณฑ์คุณภาพในระดับดี

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางพุทธพร จุมพลน้อย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลอุดรธานี

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

บอกหลักการอ่านจับใจความจากนิทานได้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอธิบาย และบอกหลักการอ่านจับใจความจากนิทานได้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 21 คน มีความเข้าใจ และผ่านกิจกรรมส่วนนักเรียนจำนวน 4 คน ครูอธิบายเพิ่มเติมจนนักเรียนผ่านกิจกรรม

ด้านกระบวนการ (P)

เขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากนิทานได้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนมีทักษะในการเขียนจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่านนิทานที่ตนเองเลือกได้ และนักเรียนสามารถทำใบงานได้อย่างถูกต้องและผ่านเกณฑ์ การประเมินที่กำหนด

วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานได้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนสามารถวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านนิทานที่ตนเองเลือกได้อย่างมีเหตุผล และนักเรียนสามารถทำใบงานได้อย่างถูกต้องและผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ด้านเจตคติ (A)

มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นในการทำความเข้าใจในบทเรียน นักเรียนมีความสนใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเพียรพยายามตั้งใจเรียนเป็นอย่างดี และนักเรียนทุกคนสามารถทำงานได้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย

ลงชื่อ.....ญาธิดา.....ครูผู้สอน

(นางสาวญาธิดา อุปมัย)

...../...../.....

พูน ปณ จิต ธีระ

ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

นิทาน เป็นวรรณกรรมที่นักเรียนอ่านแล้วได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก และยังสอดแทรกข้อคิด คติเตือนใจที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ความหมายของนิทาน

นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสืบทอดกันมาเป็นทอดๆ อาจเป็นเรื่องที่อิงความเป็นจริงหรือแต่งขึ้นมาก็ได้ ซึ่งจุดประสงค์ของการเล่านิทานก็เพื่อให้เกิดความบันเทิง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินลดความเครียด และให้ข้อคิด คติสอนใจ นิทานมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความคิดส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์บุคลิกภาพ และให้ประสบการณ์แก่นักเรียนในแง่มุมต่าง ๆ

หลักการเลือกอ่านนิทาน

1. ต้องเป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน อ่านแล้วมีความสุขไม่เป็นเรื่องเศร้าเกินไป
2. นิทานต้องไม่ยาวเกินไป ถ้าเป็นเรื่องยาวก็ต้องสามารถแบ่งเป็นตอน ๆ ได้
3. เป็นเรื่องที่ส่งเสริมศีลธรรมอันดีงาม มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำสอน ภาษิต คติเตือนใจ และการประพฤติปฏิบัติตน เพื่อให้นักเรียนได้ยึดถือเป็นแบบอย่างเป็นการจรรโลงคุณค่าทางศีลธรรมแก่เยาวชน

ลักษณะตัวละครในนิทาน

ตัวละครในนิทานมีบทบาทสำคัญในการเดินเรื่อง และลักษณะนิสัยของตัวละครในแต่ละเรื่องจะทำให้ให้นิทานนั้นๆ สนุกสนานมากขึ้น ตัวละครและลักษณะนิสัยของตัวละครในนิทานเป็นสิ่งที่สมมติขึ้นมาหรือแต่งขึ้นมา อาจจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของต่าง ๆ ก็ได้ บทบาทตัวละคร อาจจะมีทั้งดี ทั้งร้าย เพื่อเป็นตัวแทนเปรียบเทียบระหว่างความดี ความชั่ว ความฉลาด โหดพริบและอื่น ๆ

ข้อคิด คุณค่า และประโยชน์ที่ได้จากนิทาน

นิทานทุก ๆ เรื่องจะมีข้อคิด คุณค่า และประโยชน์สอดแทรกเอาไว้ทั้งในเนื้อเรื่องและตอนสรุปท้ายเรื่อง เพื่อเป็นการสอนนักเรียน หรือเน้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม ในนิทานแต่ละเรื่องที่นักเรียนได้ฟังหรืออ่านนั้น นักเรียนจะต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่านิทานเรื่องนั้นมีสาระสำคัญสำหรับนักเรียนอย่างไร และนักเรียนสามารถยึดถือเป็นแบบอย่างได้อย่างไรบ้าง

การอ่านจับใจความจากนิทาน

การอ่านจับใจความสำคัญของนิทาน เป็นการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นบันเทิงคดี โดยเนื้อเรื่องให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน และที่สำคัญนิทานจะให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน ในการอ่านจับใจความสำคัญนิทาน ควรพิจารณาดังนี้

1. ชื่อเรื่อง การอ่านนิทานควรพิจารณาชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก เนื่องจากชื่อเรื่องจะเป็นส่วนนำทางให้อ่านนิทานได้เข้าใจ เพราะชื่อเรื่องจะบอกให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ทันที อีกทั้งชื่อเรื่องของนิทานจะยกตัวละครขึ้นมาตั้งชื่อเรื่อง ทำให้ทราบว่านิทานเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ดังนั้นผู้อ่านจึงควรพิจารณาและให้ความสำคัญกับชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก

2. ข้อคิดของเรื่อง การอ่านนิทานทุกเรื่องข้อคิดเป็นส่วนสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณา เพราะจะทำให้มองเห็นแก่นของเรื่องได้ทันที หลังจากนั้นสรุปสาระสำคัญโดยตอบคำถามให้ได้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากแสดงว่าผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้ให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายด้วย เนื่องจากนิทานเป็นงานประเภtbันเทิงคดีหากตอบคำถามข้างต้นเพียงอย่างเดียวก็จะทำให้ขาดรสชาติและคุณค่าของนิทานอย่างเพียงพอ ดังนั้นควรจับใจความย่อหรือใจความประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องไปพร้อมกัน

นิทาน เรื่อง พญาคันคาก

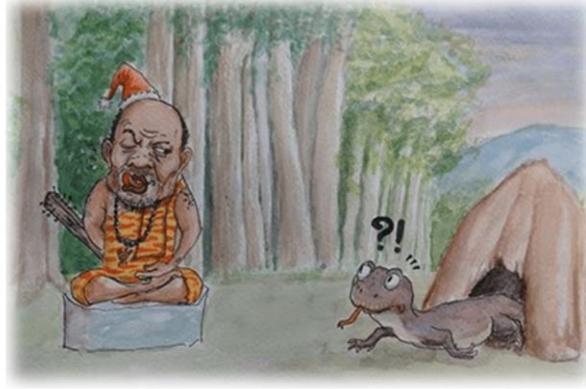

กาลครั้งหนึ่ง ณ เมืองชมพู มเหสีของกษัตริย์ได้คลอดบุตรออกมาเป็นคางคกมีผิวหนังตะปุ่มตะป่ำ เต็มตัว มีชื่อว่าพญาคันคาก พญาคันคากรู้ตัวว่าตนเองน่ารังเกียจจึงไปขอพรกับพระอินทร์เพื่อเสกให้เป็นมนุษย์ที่มีรูปร่างงดงาม เมื่อพญาคันคากมีรูปร่างงดงามแล้ว พระอินทร์จึงหาชายาให้เป็นคู่ครองและเนรมิตปราสาทและบ้านเมืองให้ครอบครอง

อยู่มาวันหนึ่ง บ้านเมืองเกิดความแห้งแล้งเป็นเวลานาน ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาลถึง 7 ปี 7 เดือน ไพร่ฟ้าประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก พญาคันคากรู้ได้ในทันทีว่าพญาแถนผู้เป็นเทวดาที่มีอำนาจในท้องฟ้าไม่บันดาลให้ฝนตกลงมา พญาคันคาก และบริวารที่เป็นสัตว์ทั้งหลายจึงประชุมและตกลงกันว่าต้องทำศึกกับพญาแถนให้แตกหักแล้วพญาคันคากจึงกลายร่างกลับเป็นคางคก สั่งการให้พญานาคยกทัพไปรบก่อน แต่พญานาคก็ต้องพ่ายแพ้กลับมา พร้อมรอยฟันเป็นลายไปทั่วตัว ต่อจากนั้นพญาต่อแตนก็ยกทัพไปรบ แต่ก็ถูกพญาแถนฟันจนเป็นลายตามตัวกลับมาอีก จนในที่สุดพญาคันคากได้ยกทัพขึ้นไปรบกับพญาแถนเอง โดยวางแผนให้ปลวกก่อจอมปลวกเป็นถนนขึ้นไปยังเมืองของพญาแถน และสั่งให้มอดไปเจาะด้ามอาวุธของบริวารพญาแถนจนใช้การไม่ได้ให้แมงป่อง ตะขาบ ไปซ่อนอยู่ตามเสื้อผ้า แล้วกัดไฟรพพญาแถน จนเจ็บปวดรื้อร่งระงมจนระส่ำระสายไปทั่วทั้งกองทัพ และในที่สุดพญาแถนก็ถูกจับตัวได้และทำสัญญาสงบศึกกัน โดยมีข้อตกลงว่าถ้าเห็นสัญญาณการจุดบั้งไฟเมื่อใด พญาแถนต้องสั่งให้ฝนตกลงมาในโลกมนุษย์ เพราะถึงฤดูฝนที่มนุษย์จะต้องใช้น้ำทำนาแล้ว และถ้าได้ยินเสียงกบเขียดร้องก็จะทราบว่าได้ตกลงมาแล้ว และเมื่อถึงฤดูหนาวที่ฝนควรจะหยุดตก มนุษย์ก็จะส่งว่าขึ้นไปบนท้องฟ้าเพื่อเตือนให้พญาแถนบันดาลให้ฝนหยุดตก ด้วยเหตุดังที่กล่าวมาแล้วนี้ เราจึงได้ยินเสียงกบเขียดร้องเวลาฝนตกนั่นเอง

(ที่มา : สุระ ดามาพงษ์ และคณะ. (2551). *สื่อการเรียนรู้ สมบูรณ์แบบ ภาษาไทย ป.6 เล่ม 2*.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.)

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีฤๅษีผู้มีตบะกล้าตนหนึ่ง เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้านมาก จึงได้สร้างศาลาไว้ให้ที่ชายป่าแห่งหนึ่ง และที่บริเวณนั้นมีตะกวดตัวหนึ่ง อาศัยอยู่ที่จอมปลวกใหญ่ ใกล้ที่อยู่ของฤๅษีนั้น ตะกวดตัวนี้มักจะไปหาฤๅษีเป็นประจำทุกวัน เพื่อไปทานอาหารที่ฤๅษีให้ เมื่อทานเสร็จแล้วจึงกลับไปอยู่ที่อยู่ของตน

ต่อมาไม่นาน ท่านฤๅษีได้อำลาชาวบ้านไปที่อื่น ต่อมาได้มีฤๅษีเจ้าเล่ห์ตนหนึ่ง เข้ามาอาศัยอยู่แทน ตะกวดก็คิดว่า แม้ท่านผู้นี้ก็คงทรงศีลเหมือนกัน จึงไปหาฤๅษีนั้นเช่นเดิม อยู่มาวันหนึ่งชาวบ้านแถวนั้นได้นำอาหาร มาถวายฤๅษี พอท่านได้ทานอาหารซึ่งมีเนื้อปรงรสแล้วเกิดติดใจในรสนั้น และอยากจะทานอีก จึงแก้งถามชาวบ้านว่า เนื้ออะไร ? ชาวบ้านตอบว่า “เนื้อตะกวด” เมื่อทราบว่าเป็นเนื้อตะกวด จึงคิดได้ว่า “มีตะกวดใหญ่ตัวหนึ่งมาหาเราเป็นประจำ ดีละเราจะฆ่ามันเพื่อกินเนื้อชะลาปามากมาถึงที่ ”

คิดแล้ว จึงให้ชาวบ้านเอาเครื่องปรุงมาเตรียมไว้ ส่วนตัวฤๅษีนั่งถือไม้ขนาดพอเหมาะซ่อนอยู่ข้างหลัง เย็นวันนั้น ตะกวดได้ไปหาฤๅษีตามปกติ ได้เห็นท่านั่งที่แปลกๆของฤๅษี จึงคิดว่า “วันนี้ฤๅษี ท่านนั่งหลับ ๆ ลืม ๆ ชอบกลอยู่ นั่งท่าที่ไม่เหมือนวันก่อน ข้าเลี้ยงเราเป็นประจำ” ตะกวดจึงคลานไปอยู่ใต้ทิศทางลม และได้กลืนเนื้อตะกวด จึงทราบทันทีว่า ดาบสเจ้าเล่ห์นี้ คงกินเนื้อตะกวดแล้วเกิดความติดใจ คราวนี้หวังจะดีเรา เอาเนื้อไปทำเป็นอาหารแน่ๆ เมื่อคิดได้เช่นนั้น จึงไม่ยอมเข้าไปใกล้ ถอยกลับแล้ววิ่งหนีไป

ฝ่ายฤๅษีเจ้าเล่ห์ทราบว่ตะกวดรู้ตัวแล้วไม่ยอมมาเข้าใกล้ จึงลุกขึ้นขว้างท่อนไม้ตามหลังไป ท่อนไม้ได้ถูกเพียงส่วนหางของตะกวดเท่านั้น ตะกวดตกใจรีบหลบเข้าไปในจอมปลวกอย่างรวดเร็ว โผล่เพียงศีรษะออกมาเท่านั้น และกล่าวติเตียนฤๅษีว่า “นี่เจ้าฤๅษีผู้ไร้ยางอาย จะมีประโยชน์อะไรแก่เจ้า ด้วยการแต่งตัวเป็นผู้ทรงศีล แต่จิตใจกลับชั่วร้ายหลอกลวงไม่มีความเมตตา ดีแต่ข้างนอกแต่ข้างในกลวง หลอกลวงได้แต่เฉพาะพวกไม่รู้ทันเท่านั้น” ว่าแล้วตะกวดก็มุดลงรู และไม่เคยมาหาฤๅษีอีกเลย

(ที่มา : NITANSTORY ศูนย์รวมนิทาน เรื่องสั้น พร้อมภาพประกอบ. (20 ธันวาคม 2558). นิทานคติ

สอนใจ เรื่อง ฤๅษีลวงตะกวด<https://nitanstory.com/the-hermit-and-tree-monitor/>)

ใบกิจกรรม เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นิทานหมายถึงอะไร

.....

.....

.....

.....

2. นิทานมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน มีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

พูน บัญชีโต ชั่ว

เฉลยใบกิจกรรม เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นิทานหมายถึงอะไร

นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสืบต่อกันมาเป็นทอดๆ อาจเป็นเรื่องที่อิงความเป็นจริงหรือแต่งขึ้นมาก็ได้ ซึ่งจุดประสงค์ของการเล่านิทานก็เพื่อให้เกิดความบันเทิง เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ลดความเครียด และให้ข้อคิด คติสอนใจ

2. นิทานมีลักษณะอย่างไร

นิทาน เป็นวรรณกรรมที่นักเรียนอ่านแล้วได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก

3. หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน มีอะไรบ้าง

หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน มีดังนี้

1. การอ่านนิทานควรพิจารณาชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก เนื่องจากชื่อเรื่องจะเป็นส่วนนำทางให้อ่านนิทานได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เพราะชื่อเรื่องจะบอกให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ทันที
2. ข้อคิดของเรื่อง การอ่านนิทานทุกเรื่องข้อคิดเป็นสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณา เพราะจะทำให้มองเห็นแก่นของเรื่องได้ทันที

พูน ปณ จิต ชีเว

ใบงาน เรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

1. เขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ

.....

ข้อความที่ 2 คือ

.....

2. เขียนข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ

.....

ข้อความที่ 2 คือ

.....

เฉลยใบงาน เรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

1. เขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ คางคกมีผิวหนังตะปุ่มตะป่ำเต็มตัว.....

.....

ข้อความที่ 2 คือ พญาแถนเป็นเทวดาที่มีอำนาจในท้องฟ้า.....

.....

2. เขียนข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ ถ้าได้ยินเสียงกบเขี่ยร้องก็จะทราบว่าเป็นฝนได้ตกลงมาแล้ว.....

.....

ข้อความที่ 2 คือ พญาแถนเทพแห่งฝนโกรธเคืองโลกมนุษย์มาก.....

.....

เกณฑ์การประเมินใบงาน เรื่อง การแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1.การจำแนก ข้อเท็จจริง	จำแนกข้อเท็จจริง จากเรื่องที่อ่านได้ทั้ง 2 ข้อความ	จำแนกข้อเท็จจริง จากที่เรื่องที่อ่านได้ ถูกต้องเพียง 1 ข้อความ	-	จำแนก ข้อเท็จจริงไม่ได้ เลย
2.การจำแนก ข้อคิดเห็น	วิเคราะห์ข้อความที่ เป็นการแสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้องทั้ง 2 ข้อความ	วิเคราะห์ข้อความที่ เป็นการแสดงความ คิดเห็นจากเรื่องที่ อ่านได้ถูกต้องเพียง 1 ข้อความ	-	วิเคราะห์ ข้อคิดเห็นไม่ได้ เลย
3.ความสะอาด เรียบร้อย ตรงต่อ เวลา	ใบงานสะอาดมีความ เรียบร้อยส่งงานตรง เวลา	ใบงานสะอาดมีความ เรียบร้อยเป็นส่วน ใหญ่บ้าง ส่งงานตรง เวลา	ใบงานไม่ค่อยสะอาด และเรียบร้อย ส่งงาน ช้ากว่าที่กำหนด	ใบงานไม่สะอาด ขาดความเป็น ระเบียบ เรียบร้อยส่งงาน ไม่ตรงเวลา
4.การเขียนสะกด คำ	ไม่ผิดเลย	มีสะกดผิดบ้าง	สะกดผิด 50%	สะกดผิด มากกว่า 50%

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
 คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
 คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
 คะแนน 1 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่องที่อ่าน

เรื่อง.....

ใคร (Who)	
ทำอะไร (What)	
ที่ไหน (Where)	
เมื่อไร (When)	
ทำไม (Why)	
อย่างไร (How)	

นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้

.....

นักเรียนจะนำแนวคิดนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

.....

เฉลยใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่องที่อ่าน

เรื่อง พญาคันคาก

ใคร (Who)	พญาคันคาก พญานาค พญาคักคาก พระอินทร์ พญาต่อแตน
ทำอะไร (What)	พญาคักคากต่อสู้กับพญาแถน
ที่ไหน (Where)	เมืองชมพู
เมื่อไร (When)	เมื่อบ้านเมืองเกิดความแห้งแล้ง
ทำไม (Why)	ชาวบ้านต้องการให้ฝนตกลงมาในฤดูทำนา
อย่างไร (How)	พญาคันคากต่อสู้กับพญาแถนได้สำเร็จ โดยมีข้อตกลงว่าเห็นสัญญาณการจุดบั้งไฟ พญาแถนต้องสั่งให้ฝนตกลงมาในฤดูทำนา

นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้

ได้รู้ถึงความสามัคคีของพญาคันคาก พญาต่อแตน พญานาคี พวกปลวก และสัตว์
อีกมากมายที่ช่วยกันทำศึกกับพญาแถน จนได้รับชัยชนะ

นักเรียนจะนำแนวคิดนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

ใช้ความสามัคคีในการทำงานต่าง ๆ เปรียบเสมือนพญาคันคากและสัตว์ทั้งหลายที่ช่วยกัน
สามัคคีต่อสู้กับพญาแถนได้สำเร็จ

เกณฑ์การประเมินใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียน วิเคราะห์ คำตอบลงใน ตาราง 5W1H	เขียนคำตอบได้ทุก รายการและ สอดคล้องกับคำถาม และระบุรายละเอียด ของเรื่องที่อ่านได้ ครบถ้วน	เขียนคำตอบได้ทุก รายการและ สอดคล้องกับคำถาม และระบุรายละเอียด ของเรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนใหญ่	เขียนคำตอบได้ทุก รายการและ สอดคล้องกับคำถาม และระบุรายละเอียด ของเรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนน้อย	เขียนคำตอบได้ไม่ครบ ทุกรายการและไม่ สอดคล้องกับคำถาม และระบุรายละเอียด ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
การบอกข้อคิด ที่ได้จากเรื่องที่ อ่าน	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็นและ สมบูรณ์	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น แต่ไม่ ต่อเนื่องบ้างเล็กน้อย	บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็นแต่ วกวน	บอกข้อคิดของเรื่องได้ บ้างแต่วกวน
การนำแนวคิด จากเรื่องที่อ่าน ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	บอกแนวคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ตรง ประเด็นครอบคลุม และสมบูรณ์	บอกแนวคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ตรง ประเด็น แต่ไม่ ครอบคลุม	บอกแนวคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ตรง ประเด็น บางส่วน	บอกแนวคิดจากเรื่องที่ อ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันไม่ได้

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
 คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
 คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
 คะแนน 1 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

พูน ปณ จิต ชีวะ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทาน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 3

มดกับตั๊กแตน

ในฤดูร้อน ตั๊กแตนตัวหนึ่งกำลังร้องเพลงอย่างสบายใจ มันเห็นฝูงมดกลิ้งลูกอาหารเดินมาเป็นขบวนยาวเหยียดจึงร้องทักขึ้นว่า “พวกเจ้าน่าจะหยุดพัก แล้วมาร้องเพลงกับข้าดีกว่านะ” แต่ฝูงมดกลับไม่สนใจ ยังคงมุ่งหน้าทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน

เมื่อถึงฤดูหนาวอันแร้นแค้น เจ้าตั๊กแตนก็เดินโซซัดโซเซมายังรังมดแล้ววิงวอนว่า “มดเพื่อนรัก ข้าหิวเหลือเกิน ขอเศษอาหารให้ข้าประทังชีวิตหน่อยสิ”

มดจึงพูดว่า “พวกเราอดทนทำงานกันตลอดฤดูร้อน เพื่อเก็บอาหารสำรองไว้กินในช่วงฤดูหนาว แต่เจ้ากลับเอาแต่ร้องเพลงเพลิดเพลิน ข้าว่าฤดูหนาวนี้เจ้าก็ควรจะร้องเพลงและเต้นรำให้สนุกเหมือนกัน”

(ที่มา : จากหนังสือ 101 เรื่องเอกนิทานอีสป)

1. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. ตั๊กแตนไม่มีอาหารกินจึงมาขอจากมด
- ข. มดทำถูกแล้วที่ไม่แบ่งอาหารให้ตั๊กแตน
- ค. ฤดูหนาวเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมและหาอาหารยาก
- ง. ตั๊กแตนเอาแต่ร้องเพลงจึงไม่มีอาหารกินในช่วงหน้าหนาว

2. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. ตั๊กแตนควรตั้งใจและไปหาอาหารเอง
- ข. มดควรแบ่งอาหารให้ตั๊กแตนเพื่อประทังชีวิต
- ค. ตั๊กแตนอาจจะตายในฤดูหนาวหากไม่ได้กินอาหาร
- ง. มดมีอาหารสำรองเพราะช่วยกันเก็บสะสมไว้ในช่วงหน้าร้อน

3. บุคคลใดปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับข้อคิดจากนิทาน เรื่อง มดกับตั๊กแตน

- ก. นุ่นใช้เงินจนหมดไม่เคยเหลือเก็บ
- ข. นิดขยันเรียนจนได้รับทุนการศึกษา
- ค. น้อยเก็บออมเงินไว้ใช้จ่ายในยามขัดสน
- ง. หนึ่งขอแบ่งขนมจากเพื่อนโดยไม่ยอมใช้เงินตนเอง

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 4 - 5

ราชสีห์กับวัวสี่ตัว

วัวสี่ตัวเป็นมิตรรักใคร่กลมเกลียวกันมาก ในยามกินหรือยามนอนก็ไม่เคยแยกห่างกันเลย วันหนึ่ง มีราชสีห์ตัวหนึ่งออกล่าเหยื่อและได้พบวัวทั้งสี่ก็คิดที่จะจับกิน แต่เห็นว่าหากวัวสี่ตัวอยู่รวมกันเช่นนี้คงไม่อาจจู่โจมได้ ราชสีห์จึงคิดอุบายให้วัวทั้งสี่แตกความสามัคคีกัน สร้างเรื่องยุยง ใส่ร้ายป้ายสีให้วัวแต่ละตัวเข้าใจผิดกัน

จนในที่สุด แผนการของราชสีห์ก็สำเร็จ วัวสี่ตัวเกิดความหวาดระแวง ไม่เชื่อใจและโกรธกัน จนต้องแยกฝูง เป็นโอกาสให้ราชสีห์กระโจนขย้ำวัวแต่ละตัวกินได้อย่างง่ายดาย

(ที่มา : จากหนังสือ 101 เรื่องเอกนิทานอีสป)

4. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. วัวทั้งสี่ตัวอาจจะไม่ถูกราชสีห์จับกินถ้ามีความสามัคคีกัน
- ข. วัวทั้งสี่ตัวต้องแยกฝูงเพราะหลงเชื่ออุบายของราชสีห์
- ค. เดิมทีวัวสี่ตัวเป็นมิตรรักใคร่กลมเกลียวกันมาก
- ง. ราชสีห์ต้องการกินวัวทั้งสี่ตัวเป็นอาหาร

5. ข้อใดคือข้อคิดจากนิทาน เรื่อง ราชสีห์กับวัวสี่ตัว

- ก. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด
- ข. น้ำพึ่งเรือเสือพึ่งป่า
- ค. หนีเสือปะจระเข้
- ง. สามัคคีคือพลัง

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 6 - 8

สิงโตเจ้าปัญญา

สิงโตฝูงหนึ่งอาศัยอยู่ในทุ่งกว้างสิงโตเผ่ามีหน้าที่อบรมสิงโตหนุ่มสาวให้รู้จักการต่อสู้หาอาหารป้องกันภัย และมีความกตัญญู วันหนึ่งมีการเลือกหัวหน้าใหม่คู่แข่งชั้นคือสิงโตหนุ่มกับสิงโตเผ่าปรากฏว่าสิงโตหนุ่มเป็นผู้ชนะ เมื่อสิงโตหนุ่มได้เป็นหัวหน้าจึงขับไล่ให้พวกสิงโตเผ่าออกไปต่อมามีฝูงสุนัขจิ้งจอกมาล้อมทุ่งหญ้า และทำให้พวกสิงโตหนุ่มปั่นเชือกด้วยซี่เถาให้ได้ภายในเจ็ดวัน ถ้าทำไม่ได้จะถูกยึดครองทุ่งหญ้าแห่งนั้น เหล่าสิงโตหนุ่มคิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรจึงไปถามสิงโตเผ่าสิงโตเผ่าได้สอนวิธีปั่นเชือกด้วยซี่เถาให้ เมื่อฝูงสุนัขจิ้งจอกเห็นว่าพวกสิงโตสามารถทำได้จึงพากันกลับไป หัวหน้าสิงโตหนุ่มสำนึกในบุญคุณและรู้สึกเสียใจที่มองไม่เห็นคุณค่าของสิงโตเผ่าจึงเดินทางไปขอโทษและเชิญให้สิงโตเผ่ากลับมาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

6. สิงโตเผ่าเปรียบเสมือนบุคคลใด

- ก. พี่เลี้ยงเด็ก
- ข. ผู้มีปัญญามาก
- ค. ผู้ชำนาญ
- ง. ผู้มีประสบการณ์

7. เพราะเหตุใดสิงโตหนุ่มจึงเห็นคุณค่าของสิงโตเผ่า

- ก. เพราะสิงโตเผ่ามีความรู้และประสบการณ์มาก
- ข. เพราะสิงโตเผ่ามีร่างกายแข็งแรง
- ค. เพราะสิงโตเผ่ามีพรรคพวกมาก
- ง. เพราะสิงโตเผ่ามีอายุมาก

8. จากนิทานข้างต้นข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. สิงโตเผ่ามีหน้าที่อบรมสิงโตหนุ่มสาวให้รู้จักการต่อสู้
- ข. ฝูงสุนัขจิ้งจอกจะยึดครองทุ่งหญ้า ถ้าสิงโตหนุ่มปั่นเชือกด้วยซี่เถาไม่ได้ภายในเจ็ดวัน
- ค. ฝูงสุนัขจิ้งจอกมาล้อมทุ่งหญ้า และทำให้พวกสิงโตหนุ่มปั่นเชือกด้วยซี่เถา
- ง. สิงโตหนุ่มได้เป็นหัวหน้าจึงขับไล่ให้พวกสิงโตเผ่า

9. นิทานเรื่อง สิงโตเจ้าปัญญา ให้ข้อคิดอย่างไร

- ก. ผู้สูงอายุสามารถทำงานได้ดี
- ข. ผู้สูงอายุจะคอยช่วยเราแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
- ค. ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่อ่อนแอ เราจึงควรดูแลเอาใจใส่
- ง. ผู้สูงอายุเป็นผู้มีพระคุณต่อเรา เราจึงควรเคารพและตอบแทนบุญคุณ

จงอ่านนิทานที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 10

แรงไม้เรียว

ในสมัยราชวงศ์ฮั่นมีเด็กชายชื่อ แป๊ะยู๋ แซ่ฮัง เป็นคนแข็งแรง อดทน ประกอบด้วยความกตัญญู กตเวทีที่แรงกล้า วันหนึ่งทำความผิด ถูกมารดาตีสั่งสอน เขาร้องไห้สะอึกสะอื้น มารดาเห็นเช่นนั้นก็ ประหลาดใจ จึงถามว่า “แต่ไหนแต่ไร แม่ตีไม่เคยเห็นเจ้าร้องไห้ ไฉนวันนี้จึงร้องไห้สะอึกสะอื้น ถึงปานนี้” แป๊ะยู๋ ตอบว่า “ก็ครั้งก่อน ๆ แม่ตีลูกเจ็บมาก เพราะแม่แข็งแรง มีสุขภาพสมบูรณ์ มาวันนี้แรงไม้เรียวที่ แม่หวด ไม่รู้สึกเจ็บเหมือนแต่ก่อน ความชราก็ทำให้กำลังวังชาของแม่ลดน้อยถอยลง เป็นที่น่าวิตก ลูก ร้องไห้เพราะเหตุนี้” หลังจากนั้นเด็กน้อยก็เปลี่ยนพฤติกรรมแล้วก็เลิกดื้อกับแม่

(ที่มา : นิทานธรรมะกลีบตาลบัตร : พระอาจารย์ประสงค์ ปุริปัญโญ)

10. ใจความสำคัญของนิทานเรื่องนี้ตรงกับข้อใด

- ก. มารดาทำโทษเด็กชายแป๊ะยู๋
- ข. เด็กชายแป๊ะยู๋เป็นคนแข็งแรงอดทน
- ค. มารดาของเด็กชายแป๊ะยู๋แก่ชรา
- ง. เด็กชายแป๊ะยู๋เป็นผู้มีความกตัญญู

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบสังเกตการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง : ให้ผู้สังเกตทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่นักเรียนแสดงพฤติกรรม

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมินและระดับคะแนน															รวม (15)
		การตั้งใจเรียน			สนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้			ความเพียรพยายามในการเรียนรู้			ตอบคำถามและแสดงเหตุผล			การทำงานสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย			
		(3)			(3)			(3)			(3)			(3)			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1																	
2																	
3																	
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
สรุปผลการประเมินของนักเรียนทั้งหมด																	

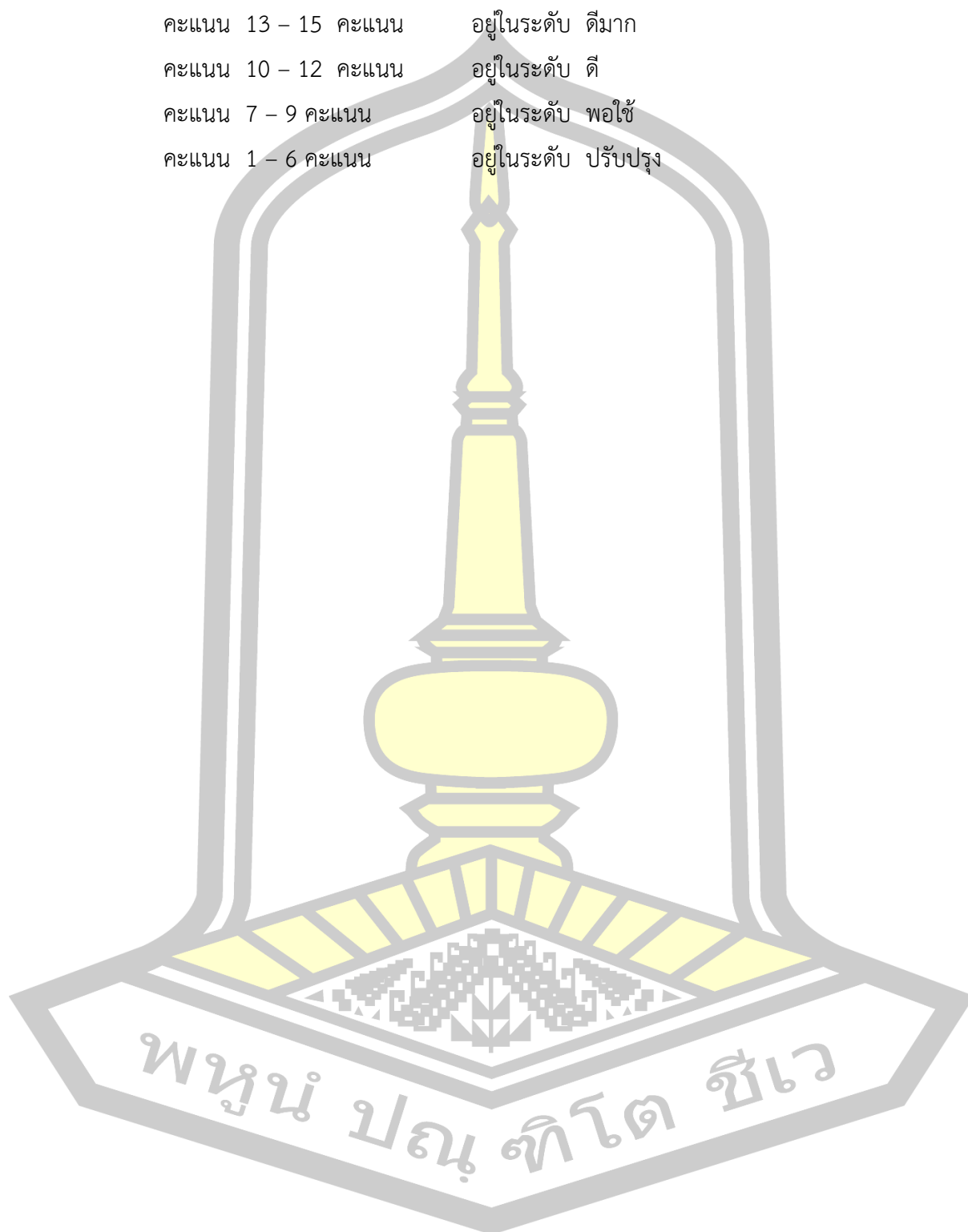
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (นางสาวญาธิดา อุปมัย)

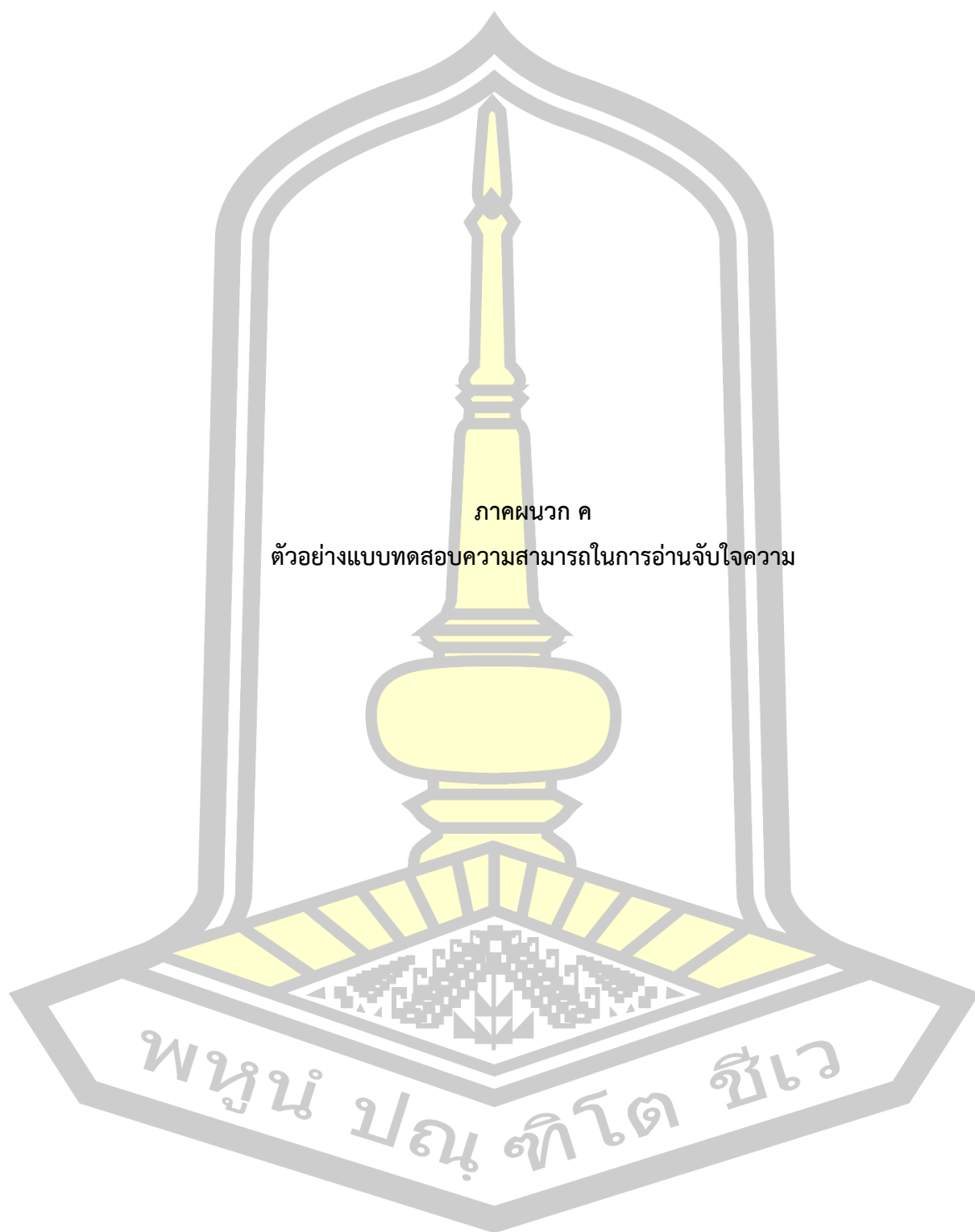
เกณฑ์การประเมินการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

พฤติกรรมการณ์ มีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	ระดับคุณภาพ		
	ดีมาก (3)	ดี (2)	ผ่าน (1)
1. การตั้งใจเรียน	ตั้งใจ มีความมุ่งมั่น เอาใจใส่ จดจ่อในการ เรียนสม่ำเสมอ	ตั้งใจ เอาใจใส่จดจ่อ กับการเรียน	ไม่ค่อยเอาใจใส่กับ การเรียน ชอบคุย หรือเล่นกับเพื่อน ในขณะที่ครูสอน
2. ความสนใจในการทำ กิจกรรมการเรียนรู้	มีความกระตือรือร้น สนใจเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ทุกกิจกรรม อย่างสม่ำเสมอ	สนใจเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้น้อยกว่า ร้อยละ 80	เข้าร่วมกิจกรรม การเรียนรู้เมื่อถูก บังคับ
3. ความเพียรพยายามใน การเรียนรู้	มีความพยายามในการ เรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรม และการทำงานที่ได้รับ มอบหมายเพื่อให้สำเร็จ ได้ตามเป้าหมาย	มีความพยายามในการ เรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรม และการทำงานที่ได้รับ มอบหมายเพื่อให้สำเร็จ น้อยกว่าร้อยละ 80	ไม่มีความเพียร พยายามในการ เรียนรู้ ทำงาน ไม่สำเร็จ
4. สามารถตอบคำถาม และแสดงเหตุผล	สามารถตอบคำถามได้ ถูกต้อง และแสดงเหตุ ผลได้ต่อเนื่องครบถ้วน สัมพันธ์กับหัวข้อที่ กำหนด	สามารถตอบคำถามได้ ถูกต้อง แต่แสดง เหตุผลยังไม่สัมพันธ์กับ คำตอบ	ตอบคำถามได้ แต่ไม่สามารถแสดง เหตุผลได้
5. การทำงานสำเร็จตาม ที่ได้รับมอบหมาย	สามารถทำงานส่งตาม ที่ได้รับมอบหมาย ทันเวลาที่กำหนด สวยงาม เป็นระเบียบ เรียบร้อย	สามารถทำงานส่งตาม ที่ได้รับมอบหมาย ค่อนข้างช้า ไม่ทันเวลา ที่กำหนด สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย	ทำงานส่งตาม ที่ได้รับมอบหมาย แต่ไม่ทันเวลา ที่กำหนด งานไม่ เป็นระเบียบ เรียบร้อย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 13 – 15 คะแนน	อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 10 – 12 คะแนน	อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 7 – 9 คะแนน	อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 6 คะแนน	อยู่ในระดับ ปรับปรุง

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 30 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อสอบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อสอบอัตนัย แบบเขียนตอบ ให้นักเรียนเขียนคำตอบให้ถูกต้องจำนวน 6 ข้อ

2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในช่องกระดาษคำตอบให้ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ

3. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ตอนที่ 1

จงอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 1 - 2

เทพารักษ์กับคนตัดต้นไม้

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายตัดไม้คนหนึ่งกำลังเดินทางเข้าไปตัดไม้ในป่าขณะที่เขาใช้ขวาน บั่น ๆ ตัดไม้อยู่ นั่น ขวานได้หลุดมือและตกลงไปยังกันบึงที่อยู่ข้าง ๆ เขาจึงนั่งร้องไห้ด้วยความเสียใจ เมื่อ เทพารักษ์ประจำบ่อน้ำเห็นเข้าจึงรู้สึกสงสารและปรากฏกายขึ้นพร้อมกล่าวว่า “ข้าจะช่วย ขวานขึ้นมาให้”

ครั้งแรกเทพารักษ์มอบขวานทองคำขึ้นมา ชายตัดไม้จึงกล่าวปฏิเสธไปว่า “ขวานเล่มนี้ไม่ใช่ของ ข้า” ครั้งที่สองเทพารักษ์มอบขวานเงินขึ้นมา ชายตัดไม้ก็พูดอีกว่า “ขวานเล่มนี้ก็ไม่ใช่ของข้า ขวานของข้า เป็นเพียงขวานเหล็กธรรมดา ๆ เท่านั้น” ครั้งสุดท้ายเทพารักษ์มอบขวานเหล็กบั่น ๆ ขึ้นมาให้ ชายตัดไม้ดีใจ มากและพูดกับเทพารักษ์ว่า “ขวานเล่มนี้แหละที่เป็นของข้า” เทพารักษ์ชื่นชมชายตัดไม้ผู้ซื่อสัตย์ จึงมอบทั้ง ขวานทองคำและขวานเงินให้เป็นสิ่งตอบแทน

หลังจากนั้น ชายตัดไม้จึงกลับไปเล่าเรื่องทั้งหมดให้เพื่อนฟัง เพื่อนของเขาจึงเดินทางไปที่ริมบึง และ แก่งทำขวานตกน้ำ ทันใดนั้นเทพารักษ์ก็ปรากฏกายขึ้นพร้อมกับขวานทองคำ เขาดีใจมากและรีบตอบ กลับไปว่า “ขวานเล่มนี้เป็นของข้า” เมื่อเทพารักษ์เห็นว่าชายผู้นี้พูดโกหกก็หายตัวไปทันที เขาจึงไม่ได้แม้แต่ ขวานของตัวเองคืนเลย

(ที่มา : กองบรรณาธิการ. นิทานอีสป 50 เรื่อง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอ็มไอเอส, 2555.)

1. ข้อใดกล่าวไม่ตรงกับนิทานเรื่อง “เทพารักษ์กับคนตัดต้นไม้” (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ชายตัดต้นไม้ทำขวานหลุดมือตกลงไปในบึง
- ข. เทพารักษ์มอบขวานทองคำและขวานเงินให้กับชายตัดต้นไม้ผู้ซื่อสัตย์
- ค. เพื่อนของชายตัดต้นไม้ทำขวานตกน้ำ
- ง. ชายตัดไม้กลับไปเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้เพื่อนฟัง

2. ข้อใดคือข้อคิดจากนิทาน เรื่อง “เทพารักษ์กับคนตัดต้นไม้” (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ผู้มีความสัตย์ ย่อมได้รับผลดีตอบแทน
- ข. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด
- ค. เมื่อไม่ได้สิ่งที่ตนต้องการ เรามักกล่าวโทษผู้อื่น
- ง. ผู้คิดทำร้ายผู้อื่นย่อมได้รับการทำร้ายนั้นตอบแทน

จงอ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 3 - 4

หมึกกับเพื่อนรักนักเดินทาง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชายสองคนซึ่งเป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่งทั้งสองมีความจำเป็นต้องเดินทางไปป่าก่อนออกเดินทางได้สัญญาต่อกันไว้ว่าจะไม่ทอดทิ้งกัน ขณะที่ชายทั้งสองคนเดินทางอย่างมีความสุขกับการชื่นชมธรรมชาติอันสวยงาม และธารน้ำที่ดูแล้วสบายตาอยู่นั้น ทันใดนั้นเองทั้งสองได้พบกับหมึกโดยบังเอิญ ด้วยความตกใจทั้งสองจึงพากันวิ่งหนีเพื่อเอาตัวรอด

ชายทั้งสองวิ่งเตลิดเข้าไปในป่าลึกจนไปพบกับต้นไม้ใหญ่พอที่จะปีนขึ้นไปข้างบนได้ ชายคนแรกจึงรีบปีนต้นไม้ด้วยความตกใจ ชายคนที่สองรีบร้องตะโกนให้ชายคนแรกช่วยพาตนขึ้นต้นไม้แต่ชายคนแรกไม่สนใจ ชายคนที่สองคิดหาวิธีที่จะหนีหมึกตัวนั้น เขาคิดแล้วคิดอีกและก็นึกขึ้นได้ เขาเลยนอนลงบนพื้นแล้วแกล้งทำเป็นตายอยู่ใกล้ ๆ กับต้นไม้ นั่น หมึกตัวนั้นเดินวนไปวนมาหลายรอบแล้วมาหยุดที่ชายคนที่สองที่นอนนิ่งอยู่ใต้ต้นไม้ มันเอาจมูกมาดมตามร่างกายของชายคนที่สองอยู่ครู่หนึ่งแล้วก็เดินจากไป โดยไม่สนใจจะทำอะไรเขาเลยแม้แต่น้อย

เมื่อชายคนแรกแน่ใจว่าหมึกได้จากไปแล้วจึงลงมาจากต้นไม้และเดินไปหาเพื่อนพลาถามว่า “เมื่อตะกี้นี้หมึกทำอะไรกับเอ็ง”

ชายคนที่สองจึงตอบไปว่า “หมึกมันบอกกับข้าว่า อย่าไปคบเพื่อนที่หนีเอาตัวรอดแต่เพียงผู้เดียว ในยามคับขัน”

(ที่มา : <http://www.nitan108.com>)

3. นิทานเรื่อง “หมึกกับเพื่อนรักนักเดินทาง” ให้ข้อคิดในการคบเพื่อนตามข้อใด (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว
- ข. คบคนพาล พาลพาไปหาผิด
- ค. เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก
- ง. เวย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร

4. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายสำคัญของคำพูดชายคนที่สองกล่าวกับชายคนที่หนึ่ง (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. ให้กำลังใจ
- ข. ประชดประชัน
- ค. แนะนำ
- ง. โนมน้าวใจ

จงอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 5 - 7

กินอาหารตามวัย ห่างไกลโรค

เนื่องจากคนเราแต่ละวัยย่อมมีความต้องการอาหารแตกต่างกันตามกลุ่มอายุ และความต้องการอาหารยังเปลี่ยนแปลงตามสภาพของร่างกายด้วย ในการบริโภคจึงสามารถแบ่งประเภทของช่วงอายุเพื่อให้ถูกต้องตามวัยและสภาพของร่างกาย เช่น กลุ่มของเด็กวัยเรียน (อายุ 6-9 ปี) และวัยรุ่น (อายุ 10-14 ปี)

ในวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต ต้องรับประทานอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่ และหลากหลายชนิด รับประทานให้ครบทั้ง 3 มื้อ ในเด็กควรดื่มนมรสจืดทุกวันอย่างน้อยวันละ ๑ แก้ว และควรใช้เกลือเสริมไอโอดีนในการปรุงรสอาหาร รวมทั้งการบริโภคอาหารที่อุดมด้วยธาตุเหล็ก เช่นตับ เลือด เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ นอกจากนี้ต้องมีการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและพักผ่อนให้เพียงพอ หลีกเลี่ยงอาหารขบเคี้ยว อาหารรสจัด เช่น หวานจัด เค็มจัด หรือเผ็ดจัด รวมไปถึงอาหารจานด่วนตามแบบตะวันตก

(ที่มา : จาก “กินตามแม่” โดยกระทรวงสาธารณสุข ในนิตยสารเปรียว พ.ศ. 2546)

5. สาระสำคัญของบทความเรื่องนี้กล่าวถึงสิ่งใด (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. วิธีป้องกันโรคอ้วนสำหรับวัยรุ่น
- ข. วิธีปฏิบัติตนเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น
- ค. การเลือกรับประทานอาหารให้เหมาะกับวัย
- ง. คุณค่าของอาหารแต่ละประเภทที่มีต่อร่างกาย

6. ข้อใดเป็นการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามข้อความที่ว่า “กินอาหารตามวัยห่างไกลโรค” (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ดื่มรับประทานนมมันฝรั่งทอดเป็นอาหารว่างเสมอ
- ข. ต่อมดื่มนมช็อกโกแลตหลังอาหารทุกมื้อ
- ค. ต้มจืดอาหารมือเย็นเพื่อให้มีร่างกายที่สมส่วน
- ง. ด้อยรับประทานอาหารหลากหลายชนิดไม่เลือกเฉพาะที่ชอบ

7. ข้อใดคือข้อคิดที่ได้จากบทความข้างต้น (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. การรับประทานอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่ และ 3 มื้อ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับวัยที่กำลังเจริญเติบโต
- ข. การรับประทานอาหารให้ครบทั้ง 5 หมู่ จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อสุขภาพของตนเอง
- ค. เด็กวัยเรียนและเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต
- ง. การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและพักผ่อนให้เพียงพอจะช่วยให้ห่างไกลโรค

จงอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 8

ผูกขวัญ

การรับขวัญหรือผูกขวัญที่ยังพอมิคุ้นเคยกับอยู่บ้านนั้น คิดว่า เป็นกิจกรรมแบบฉบับที่น่าสนใจและน่าสนใจ ควรแก่การปรับปรุงมาใช้ใหม่ให้กว้างขวางเหมาะสมกับกาลสมัย เพราะเป็นกิจกรรมที่ให้คุณค่าแก่ชีวิตเสริมสุขภาพจิตอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะเสริมสุขภาพจิตและเสริมพัฒนาการของเด็ก ๆ ผู้ใหญ่ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ลูกหลาน นับแต่เกิดจนสิ้นวัยเรียนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของชีวิต โอกาสที่เด็กจะมีปัญหาสุขภาพจิตจะน้อยเมื่อโตขึ้น การผูกขวัญทารกเมื่อแรกเกิดจะจดเวลาตกฟาก วัน เดือน ปีเกิดของทารกไว้ คำว่า ขวัญ ตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง สิ่งหนึ่งที่ไม่มีความกังวล (Unmatter) แต่ประจำวันอยู่ในตัวคนทุกคนถ้าขวัญอยู่กับตัวจะมีความสุข ไม่เป็นทุกข์ ไม่เจ็บไข้ ผู้ใหญ่รับขวัญ หรือทำขวัญให้เด็กเมื่อใดบ้างเมื่อแรกเกิดได้ 3 วัน เมื่อเกิดได้ครบเดือน เมื่อโกนจุก จะเห็นได้ว่าผู้ใหญ่ให้ความสำคัญแก่เด็กมาก โดยพ่อประกาศตนยอมรับต่อหน้าผู้คน ณ ที่นั้นว่า เขารับทารกเป็นลูกต้องรับผิดชอบเลี้ยงดู เมื่อทารกมีชีวิตรอดได้ 3 วัน พ่อแม่ทำขวัญอีกครั้ง เรียกว่า รับขวัญวัน ซึ่งมีพิธีซับซ้อนขึ้น ด้วยการบอกเจ้าหน้าที่จัดเครื่องบูชาและเครื่องสังเวย ผูกข้อมือด้วยสายสิญจน์ และเมื่อทารกอายุ 1 เดือนจะทำขวัญเดือน โดยโกนผมไฟและไว้จุก แกละ หรือโก๊ะ ญาติมิตรมาแสดงความยินดี มีพิธีพุทธเมื่อเจริญวัยขึ้น จะชุกชนตามประสาเด็ก เด็กอาจพบสิ่งใดที่ตกใจกลัว เกิดอาการขวัญหนี หรือขวัญหาย ผู้ใหญ่ก็จะปลอบขวัญเป็นคราว ๆ ไป หรือเป็นไข้แล้วเกรงไข้จะกลับ จึงทำพิธีผูกขวัญประกันไว้ ส่วนในพิธีโกนจุกซึ่งเป็นพิธีใหญ่ทั้งพุทธ และพราหมณ์ เด็กจะได้รับการผูกขวัญอีกด้วย อันเป็นการรับขวัญครั้งสุดท้ายในช่วงวัยเด็ก ก่อนจะเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ต่อไป

การรับขวัญในโอกาสต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดช่วงวัยเด็ก เห็นว่า น่าจะเป็นการเสริมพัฒนาการและเสริมสุขภาพจิตของเด็กเป็นอย่างดี แสดงให้เห็นความเข้าใจชีวิตจิตใจเด็ก เรา ไม่หวังให้ผู้ใหญ่ในปัจจุบันรับขวัญเด็กดังตัวอย่างที่ยกมานี้ทุกประการ เพียงให้ประยุตต์ภูมิปัญญา ผู้ใหญ่สมัยก่อนตามสมควรเท่านั้น

(ที่มา : จิตวิทยา กอง สุขภาพจิตกรมการแพทย์)

8. ข้อเท็จจริงของบทความนี้คือข้อใด (วิเคราะห์ความสำคัญ)

ก. การรับขวัญเด็กใน โอกาสต่าง ๆ เห็นว่า น่าจะเป็นการเสริมพัฒนาการและเสริมสุขภาพจิตของเด็กเป็นอย่างดี

ข. เราไม่หวังให้ผู้ใหญ่ในปัจจุบันนี้รับขวัญเด็กดังกล่าวมาทุกประการ เพียงให้ประยุกต์ใช้ตามสมควรเท่านั้น

ค. ในพิธีโกนจุกซึ่งเป็นพิธีใหญ่ทั้งพุทธและพราหมณ์ เด็กได้รับการผูกขวัญอีก อันเป็นการรับขวัญครั้งสุดท้ายในช่วงวัยเด็ก

ง. การรับขวัญหรือผูกขวัญทำให้มองเห็นว่า ผู้ใหญ่ไทยแต่โบราณนั้นให้ ความรัก ความอบอุ่นแก่ลูกหลานอย่างผสมผสานลึกซึ้งตลอดช่วงวัยเด็ก

จงอ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 9

ฟันผุ

ฟันผุ (Dental Caries) เป็นปัญหาในช่องปากที่พบบ่อยที่สุดในประชากรโลก ตั้งแต่เด็กฟันผุอายุระหว่าง 6 - 11 ปี วัยรุ่นที่มีอายุระหว่าง 12 - 19 ปี และยังส่งผลต่อผู้ใหญ่ที่มีอายุ 20 ขึ้นไป ฟันผุเกิดจากปัจจัยหลายอย่างรวมถึงแบคทีเรียในช่องปากผลิตกรดบางชนิด โดยมีการทำลายแร่ธาตุที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของเนื้อเยื่อผิวเคลือบฟัน จนทำให้เกิดฟันเป็นรูเล็กๆ รากฟันผุเป็นรู ฟันเป็นโพรงมีอาการเหงือกบวม เหงือกอักเสบ เหงือกกร่นร่วมด้วย ถ้าไม่ได้รับการรักษาจากทันตแพทย์จะลุกลามขยายใหญ่และลึกขึ้นเรื่อย ๆ เกิดการเจ็บปวดทุกข์ทรมาน และสุดท้ายอาจต้องสูญเสียฟันโดยต้องถอนออกไป

สาเหตุของฟันผุเกิดมาจากการแปรงฟันได้ไม่สะอาดเพียงพอ คือแปรงไม่ถึงทุกซอกทุกมุม เวลาที่เราแปรงฟันไม่สะอาดมันก็จะเหลือคราบน้ำตาลจากการที่เรากินข้าว ต้ม น้ำอัดลมหรือน้ำผลไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกขนมหวานเกาะที่ฟัน อีกทั้งยังมีคราบเชื้อโรคที่จะคอยสร้างสภาพความเป็นกรดในช่องปาก ส่งผลให้ฟันเราถูกดั่งแร่ธาตุแคลเซียมและฟอสฟอรัสออกไป ถ้าเกิดสภาพความเป็นกรดบ่อยๆ ในที่สุดฟันก็จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล สีดำ ซึ่งจะเป็นสาเหตุทำให้เกิดฟันผุ และโรคเหงือกอักเสบตามมาได้

หากเกิดฟันผุเราก็ควรเข้ารับการรักษาให้ถูกวิธี ซึ่งการรักษาฟันผุก็มีวิธีต่างๆ กันไป ตามระยะการเกิดโรคก็คือ หากเป็นในระยะเริ่มต้นก็จะรักษาโดยใช้ฟลูออไรด์เฉพาะที่หรือการแปรงฟันด้วยยาสีฟันผสมฟลูออไรด์ จะช่วยรักษาฟันที่เกือบจะผุให้กลับสู่ปกติได้ แต่หากฟันผุเห็นเป็นรูชัดเจน อยู่ในระยะที่มีการทำลายเฉพาะถึงส่วนเนื้อฟันก็ต้องรักษาด้วยการอุดฟัน หรือถ้าหากมีการผุลุกลามเข้าไปถึงโพรงประสาทฟันแล้วก็ต้องรักษารากฟัน ส่วนการถอนฟันนั้นจะใช้เมื่อมีการอักเสบลุกลามไปมาก ไม่เหลือเนื้อฟันที่จะสามารถรักษาฟันซี่นั้นไว้ได้ต่อไป

การป้องกันฟันผุสามารถทำได้ง่าย ๆ ด้วยการแปรงฟันวันละ 2 ครั้งด้วยยาสีฟันที่มีส่วนผสมของฟลูออไรด์หรือมีคุณสมบัติช่วยลดการก่อตัวของคราบแบคทีเรียได้ ใช้ไหมขัดฟันหรือแปรงทำความสะอาดฟอกรฟันเป็นประจำ เพื่อทำความสะอาดบริเวณซอกฟันหรือบริเวณที่การแปรงฟันเข้าไม่ถึง บ้วนปากด้วยน้ำยาบ้วนปากที่ออกฤทธิ์ในการต่อต้านเชื้อแบคทีเรีย บริโภคอาหารให้เหมาะสมตามหลักโภชนาการ และจำกัดการบริโภคคาร์โบไฮเดรต และสิ่งสำคัญคือควรไปพบทันตแพทย์เป็นประจำ หรืออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อดูแลและตรวจสุขภาพช่องปาก ทั้งนี้เพื่อสุขภาพเหงือกและฟันที่ดีของคุณ

(ที่มา : <https://amprohealth.com/magazine/dental-caries>)

9. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็นจากบทความข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. เราควรไปพบทันตแพทย์เป็นประจำเพื่อดูแลและตรวจสุขภาพช่องปาก
- ข. สาเหตุของฟันผุเกิดมาจากการแปรงฟันได้ไม่สะอาดเพียงพอ
- ค. เชื้อโรคจะสร้างสภาพความเป็นกรดในช่องปาก
- ง. ฟันผุสามารถพบได้ทั้งในเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่

จงอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 10 - 12

เรามาช่วยลดโลกร้อนด้วยการแยกขยะกันเถิด

แต่ละคนมีความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อการเกิดภาวะโลกร้อน ท่านว่าจริงหรือไม่ นอกจากวิธีการต่าง ๆ ในการลดโลกร้อน เช่น การประหยัดการใช้น้ำ ไฟ การลดหรืองดใช้พลาสติก โฟม การปลูกต้นไม้เพิ่มต่าง ๆ แล้วในชีวิตประจำวันที่สามารถทำได้อีกวิธีหนึ่ง คือ การแยกขยะที่มีการรณรงค์กันมาแล้ว แต่ยังมีคนอีกมากยังมิได้ทำ ทำให้สม่าเสมอจริงจัง ผลเสียของการไม่แยกขยะมีมาก เพราะทำให้ขยะบางชนิดที่สามารถนำกลับมาใช้ได้อีกหรือรีไซเคิลได้ถูกปนเปื้อนจากขยะอื่น เกิดความยุ่งยากในการนำกลับมาแปรรูป ทำให้ขยะเสียมูลค่า การคัดแยกขยะ นอกจากช่วยลดปริมาณขยะแล้ว ยังบรรเทาปัญหาภาวะโลกร้อน อันเกิดจากการฝังกลบ การเผา เช่น เผาโฟม พลาสติก ที่ล้วนทำให้เกิดแก๊สเรือนกระจก ซึ่งเป็นสาเหตุของโลกร้อน ยังช่วยประหยัดให้แก่ส่วนรวมหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่กำจัดขยะ การรีไซเคิลใช้พลังงานน้อยกว่าการผลิต ดังที่ท่านผู้รู้กล่าวว่าการรีไซเคิลกระป๋องอะลูมิเนียม 1 ใบ ประหยัดพลังงานได้เท่ากับการเปิดโทรทัศน์นาน 3 ชั่วโมง การผลิตของบางชนิด เช่น โฟมที่นิยมใช้กันมากเพียงเพราะเห็นแก่ความสะดวกเท่านั้น การกำจัดโดยการเผาไหม้ ยังต้องเสียค่ากำจัดสูงกว่าการผลิตหลายเท่าและเกิดภาวะโลกร้อน

เมื่อเข้าใจความสำคัญของการแยกขยะแล้ว จะช่วยโยเยเล่า มาเริ่มต้นกันเถิดเพราะการแยกขยะ นับเป็นแนวทางลดโลกร้อนได้อย่างยั่งยืน ทำเป็นตัวอย่างให้คนใกล้ชิดเห็นเขาจะได้ทำตาม ถือว่าทั้งเราและเขามีส่วนช่วยลดโลกร้อนได้อย่างดี

(ที่มา : http://www.act.ac.th/work_project/actenvironment/main.html)

10. ข้อใดเป็นข้อคิดเห็นจากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. การทำตัวเป็นตัวอย่างให้คนใกล้ชิดเห็นถือว่ามีส่วนช่วยลดโลกร้อนได้วิธีหนึ่ง
- ข. การลดโลกร้อนมีหลายวิธี เช่น การประหยัดการใช้น้ำ ไฟ การลดหรืองดใช้พลาสติก โฟม การปลูกต้นไม้เพิ่ม และการรคัดแยกขยะ
- ค. การเผาขยะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดแก๊สเรือนกระจก
- ง. การใช้เซลล์กระป๋องอะลูมิเนียม 1 ใบ ประหยัดพลังงานได้เท่ากับการเปิดโทรทัศน์นาน 3 ชั่วโมง

11. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ปัญหาของภาวะโลกร้อน
- ข. สาเหตุของโลกร้อน
- ค. ประเภทของภาวะโลกร้อน
- ง. วิธีการลดโลกร้อน

12. งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจข้างต้นเป็นสารที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญอย่างไร (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. บอกเล่าให้รู้เรื่องราว
- ข. โน้มน้าวให้ปฏิบัติ
- ค. อธิบายให้เข้าใจเจตนา
- ง. ชี้แจงให้เห็นจริงตามความต้องการ

พูน ปณ จิต ชีเว

จงอ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 13 - 14

บริจาคเลือด ส่งผลดีมากกว่าที่คิด

ในช่วงระยะหลัง ๆ เรามักได้ยินข่าวสภากาชาดไทยประกาศขอ “บริจาคเลือด” บ่อยครั้งขึ้น สะท้อนให้เห็นว่า ความต้องการในการรับบริจาคเลือดยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องใน “วันบริจาคโลหิตโลก (World Blood Donor Day)” ไปดูกันดีกว่าว่า การบริจาคเลือดมีความสำคัญอย่างไร แล้วคุณจะรู้ว่าการบริจาคเลือดนั้นส่งผลดีมากกว่าที่คุณคิด

ปกติคนเรามีเลือดอยู่ในร่างกายประมาณ 70-80 มิลลิลิตรต่อน้ำหนัก 1 กิโลกรัม หากเราเสียเลือดไม่เกิน 15% เช่น บริจาคเลือด ก็จะไม่เกิดอันตรายต่อร่างกาย แต่ถ้าเราเสียเลือดเกิน 50% แล้ว ไม่ได้น้ำเกลือ ไม่ได้พลาสมา หรือน้ำเหลือง และไม่ได้เลือดก็ต้องเสียชีวิต

การบริจาคเลือดแต่ละครั้ง ควรทิ้งช่วง 3 เดือน เลือดที่บริจาคไปไม่เพียงแต่ทำให้ได้เลือดไปช่วยชีวิตผู้ป่วยเท่านั้น แต่ยังสามารถแยกเป็นพลาสมา หรือน้ำเหลืองไปช่วยผู้ป่วยได้อีกทางด้วย เลือดที่บริจาคมีทั้งเม็ดเลือดแดง และน้ำเหลือง ปกติเรานำเลือดผู้บริจาคมานั่น แยกเป็นเม็ดเลือดแดงและน้ำเหลือง ถ้ามีอุบัติเหตุเข้ามา แพทย์ส่วนใหญ่จะต้องให้น้ำเกลือ หรือให้น้ำเหลืองไว้ก่อน จนกว่าจะทราบว่าผู้ป่วยหมู่เลือดอะไร ยูนิตไหนที่เข้ากันได้

ผลดีอีกประการที่มีต่อร่างกายของผู้บริจาค คือ จะทราบเลยว่าตัวเองนั้นเลือดเข้มข้นปกติหรือเปล่า เพราะเราต้องตรวจก่อนว่ามีเลือดมาก และเข้มข้นเพียงพอ ซึ่งนั่นจะทำให้เราได้รับทราบถึงสภาพร่างกายทั่วไปด้วย เช่น ความดันเป็นอย่างไร ปอด หัวใจ เต็มปกติหรือเปล่า นอกจากนั้นการต้องเสียเลือดก็จะไปกระตุ้นให้ไขกระดูกสร้างเม็ดเลือดออกมาใหม่

การบริจาคเลือดเหมือนการไปกระตุ้นให้ไขกระดูกทำงาน และสร้างเม็ดเลือดใหม่ออกมาตลอดเวลา ทำให้ไขกระดูกรู้หน้าที่ เวลาที่เสียเลือดขึ้นมา ไขกระดูกก็จะรีบทำงานสร้างเม็ดเลือดใหม่ ๆ ออกมาอยู่ในกระแสเลือดหล่อเลี้ยงร่างกายและทำให้ร่างกายแข็งแรงตลอดเวลา...

ข้อดีมากมายอย่างนี้.. นอกจากจะได้สร้างบุญกุศลแล้ว ยังเกิดผลดีต่อตัวเราเองอีกด้วย

(ที่มา : <https://hilight.kapook.com/view/27717>)

13. จากงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจข้างต้น ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. การบริจาคเลือดเป็นการกระตุ้นให้ไขกระดูกทำงาน และสร้างเม็ดเลือดใหม่
- ข. แพทย์ส่วนใหญ่จะต้องให้น้ำเกลือ หรือให้น้ำเหลืองไว้ก่อน
- ค. การบริจาคเลือดแต่ละครั้ง ควรทิ้งช่วง 3 เดือน
- ง. เรามักได้ยินข่าวสภากาชาดไทยประกาศขอ “บริจาคเลือด” บ่อยครั้ง

14. ข้อใดเป็นเจตนาของผู้เขียนงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจข้างต้น (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. บังคับ
- ข. เสนอแนะ
- ค. เชิญชวน
- ง. แนะนำ

จงอ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 15

ดูลักซ์ อีชีแคร์ พลัส สีนํ้าทาภายในระดับซูเปอร์พรีเมียม

พร้อม KidProof + Technology™ ป้องกันคราบฝังลึกและต่อต้านแบคทีเรีย

ผนังโลหะแค้ไหนก็เอาอยู่ ในชีวิตประจำวันอาจเกิดคราบสกปรกเปื้อน
ผนังได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นคราบเครื่องดื่มหกเลอะเทอะ หรือคราบโคลนสกปรกจาก ลูกฟุตบอลที่ลูก ๆ
เล่นในบ้าน แต่ไม่ว่าจะคราบสกปรกโลหะแค้ไหนคุณก็เอาอยู่ ด้วยสีดูลักซ์ อีชีแคร์ พลัส
ที่จะช่วยให้คุณเช็ดล้างคราบสกปรกได้อย่างง่ายดาย

(ที่มา : <https://www.dulux.co.th>)

15. โฆษณาข้างต้นเป็นการโฆษณาเกี่ยวกับเรื่องอะไร (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ไฮเตอร์น้ำยาซักผ้า
- ข. สีทาบ้าน
- ค. ผงซักฟอก
- ง. สบู่

จงอ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 16 - 17

เปิดเทอมใหม่ต้องใส่ชุดนักเรียนตราเขียวชาญ

ใส่แล้วเรียนเก่ง คะแนนพุ่ง เกรด 4 รวด คุณครูรัก

พิเศษชุดนักเรียนประถม จาก 499 ลดเหลือ 99 บาท

สุดคุ้ม ซื้อมา 1,000 บาทแถมฟรี! เกมตัวต่อนำเข้าจากญี่ปุ่น มูลค่า 300 บาท

ด่วน! ของแถมมีจำนวนจำกัด

(ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 2560)

16. ข้อความใดคือจุดประสงค์สำคัญของโฆษณาข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. เปิดเทอมใหม่ต้องใส่ชุดนักเรียนตราเขียวชาญ
- ข. ใส่ชุดนักเรียนตราเขียวชาญแล้วเรียนเก่ง
- ค. เกมตัวต่อนำเข้าจากญี่ปุ่น
- ง. ชุดนักเรียนที่ลดราคาพิเศษ

17. ข้อความ “เปิดเทอมใหม่ต้องใส่ชุดนักเรียนตราเขียวชาญ ใส่แล้วเรียนเก่ง คะแนนพุ่ง เกรด 4 รวด คุณครูรัก” เป็นข้อความชนิดใด (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ข้อชี้แจง
- ข. โฆษณาวนเชื่อ
- ค. ข้อเสนอแนะ
- ง. ข้อเท็จจริง

จงอ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 18

วิเศษนิยม

เป็นยาสูบไทย มีคุณภาพ เป็นที่นิยมของประชาชนมากมาย เชิญ.. ท่านเลือกใช้ตามความชอบใจ

(ที่มา : <https://board.postjung.com/821378>)

18. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาโฆษณา (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. วิเศษนิยมเป็นชื่อของยาสูบ
- ข. วิเศษนิยมเป็นยาสูบไทย
- ค. วิเศษนิยม นิยมใช้เฉพาะสุภาพสตรี
- ง. ประชาชนนิยมใช้วิเศษนิยม

จงอ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 19

ยาธาตุตรานกแพนกวิน บรรเทาอาการท้องเสีย ปวดท้อง แน่นท้อง ฆ่าเชื้อในลำไส้
มีส่วนผสมของขมิ้นชัน

(ที่มา : สุระ ดามาพงษ์ หนังสือเรียนกลุ่มสาระภาษาไทย ป.6)

19. โฆษณาข้างต้นมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. น่าเชื่อถือ เพราะขมื่นชั้นมีสรรพคุณลดกรดในกระเพาะอาหาร
- ข. น่าเชื่อถือ เพราะบรรเทาอาการท้องเสีย
- ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่ระบุราคา
- ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน

จงอ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 20

อมยิ้มปั๊ปป๊อป อมปั๊ป ลิ้นเปลี่ยนสีปั๊ป สีสดทนทาน สนุกไม่ซ้ำแบบ
ไม่เอยากตกยุค ต้องห้ามพลาด อมยิ้มสุดฮิต ติดใจทุกคน
แท่งเดียวอมได้นานทั้งวัน หลากรสชาติ ส้ม องุ่น แดงโม โคล่า มะนาว ราคาเบา ๆ
แค่ 5 บาท

(ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ 2561)

20. จากโฆษณาข้างต้น ข้อความใดเชื่อถือได้ (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. เป็นอมยิ้มที่เหมาะสมสำหรับทุกคน
- ข. มีรสชาติให้เลือกมากมาย
- ค. เป็นอมยิ้มที่ทุกคนชื่นชอบ
- ง. สามารถอมได้นานตลอดทั้งวัน

จงอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 21

ผลการทดสอบการศึกษาเด็กไทย ป. 3 “อ่าน” ไม่ผ่าน 3.7 หมื่นคน-ตก “เขียน” 9.3 หมื่น

นายชินภัทร ภูมิรัตน เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กพฐ.) เปิดเผยเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ว่าสำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ. ได้รายงานผลการประเมินนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัด สพฐ. ทั่วประเทศ ประจำปีการศึกษา 2552 จำนวน 502,469 คน เรื่อง “การอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณได้” ซึ่งได้ประเมินในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา มีรายละเอียดดังนี้ 1. ความสามารถทางการอ่านออกเสียง

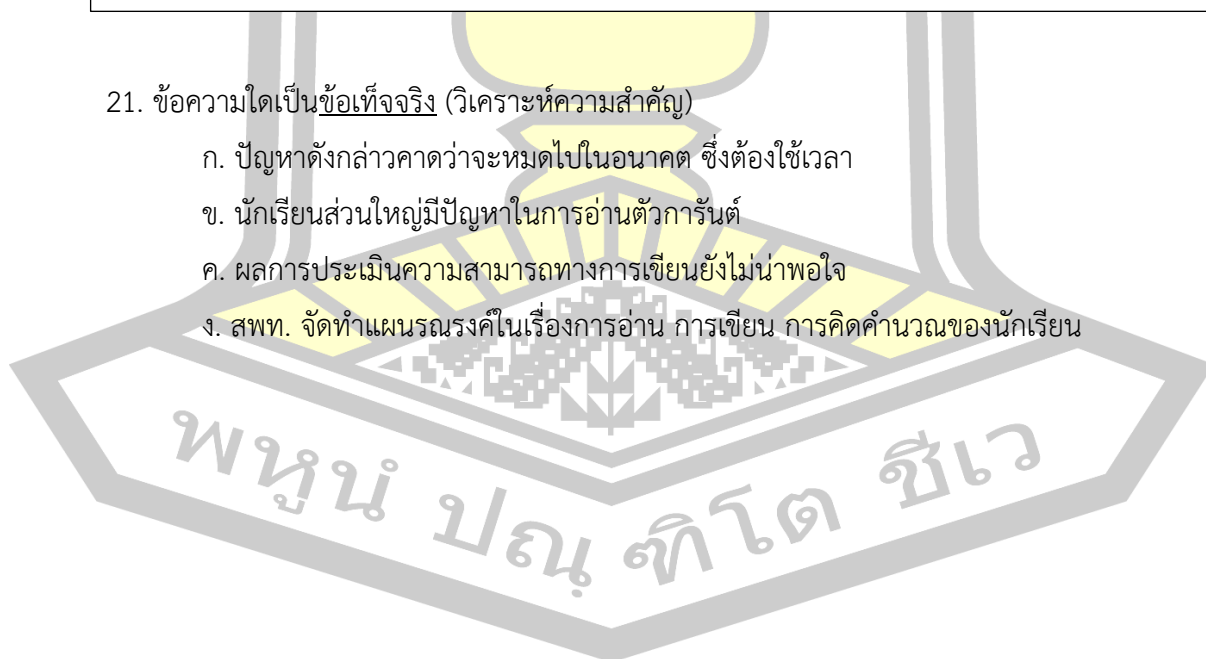
พบว่านักเรียนอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ 7.22% หรือ 37,813 คน ลดลงจากปีการศึกษา 2551 ที่มีนักเรียนอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ 8.82% หรือ 49,499 คน 2. ความสามารถทางการเขียนมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 17.74% หรือ 93,880 คน คงที่จากปีการศึกษา ๒๕๕๑ ที่มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 17.74 จำนวน 99,558 คน 3. ความสามารถทางการคิดคำนวณมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 22.29% หรือ 119,374 คน ลดลงจากปีการศึกษา 2551 ที่มีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ 25.29% หรือ 141,929 คน

นายชินภัทรกล่าวว่า วิธีการประเมินความสามารถทางการอ่านนั้นจะมีข้อความให้นักเรียนอ่าน 7 ข้อความ เช่น คำที่ไม่มีตัวสะกด คำควบกล้ำ คำที่มีตัวการันต์ เป็นต้น ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะไม่สามารถอ่านคำที่มีตัวการันต์ได้ และจะมีปัญหามากที่สุด ส่วนวิธีการประเมินความสามารถทางการเขียนจะให้นักเรียนพิจารณาภาพที่กำหนดให้แล้วเขียนเนื้อเรื่องความยาวไม่ต่ำกว่า 10 บรรทัด สำหรับการประเมินความสามารถทางการคิดคำนวณ จะมีโจทย์ให้นักเรียนแสดงวิธีทำตามกระบวนการคณิตศาสตร์ อย่างไรก็ตามผลการประเมินที่ออกมา นั้น ยังไม่น่าพอใจ จะต้องกระตุ้นให้ สพท. เร่งรัดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในด้านดังกล่าวให้ดีขึ้น โดย สพท. จะจำแนกข้อมูลเป็นรายเขตพื้นที่การศึกษาให้แต่ละเขตพื้นที่ไปจัดทำแผนรณรงค์ และส่งเสริมทักษะพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีจำนวนนักเรียนอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ คิดคำนวณไม่ได้ ให้เหลือน้อยที่สุด และในอนาคตจะต้องให้หมดไป ซึ่งคาดว่าจะต้องใช้เวลา

(ที่มา : หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์ ฉบับวันพุธที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553)

21. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. ปัญหาดังกล่าวคาดว่าจะหมดไปในอนาคต ซึ่งต้องใช้เวลา
- ข. นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการอ่านตัวการันต์
- ค. ผลการประเมินความสามารถทางการเขียนยังไม่น่าพอใจ
- ง. สพท. จัดทำแผนรณรงค์ในเรื่องการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณของนักเรียน

จงอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 22 - 24

หลังมีการแชร์ข้อมูลในโลกออนไลน์เกี่ยวกับเรื่องราวของ “แฝดสาม” ชาวอำเภอท่ายาง จังหวัด เพชรบุรี สร้างประวัติศาสตร์ ที่กอดคอกันเข้าศึกษาต่อหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โครงการผลิตแพทย์ เพื่อชาวชนบท ปีการศึกษา 2564 จนสร้างความฮือฮาในโลกออนไลน์และมีคนร่วมยินดีกับครอบครัวนี้ จำนวนมาก ผู้สื่อข่าวจึงได้เดินทางไปยังบ้านพักของครอบครัวดังกล่าว ซึ่งได้พบกับเด็กทั้งสามคนและบิดา คือนายไพโรจน์ เข้มกลัด

นายไพโรจน์ เปิดเผยว่า รู้สึกภูมิใจมากที่ลูกชายฝาแฝดทั้งสามคนสามารถทำได้สำเร็จ ที่ผ่านมาให้ การสนับสนุนลูกมาตลอดโดยเฉพาะทางด้านการเรียน พร้อมกับขอขอบคุณทุกๆ ท่านที่ชื่นชม และให้ กำลังใจลูกชายทั้งสามคนและครอบครัวเรา

ขณะที่แฝดทั้ง 3 คน กล่าวว่า ตนเองและน้องชายฝาแฝดอีก 2 คน ต่างสนใจที่จะศึกษาต่อในคณะ แพทยศาสตร์ ทุนโครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทของมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อเรียนจบชั้น ม.6 จึงสอบชิงทุน โครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทตามความฝันของตนเอง ซึ่งตอนนี้ตนและน้องชายได้ตอบยืนยันเข้าศึกษาต่อ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เก็บเกี่ยวความรู้ ประสบการณ์ต่างๆ เพื่อที่เรียนจบแล้วจะกลับมาทำงานเป็นหมอประจำโรงพยาบาลในจังหวัดเพชรบุรี รักษาคนไข้ในพื้นที่ชนบท เพราะเท่าที่ทราบจำนวนแพทย์ในจังหวัดเพชรบุรียังไม่เพียงพอกับจำนวนผู้ป่วย จึงอยากใช้ความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานตรงนี้ ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณทางโรงเรียนพรหมานุสรณ์ ทั้งครู เน่นแนว ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนประจำรายวิชาที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำและให้การสนับสนุนการสอบทุน โครงการแพทย์เพื่อชนบทจนประสบความสำเร็จ

(ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ วันพุธ ที่ 12 พฤษภาคม 2564)

22. ข้อความใดเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับ “แฝดสาม” (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. แฝดสามตั้งใจจะกลับมาเป็นหมอที่โรงพยาบาลในจังหวัดเพชรบุรีหลังจากเรียนจบ
- ข. แฝดสามสอบได้ทุนโครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทของมหาวิทยาลัยมหิดล
- ค. แฝดสามมีความใฝ่ฝันว่าอยากจะเป็นหมอเพื่อรักษาคนไข้ในพื้นที่ชนบท
- ง. แฝดสามคงอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนบ่อยมากถึงได้เก่งขนาดนี้

23. ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดที่ได้จากข่าวข้างต้น (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. การเสียสละ
- ข. ความขยันหมั่นเพียร
- ค. การตั้งใจจริง
- ง. ความพยายาม

24. จากข่าวข้างต้น ข้อใดเป็นคุณลักษณะสำคัญของ “แฝดสาม” ที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- ข. มีความละเอียดและรอบคอบ
- ค. มีความกตัญญูต่อบิดามารดา
- ง. มีความมุ่งมั่นต่อความฝัน

จงอ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 25

“หมอแล็บ” เผย 6 ผลกระทบต่อร่างกายหลังติด “โควิด” ชี้ไม่ติดดีที่สุด

เมื่อวันที่ 10 เม.ย. ทนพ.ภาควุมิ เดชหัสดิน นักเทคนิคการแพทย์ชื่อดัง เจ้าของแฟนเพจ “หมอแล็บแพนด้า” โพสต์ข้อความระบุว่า โควิดนี้ไม่ติดดีที่สุดนะครับ เพราะถ้าเคยติดเชื้อแล้ว อาจมีผลต่อสุขภาพในระยะยาว ที่เรียกกันว่า “ลองโควิด” Long covid นั่นเอง ผลกระทบระยะยาว ต่อสุขภาพจากโควิด เป็นอาการที่เจอตั้งแต่ 3 เดือน นับจากวันที่ตรวจพบเชื้อ และยังมีอาการ อย่างน้อย 2 เดือน เกิดขึ้นได้หลายระบบ และอาการที่เกิดขึ้นไม่สามารถอธิบายได้ด้วยการวินิจฉัย อื่น ๆ อาการที่มักพบได้บ่อยมีดังนี้

1. ระบบประสาท พบได้ 27.33 % ได้แก่ อ่อนแรงเฉพาะที่เฉียบพลัน ปวดศีรษะ มีน็ศีรษะ หลงลืม กล้ามเนื้อลีบ
2. ระบบทางจิตใจ พบได้ 32.10 % ได้แก่ นอนไม่หลับ วิตกกังวล ซึมเศร้า
3. ระบบหายใจและหลอดเลือด พบได้ 22.86 % ได้แก่ เจ็บหน้าอก ใจสั่น
4. ระบบทางเดินหายใจ พบได้ 44.38 % ได้แก่ หอบเหนื่อย ไอเรื้อรัง
5. ระบบผิวหนัง พบได้ 22.80 % ได้แก่ ผื่น รัง
6. ระบบทั่วไป พบได้ 23.41 % ได้แก่ อ่อนเพลีย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ปวดตามข้อ

อาการผิดปกติที่พบบ่อย ส่วนใหญ่หายได้เอง แต่ถ้าใครยังมีอาการแบบนี้ ต่อเนื่องนานมากกว่า 2 เดือน ควรพบแพทย์ที่โรงพยาบาลใกล้บ้านเพื่อเข้ารับการรักษาทันที

(ที่มา : เติลนิวส์ออนไลน์ วันจันทร์ ที่ 10 พฤษภาคม 2565)

25. ข้อความใดสอดคล้องกับข่าวข้างต้นมากที่สุด (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. หลังการติดเชื้อโควิด-19 ส่งผลให้มีอาการเมื่อยล้าและเกิดภาพหลอน
- ข. หลังการติดเชื้อโควิด-19 ส่งผลให้มีอาการอ่อนเพลีย ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ
- ค. หลังการติดเชื้อโควิด-19 ส่งผลให้การพูดสื่อสารมีการติดขัดและไม่ชัดเจน
- ง. หลังการติดเชื้อโควิด-19 ส่งผลให้สายตาพร่ามัว มองภาพไม่ชัด

จออ่านข่าวต่อไปนี่แล้วตอบคำถามข้อที่ 26

3 สิงหาคม 2566

นายแพทย์ธเรศ กรัษนัยรวิวงศ์ อธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ในช่วงนี้ประเทศไทยเป็นช่วงฤดูฝน จังหวัดที่มีพื้นที่ติดทะเลจะเป็นช่วงหน้ามรสุม ส่งผลให้ทะเลมีคลื่นลมแรงไม่สามารถเล่นน้ำได้ หรือหากจะเล่นน้ำให้เล่นในบริเวณที่กำหนด และต้องระวังคลื่นลมแรง กระแสน้ำย้อนกลับ คลื่นทะเลดูด หรือคลื่นดอกเห็ด ซึ่งมีโอกาสเกิดขึ้นได้แทบทุกหาด

จากการเฝ้าระวังเหตุการณ์การจมน้ำ ของกองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค ในช่วงเทศกาลวันหยุดยาวที่ผ่านมา ระหว่างวันที่ 28 กรกฎาคม - 2 สิงหาคม 2566 เพียง 6 วัน พบมีเหตุการณ์จมน้ำบริเวณทะเลทั้งสิ้น 6 เหตุการณ์ เกิดในจังหวัดภูเก็ต 3 เหตุการณ์ เกิดในจังหวัดกระบี่ ระยอง และตรัง จังหวัดละ 1 เหตุการณ์ มีผู้เสียชีวิตทั้งหมด 8 ราย เป็นชาวไทย 5 ราย ชาวต่างชาติ 3 ราย เป็นเพศชายทั้งหมด มีอายุระหว่าง 9 - 44 ปี นอกจากนี้ ยังมีเหตุจมน้ำแต่ไม่เสียชีวิตอีก 12 ราย สาเหตุทั้งหมดเกิดจากการชวนกันไปเล่นน้ำ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจากต่างจังหวัดและต่างประเทศถึง 4 เหตุการณ์ ในจำนวนนี้มีถึง 2 เหตุการณ์ที่นักท่องเที่ยวฝ่าฝืนและลงเล่นน้ำบริเวณจุดปักธงแดงแจ้งเตือนอันตราย

แนะนำนักท่องเที่ยวควรสังเกต “ธง” สัญลักษณ์คำเตือนในการลงเล่นน้ำทะเล ที่ปักไว้บริเวณชายหาด ซึ่งความหมายของธงต่าง ๆ คือ ธงแดง 2 ผืน หมายถึงมีความอันตรายมาก ห้ามลงเล่นน้ำเด็ดขาด ธงแดง 1 ผืน หมายถึงอันตราย ห้ามลงเล่นน้ำ ธงเหลือง หมายถึงให้เล่นน้ำด้วยความระมัดระวัง ธงเหลือง-แดง หมายถึง บริเวณนี้มีเจ้าหน้าที่ชูชีพพิทักษ์ (Lifeguard) สามารถเล่นน้ำได้

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการแจ้งเตือนประชาชน ให้เกิดความปลอดภัยในการท่องเที่ยวทางน้ำ และลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการจมน้ำ แนะนำให้ติดตามสภาพอากาศ หรือพยากรณ์อากาศก่อนเดินทางท่องเที่ยว ตรวจสอบแหล่งน้ำก่อนลงเล่น โดยดูระดับน้ำ ความแรงของคลื่น กระแสน้ำย้อนกลับ หรือคลื่นทะเลดูด รวมถึงสัตว์มีพิษต่าง ๆ เล่นน้ำในบริเวณที่กำหนดไว้ หรือบริเวณที่มีเจ้าหน้าที่ชูชีพพิทักษ์ (Lifeguard) ไม่เล่นน้ำในบริเวณที่มีป้าย หรือธงสัญลักษณ์เตือนอันตราย บริเวณที่ติดธงแดงจะเป็นบริเวณที่อันตรายห้ามลงเล่นน้ำ หลีกเลี่ยงการเล่นน้ำบริเวณที่มีสากเตอร์ บานาน่าโบ๊ท เจ็ตสกี ไม่เล่นน้ำขณะหรือหลังฝนตก ควรสวมเสื้อชูชีพขณะลงเล่นน้ำ หรือทำกิจกรรมทางน้ำทุกครั้งและกรณีเด็กผู้ปกครองควรดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยเด็ก เล่นน้ำ หรืออยู่ตามลำพังบริเวณชายหาด

(ที่มา : <https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/TCATG230803161244525>)

26. ขว้างข้างต้นผู้เขียนมีจุดประสงค์ในการนำเสนอข่าวอย่างไร (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. เพื่อให้ความรู้
- ข. เพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
- ค. เพื่อแนะนำสั่งสอน
- ง. เพื่อแจ้งให้ทราบ

จงอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 27

วันนี้เป็นวันที่ 5 ของการเดินทาง ที่คุณรู้เพราะแม่นับนิ้วมือให้คุณดูว่าวันที่ผ่านมานั้นเป็นบ้าน ตำบลอะไรบ้าง แต่คุณก็จำไม่ได้หรอกว่าเป็นที่แห่งไหน ขณะนี้เสียงเกวียนก็ออกแอด ๆ ไปเรื่อย ๆ ดวงตะวันสีหมากสุกกำลังต่ำลงเรื่อย ๆ เมื่อแม่บอกว่าอีกไม่นานก็ถึงริมฝั่งแม่น้ำชีแล้ว คุณดีใจมาก บอกยี่สิบกับบุญหลายว่า ที่นี่แหละเราจะได้เห็นแม่น้ำใหญ่กันแล้ว

คุณขยับไปนั่งใกล้ ๆ พ่อ พ่อยิ้มให้คุณอีก แต่ดูสีหน้าของพ่อมีรอยเมื่อยล้ากว่าแม่ เพราะพ่อไม่ได้หลับนอนมากเท่าแม่บางคืนดึก ๆ คุณตื่นขึ้นก็เห็นพ่อนั่งไถ่วัวอยู่ที่นี่ ๆ แต่พ่อก็ไม่เคยบ่นว่าเหนื่อยสักที

“ลูกฟังเสียงอะไรซิ พ่อชี้มือไปข้างหน้าแล้วยิ้มอีก นั่นแหละคือ เสียงแม่น้ำไหล คุณจับไหล่พ่อ ยืนขึ้นตะโกนไปดัง ๆ ว่า “เฮ้ย จันดี เราถึงแม่น้ำใหญ่แล้ว” จันดีตอบมาทันใดว่า “แม่นแล้ว ภูได้ยินเสียงน้ำไหลมาแล้วน้อคุณเอ๋ย”

(ที่มา : ลูกอีสาน : คำพูน บุญ

27. ข้อใดกล่าวไม่ตรงกับเรื่องสั้นข้างต้น (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. แม่นับนิ้วมือให้คุณดูว่าวันที่ผ่านมานั้นเป็นบ้านตำบลอะไรบ้าง
- ข. สีหน้าของพ่อมีรอยเมื่อยล้ากว่าแม่
- ค. คุณตื่นขึ้นก็เห็นพ่อนั่งไถ่วัว
- ง. คุณเอาหญ้าให้วัวกินทุกวัน

จงอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 28

ท่านเศรษฐี

บ่ายวันนั้นบันลานกว้างบริเวณเมรุเผาศพของวัดเต็มไปด้วยผู้คน เนื่องจากเป็นวันฌาปนกิจศพของผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่ เป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องจากคนทั่วไปว่าเป็นเศรษฐีใจบุญ เขาบริจาคทรัพย์สินเงินทองให้กับวัดแห่งนี้มากมายหลายครั้ง เป็นบุคคลที่มีชื่อปรากฏอยู่เกือบทุกแห่งหน ตามที่ต่างๆ ภายในวัดจนเป็นที่นับหน้าถือตาของคนในละแวกนี้

ชายหนุ่มนั่งหลบมุมอยู่คนเดียวอย่างเงียบ ๆ เขามาคอยรู้จักใครมากนัก ไม่คุ้นเคยกับผู้คน และสถานที่แห่งนี้เลย มองเห็นลูกหลานของผู้วายชนม์แล้วก็อดรู้สึกน้อยใจในโชควาสนาของตัวเองไม่ได้ ทำไมเราไม่ได้รับสิ่งดีๆ อย่างคนพวกนั้นบ้าง ทั้งที่เราก็เป็นลูกของเขาคคนหนึ่งเหมือนกัน พอรู้ว่ามีเขาอยู่บนโลกใบนี้แต่พ่อก็ไม่เคยรู้สึกเลยว่ามีความสัมพันธ์ทางสายเลือดของเขากับพ่อเป็นเพียงการรับรู้ของคนไม่กี่คน ตัวเขาเองก็ไม่ค่อยรู้อะไรมากในเรื่องของพ่อกับแม่ เพราะมันเป็นเหตุการณ์ก่อนที่เขาเกิด เขารู้เพียงแต่ว่าแม่เป็นเมียลับๆ ของพ่อ และถูกทอดทิ้งให้อยู่อย่างแร้นแค้นนับตั้งแต่วันที่เขาลืมตาดูโลก แม่ไม่ค่อยเล่าอะไรให้ฟังมากนัก แต่เขารู้สึกได้ว่าเขาไม่ได้เกิดมาบนความต้องการของพ่อ เขาคือตัวปัญหา บางครั้งยังคิดไปถึงว่าเขาไม่ควรจะเกิดมาด้วยซ้ำ เพราะถ้าแม่กำจัดเขาทิ้งไปเสียตั้งแต่แรกตามที่พ่อต้องการ แม่ก็คงจะมีชีวิตที่สุขสบาย ไม่ต้องอยู่อย่างคนทุกขระทมใจ บางครั้งเขารู้สึกโกรธ และชิงชังพ่อ ผู้ซึ่งมีฐานะมั่งคั่ง ร่ำรวย บริจาคทั้งเงิน ทั้งที่ดินให้วัดเป็นจำนวนมากๆ แต่ทำไมใจจึงใจดำปล่อยให้เขากับแม่ต้องตระการกำลำบาก มีชีวิตอยู่อย่างอดคัดขัดสน จนแม่ต้องล้มป่วยและตรอมใจตายไปอย่างน่าเวทนา ทั้งที่เขาต้องอยู่ผจญโลกแต่เพียงลำพัง

ชายหนุ่มเดินขึ้นไปบนเมรุเผาศพ ซึ่งกำลังเตรียมการที่จะเผา เสียงสัปเหร่อใช้ชะแลงจัดผาโลงดังเอี้ยดฮึดเพื่อที่จะเปิดให้เห็นใบหน้ากันเป็นครั้งสุดท้าย เขาแทรกตัวเข้าไปยืนดูใกล้ๆ ก็เห็นซากของพ่อนอนหงายอยู่ในโลง มองเห็นเศษเงิน 4-5 เหรียญที่อยู่ในปากแล้วก็ให้นึกสังเวชใจ สุดท้ายก็มีอยู่แค่นี้ นี่เป็นการเห็นหน้าพ่อชัดๆ เป็นครั้งแรก เขามองดูร่างของผู้ให้กำเนิดที่นอนนิ่งอยู่ในโลงแล้วก็อดคิดถึงแม่ไม่ได้

ชายหนุ่มเดินลงจากเมรุออกไปอย่างเงียบๆ ในขณะที่เดินผ่านกลุ่มคนได้ยินเสียงร้องถามว่า “ไม่อยู่เฝ้าพ่อก่อนหรือ” เขาส่ายหน้าช้าๆ แทนคำตอบ โดยที่ไม่ได้หันไปมองคนถามด้วยซ้ำก่อนที่จะเดินออกจากวัดไป

เขาไม่ได้มาเฝ้าใคร เขามาเพื่อที่จะดูหน้าเศรษฐีใจดำเป็นครั้งสุดท้าย...

(ที่มา : จากหนังสือรวมเรื่องสั้น 25 บรรทัดหักมุม โดย แสงโสม. 2562)

28. จากเรื่องสั้นข้างต้น ข้อความใดคือความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ชายหนุ่ม” (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. เขามีพ่อเป็นเศรษฐี
- ข. เขามีชีวิตที่น่าเวทนา
- ค. เขาถูกพ่อทอดทิ้งให้อยู่กับแม่
- ง. เขาน้อยใจในวาสนาของตัวเอง

29. จากเรื่องสั้นข้างต้น ข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

- ก. ท่านเศรษฐีเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องจากคนทั่วไปว่าเป็นเศรษฐีใจบุญ
- ข. ชายหนุ่มรู้สึกน้อยที่ไม่ได้เกิดมาบนความต้องการของพ่อ
- ค. ชายหนุ่มและแม่มีชีวิตอยู่อย่างลำบาก
- ง. ชายหนุ่มมองเห็นเศษเงิน 4 – 5 เหรียญอยู่ในปากท่านเศรษฐี

จงอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 30

ขาว - ดำ

เศรษฐีคนหนึ่งชอบใจลูกสาวชานายากไร้ผู้หนึ่ง เขาเชิญชานากับลูกสาวไปที่สวนในคฤหาสน์ขอเขาเป็นสวนกรวดกว้างใหญ่ที่มีแต่กรวดสีดำกับสีขาวเศรษฐีบอก ชานาน่าว่า “ท่านเป็นหนี้สินข้าจำนวนหนึ่งแต่หากท่านยกลูกสาวให้ข้า จะยกเลิกหนี้สินทั้งหมดให้” ชานาไม่ตกลงเศรษฐีบอกว่า “ถ้าเช่นนั้นเรามาพนันกันดีไหมข้าจะหยิบกกรวดสองก้อนขึ้นมาจากสวนแล้วใส่กรวดในถุงผ้านี้ ก้อนหนึ่งสีดำ ก้อนหนึ่งสีขาวให้ลูกสาวของท่านหยิบก้อนกรวดจากถุงนี้ หากนางหยิบได้ก้อนสีขาวข้าจะยกหนี้สินให้ท่านและนางไม่ต้องแต่งงานกับข้าแต่หากนางหยิบได้ก้อนสีดำนางต้องแต่งงานกับข้า และแน่นอนข้าจะยกหนี้ให้ท่านด้วย” ชานาตกลงเศรษฐีหยิบกกรวดสองก้อนใส่ในถุงผ้า หญิงสาวเหลือบไปเห็นว่ากรวด

ทั้งสองก้อนนั้นเป็นสีดำเธอจะอย่างไร หากเธอไม่เปิดโปงความจริงก็ต้องแต่งงานกับเศรษฐีซีโกง หากเธอเปิดโปงความจริงเศรษฐีย่อมเสียหน้าและยกเลิกเกมนี้แต่บิดาของเธอก็จะยังคงเป็นหนี้เศรษฐีต่อไปอีกนานคนเราส่วนใหญ่ถูกสอนมาให้มองปัญหาแบบขาวกับดำ แต่ไม่ใช่ทุกปัญหาสามารถแก้ไขได้อย่างขาวกับดำ เสมอไปในทางตรงข้ามหากเราลองมองต่างมุม จะพบว่าหนทางการแก้ปัญหาที่มากกว่าหนึ่งทางเสมอและการยืดหยุ่นพลิกแพลงไปตามสถานการณ์เป็น วิธีการหนึ่งบางครั้งในการแก้ปัญหาเราอาจต้องสร้างเครื่องมือในการแก้ปัญหาขึ้นมาใหม่ในยุคสงครามเย็นที่กินเวลานานหลายสิบปีสูญเสียชีวิตและทรัพยากรโลกมหาศาลไม่มีใครกล้าเชื่อว่า สงครามเย็นสามารถยุติลงได้หรือเร็วเช่นนี้

ในยุคของมิกอาิลกอร์บาซอฟ กอร์บาซอฟ กล่าวว่า “เป็นเรื่องเหลวที่คิดว่า ปัญหาที่รุนแรงร้ายมนุษยชาติในวันนี้สามารถแก้ไขได้ด้วยเครื่องมือและวิธีการที่เคยใช้ได้ในอดีต” หากเขาไม่ได้คิดเช่นนั้นบางทีวันนี้สังคมนิยมโซเวียตยังไม่เปิดประเทศและสันติภาพระหว่างฝ่ายขาวฝ่ายแดงคงล้าหลังไปอีกหลายปีโลกไม่ได้มีเพียงแค่สีขาวกับดำลูกสาวชานาเอื้อมมือลงไปถุงผ้าหยิบกกรวดขึ้นมาหนึ่งก้อนพลันเธอปล่อยกรวดในมือร่วงลงสู่พื้นกลิ้งหายไปสีดำและขาวของสวนกรวดเธอมองเห็นเศรษฐี

เอ่ยว่า “ขอภัยที่ข้าพลั้งเผลอปล่อยหिनร่วงหล่นแต่ไม่เป็นไร ในเมื่อท่านใส่กรวดสีขาวยับสิดำอย่างละหนึ่งก้อนลงไปในถุงนี้ ดังนั้นเมื่อเราเปิดถุงออกดูสีกรวด ก้อนที่เหลือก็ย่อมรู้ทันทีว่า กรวดที่ข้าหยิบไปเมื่อครูเป็นสีอะไรที่กนดงเป็นกรวดสีดำ “ดังนั้นกรวดก้อนที่ข้าทำตกย่อมเป็นสีขาว” ขาวนาพันสภาพลูกหนี้และลูกสาวไม่ต้องแต่งงานกับเศรษฐีขี้โกงคนนั้น

30. พระอาทิตย์ขึ้นที่ผานกแอ่น จังหวัดเลย ถือว่าเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติประเภทใด
(วิเคราะห์หลักการ)

ก. ทิวทัศน์

๗. ๑ | รากการณ์ทางธรรมชาติ

ค. สภาพภูมิประเทศ

๑. สถาบันการศึกษา

၇. အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း

กระดาษคำตอบแบบทดสอบ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ-สกุล.....เลขที่.....ชั้น.....

ตอนที่ 1 ข้อสอบปรนัย แบบเลือกตอบ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย **X** ลงในช่องว่างที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง	ข้อ	ก	ข	ค	ง
๑.					๑๑.					๒๑.				
๒.					๑๒.					๒๒.				
๓.					๑๓.					๒๓.				
๔.					๑๔.					๒๔.				
๕.					๑๕.					๒๕.				
๖.					๑๖.					๒๖.				
๗.					๑๗.					๒๗.				
๘.					๑๘.					๒๘.				
๙.					๑๙.					๒๙.				
๑๐.					๒๐.					๓๐.				

ตอนที่ 2 ข้อสอบอัตนัย แบบเขียนตอบ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำตอบให้ถูกต้อง

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1

มดกับตั๊กแตน

ในฤดูร้อน ตั๊กแตนตัวหนึ่งกำลังร้องเพลงอย่างสบายใจ มันเห็นฝูงมดกุสึกุจขออาหารเดินมาเป็นขบวนยาวเหยียดจึงร้องทักขึ้นว่า “พวกเจ้าน่าจะหยุดพัก แล้วมาร้องเพลงกับข้าดีกว่านะ” แต่ฝูงมดกลับไม่สนใจ ยังคงมุ่งหน้าทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน

เมื่อถึงฤดูหนาวอันแร้นแค้น เจ้าตั๊กแตนก็เดินโซซัดโซเซมายังรังมดแล้ววิงวอนว่า “มดเพื่อนรัก ข้าหิวเหลือเกิน ขอเศษอาหารให้ข้าประทังชีวิตหน่อยสิ”

มดจึงพูดว่า “พวกเราอดทนทำงานกันตลอดฤดูร้อน เพื่อเก็บอาหารสำรองไว้กินในช่วงฤดูหนาว แต่เจ้ากลับเอาแต่ร้องเพลงเพลิดเพลิน ข้าว่าฤดูหนาวนี้เจ้าก็ควรจะร้องเพลงและเต้นรำให้สนุกเหมือนกัน”

1. ข้อคิดที่ได้รับจากนิทานเรื่อง “มดกับตั๊กแตน” คืออะไร (วิเคราะห์หลักการ)

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2

การกินอาหารเพื่อสุขภาพที่ดี

อาหารเป็นสิ่งที่รับประทานเข้าไปแล้วมีประโยชน์ต่อร่างกาย ทำให้ร่างกายเจริญเติบโตช่วย ช่อมแซมส่วนที่สึกหรอ ให้พลังงานแก่ร่างกาย ช่วยควบคุมอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายให้ทำงานเป็นปกติ อาหารเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของเรา ซึ่งในแต่ละวัยร่างกายต้องการอาหารในปริมาณและสารอาหารที่แตกต่างกันไป

การรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพที่ดีนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อร่างกายของเรา เป็นต้น เนื้อ นม ไข่ ถั่ว (โปรตีน) เป็นหมู่ที่ทำให้ร่างกายเจริญเติบโต จึงเหมาะสำหรับเด็ก ถ้าเด็กขาดหมู่นี้มักจะตัวเล็กและแคระแกรน ในกรณีนี้ราคาแพงใช้ถั่วทดแทนได้หรือกรณีกินเจหรือมังสวิรัต ส่วนผู้ใหญ่ควรเน้นพวกแป้งและน้ำตาล (คาร์โบไฮเดรต) เนื่องจากอาหารหมู่นี้ให้พลังงาน ส่วนผักและผลไม้ซึ่งให้เกลือแร่และวิตามินนั้นจะช่วยให้ระบบขับถ่ายได้ดี ถ้าขาดหมู่นี้จะทำให้ท้องผูก ถ้าท้องผูกบ่อย ๆ เป็นระยะเวลานาน กากอาหารที่หมักหมมในลำไส้ใหญ่ จะเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งในลำไส้ใหญ่ได้ ในคนที่ชอบรับประทานเนื้อสัตว์ยกเว้นปลา มักจะพบกับปัญหานี้เสมอ เพราะฉะนั้นผักและผลไม้จะช่วยได้ ส่วนไขมันซึ่งทำให้ร่างกายอบอุ่น ควรรับประทานแต่น้อยถ้ารับประทานมากจะทำให้อ้วน (โรคอ้วน) ซึ่งจะเป็นบ่อเกิดของโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเบาหวาน ความดันโลหิตสูง ในการรับประทานอาหาร ปึง ย่าง โดยเฉพาะเนื้อสัตว์ต่าง ๆ ควรหลีกเลี่ยงเนื้อที่ไหม้ดำหรือรมควันเนื่องจากจะเป็นต้นเหตุของสารก่อมะเร็ง ควรดื่มน้ำอาหารรสจัดเนื่องจากจะส่งผลเสียต่ออวัยวะต่าง ๆ เป็นต้น

การรับประทานอาหารให้เกิดผลดีต่อสุขภาพควรรับประทานให้ครบทั้ง 5 หมู่ให้ได้ทั้งปริมาณทั้งคุณภาพ ปราศจากสารพิษปนเปื้อน ถ้าตามใจปากจะมากจะเป็นโรค สุขภาพจิตที่ดีอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์ (ที่มา : ศูนย์เรียนรู้สุขภาพจาก <https://www.thaihealth.or.th/>)

2. การเลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสมมีผลต่อสุขภาพของเราหรือไม่ เพราะเหตุใด (วิเคราะห์ ความสัมพันธ์)

อ่านงานเขียนประเภทโน้มน้าวใจต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

ปัจจุบันผู้หญิงไทยจำนวนมากต้องรับทุกข์ทรมาน บางคนถูกข่มขืน บางคนถูกสามีทำร้ายหรือทอดทิ้ง การปล่อยให้เขาเหล่านี้แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง แทนที่สภาพเขาจะดีขึ้นกลับก่อให้เกิดปัญหาสังคมนานาประการตามมา คณะกรรมการจึงจัดตั้ง “บ้านพักฉุกเฉิน” สำหรับคนเหล่านี้ขึ้นเพื่อช่วยให้ช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว การที่ท่านมีเมตตาบริจาคเงินสนับสนุนการดำเนินงานของ “บ้านพักฉุกเฉิน” นอกจากจะเป็นการช่วยดับทุกข์ทางใจให้แก่เขาเหล่านี้แล้ว ยังเป็นการช่วยให้เขามีอาชีพเลี้ยงตนเองได้ในอนาคตอีกด้วย โปรดช่วยกันนะคะ

3. เพราะเหตุใดคณะกรรมการจึงจัดตั้ง “บ้านพักฉุกเฉิน” ให้กับผู้หญิงไทย (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4

สิ่ว ฝ้า กระ และ รอยค่างดำบนใบหน้า...ทำให้ความงาม ความมั่นใจ ของคุณหายไป ด้วยสภาวะอากาศ อายุ ฮอรโมน การปล่อยปละละเลย หรือ เผลอไปใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีสารเคมีโดยไม่รู้ตัว รวมถึง ปัจจัยอื่นใดก็แล้วแต่...ทั้งหมดนี้เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้คุณมีผิวหนังที่หมองคล้ำ สิวไม่สม่ำเสมอ มีสิ่ว ฝ้า กระ รอยคล้ำ หรือ จุดด่างดำทั่วใบหน้าสวยทันใจ แต่หน้าและกว่าเดิม !! ปัญหาทั้งหมดทั้งปวง จะไม่ใช่เรื่องยากและใหญ่สำหรับคุณอีกต่อไป

ถึงเวลาแล้ว!! ที่คุณต้องทวงคืนผิวหน้าใสแบบมีสุขภาพดีสมวัยกลับคืนมา แนะนำให้ชุดผลิตภัณฑ์T&T ครบทุกขั้นตอน ที่แก้ปัญหาสิ่ว ฝ้า กระ รอยค่างดำ ได้อย่างตรงจุด ให้ผิวหน้าเนียนนุ่ม ชุ่มชื้น ริ้วรอยแห่งวัย รอยด่างดำจางลง ปรับสภาพสมดุลสผิวเนียนเรียบ สม่ำเสมอและช่วยผิวหน้าเปลี่ยนแปลง สดใสแลดูอ่อนกว่าวัย

ผลิตภัณฑ์ T&T เป็นสมุนไพรที่ผ่าน อย.ทุกรายการ ใช้แล้วจะเห็นความเปลี่ยนแปลงใน 2 อาทิตย์ หน้าเนียนนุ่ม ใสกระชับ ไม่ต้องคอยหลบหน้าใครๆ เหมือนที่ผ่านมาแล้ว ทำให้มั่นใจยิ่งขึ้น จนคนรอบข้างต้องทักอย่างแน่นอน เราการันตีคุณภาพค่ะ

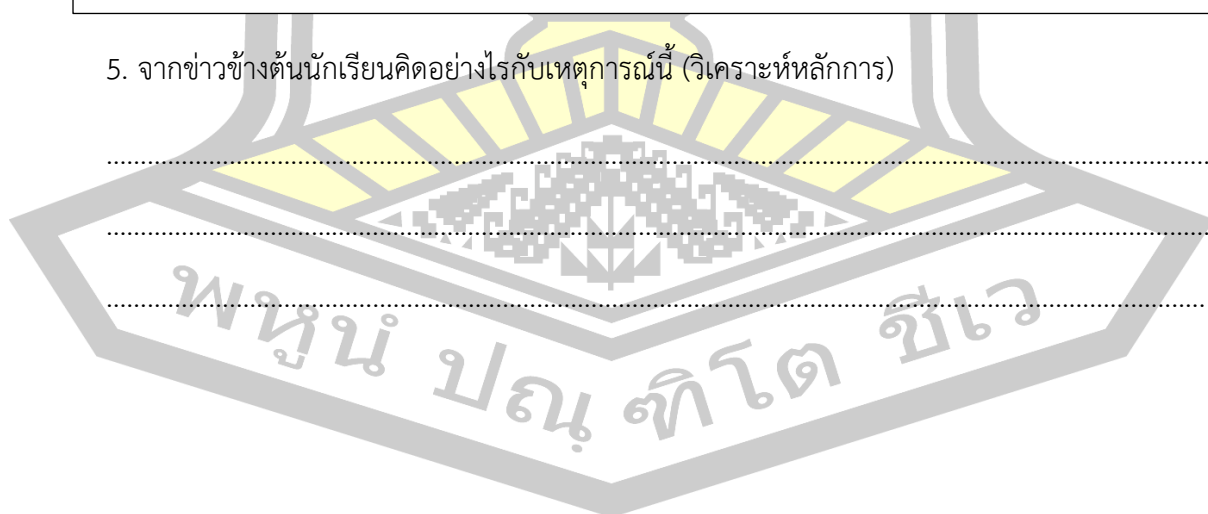
4. ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริงจากบทอ่านโฆษณาข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ)

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5

โจรใจบาปทุบเจดีย์วัดดังเมืองอ่างทอง ลักพระกรุโบราณอายุกว่า 150 ปี นับพันองค์ อาศัยช่วงน้ำท่วมวัด กลับย่องมาทุบกลางดึกจนพัง เจ้าอาวาสวัดวิเศษชัยชาญสลดใจถูกน้ำท่วมวัด ลำบากโจรยังมาซ้ำเติมศาสนาอีกวอนโจรกลับใจนำมาคืนรักษาพระกรุให้อยู่คู่ศาสนาเมื่อเวลา 12.00 น. วันที่ 18 ตุลาคม ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากนายประมาณ นกน้อย อายุ 37 ปี อยู่บ้านเลขที่ 85/3 หมู่ 2 ตำบลไผ่จำศีล อำเภวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทองลูกศิษย์วัดวิเศษชัยชาญ ว่าบริเวณเจดีย์หน้ามณฑป อายุกว่าร้อยปี ที่ถูกน้ำท่วมกว่า 1 เดือน ถูกโจรใจบาปทุบพังลักพระกรุในองค์เจดีย์ หายไปไม่ทราบ จำนวนจึงไปตรวจ พบเจดีย์หน้ามณฑป น้ำท่วมสูงกว่า 50 ซม. มีรอยทุบเป็นรูขนาดใหญ่ 2 ข้าง ภายในคงเหลือพระกรุจำนวนหนึ่งและเศียรพระทำด้วยศิลาแลง 2 เศียร เจ้าอาวาสรีบนำไปเก็บไว้ที่กุฏิ จึงรีบไปตรวจสอบถามพระอธิการ ฉัตรชัยอาภัสโร เจ้าอาวาสวัดวิเศษชัยชาญ กล่าวว่าเจดีย์องค์นี้ มีอายุ กว่า 150 ปี อยู่คู่มณฑปมานาน ช่วงเช้าวันนี้นายประมาณลูกศิษย์วัดไปเห็นว่าเจดีย์ถูกทุบเลย มาแจ้ง อาตมา จึงนำพระลูกวัดไปช่วยกันตรวจสอบและเร่งเก็บขนพระที่เหลืออาทิ เศียรพระ 2 เศียร ที่สร้าง ด้วยศิลาแลง รวมทั้ง พระกรุอื่น ๆ อีกราว 500 องค์ พระรอด พระนางพญา พระขุนแผนองค์ เนื้อดินเผา คาดว่าโจรคงขนไปไม่หมด ส่วนที่ขนไปได้คาดว่า กว่า 1,000 องค์ และไม่ทราบว่าเป็นพระ อะไรบ้าง แต่ คงเป็นพระกรุโบราณที่รวบรวมเก็บไว้ในองค์เจดีย์ โจรน่าจะย่องมาทุบเจดีย์ลักพระไป ช่วงกลางคืน เพราะน้ำท่วมทางวัดตัดไฟฟ้า เพื่อความปลอดภัยทำให้บริเวณวัดมืดอีกทั้งพระลูกวัดก็มาอยู่รวมกันที่ ศาลาทำให้รอดหูรอดตา โจรไม่เกรงกลัวบาปกันเลย ขนาดวัดถูกน้ำท่วมพระในวัด ก็ลำบากอยู่แล้ว ยัง จะมาซ้ำเติมศาสนาอีก ไม่กลัวตกนรกกันเลยวอนให้นำมาคืนจะได้อยู่คู่ศาสนาสืบไป

(ที่มา : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์)

5. จากข่าวข้างต้นนักเรียนคิดอย่างไรกับเหตุการณ์นี้ (วิเคราะห์หลักการ)

อ่านเรื่องสั้นต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 6

ดินสอกับยางลบ

มีดินสอที่เขียนอย่างไรก็ไม่มีวันหมดอยู่แท่งหนึ่งกับยางลบที่ลบอย่างไรก็ไม่มีหมดอยู่ก้อนหนึ่ง ดินสอแท่งนั้นเป็นเพื่อนกับยางลบก้อนนั้นทั้งคู่ไปไหนมาไหนด้วยกัน ทำอะไรด้วยกัน

หน้าที่ของดินสอก็คือเขียน มันจึงเขียนทุกที่ ทุกอย่างอยู่เสมอตลอดเวลาที่ดินสออยู่กับยางลบ หน้าที่ของยางลบก็คือลบมันจึงลบทุกอย่างที่ดินสอเขียนทุกที่ และทุกเวลา เวลาผ่านไปนานหลายสิบปี ทุกอย่างก็ยังคงดำเนินเหมือนเดิมเรื่อยมาจนกระทั่งดินสอเอ่ยกับยางลบว่า “เรากับนาย คงอยู่ด้วยกันไม่ได้แล้ว” ยางลบจึงถามว่า “ทำไมล่ะ” ดินสอจึงตอบกลับไปว่า “ก็เราเขียนแล้ว นายลบ มันก็เลยไม่เหลืออะไรเลย” ยางลบจึงเถียงว่า “เราทำตามหน้าที่ของเรา เราไม่ผิด” พอยางลบพูดจบทั้งคู่จึงแยกทางกัน

เมื่อดินสอแยกทางกับยางลบมันก็ตั้งใจที่มันสามารถเขียนอะไรได้ตามใจมันแต่ พอเวลาผ่านไป มันเริ่มเขียนผิดพลาดให้ ข้อความที่สวย ๆ ที่มันเคยเขียนได้ก็สกปรกมีแต่รอยขีดทิ้งเต็มไปหมด มันคิดถึงยางลบจับใจ ฝ่ายยางลบพอแยกทางกับดินสอมันก็ตั้งใจที่ตัวมันไม่ต้องเปื้อนอีกต่อไปพอเวลาผ่านไป มันกลับใช้ชีวิตอย่างไร้ค่าเพราะไม่มีอะไรให้ลบ มันคิดถึงดินสอจับใจ

ทั้งคู่กลับมาอยู่ด้วยกันใหม่ คราวนี้ดินสอเขียนน้อยลง เขียนแต่สิ่งที่ดีส่วนยางลบก็ลบเฉพาะที่ดินสอเขียนผิดพลาดนั้น เปรียบการเขียนของดินสอเป็นความทรงจำ ดินสอจดจำทุกเรื่องทั้งดีและไม่ดีแต่ยางลบ เปรียบเหมือนการลืมเลือน ยางลบเลือกที่จะไม่จดจำอะไรไว้เลยเมื่อทั้งสองสิ่งนี้แยกกันอยู่จึงเกิดความไม่สมดุล

ดังนั้น เมื่อเพื่อนรักทั้งสองกลับมารวมกันใหม่ ดินสอจดจำแต่สิ่งที่ดี ๆ ไว้ส่วนยางลบก็ลบแต่สิ่งที่ไม่ดีเหมือนการให้อภัยในสิ่งที่ผิดพลาด การดำเนินชีวิตของเราก็เหมือนดินสอกับยางลบเก็บเรื่องราวดี ๆ ที่ผ่านเข้ามาไว้เป็นความทรงจำที่สวยงามและรู้จักให้อภัยในสิ่งที่ผิดพลาดเราก็จะมีชีวิตอยู่ด้วยความสุข

6. แนวคิดสำคัญของเรื่องนี้เป็นสิ่งใด (วิเคราะห์หลักการ)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบอัตนัย

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
1. นิทาน	-บอกข้อคิดของ เรื่องได้ตรง ประเด็นสอดคล้อง กับเนื้อเรื่อง -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย และมีความ สะอาด	-บอกข้อคิดของ เรื่องได้ตรง ประเด็น สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องเป็นส่วนใหญ่ -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย และมีความ สะอาด	-บอกข้อคิดของเรื่อง ได้ตรงประเด็น สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องบ้างเล็กน้อย -อ่านง่าย การสะกด คำโดยทั่วไปถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ -การเขียนค่อนข้าง เป็นระเบียบ เรียบร้อย และมี ความสะอาดเป็น ส่วนใหญ่	-บอกข้อคิดของ เรื่องได้แต่ไม่ สอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไป ถูกต้องเป็นส่วน น้อย -การเขียนมี ความสะอาด เล็กน้อย	-บอกข้อคิดของ เรื่องไม่ได้ -อ่านค่อนข้าง ยาก การสะกด คำถูกต้องบ้าง -การเขียน มีความสะอาด เล็กน้อย
2. บทความ	-ตอบคำถาม และ แสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุผลจาก เรื่องได้ถูกต้องและ ตรงประเด็น สอดคล้องกับ คำถาม -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-ตอบคำถาม และ แสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุผลจาก เรื่องได้ถูกต้อง และตรงประเด็น เป็นส่วนใหญ่ สอดคล้องกับ คำถาม -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-ตอบคำถาม และ แสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุผลจากเรื่อง ได้สอดคล้องกับ คำถามเล็กน้อย -เขียนเป็นระเบียบ เรียบร้อย -อ่านค่อนข้างยาก การสะกดคำถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-ตอบคำถาม และแสดงความคิด เห็นได้แต่ไม่ สอดคล้องกับ เรื่องที่กำหนด -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไป ถูกต้องเป็นส่วน น้อย -การเขียนมี ความสะอาด เล็กน้อย	-ตอบคำถาม และแสดงความคิด เห็นไม่ได้ -อ่านค่อนข้าง ยาก การสะกด คำถูกต้องบ้าง -การเขียน มีความสะอาด เล็กน้อย

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
3. งาน เขียน ประเภท โน้มน้าวใจ	-ตอบคำถาม และ แสดงความ คิดเห็นด้วย เหตุผลจากเรื่อง ได้ถูกต้องและตรง ประเด็น สอดคล้องกับ คำถาม -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-ตอบคำถาม และแสดงความ คิดเห็นด้วย เหตุผลจากเรื่อง ได้ถูกต้องและ ตรงประเด็นเป็น ส่วนใหญ่ สอดคล้องกับ คำถาม -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไปถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-ตอบคำถาม และ แสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุผลจาก เรื่องได้สอดคล้อง กับคำถามเล็กน้อย -เขียนเป็นระเบียบ เรียบร้อย -อ่านค่อนข้างยาก การสะกดคำ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-ตอบคำถาม และ แสดงความคิดเห็น ได้แต่ไม่สอดคล้อง กับเรื่องที่กำหนด -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้องเป็นส่วน น้อย -การเขียนมีความ สะอาดเล็กน้อย	-ตอบคำถาม และแสดงความ คิดเห็นไม่ได้ -อ่านค่อนข้าง ยาก การสะกด คำถูกต้องบ้าง -การเขียน มีความสะอาด เล็กน้อย
4. โฆษณา	-แยกข้อเท็จจริง จากเรื่องที่สามารถ ตรงประเด็น สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่กำหนด -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย และ มีความสะอาด	-แยกข้อเท็จจริง จากเรื่องที่สามารถ ตรงประเด็น สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่กำหนดได้ เป็นส่วนใหญ่ -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไปถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย และ มีความสะอาด	-แยกข้อเท็จจริง จากเรื่องที่สามารถ ตรงประเด็น สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องบ้างเล็กน้อย -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ -การเขียนค่อนข้าง เป็นระเบียบ เรียบร้อย และ มีความสะอาดเป็น ส่วนใหญ่	-แยกข้อเท็จจริง จากเรื่องที่สามารถ แต่ไม่สอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง -อ่านง่าย การ สะกดคำโดยทั่วไป ถูกต้องเป็นส่วน น้อย -การเขียนมีความ สะอาดเล็กน้อย	-แยกข้อเท็จจริง จากเรื่องที่สามารถ ไม่ได้ -อ่านค่อนข้าง ยาก การสะกด คำถูกต้องบ้าง -การเขียน มีความสะอาด เล็กน้อย

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
5. ข่าวน	-แสดงความ คิดเห็นด้วย เหตุผลจากเรื่อง ได้ถูกต้องและตรง ประเด็น สอดคล้องกับ คำถาม -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไปถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-แสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุผลจาก เรื่องได้ถูกต้องและ ตรงประเด็นเป็น ส่วนใหญ่สอดคล้อง กับคำถาม -อ่านง่าย การสะกด คำโดยทั่วไปถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-แสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุผลจาก เรื่องได้สอดคล้อง กับคำถามเล็กน้อย -เขียนเป็นระเบียบ เรียบร้อย -อ่านค่อนข้างยาก การสะกดคำถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-แสดงความคิด เห็นได้แต่ไม่ สอดคล้องกับเรื่อง ที่กำหนด -อ่านง่าย การสะกดคำ โดยทั่วไปถูกต้อง เป็นส่วนน้อย -การเขียนมีความ สะอาดเล็กน้อย	-แสดงความคิด เห็นไม่ได้ -อ่านค่อนข้าง ยาก การสะกดคำ ถูกต้องบ้าง -การเขียน มีความสะอาด เล็กน้อย
6. เรื่องสั้น	-เขียนบอก แนวคิดจากเรื่อง ได้ตรงประเด็น ครอบคลุม และ สมบูรณ์ -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไปถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-เขียนบอกแนวคิด จากเรื่องได้ตรง ประเด็น ครอบคลุม และสมบูรณ์เป็น ส่วนใหญ่ -อ่านง่าย การสะกด คำโดยทั่วไปถูกต้อง -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-เขียนบอกแนวคิด จากเรื่องได้ตรง ประเด็น ครอบคลุม เล็กน้อย -เขียนเป็นระเบียบ เรียบร้อย -อ่านค่อนข้างยาก การสะกดคำถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ -การเขียนเป็น ระเบียบ เรียบร้อย	-เขียนบอก แนวคิดจากเรื่อง ได้ แต่ไม่ ครอบคลุม -อ่านง่าย การ สะกดคำ โดยทั่วไปถูกต้อง เป็นส่วนน้อย -การเขียนมีความ สะอาดเล็กน้อย	-เขียนบอก แนวคิดจาก เรื่องไม่ได้ -อ่านค่อนข้าง ยาก การสะกดคำ ถูกต้องบ้าง -การเขียน มีความสะอาด เล็กน้อย

แบบประเมินเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ

ชื่อ.....ระดับชั้น.....เลขที่.....ภาคเรียนที่.....

ข้อที่	หัวข้อการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					รวม (30)
		5	4	3	2	1	
1.	นิทาน						
2.	บทความ						
3.	งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ						
4.	โฆษณา						
5.	ข่าว						
6.	เรื่องสั้น						
	รวม						

ระดับคุณภาพ

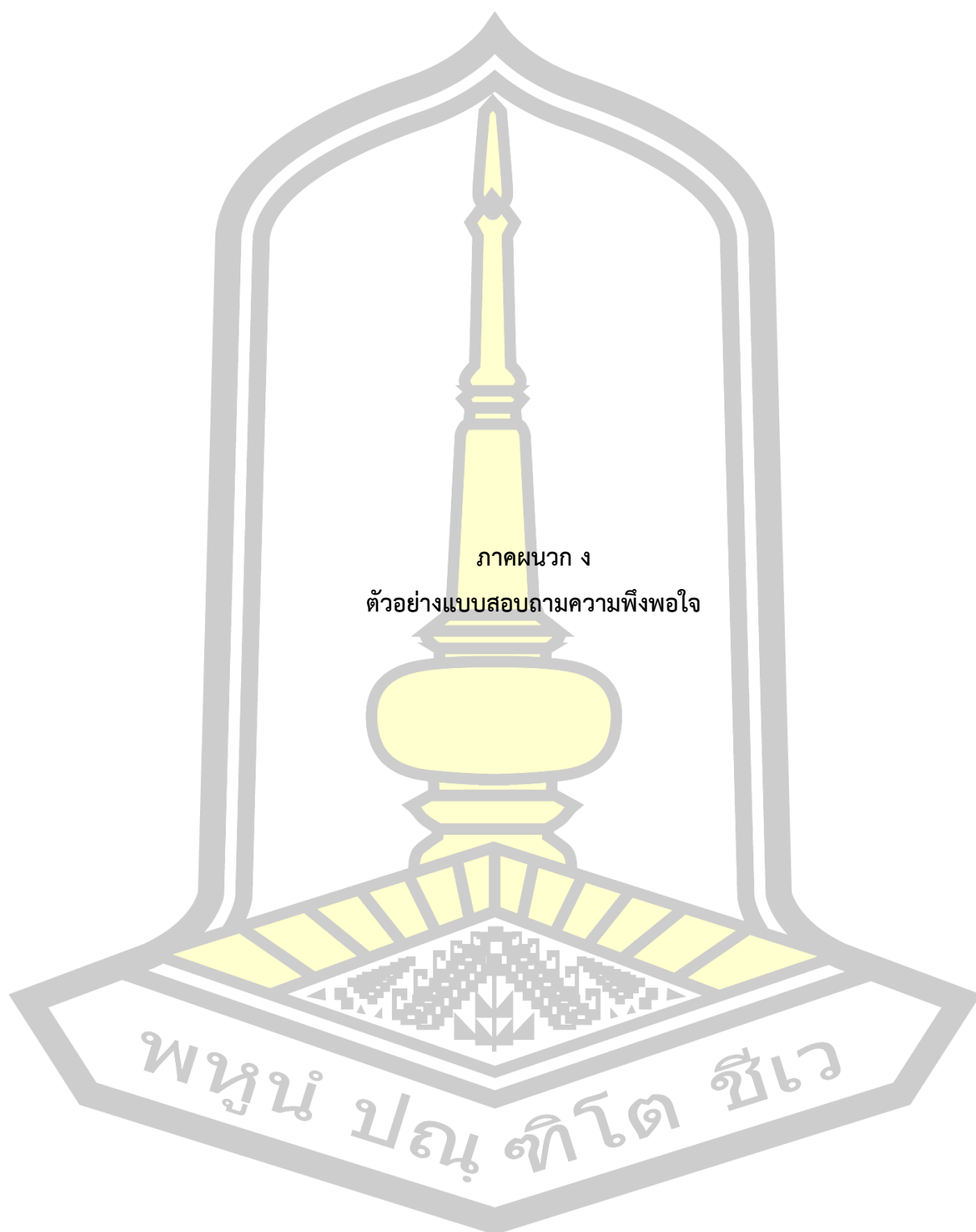
คะแนน 24 – 30 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 17 – 23 หมายถึง ดี

คะแนน 9 – 16 หมายถึง พอใช้

คะแนน 1 – 8 หมายถึง ปรับปรุง

พูน ปณ จิโต ชีเว

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

โรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์ จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H โดยกำหนดประเด็นการประเมินความพึงพอใจทั้งหมด 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2. แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ระดับประเมินความพึงพอใจ มี 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความจริง

เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

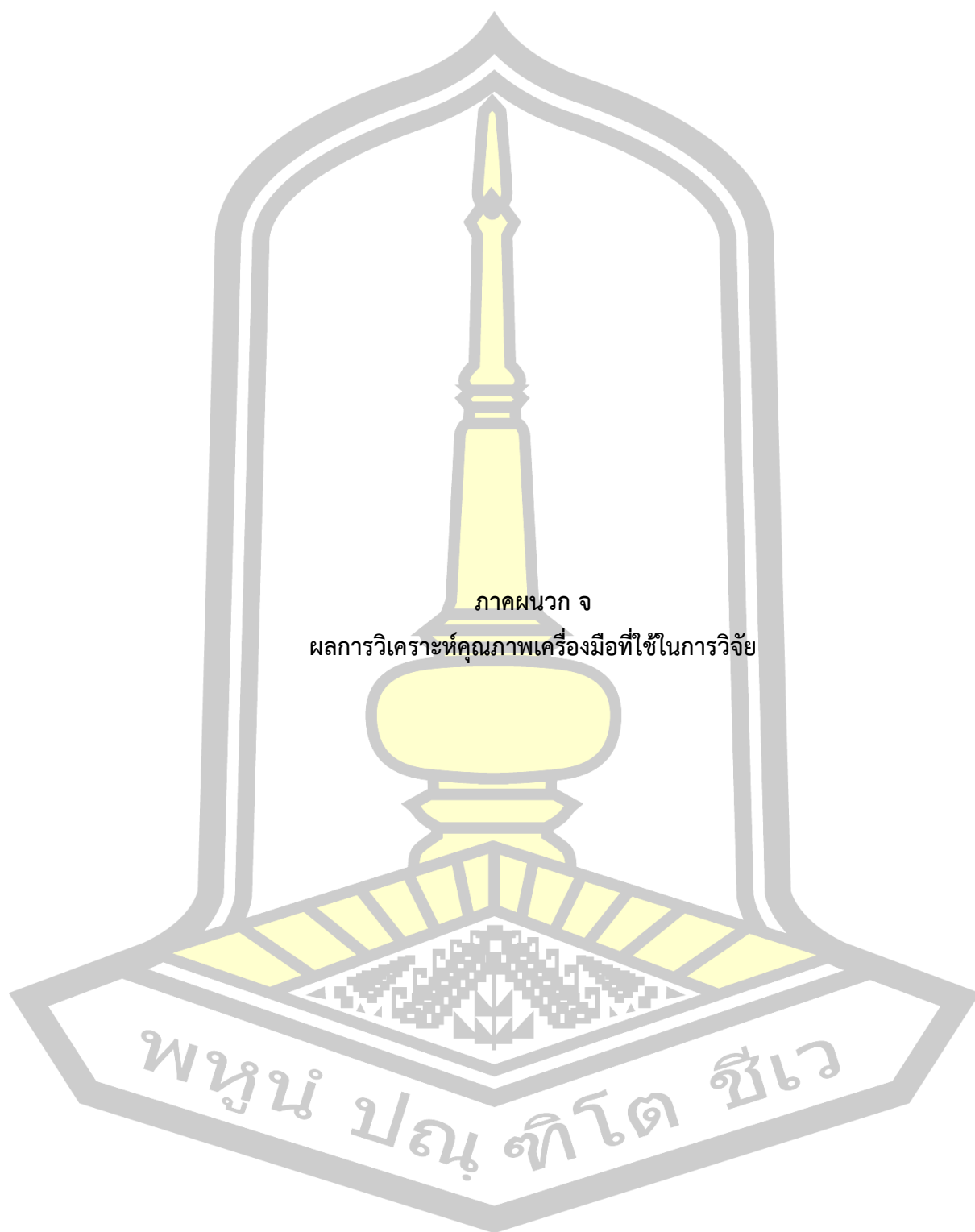
รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน					
1. ฉันรู้สึกชื่นชอบที่มีโอกาสได้เลือกบทอ่านด้วยตนเอง					
2. ฉันรู้สึกพอใจที่สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความของตนเองได้ดีขึ้นหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
3. ฉันรู้สึกพอใจที่กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ได้					
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน					
4. ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้อง					
5. ฉันพึงพอใจที่ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตน และรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
6. ฉันรู้สึกพอใจที่ครูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
7. ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้พัฒนาการอ่านควบคู่กับการคิดวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน					
8. ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้รับประโยชน์และความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน					
9. ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้ฝึกการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล					
10. ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองสามารถนำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการเรียนวิชาอื่น ๆ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พูน ปรณ จิตโต ชีวะ

1) ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตาราง 18 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่						รวม	$\bar{X}$	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5	6			
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด								4.90	มากที่สุด
1.1 ระบุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
2. ด้านสาระสำคัญ								4.90	มากที่สุด
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	28.20	4.90	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	4.70	4.70	4.90	4.90	4.90	28.80	4.90	มากที่สุด
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								4.75	มากที่สุด
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัยทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	28.20	4.70	มากที่สุด

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่						รวม	$\bar{X}$	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5	6			
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	27.20	4.53	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.60	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.20	4.87	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.65	4.65	4.65	4.85	4.85	4.85	28.50	4.75	มากที่สุด
4. ด้านสาระการเรียนรู้								4.82	มากที่สุด
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.60	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.20	4.87	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.60	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.20	4.70	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.27	4.88	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								4.80	มากที่สุด
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	28.20	4.70	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	28.20	4.70	มากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาความสามารถในการอ่าน	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่						รวม	$\bar{X}$	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5	6			
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนของ การจัดการเรียนรู้แบบ โพร์บล็กร่วมกับเทคนิค 5W1H	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนรู้	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	28.20	4.70	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	4.70	4.70	4.90	4.90	4.90	28.80	4.80	มากที่สุด
6. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้								4.90	มากที่สุด
6.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
7. ด้านชิ้นงานและภาระงาน								4.61	มากที่สุด
7.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	28.20	4.70	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้	4.40	4.40	4.40	4.60	4.60	4.60	27.00	4.50	มาก
7.3 สอดคล้องกับการวัด และประเมินผลการเรียนรู้	4.40	4.40	4.60	4.80	4.80	4.80	27.80	4.63	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.47	4.47	4.53	4.73	4.73	4.73	27.67	4.61	มากที่สุด

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้ที่						รวม	$\bar{X}$	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5	6			
8. ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้								4.64	มากที่สุด
8.1 สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและ ประเมินผลมีความเหมาะสม	4.40	4.40	4.20	4.60	4.60	4.60	26.80	4.47	มาก
8.3 มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	4.20	4.20	4.20	4.40	4.40	4.40	25.80	4.30	มาก
8.4 ส่งเสริมการวัดและ ประเมินผลครอบคลุมทั้งด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.80	4.80	4.80	5.00	5.00	5.00	29.40	4.90	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.55	4.55	4.50	4.75	4.75	4.75	27.85	4.64	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	121. 00	121. 40	121. 40	126. 80	126. 80	126. 80	744.20	124. 07	มากที่สุด
เฉลี่ยทั้งหมด	4.66	4.67	4.67	4.88	4.88	4.88	28.64	4.78	มากที่สุด

2) ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

ตาราง 19 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับระดับพฤติกรรมในการอ่าน
จับใจความของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อสอบปรนัย								
1	-1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	-1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อสอบ ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการ ประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ข้อสอบอัตนัย								
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	-1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 20 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบ

ความสามารถในการอ่านจับใจความ ข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.71	0.22	16	0.46	0.48
2	0.80	0.21	17	0.77	0.23
3	0.59	0.30	18	0.57	0.43
4	0.36	0.43	19	0.24	0.32
5	0.53	0.20	20	0.53	0.20
6	0.57	0.23	21	0.34	0.27
7	0.53	0.20	22	0.32	0.20
8	0.42	0.25	23	0.42	0.34
9	0.71	0.22	24	0.40	0.56
10	0.42	0.25	25	0.59	0.30
11	0.44	0.60	26	0.46	0.48
12	0.38	0.21	27	0.26	0.48
13	0.44	0.22	28	0.30	0.23
14	0.28	0.45	29	0.28	0.26
15	0.44	0.51	30	0.28	0.36

ค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่มีค่า 0.24 - 0.80

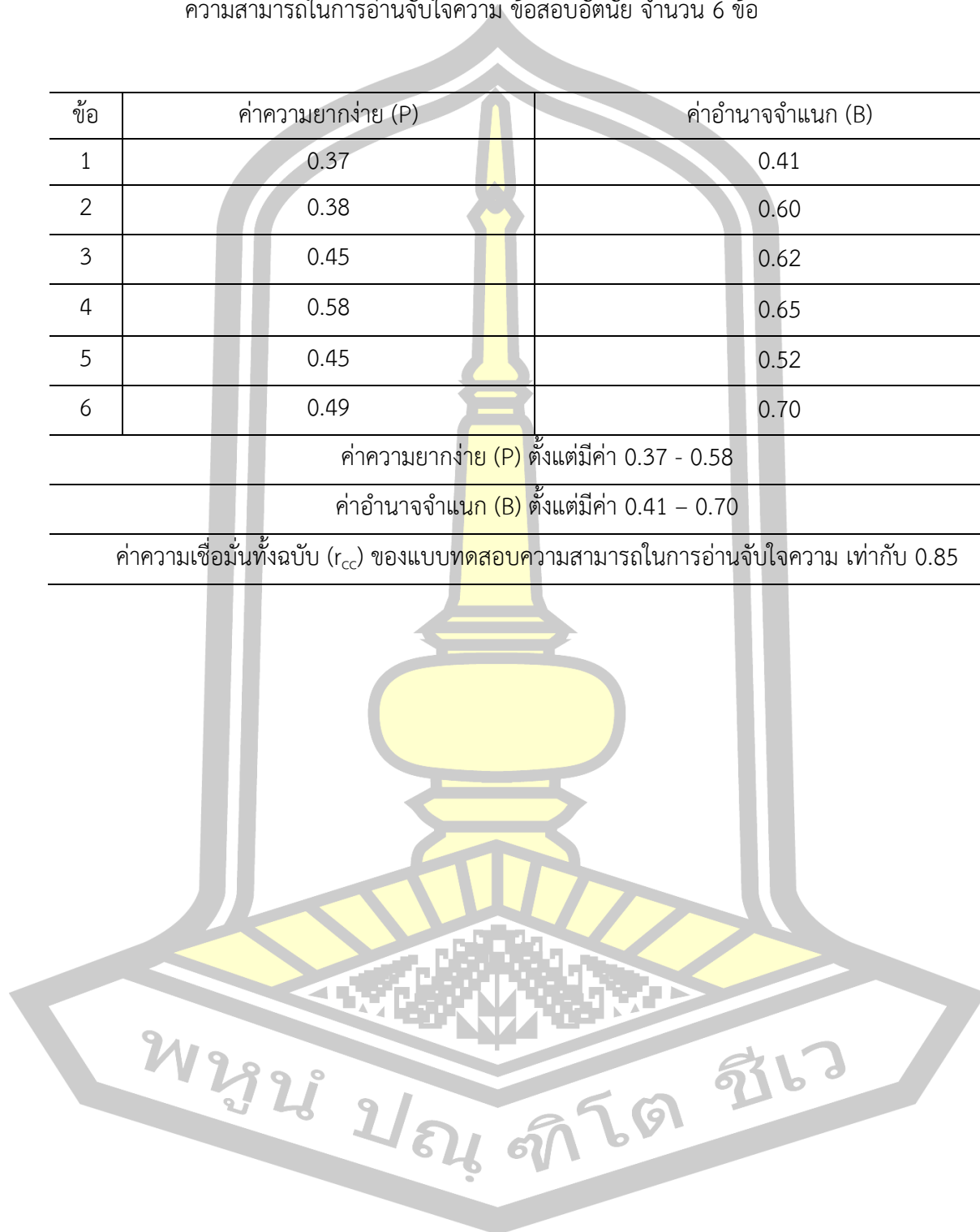
ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่มีค่า 0.20 - 0.60

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ เท่ากับ 0.78

พูน ปรณ จิต ชีวะ

ตาราง 21 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบ
ความสามารถในการอ่านจับใจความ ข้อสอบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.37	0.41
2	0.38	0.60
3	0.45	0.62
4	0.58	0.65
5	0.45	0.52
6	0.49	0.70
ค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่มีค่า 0.37 - 0.58		
ค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่มีค่า 0.41 - 0.70		
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ เท่ากับ 0.85		

3) ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H

ตาราง 22 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโพรบลิอกร่วมกับเทคนิค 5W1H โดยผู้เชี่ยวชาญ

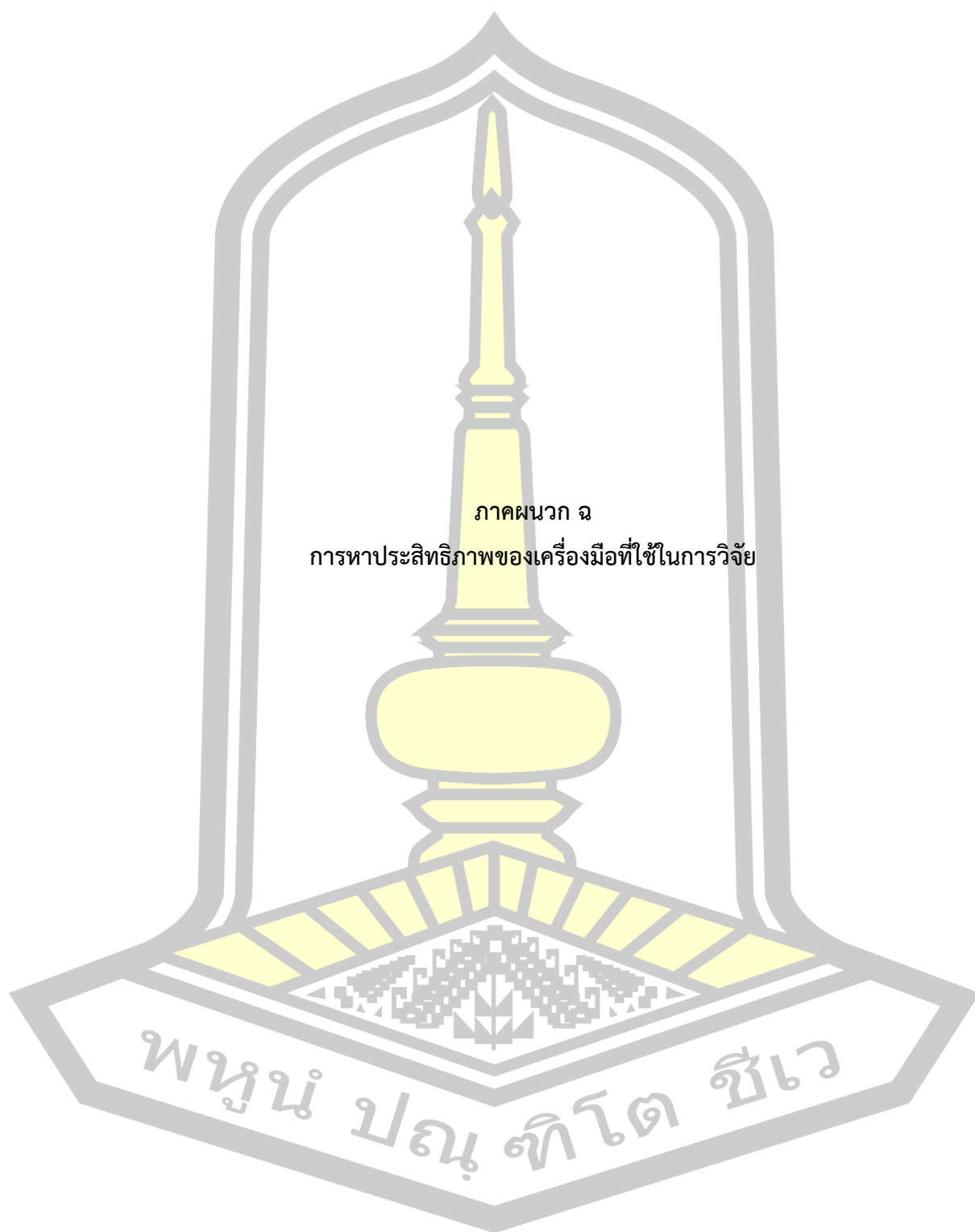
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ด้านการจัดกิจกรรม								
1.1 ฉันรู้สึกชื่นชอบที่มีโอกาสได้เลือกบทอ่านด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 ฉันรู้สึกพอใจที่สามารถพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของตนเองได้ดีขึ้นหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4 ฉันรู้สึกพอใจที่กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.5 ฉันรู้สึกชื่นชอบที่กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.6 ฉันรู้สึกพอใจที่กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.7 ฉันรู้สึกว่าเรื่องที่เรียนมีความน่าสนใจและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ด้านบรรยากาศในห้องเรียน								
2.1 ฉันประทับใจที่บรรยากาศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.2 ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในห้อง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.3 ฉันพึงพอใจที่ครูเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตน และรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.4 ฉันรู้สึกประทับใจที่ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนตลอดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5 ฉันรู้สึกพอใจที่ครูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.6 ฉันประทับใจที่เพื่อนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ								
3.1 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนเพิ่มมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้พัฒนาการอ่านควบคู่กับการคิดวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.3 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้รับประโยชน์และความรู้ใหม่ ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.4 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองได้ฝึกการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.5 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองสามารถนำกระบวนการอ่านและการคิดวิเคราะห์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการเรียนวิชาอื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.6 ฉันรู้สึกชอบที่ตนเองได้พัฒนา ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.7 ฉันรู้สึกพอใจที่ตนเองมีความกล้า แสดงออกมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บลิ๊กร่วมกับเทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.46
2	0.65
3	0.49
4	0.55
5	0.68
6	0.43
7	0.55
8	0.59
9	0.59
10	0.50
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.86	

ภาคผนวก ฉ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พูน ปณ จิต ชีวะ

ตาราง 24 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบโปรแกรมศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 5W1H สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

เลขที่	แผน 1				แผน 2				แผน 3				แผน 4			
	คะแนนสอบก่อนเรียน (60)				พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)
	แบบปรนัย (30)	แบบเลือก (30)	รวม (60)													
1	24	24	48		15	24	5	44	15	24	8	47	15	20	6	41
2	24	25	49		15	24	7	46	15	23	6	44	15	23	6	44
3	10	17	27		12	19	6	37	14	22	8	44	14	16	7	37
4	15	20	35		14	24	6	44	13	20	7	40	15	21	5	41
5	19	26	45		15	24	7	46	15	24	5	44	15	24	7	46
6	14	25	39		13	23	6	42	14	22	5	41	12	16	5	33
7	19	20	39		15	24	8	47	15	24	5	44	15	20	5	40
8	17	23	40		14	24	7	45	15	23	7	45	15	21	5	41
9	14	12	26		11	18	5	34	11	22	5	38	10	20	5	35
10	12	20	32		13	22	5	40	14	21	5	40	13	17	7	37

เลขที่	คะแนนสอบ			แผน 1				แผน 2				แผน 3				แผน 4			
	ก่อนเรียน (60)			พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	ผลงาน (24)
	แบบปรนัย (30)	แบบอัตนัย (30)	รวม (60)																
11	13	10	23	8	18	5	31	9	14	5	28	9	9	5	23	8	17	5	30
12	19	19	38	11	23	7	41	12	19	5	36	10	21	5	36	9	23	5	37
13	19	15	34	14	18	5	37	13	21	5	39	14	21	5	40	12	20	7	39
14	15	15	30	13	22	5	40	14	18	5	37	13	18	5	36	12	16	6	34
15	19	19	38	15	23	6	44	15	23	5	43	15	17	5	37	14	22	5	41
16	10	10	20	8	13	5	26	10	19	5	34	12	17	5	34	7	15	5	27
17	16	20	36	14	21	6	41	15	23	5	43	15	14	5	34	14	20	7	41
18	22	24	46	15	24	8	47	15	24	6	45	12	23	6	41	15	23	7	45
19	21	28	49	15	24	9	48	15	24	9	48	15	21	6	42	14	23	7	44
20	17	15	32	13	18	5	36	12	22	7	41	13	18	5	36	12	23	6	41

เลขที่	คะแนนสอบ			แผน 1				แผน 2				แผน 3				แผน 4			
	แบบปรนัย (30)	แบบเลือกตอบ (30)	รวม (60)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)
21	10	17	27	10	21	5	36	12	22	5	39	13	20	5	38	13	17	6	36
22	13	12	25	10	19	5	34	11	20	4	35	11	18	5	34	8	20	4	32
23	16	11	27	9	22	10	41	10	21	5	36	10	18	5	33	7	17	5	29
24	17	18	35	13	23	5	41	15	20	6	41	15	16	8	39	15	20	5	40
25	24	23	47	15	24	7	46	15	24	7	46	15	22	8	45	15	24	8	47
รวม	419	468	887	320	539	155	1014	334	539	145	1018	331	471	141	943	309	500	150	959
$\bar{X}$	16.76	18.72	35.48	12.80	21.56	6.20	40.56	13.36	21.56	5.80	40.72	13.24	18.84	5.64	37.72	12.36	20.00	6.00	38.36
S.D.	4.27	5.27	8.62	2.31	2.89	1.41	5.56	1.93	2.38	1.26	4.67	1.98	3.27	0.99	4.81	2.81	3.29	1.15	5.75
ค่า ร้อยละ	55.87	62.4	59.13	85.33	89.83	62.00	82.78	89.07	89.83	58.00	83.10	88.27	78.50	56.40	76.98	82.4	83.33	60.00	78.29

เลขที่	แผน 5				แผน 6				รวมคะแนนระหว่างเรียน				คะแนนสอบ		
	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พฤติกรรม (90)	ผลงาน (144)	ทดสอบย่อย (60)	รวม (294)	แบบปรนัย (30)	แบบอัตนัย (30)	รวม (60)
1	14	22	5	41	15	19	6	40	88	130	38	256	22	30	53
2	14	24	7	45	15	24	7	46	89	142	40	271	25	28	54
3	14	20	6	40	12	21	8	41	79	116	41	236	20	24	44
4	10	21	6	37	12	21	7	40	79	119	36	234	20	24	46
5	15	24	5	44	15	24	6	45	90	144	37	271	26	30	56
6	12	24	6	42	14	16	4	34	79	117	33	229	20	26	46
7	13	24	8	45	15	23	5	43	90	139	38	265	23	24	48
8	15	23	5	43	14	22	6	42	87	132	36	255	19	23	42
9	12	23	6	41	10	21	5	36	63	125	30	218	20	18	40
10	14	19	5	38	13	21	5	39	77	121	32	230	20	27	47

เลขที่	แผน 5				แผน 6				รวมคะแนนระหว่างเรียน				คะแนนสอบหลังเรียน (60)		
	พหุคูณ (15)		ผลงาน (24)		ทดสอบย่อย (10)		รวม (49)	พหุคูณ (90)	ผลงาน (144)	ทดสอบย่อย (60)	รวม (294)	แบบปรนัย (30)	แบบอัตนัย (30)	รวม (60)	
11	10	18	5	33	8	17	4	29	52	93	29	174	17	18	39
12	10	23	6	39	14	21	5	41	66	131	33	230	19	22	41
13	12	21	5	38	14	22	6	42	79	123	33	235	24	28	52
14	15	20	5	39	13	22	7	42	80	115	33	228	19	25	44
15	15	23	5	43	15	23	5	43	89	131	31	251	20	23	43
16	10	18	5	33	11	22	5	38	58	104	30	192	18	17	39
17	14	22	6	42	15	19	5	39	87	119	34	240	22	23	45
18	15	23	7	45	15	24	6	45	87	141	40	268	27	30	57
19	15	20	7	42	15	24	7	46	89	136	45	270	22	30	52
20	12	22	5	39	14	21	5	40	76	124	33	233	20	20	42

เลขที่	แผน 5				แผน 6				รวมคะแนนระหว่างเรียน				คะแนนสอบหลังเรียน (60)		
	พหุคูณ (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พหุคูณ (15)	ผลงาน (24)	ทดสอบย่อย (10)	รวม (49)	พหุคูณ (90)	ผลงาน (144)	ทดสอบย่อย (60)	รวม (294)	แบบปรนัย (30)	แบบอัตนัย (30)	รวม (60)
21	11	22	5	38	12	21	5	38	71	123	31	225	20	24	45
22	8	21	5	34	10	22	4	36	58	120	27	205	19	20	40
23	9	16	5	30	9	17	5	31	54	111	35	200	18	18	39
24	15	19	8	42	12	19	4	35	85	117	36	238	26	24	50
25	15	24	6	45	15	24	6	45	90	142	42	274	25	30	55
รวม	319	536	144	998	327	530	138	996	1942	3115	873	5928	543	616	1159
$\bar{X}$	12.76	21.44	5.76	39.92	13.08	21.2	5.52	39.84	77.68	124.6	34.92	237.12	21.72	24.64	46.36
S.D.	2.24	2.22	0.97	4.13	2.12	2.29	1.08	4.49	12.36	12.49	4.43	26.28	2.57	3.68	5.77
ค่าร้อยละ	85.07	89.33	57.60	81.47	87.20	88.33	55.20	81.31	86.31	86.53	58.20	80.65	72.40	82.13	77.27

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟร์บล็อกร่วมกับเทคนิค 5W1H

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อน	35.4800	25	8.61742	1.72348
	หลัง	46.3600	25	5.77264	1.15453

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	ก่อน & หลัง	25	.813	.000

Paired Samples Test

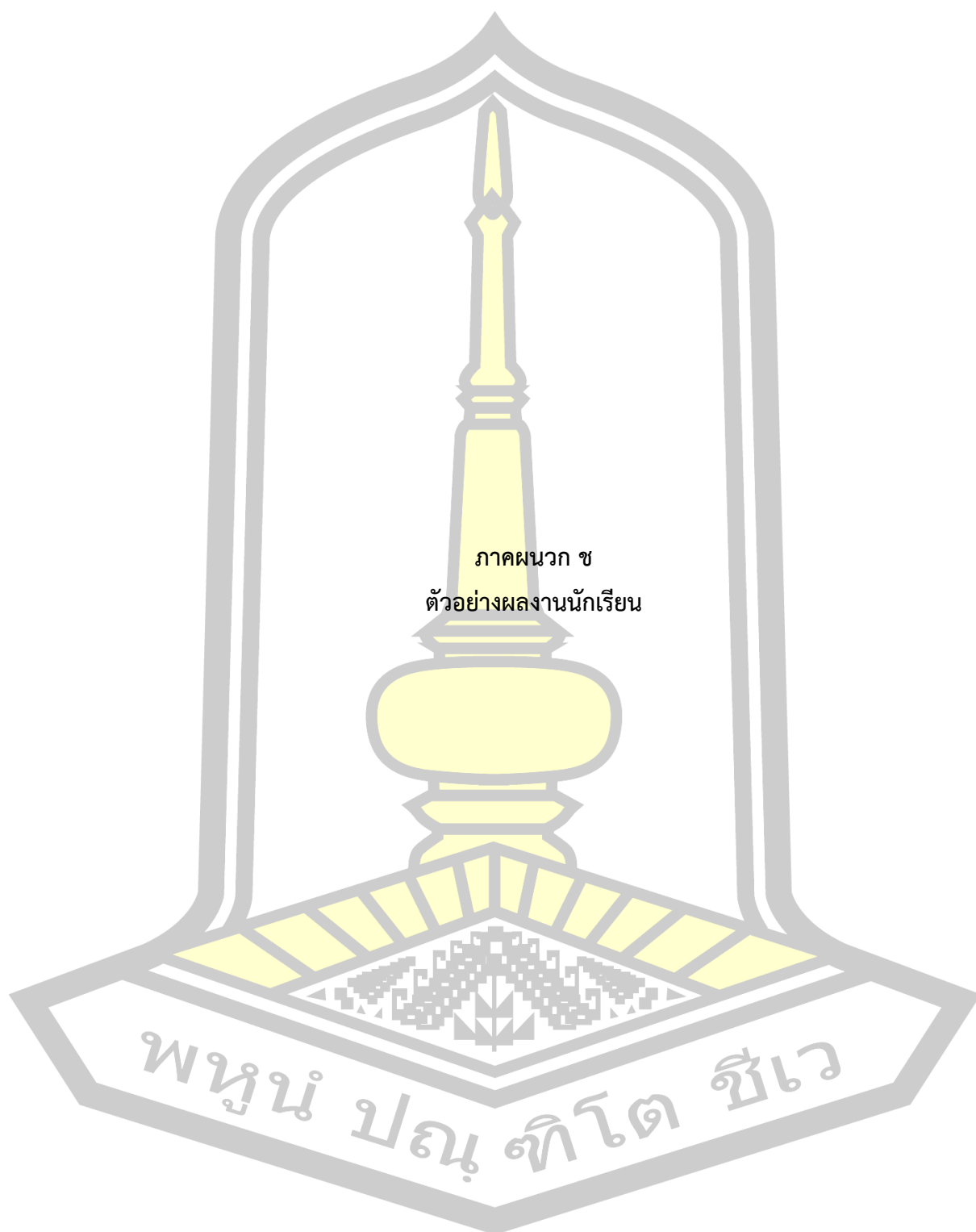
Paired Samples Test									
		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval				
					of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	ก่อน - หลัง	-10.88000	5.16656	1.03331	-13.01265	-8.74735	-10.529	24	.000

Tests of Normality

	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
ก่อน	.117	25	.200 [*]	.955	25	.317
หลัง	.125	25	.200 [*]	.926	25	.069

a. Lilliefors Significance Correction

*. This is a lower bound of the true significance.

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างผลงานนักเรียน

พหุ ประโยชน์ ชีวะ

ใบกิจกรรม เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ได้กชณิชา นิตานนท์ วรชัยเพ็ญ ชั้น ป.๕ เลขที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. นิทานหมายถึงอะไร

นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าสั้นต่อกันเป็นทอดๆ อาจเป็นเรื่องที่อ้างอิงเป็นเรื่องราวจริงหรือแต่งก็ได้ จุดประสงค์ของการเล่านิทานก็เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ลดความเครียด และให้ข้อคิดคติสอนใจ

2. นิทานมีลักษณะอย่างไร

นิทานเป็นวรรณกรรมที่อ่านแล้วได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการส่งเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็ก

3. หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน มีอะไรบ้าง

๑. ชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องจะเป็นส่วนนำให้นิทานอ่านได้เข้าใจ เพราะชื่อเรื่องจะบอกให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ทันที

๒. ข้อคิดของเรื่อง การอ่านนิทานทุกเรื่องข้อคิดเป็นส่วนสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณา เพราะจะทำให้มองเห็นแก่นของเรื่องได้ทันที

ใบงาน เรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ด.ญ. มิ่งขวัญ หาดศรี ชั้น ป.๖ เลขที่ ๓

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

1. เขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ มนุษย์จากสัตว์ได้ปลดปล่อยออกมาเป็นทาสคนผิวเหลือง
 ตะปมตะปมเต็มตัว มีชื่อว่า จมูกคนตาก ✓

ข้อความที่ 2 คือ อยู่มาวันหนึ่งจมน้ำแดงเกิดความคิดแล้วเป็นเวลานาน
 ผมน้ำไม่ตกตามฤดูกาลอีก ๕ ปี ๕ เดือน ✓

2. เขียนข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ มนุษย์ต้องการให้ฝนตกในฤดูร้อนโดยมีสัตว์ตกลง ✓
 ถ้าถ้าเห็นน้ำไฟให้ฝนตกลงมา ก็ยังไม่น่าเป็นปัญหานะเพื่อที่จะทำให้ฝนตกลงมา

ข้อความที่ 2 คือ ถ้าได้ยื่นเส้นรุ้งเส้นแวงก็จะทราบว่าฝนได้ตกลงแล้ว ✓

12/12

ด.ญ.

30 มกราคม 2567

ใบงาน เรื่อง การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล เด็กหญิงอัคราณันท์ อวชิรัมย์ ชั้น ป.๕ เลขที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

1. เขียนข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ ท่านยายมีลาขาวนำไข่ไปตีอื่น ✓

ข้อความที่ 2 คือ ยายมีลาขาวนำไข่ไปตีอื่น ✓

2. เขียนข้อความที่เป็นข้อคิดเห็นจากนิทานมา 2 ข้อความ

ข้อความที่ 1 คือ ยายมีลาขาวนำไข่ไปตีอื่น จะกินไข่ขาว ✓

ข้อความที่ 2 คือ ยายมีลาขาวนำไข่ไปตีอื่น จะกินไข่ขาว ✓

12
12
Ar

๓๐ มกราคม ๒๕๖๗

ใบงาน เรื่อง การวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล เด็กหญิงอัญชลันท์ วาณิชย์เพ็ญ ชั้น ป. ๕ เลขที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นจากนิทานเรื่องที่อ่าน

เรื่อง กล้วยตากทอด

ใคร (Who)	กล้วย และ ตะกวด ✓
ทำอะไร (What)	มีกล้วยไม้ต้นหนึ่ง เป็นที่เคารพของชาวบ้าน จีวร่วงท่ามาไว้ข้างป่า และที่ต้นกล้วยตากทอดนั้นเจ้าตั้มอยู่ในจอมปลวก ใกล้กับรูของกล้วย ตะกวดไปหากล้วย เพื่อไปกินอาหารที่กล้วยให้ เมื่อท่านเสร็จจึงกลับไปพักผ่อน ✓
ที่ไหน (Where)	ที่จอมปลวกแห่งนี้ ✓
เมื่อไร (When)	เพื่อทำกล้วยตากทอดชาวบ้าน ไปที่อื่น ✓
ทำไม (Why)	มีกล้วยไม้ต้นหนึ่ง เจ้ามาดามตั้มม้วนตะกวดก็ไปทำเช่นเดิม มีวันหนึ่งชาวบ้านทำอาหารเนื้อตะกวดมาให้จึงตั้งใจ เลบกัดกล้วยตากทอดที่หาตนเอง ✓
อย่างไร (How)	ตะกวดจึงไม่แพ้กล้วยตากทอดนั้น ฝ่ามกล้วยตากทอดไม่ตาม แต่ได้ถูกเหยี่ยวหาง เท่านั้น ตะกวดตกใจจึงวิ่งหนีไปในจอมปลวก พบมดที่กล้วยตากทอดนั้น และไม่นานกล้วย ก็กลายเป็น ✓

นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานเรื่องนี้
 ไม่หลงกลลวงผู้อื่น เพราะต้องการผลประโยชน์ ✓

นักเรียนจะนำแนวคิดนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร
 ไม่หลงกลลวงผู้อื่น ไปทำอะไรที่ไม่ดี ไม่หวังผลประโยชน์ เป็นต้น ✓

30 มกราคม 2567

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวณฐาธิดา อุปมัย
วันเกิด วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2541
สถานที่เกิด อำเภอยะรัง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 101 บ้านโคก ต.บ้านโคก อ.โคกโพธิ์ไชย จ.ขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40160
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูอัตราจ้าง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอนุบาลอรุณโรจน์
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2560 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนชุมชน
จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2653 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทยและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ จิต ชีวะ